

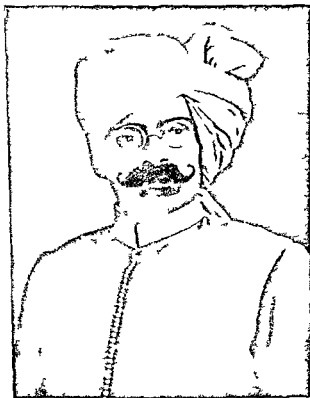
स्वर्गवासी साधुचरित श्रीमान् डालचन्दजी सिंघी

बापू श्री बहादुर सिंहजी सिंघीके पुण्यश्लोक पिता

जन्म-६ सं १९२१ भाग्ये वदि ६ ॥ स्वर्गवास-वि सं १९८४, पोय कुदि ६

दानशील-साहित्यरसिक-संस्कृतिप्रिय
स्व० बाबू श्री बहादुर सिंहजी सिंघी

अजीमगज-कल्पत्ता

जन्म ता २८-६-१८८५]

[मृत्यु ता ७-७-१९४४

सिंघी जैन ग्रन्थमाला

*****[ग्रन्थाङ्क ४८]*****

श्रीमहेन्द्रसूरि-विरचिता

[प्राकृतभाषा-निबद्धा]

नममयासुन्दरी कहा

SINGHI JAIN SERIES

*****[NUMBER 48]*****

NAMMAYĀ SUNDARĪ KAHĀ

[A PRAKRIT WORK]

OF

MAHENDRA SŪRI

क ल क षा नि षा सी

साधुचरित-श्रेष्ठिवर्य श्रीमद् डालचन्दजी सिंघी पुण्यसृतिनिमित्त

प्रतिष्ठापित एवं प्रकाशित

सिंघी जैन ग्रन्थ माला

[जैन आगमिक, दार्शनिक, साहित्यिक, ऐतिहासिक, वैज्ञानिक, कथात्मक-इत्यादि विभिधविषयगुम्भित प्राकृत, संस्कृत, अपभ्रंश, प्राचीनगूजर, -राजस्थानी भादि भासा भाषानिबद्ध सार्वजनीन पुरातन वाक्य तथा नूतन संतोधनात्मक साहित्य प्रकाशनी सपेश्रेष्ठ जैन ग्रन्थावलि]

प्रतिष्ठाता

धीमद्-डालचन्दजी-सिंघीसत्युध

स्व० दानशील - साहित्यरसिक - संस्कृतिप्रिय

श्रीमद् बहादुर सिंहजी सिंघी

प्रधान सम्पादक तथा संचालक

आचार्य जिनविजय मुनि

अधिष्ठाता, सिंघी जैन शास्त्र शिक्षापीठ

निवृत्त ऑनररि डायरेक्टर

भारतीय विद्या भवन, बम्बई

*

संरक्षक

श्री राजेन्द्र सिंह सिंघी तथा श्री नरेन्द्र सिंह सिंघी

प्रकाशक

अधिष्ठाता, सिंघी जैन शास्त्र शिक्षा पीठ

भारतीय विद्या भवन, बम्बई

जयन्तकृष्ण ह. दवे, ऑनररी डायरेक्टर, भारतीय विद्या भवन, चौपाटी रोड, बम्बई, नं. ७, द्वारा प्रकाशित
तथा - लक्ष्मीबाई नारायण चौधरी, निर्गमसागर प्रेस, २६-२८ कोलमाट स्ट्रीट, बम्बई, नं. २, द्वारा मुद्रित

श्रीमहेन्द्रसूरि-विरचिता

[प्राकृतभाषा-निबद्धा]

न म्म या सु न्द री क हा

[देवचन्द्रसूरिकृत संक्षिप्त प्राकृत कथा, जिनप्रभसूरिकृत अपभ्रंशभाषामय नमयासुन्दरी सन्धि, तथा मेरुसुन्दरकृत गूर्जरभाषागद्यमय बालावबोधसमन्वित]

संपादनकर्त्री

कुमारी प्रतिभा त्रिवेदी, एम्. ए.

प्राध्यापिका भा. वि. भवन कोलेज, बम्बई

प्रकाशनकर्ता

सिं घी जै न शा ख्र शिक्षा पी ठ

भारतीय विद्या भवन, बम्बई

विक्रमाब्द २०१६]

प्रथमावृत्ति - पंचदशतप्रति

[१९६० ख्रिस्ताब्द

ग्रन्थांक ४८]

[मूल्य रु. ४/४०

किंचित् प्रास्ताविक

महेन्द्रसूरि रचित 'नम्मयासुन्दरी कथा' (स० नर्मदासुन्दरी कथा) नी मूळ प्रति, मने सन् १९४२-४३ मा जैसम्भेरना ज्ञानभडारोनु अवलोकन अने सशोधन करती बभते दृष्टिगोचर थई हती। कागळ पर लखेली ए प्रति कोई ५०० वर्ष जेटली प्राचीन जणाती हती। में ते बखते तेना परयी प्रतिलिपि करावी लीची। सिंधी जैन ग्रन्थमालामा विशिष्ट रचनावाळी प्राइत वृत्तिओ प्रकट करवानो जे उपक्रम में कर्यो हतो, तेमा आ कथाने पण प्रकट करी देगानो मारो विचार थयो अने तदनुसार प्रेस माटे कोपी तैयार करवा माडी।

ए दरम्यान, विदुषी कुमारी प्रतिभा त्रिवेदी एम् ए, मारा मार्गदर्शन नीचे, बम्बई युनिवर्सिटीमा पीएच्. डी. माटे पोतानु रजिस्ट्रेशन नोंधाल्यु अने भारतीय विद्याभवनमा प्रविष्ट थई अध्ययन करवानी इच्छा व्यक्त करी। में ए बहेनने पोताना थिसीझ माटे प्रस्तुत कथानु विशिष्ट परीक्षात्मक सपादन करवानु कार्य सूच्यु, जे एमगे बहु उत्साह्यी स्वीकार्यु अने मारा मार्गदर्शन प्रमाणे, एमगे बहु ज स्वतथी पोतानु अध्ययन चालु कर्यु।

जूना हस्तलिखित ग्रंथोनी लिपि वाचना-उकेल्पामा अने शास्त्रीय सपादननी दृष्टिए प्राचीन ग्रंथोना पाठो विगेरेनी अशुद्धि शुद्धि आदि माटे केवी दृष्टिए काम लेवु विगेरे विषयमा, ए बहेने सारो श्रम उठाव्यो अने तेमा योग्य प्रावीण्य मेळ्ळ्यु।

प्रस्तुत कथानी मूळ वाचना बराबर तैयार थई गया पछी में एने प्रेसमा छापवा आपी दीची अने धीरे धीरे एनु मुद्रण कार्य थतु राह्यु। बीबी बाजू कुमारी त्रिवेदीए, एना अगेना परीक्षात्मक विवेचननी सरळना करवानु काम चालु राह्यु।

केटन्कोक समय व्यतीत थता एमनी शारीरिक स्थिति जरा अस्वस्थताजनक रहेवा लागी अने तेथी एमनु अध्ययनात्मक कार्य अटकी पड्यु। ए दरम्यान मारो पण बम्बईनो निवास अस्थिर बन्यो अने हु राजस्थाननी नूतन 'राजधानी जयपुरमा, मारा निर्देशन नीचे' स्थापवामा आवेल 'राजस्थान पुरातत्त्व मन्दिर'नी रचना अने व्यवस्था माटे वारवार त्या जवा-आववामा व्यस्त रहेना लाग्यो। वच्चे वच्चे, ज्यारे ज्यारे, बम्बई आगवानो प्रसंग आवतो ब्यारे ए बहेनने पोताना थिसीझनु काम पूर्ण करवा सूचना करतो रहतो।

परतु समयनु व्ययधान थई जगथी तेम ज ते पछी भारतीय विद्याभवनमा संस्कृत भाषाना अध्यापननु कार्य पण स्वीकारी लेगथी, एमने पोताना थिसीझनु कार्य हाल तरत पूर्ण करवा जेटलो अयकाश अने उत्साह बने न जणाने लीधे, में आ कथाने ब्यारे आम मूळ रूपे ज प्रकट करी देगानु उचित धार्यु छे।

जो ए बहेन नजीकना मंत्रिधर्मा पोतानु धीसीझ पूर्ण करशे तो ते, एना परिशिष्ट रूपे धीजा भागमा प्रकट करवानी व्यवस्था यशे

આ પુસ્તકમાં, સર્વપ્રથમ મહેન્દ્રસૂરિરચિત પ્રાકૃત 'નમ્મયાસુન્દરીકથા' મુદ્રિત કરવામાં આવી છે । એની કુલ ૧૧૧૭ ગાથા છે । વચ્ચે વચ્ચે કેટલોક ગદ્યભાગ પણ છે । તેથી એકદર એનો પ્રન્થાપ્ર પરિમાણ ૧૭૫૦ શ્લોકપ્રમાણ છે—એમ એની મૂલ્ય પ્રતિના અન્તે જ લખેલ મઠે છે । એની રચના મહેન્દ્રસૂરિ નામના આચાર્યે નિક્રમ સવત્ ૧૧૮૭ માં કરેલી છે । મહેન્દ્રસૂરિએ કરેલા ઉલ્લેખ પ્રમાણે મૂઠ એ કથા એમણે શાન્તિસૂરિ નામના આચાર્યના મુખથી સામઝી હતી ।

મહેન્દ્રસૂરિની આ રચના વહુ જ સરલ, પ્રાસાદિક અને સુવોધાત્મક છે । કથાની ઘટના ઓઝાલ જનને હૃદયગમ થાય તેવી સરસ રીતે કહેવામાં આવી છે । વચ્ચે વચ્ચે લોકોક્તિઓ અને સુભાષિતાત્મક વચનોની પણ છટા આપવામાં આવી છે । પ્રાકૃત ભાષાના અમ્યાસિઓ માટે આ એક સુન્દર અધ્યયનને યોગ્ય રચના છે ।

એ મુખ્ય કથાના પરિશિષ્ટ રૂપે, એના પછી શ્રીદેવચન્દ્ર સૂરિની રચેલી પણ એક કથા આપવામાં આવી છે । દેવચન્દ્ર સૂરિ તે સુપ્રસિદ્ધ કલિકાલસર્વજ્ઞ ગણાતા આચાર્ય હેમચન્દ્રના ગુરુ છે । તેમણે પોતાના પૂર્વગુરુ, આચાર્ય પ્રથુમ્નસૂરિરચિત 'મૂલશુદ્ધિ-પ્રકરણ' નામના પ્રાકૃત ગ્રન્થ ઉપર વિસ્તૃત ટીકાની રચના કરી છે । એ ટીકામાં ઉદાહરણ રૂપે, અનેક પ્રાચીન કથાઓની સરુલના કરી છે, તેમાં પ્રસ્તુત 'નમ્મયાસુન્દરી' અર્થાત્ નર્મદાસુન્દરીની કથા પણ, પ્રસંગવશ, સક્ષેપમાં આલેખી છે । દેવચન્દ્ર સૂરિની આ રચના લગભગ ૨૫૦ જેટલી ગાથામાં જ પૂરી થાય છે । પણ કથાગત મૂલ્ય વસ્તુનું પરિજ્ઞાન મેઝવવા માટે આ રચના પણ વહુ ઉપયોગી છે । ધરી રીતે મહેન્દ્રસૂરિ વાઙ્કી કથાનો મૂલાધાર આ દેવચન્દ્ર સૂરિની જ રચના હોવાનો સંભવ છે । દેવચન્દ્ર સૂરિના અન્તિમ ઉલ્લેખ પ્રમાણે નર્મદાસુન્દરીની મૂલ્ય કથા વસુદેવહિંદી નામના પ્રાચીન કથાપ્રન્થમાં ગૂથેલી છે અને તેના જ આધારે દેવચન્દ્ર સૂરિએ પોતાની રચના કરેલી છે ।

દેવચન્દ્ર સૂરિની કૃતિ પછી જિતપ્રભ સૂરિએ અપભ્રંશ ભાષામાં રચેલી 'નમ્મયાસુન્દરિ-સન્ધિ' નામની કૃતિ મુદ્રિત કરવામાં આવી છે । આ કૃતિ અપભ્રંશ ભાષાના અમ્યાસની દૃષ્ટિએ તેમ જ નર્મદાસુન્દરીકથાગત વસ્તુનું તુલનાત્મક અધ્યયન કરવાની દૃષ્ટિએ ઉપયોગી થાય તેમ છે ।

એ જ રીતે, તે પછી મેરુસુન્દર ગણિએ પ્રાચીન ગુજરાતી ગદ્યમાં લખેલી 'નર્મદાસુન્દરી કથા' પણ મુદ્રિત કરવામાં આવી છે । મેરુસુન્દર ગણિએ 'શીલોપદેશમાલા' નામના પ્રાચીન પ્રાકૃત ગ્રન્થ ઉપર, પ્રાચીન ગુજરાતી ભાષામાં વહુ જ વિસ્તૃત બાલાવશોધ નામનું વિવરણ લખ્યું છે, જેમાં આવી અનેકાનેક પ્રાચીન કથાઓ અલેખિત કરવામાં આવી છે । પ્રાકૃત મૂલ્ય કથાના અધ્યયન અને વિવેચનમાં ઉપયોગી હોવાથી આ રચના પણ અહીં સંકલિત કરવામાં આવી છે ।

એમ, ૨ પ્રાકૃત રચના, ૧ અપભ્રંશ ભાષા-રચના, અને ૧ પ્રાચીન ગુજરાતી ગદ્ય રચના—મઝીને ૪ કૃતિઓનો આ સુન્દર સમૂહ 'સિંધી જૈન પ્રન્થમાલા'ના ૪૮ માં મળેલા

रूपमां अभ्यासिभोना करकमलमां उपस्थित करवामां आवे छे । आशा छे के ग्रन्थमालाना अन्यान्य ग्रन्थरत्नोनी माफक आ संग्रह पण आदरणीय यशे ज ।

अन्तमां विदुषी कुमारी प्रतिभा त्रिवेदिए प्रस्तुत संग्रहना संपादन माटे जे परिश्रम उठाव्यो छे ते माटे एमने मारा हार्दिक अभिनन्दन आपुं हुं अने साथे शुभाशीर्वाद पण आपुं छुं के ए पोतानुं यिसीस्र पूर्ण करी तेने प्रकट करवा जेटलुं स्वास्थ्य अने समुत्साह प्राप्त करे ।

भारतीय विद्याभवन बम्बई

—[ता. ५.३.६०]—

—मुनि जिनविजय

विषयानुक्रम

१. महिंदस्वरिरइया नम्मयासुन्दरी कहा

प्रसंग	पृष्ठ
१ पत्यावणा	१
२ महिसरदत्तमाया-रिसिदत्ताजम्मवण्णणा	२
३ रुद्धत्तस्स रिसिदत्तोवरि रागाणुभावो	३
४ रुद्धत्तस्स कवडसावगधम्मांगीकरणं	४
५ रुद्धत्तस्स रिसिदत्ताए सह परिणयणं	५
६ रिसिदत्ताए सस्सुरगिहगमणं	६
७ पीइगिहाओ रिसिदत्ताए संबंधलिच्छेओ	७
८ नम्मयासुन्दरीजम्मवण्णणा	१४
९ नम्मयानईतीरे नम्मयपुरनिवेशो	१६
१० नम्मयासुन्दरीरूववण्णणा	१८
११ रिसिदत्ताए सपुत्तरुए नम्मयासुन्दरीमगणा	१९
१२ महिसरदत्तस्स मायामहगिहगमणं	२१
१३ महिसरदत्तस्स नम्मयासुन्दरीपरिचयो	२२
१४ महिसरदत्तस्स नम्मयासुन्दरीअत्थे पत्थणा	२४
१५ नम्मयासुन्दरीवीवाहोसवो	२६
१६ मुण्णिपदत्तसावण्णसंगो	२९
१७ जवणदीनें पइ पयाणं	३०
१८ महिसरदत्तस्स कुमंका	३१
१९ नम्मयासुन्दरीपरिष्ठाओ	३२
२० नम्मयासुन्दरीए सुत्तदीने पळावो	३४
२१ धम्मम्हाणेण कालगमणं	३६
२२ चुल्लपिउणा सह मिल्लण बन्धरकूळगमणं च	३८
२३ वीरदासत्तस्स हरिणीवेत्तागिहगमणं	४२
२४ हरिणीचेडीहिं नम्मयासुन्दरीए हरणं	४६
२५ वीरदासकया गवेशणा गिहं पइ पयाणं च	४८
२६ हरिणीए करटसंभासणं	५०
२७ हरिणीकयोवएसो	५२
२८ हरिणीकया कयापणा	५४

नर्मदा सुन्दरी कथा

२९ करिणीकृतं दुःखमोयणं	५५
३० हरिणीमरणं नम्मयासुन्दरीए सामिणीकृतं	५७
३१ धणेशरकहाणयं	६०
३२ नम्मयासुन्दरीए राइणो निमंतणं	६२
३३ जिणदेवेण सह मिळणं	६५
३४ नम्मयासुन्दरीए मोयणं	६८
३५ सयणाण सह मिळणं	७१
३६ सुहत्थिसूरिणो नम्मयपुरे आगमण	७४
३७ पुञ्जभवउण्णणा	७७
३८ दिक्खागहणं	८२
३९ पवत्तिणीपयठवणा	८५
४० कूवचन्द्रगामं पइ गमणं	८५
४१ महेसरदत्तकयो पच्छायावो	८८
४२ सुहत्थिसूरिकया धम्मदेसणा	९१
४३ महेसरदत्त-तज्जणणी-चरणपडिउत्ती	९३
४४ नम्मयासुन्दरीए सग्गगमणं	९५
२. दवेचंदसूरिकया नम्मयासुन्दरीकहा	९७-११७
३. जिणप्पहसूरिविरइया नमयासुन्दरी सन्धि	११८-१२२
४. मेरुसुन्दरगणिकृता प्राचीनगूर्जरभाषाप्रथित गद्यमय- वालावबोधरूपा नर्मदासुन्दरी कथा	१२३-१२८

नरुदुर्ग ७५
 णरी परिमलबद्धे प्राणसत्ताभकारी ॥ फामादवंगायवीर गुभमणुगडे ॥ वदसो लसदेऊ ॥ एणसाखं एवं पयाचं लमं चें नानिंम
 रंशं नमामरमाली ततकालपत्तिनु आउया ॥ तत्तावदंशो बुदससं चुत्ता ॥ कुत्से पद्वारोमि मद्यु विवद ॥ अणुद्वारसाडुअणु धरिअं जा
 हितिसाकं धुयवसकोमा ॥ १०० ॥ चरियमाणदसयनमया सुंदरी ॥ अमुदजाण हियं चुपायडुं पसंज्ञान्णियम सुदबुद्धीना
 सणुजजाणापर हियं पंचिण्दि संति सुरिण्दि ॥ १०१ ॥ भूमिकत्तो पुणएसां नुसुइदमादिउ इतो धाम्मा ॥ समनेइइययं सव सुदे
 संवत्तिहउमि ॥ श्वयजगस्स निमिन्ना उउसं गाना सुणी ताका यत्त्वा ॥ पत्तेयं व्हे सी नं पाणद्या एविजात्तण ॥ ३ ॥ चइजजाणा दयाभका
 यथाभंजामा सुपरिसुद्धा ॥ नमय सुशरिचरिया ॥ निरतर मत्तर तादि ॥ ४ ॥ विविदपयं पया ए कदाइउइ किं विजया मादियवान् ॥
 णिय एसायडवा नमम ॥ नरुकायद्या ॥ ५ ॥ एसायक
 पडुवपयउण निमिन्ना ॥ दत्ता सिहदं जालिहावदवाए
 णा ॥ ७ ॥ सेतीक १३ मती संतियरा मयल उी वलोयस्स
 कदाविद्यामवक्षरवदंके ता ॥ एकारं माईमएदि मत्ता
 देसां लिहियापठ मायरीसां मुण्णिण्ण गणि सीलये दिणा ॥ १०५ ॥ ३ ॥ श्री ॥ इति नममयासुंदरी कथा समाप्ता ॥ त्वाग्र भाश्या ॥ १०५ ॥

महेन्द्रसूरीटन 'नममयासुन्दरी महा' की आनीन प्रतिष्ठा अन्तिम पत्र

सिरिमहिंदसूरिकहिया

न म्म या सुं द री क हा

[पत्थावणा]

जियइ भुवणप्पईयो ^१ सबन्न जस्स नाणजुन्हाए ।	
लभित्त्वज्जइ भवभवणे कालत्तयसंभवं वत्थुं ^२ ॥	१५
अविरयनमंतसुरवरमणिरयणकिरीडकोडिकोडीहिं ।	
मसिणीकयपयवीडा जयंति तित्थेसरा सबे ॥	२
उवसग्गपरीसहसत्तुवाहिणी वाहिणी तिहुअणस्स ।	
एगेण जेण विजियाँ सो जयउ जिणो महावीरो ॥	३
निम्महियमयणकरिणो कुमयक्कुरंगप्पयारनिट्टवणा ।	४ ^{१०}
सबे मुणिरसीहा हुंति सहाया सया मज्झ ॥	४
काउं सरस्सईए सरणं हरणं समत्थविग्घाणं ।	
वोच्छामि नम्मयासुंदरीएँ चरियं मणभिरामं ॥	५
भणियं चिय फुडमेयं विसुद्धबुद्धीएँ पुवपुरिसेहिं ।	
तह वि य गुणाणुराया ममावि भणणुज्जमो जाओ ॥	६ २५
वहुसो वि भन्नमाणं सुणिज्जमाणं पि धम्मियजणस्स ।	
कन्नरसायणमेयं एगंतसुहावहं होइ ॥	७
गुणवन्नणेण उत्तमजणस्स झिज्झंति असुहकम्माहं ।	
उवसमइ दाहमंगे लगंतो चंदकिरणोहो ॥	८
सुयपुवं पि सुणिज्जउ सुहयरमेयं महासईचरियं ।	१०
होइ चिय विसहरणो मंतो कन्नेसु पविसंतो ॥	९
उत्तमकुलप्पसूया निम्मलमम्मत्तनिचलसुसीला ।	
अशुत्तिंअसमण्यधम्मं न चन्नेणित्थं क्कहं शु एस्स ॥	१०
ता होऊण पसन्ना सभानमज्झत्थमाणसा सुयणा ।	
निसुणेह पावहरणं चरियमिणं मे भणिजंतं ॥	११ २५
जह जाया उवूढा चत्ता य समुद्धमज्झदीनम्मि ।	
चुल्लपिउणो य मिलिया पुणो वि चुक्का जहा त्तो ॥	१२

† The Ms. begins with ॥ ६२ ॥ उं नमो धीवराणाय ॥

Wherever the text is corrected the original readings of the Ms. are noted in the foot-note.— १ पईयो. २ वत्थं. ३ विजिया. ४ मयुच्चि.

अकलंकियधम्मगुणा वच्चरदीवम्मि जह चिरं युत्था ।
 मोयाविया य पिउणो मित्तेण गया य कुलगेहं ॥ १३
 सीऊण भवं पुरिमं सुहत्थिस्सरिस्स पायमूलम्मि ।
 निक्खंता संपत्ता कमेण तह देवलीगम्मि ॥ १४
 सयलं कंहंगमेयं वत्तघं इत्थ पत्तुयपवंधे ।
 संखेव-वित्थरेणं पडुक्खरं तं निसामेह ॥ १५

[महेश्वरदत्तमाया-रिसिद्धताजन्मवर्णना]

अत्थि सरिसेलकाणणगामागरनगरनिवहरमणीओ ।
 नामेण मज्झदेसो महिमंडलमं [प. १A] ङणो देसो ॥ १६

जत्थ -

गामा नगरापंते नगराणि यं देवलोगभूयाणि ।
 दडूण व संतोसा लच्छी सयमेव अवपरिया ॥ १७
 आवासिपाहिं निच्चं पए पए सत्थवाहसत्त्वेहिं ।
 एयं विसममरन्नं एयं ति न नज्जइ विसेतो ॥ १८
 तत्थइत्थि पुरं पयडं घणघन्नसमिद्धलोयसंपुन्नं ।
 नामेण वड्डमाणं पवड्डमाणं जणघणेहिं ॥ १९
 जिणमंदिरेसु जम्मी अणवरयपपट्टगीयनडेसु ।
 पत्तो पिच्छइ लोओ तणं व भावेइ सुरलोयं ॥ २०
 सालो जत्थ विसालो सुयणो व समुत्तओ परागम्मो ।
 दीसंतो दूराओ भयं करो वेरिवग्गस्म ॥ २१
 निसिपडिक्किवियतारा नीलापणवज्जियं च दिवसम्मि ।
 गयणंगणं व रेहइ समंतओ खाइया जस्स ॥ २२
 कयधम्मंजणपसायो पासाया गयणमणुंगया जत्थ ।
 रेहंति सुरधरा इव अच्छरसारिच्छपुचलिया ॥ २३
 सुयणो सरलमहाओ परोवपारी कयत्तओ धीरो ।
 निवसइ जत्थ सुसीलो सज्जणलोओ सया सुइओ ॥ २४
 ससिनिम्मलसीलाओ लजाविजाणविणयकलियाओ ।
 जत्थ वरअंगणाओ घरंगणाइं वि न पासंति ॥ २५

१ ग. २ "माणं माणं पच्चदुज्जण". ३ गयणंगणं. ४ "धम्म". ५ "प्यसाया.
 ६ "जपुणु". ७ "यपुओ. ८ सुइओ. ९ वरंगणाओ. १० वरगणाई. ११ पसंति.

तं नत्थि जं न दीसइ तम्मि पुरे वत्थु सुंदरसहावं ।
संपुन्नवन्नओ तो कह कीरइ तस्स विउसेहिं ॥ २६

अवि य-

दहूण अ[न]न्नसमं निययसिंरिं हरिसमज्जमचं व ।
नन्नचइ व निचं पवणुद्धुयधयवडकरेहिं ॥ २७ 5
तं पुण पालेइ तथा असोगसिंरिनत्तुओ कुणालसुओ ।
मोरियवंसपसुओ विक्खाओ संपई राया ॥ २८
पडिवन्नो जिणधम्मो जेण सुहत्थिस्स पायमूलम्मि ।
संबोहिओ य पायं भरहद्वेऽणारियजणो वि ॥ २९
काराविया य पुहवी अणेगजिणभवणमंडिया जेण । 10
जिणमयवहुमाणाओ अकरभरा सावया य कया ॥ ३०
तत्थेव पुरे निवसइ सिट्ठी नामेण उसभदत्तु त्ति ।
जीवाइतत्तवेई निचलचित्तो जिणमयम्मि ॥ ३१
जिणधम्मो धीरमई वीरमई नाम गेहिणी तस्स ।
कुंदेदुंजलसीला पिया हिया वंधुवग्गस्स ॥ ३२ 15
तेसिं पि दुवे पुत्ता कमेण जाया गुणेहिं संजुत्ता ।
कुलन[१. १ B]हयलससि-रविणो सहदेवो वीरदासो य ॥ ३३
एगा य वरा कन्ना पहसियरइलच्छिरूवलावन्ना ।
गुणसयभूसियगत्ता जाया नामेण रिसिदत्ता ॥ ३४
उत्तमकुलुब्भवाणं कन्नाणं रूवकंतिकलियाणं । 20
सहदेव-वीरदासा पिउणा गिन्हाविया पाणी ॥ ३५

एवं च तेसिं सबेसिं कुलकमागयजिणधम्माणुपालणरयाणं इह-परलोयवि-
रुद्धकिरियाविरयाणं जिणमुणिपूयासकारकरणुजयाणं परमयपयंडपासंडिवाइ-
दुजयाणं विसुद्धवहारोवज्जियपहाणपसिद्धीणं पुवभवोवज्जियपुन्नाणुभावपवड्ड-
माणधर्णसमिद्धीणं सुहेण वचंति दीहा । इत्यंतरे रिसिदत्ता संपत्ता तरुणज-25
णमणमयकोवणं जोवणं-जायाई तसियकुरंगिलोअणसरिच्छाई चंचलाई
लोयणाई, पाउब्भूओ पओहरुग्गमो, खामीभूओ मज्झभागो पसाहिओ य
तीहिं बलपरेहाहिं, समुट्ठिया य नाभिपउमस्स नालायमाणा रोमराई,

पवित्यरियं । नियं वफल्यं', अलंकियाओ जंघाओ हंसगमणलीलाए । किं बहुणा ? उकंठियाए व सवंगमालिंगिया एसा जोषणलच्छीए ।

तओ-

जचो जचो वचइ दंसणतण्हालुया नयरतरुणो ।

तचो घोलिरमालइलयं व कुल्लंधुया जंति ॥

विहवमयाओ केई रूवमयाओ बहुत्तंगवाओ ।

जायंति तं अणेगे कयविणया उसभदत्तस्स ॥

पडिभणइ उसभदत्तो- 'तुम्हे सवे वि सुंदरा चेव ।

किंतुं मम एस नियमो समाणधम्मस्स दायवा ॥

जं विसरिसधम्माणं न होइ परिणामसुंदरो नेहो ।

नेहं विणा विवाहो आजम्मं कुणइ परिदाहं ॥'

जो जो वणेई कन्नं तं तं इन्भो निवारए एवं ।

नं य कोइ नियं धम्मं कन्नाकजे परिचयइ ॥

[रुद्रदत्तस्य रिसिदत्तोवरि रागाणुभावो]

15 अन्नया समागओ तत्थ कुवचंद्राभिहाण[नयर]वासी महेशरधम्माणुरत्त-
चित्तो महग्घभंडभरियजाणवाहणेहिं रुद्रदत्तो सत्थवाहपुत्तो । आवासिओ
समाणगुणधम्मस्स कुवेरदत्तस्स मित्तस्स भंडागारसालासु । तथा य [प. २. A]
तम्मि नयरे लोइओ कोइ महामहो वड्डइ । तत्थ य सविसेसुजलभूसणनेवत्थो
सबलोओ समंतओ संचरइ । कोऊहललोयणलोलयाए रुद्रदत्त-कुवेरदत्ता एवत्थं
20 हडे निविट्ठा नायरजणचिट्ठियाई निहालिउं पवत्ता ।

अवि य-

कत्थइ नचंति नडा कत्थइ कुदंति रासयं तरुणा ।

गायंति चचरीओ सिह्छावियंविविहकरणेहिं ॥

तह वडुंते रंगे पिक्खणवक्खित्तंमाणसा लोया ।

अन्नोन्नयेह्छणेणं इओ तओ तत्थ वियरंति ॥

एत्थंतरे मणिरयणकिरणुओइयभूरिभूसणाडंबरा सुचंगेदेवंगवसणंसुयने-

वच्छा समाणैवयवेसाहिं सहियाहिं किंकरीहिं य परिवुड्ढा समागया तमुदेसं

रिसिदत्ता । सा य तम्मि जणसंवाहे पलोयणोगासमलहमाणी समारुढा

१ नियंनियवफल्यं. २ अकलं. ३ 'तरुणो. ४ वहुत्त'. ५ कुंठु. ६ वणेइ. ७ नि.
८ एगहत्थ. ९ 'छातिय'. १० 'यक्खेत'. ११ सुवंग'. १२ समाणं. १३ परिवुडा.

पचासन्नहट्टोवरिं, निचलनयणा पेच्छणाइ पलोइउं पवत्ता । तं दट्टुण विम्हिय-
हियएण भणियं रुद्धत्तेण - 'अहो छणपेच्छणयाणं वयंस ! रम्मया, जेण
गयणंगणागयाउ अच्छराओ नियच्छंति ।' तओ हसिऊण भणियं कुवेरद-
त्तेण - 'किं दिट्ठाओ तए कहिंचि अच्छराओ जेण पच्चभियाणसि ।' इयरो
भणइ - 'न दिट्ठाओ, किंतु अत्थि जणप्पवाओ जहा "ता[ओ] अणमिसनयणाओ ५.
हवंति" । अणमिसनयणाओ एयाओ समासन्नहट्टोवरिं चिट्ठंति, तेण भणामि
अच्छराओ । न एरिसं रुवं माणुसीए संभवइ ।' पुणो पवुत्तं कुवेरदत्तेण -

'गामिछओ कलिज्जसि अदिट्टकल्लाणओ य तं मिच ! ।

जो माणुसि^१देवीणं रुवविसेसं न लक्खेसि^२ ॥ ४३

एसा इव्वमस्स सुया नयरपहाणस्स उसमदत्तस्स । 10

जा देवीसंकप्पं संपापइ माणसे तुज्ज ॥ ४४

एसा य विसालच्छी लच्छी व सुदुल्लहा अहन्नाणं ।

जम्हा न चेव लव्वमइ कुलेण रुवेण विहवेण ॥ ४५

जो जिणसासणभत्तो रंजइ चित्तं इमीइ जणयस्स ।

सो सधणो अधणो वा लहइ इमं नन्नहा कहवि ॥ ४६ 15

वत्थेहिं भूसणेहि य कीरइ न गुणो इमीए देहस्स ।

भुवणं उज्जोयंती छाइज्जइ केवलं कंती ॥' ४७

एयं निसामयंतो तं चेव पुणो पुणो पलोयंतो ।

सहस च्चि रुद्धत्तो विट्ठो मयणस्स चाणेहिं ॥ ४८

परिभाविउं पवत्तो 'को ण उवाओ इमीए ला^३ [२B] भम्मि ? । 20

न हु धारेउं तीरइ जीयं विरहम्मि^४ एयाए ॥ ४९

घेत्तुं वल्लं न तीरइ एसा भडचडयरेण महया वि ।

सावगवणस्स भत्ते मण्डरायम्मि जीवंते ।) ५०

जइ मग्गिऊण पुवं अलहंतो सावयत्तणं काहं ।

तो डंभिउ च्चि काउं नियमा इच्छं नै साहिस्सं ॥' ५१ 25

[रुद्धत्तस्स कवडसावगधम्मांगीकरणं]

एवमणेगहा परिचिंतिऊण नत्थि उवायांतरंमत्तं ति कयनिच्छओ गओ,
धम्मदेवसरिसमीयं । कयप्पणामेण पुच्छिओ धम्मं । साहियो तेहिं साहुधम्मी ।
पसंसिओ तेण, भणियं च - 'अहो दुक्करकारया भगवंतो जेहिं एवंविहो कायर-

जगहिययउकंपकारओ 'दुरणुचरो' १ अंगीकओ समणधम्मो । कया पुण होही सो अवसरो जया अम्हे वि एरिसं धम्ममणुचरिस्सामो ? संपयं पुण करेह मे गिहत्थोचियधम्मोवएसेणाणुग्गहो' २ त्ति । साहृहिं भणियं -

'जिणपूया मुणिभत्ती जीवाइपयत्थंसदहाणं च ।

पालणमणुबयाणं वाया(सावय ?) गहिधम्मतत्तमिणं ॥' ५२

सोउं सवित्थरमिणं दंसियसंवेगसाहसो - 'भंते ! ।

लद्धं जं लहियवं पत्तं मे अज्ज जम्मफलं ॥ ५३

मायां पिपा य तुम्भे वाटं परमोवयारिणो मज्झ ।

जेहिं इमो अइदुलहो' मोक्खपहो दंसिओ मज्झ ॥' ५४

10 तमेवं जाणित्वा संविग्गं, सिक्खावियं साहृहिं देवगुरुवंदणविहाणं, पच्च-
क्खाणपुवं सयलं सावयसमायारं । तओ सो सविसेसंदंसियसंवेगो विसिद्धय-
रदेवपूयाइकिच्चं तहा काउमारदो जहा सवेसिं सावयाणं पहाणचहुमाणमायणं
संबुत्तो ।

अवि य -

15 'धन्नो महाणुभावो नृणं आसन्नसिद्धिगामि त्ति ।

जस्सेरिसो दुरप्पो (उदग्गो ?) समुज्जमो धम्मकिरियासु ॥' ५५

जणमणजणियच्छेरा उदारया सुडु दाणधम्मम्मि ।

जिणसंघपूयणाइसु धणं तणाओस्वमं गणइ ॥ ५६

एवं पत्तपसंसो सगोरखं सावएहिं दीसंतो ।

20 सो रुद्दत्तसद्धो जाओ सुवियक्खणो धम्मे ॥ ५७

पवेसु सयलसंघं पूयइ वत्थाइएहिं वत्थुहिं ।

पडिलामेइ सुविहििए दिणे दिणे पत्तभरणेण ॥ ५८

जिणसाहुसावयाणं चरियाइं विन्धिओ निसामेइ ।

सिंंगारकहासुं पुणो न देइ कन्नं खणद्धं पि ॥ ५९

25 अवि पाविज्जइ खलियं सुसंजयाणं सुसानयाणं पि ।

निउणेहिं पंडिएहिं वि न तस्स मायापहाणस्स ॥ ६०

एवमारहियइन्धमपमुहसावयहिययस्स रुद्दत्तस्स वोलिया गिम्ह [प. ३५]
याउसा । समागओ निप्पन्नसयलमस्सासासियासेमकासयजणो वियसियकमल-
संदमंडियमहिमंडलो पफुल्लमड्डियामालइंपमुहपसत्थवृत्सुमुज्जलुजाणमणोहरो सर-

१ दुरणुचरो. २ °पइत्थ°. ३ मायो. ४ °डुल्लहो. ५ सविसेसवित्थेसदं°. ६ °भावणं.
७ °पूरया°. ८ °कहास. ९ पट्टिइहिं.

यसमओ । तमालोइऊण पुच्छिओ रुदत्तेण उसभदत्तो- 'समागओ मम जणयाएसो । तुम्हाणुन्नाए गच्छामि संपयं सट्ठाणं ।' इब्भेण भणियं- 'जणय-समीवं' पट्टियस्स को विग्घं करेइ ? तहा वि अम्ह धम्मं चेत्ता-SSसोएसु चेइय-मवणेसु समच्चुर्यंभूयाओ अट्ठाहियामहिमाओ कीरंति । ताओ ताव पेच्छाहि, तओ जहिच्छमणुचेट्ठेज्जासि ।' तेण भणियं- 'जमाइसह । एअमाइसं-७ तेहिं' भवंतेहिं कओ महंतो ममाणुग्गहो । कहमन्नहा अम्हारिसाणभेरिसमहूसव-दंसणं ति ।

धन्नो धन्नयरो हं साहम्मियसीह ! अज्ज मह तुमए ।

जं भवणनाहमहिमा निवेइया धम्मतिसियस्स ॥ ६१

जइ कहवि न साहितो गमणाभिप्पायमप्पणो^१ तुज्ज । 10

मन्ने कल्लाणाणं अहो अहं वंचिओ होंतो ॥ ६२

सा सा पभवइ बुद्धी हुंति सहाया वि तारिसा नूणं ।

जारिसया संपत्ती उवट्टिया होइ पुरिसस्स ॥ ६३

इच्चाइणा कन्नसुहावहेण वयणविन्नासेणोसभदत्तस्स हिययमाणंदिऊण अच्छिउं पवत्तो^२ रुदत्तो जाव अट्ठाहियामहिमा संपत्ता । 15

तत्थ य ता पढमं चिय उक्कंठियमाणसेहिं सबेहिं ।

पउणीकयं समग्गं जिण्णिदंभवणं तुरंतेहिं ॥ ६४

पढमं जिणविवाइं विहिणा विमलीकयाइं सयलाई ।

पवरेहिं भूमणेहिं पसाहियाइं^३ जहाँजोगं ॥ ६५

ससहरपंडरकोट्टं बहुवन्नविचित्तचित्तरमणिजं । 20

मणितारियाभिरामं पडिलंविमोत्तिओऊलं ॥ ६६

नाणाविहवत्थेहिं पट्टंसुपदेवदूमपमुहेहिं ।

कयउछोयं लोयं विम्हावितं समंतेण ॥ ६७

एयारिसमहरम्मं अमरविमाणं व कयजणपमोअं ।

इय विहियं जिणभयणं सहायरम्मं पि अहरम्मं ॥ ६८ 25

तो रइया वरपूया जिणाण कुमुमेहिं^४ पंचनन्नेहिं ।

बहुविहंवंमचिसारा महुररंr

कप्पूरागरुमाराउ धूनघडियाउ ठवियाओ ॥ ७०

१ ठामा. २ जाणया. ३ *समीयं. ४ ममभूयं. ५ सीभो. ६ एमाहसंतेहिं.
७ *मप्पमागो. ८ इच्चाणा ९ पवत्तो. १० *जिण्णिदं. ११ पसाहियाइं. १२ जया.
१३ कुत्तमेहिं. १४ *विट्ठु. १५ *मंकार. १६ कुत्तमं.

- सवत्य विरइयाइं^१ फुल्लधराइं विचिचरूवाइं ।
 उट्टीकयपेच्छयजणमुहाइं^२ भमरोलिमुहलाइं ॥ ७१
- बहुवन्नएहिं बहुभक्तिएहिं बहुसत्थि [५ ३ ३]एहिं कयचोअं ।
 रइयं जिणाण पुरओ सुट्टु पहाणं चलिविहाणं ॥ ७२
- ५ रज्जगमोयगपमुहेहिं^३ विविहभक्त्वेहिं रइयसिहराइं ।
 थालाइं विसालाइं पुरओ गेगाइं दिन्नाइं ॥ ७३
- तह नालिकेर(अज्जर)मुदिपाअंनजंघपमुहाइं ।
 विविहाइं वणफलाइं पुरओ दिन्नाइं धन्नेहिं ॥ ७४
- इय निम्माणे^४ रम्मे प्यावेलिवित्थरे महत्थम्मि ।
 १० हरिसुद्धसियसरीरो मिलिओ लोओ तओ बहुओ ॥ ७५
- गुमुगुमितगहिरमदलं, वासंतकुसुमवदलं;
 कीरंतकरडरडरटं, पयडुपडुपडहपडु(ड ?)प्पडं;
 वजंतसंसकाहलं, समुच्छलंतकंसालकोलाहलं;
 भवियजणपावरयपमज्जणं, पारदं^५ भुवणनाहस्स मज्जणं;
 १५ चित्तेहिं विचिच्चेहिं, उदामधुच्चेहिं;
 संजापतोसेहिं, गंभीरघोसेहिं;
 पच्छा वियड्ढेहिं, त[.....]सहेहिं;
 पम्हुट्टुसोएहिं, साहम्मियलोएहिं ।
 जणजणियमहातोसो पए पए नचमाणवरगेओ ।
- २० मज्जणमहो पयट्टो तिलोयनाहस्स वीरस्स ॥ ७६
- कत्थइ विविहभूसणभासिणीओ नचंति विलासिणीओ;
 कत्थइ गायंति^६ मंगलगीयाइं सोनासिणीओ;
 कत्थइ लीलाए दिंति तालियाओ बुद्धंति रासयं कुलवालियाओ^७;
 कत्थइ मंदमंदप्पणचिरीओ सइवाओ दिंति चचरीओ ।
- २५ एवं वड्डियडुट्टो बहुविच्छट्टो जणस्स सुहजणओ ।
 विहिंविहियसयलकिचो जिणनाहंमहूसरो वत्तो ॥ ७७
- कयसयलदिनसकिचो काऊण य जागरं महापूर्यं ।
 पढमट्टाहियकारी परितुट्टो वासरे वीए ॥ ७८
- साहम्मियाण पूयं करेड तोसेइं^८ गायणाईए ।
 ३० समण-समणीण विहिणा विहेइ पडिलाहणं हिट्टो ॥ ७९

१ विरइयाड. २ सुहाइ ३ पसुहेहिं ४ निग्माण ५ तल्लि. ६ गुपु. ७ पारड.
 ८ धुत्तेहिं. ९ गाइति. १० वालिभो. ११ जिणनाण. १२ तोसेय.

- एवं सत्त तिहीओ विहियाओ अट्टमे दिणे इब्भं ।
 विन्नवइ रुद्धत्तो भालयलनिहित्तरमउलो ॥ ८०
- । 'तुम्भे धन्नसउत्ता महाफलं जम्मजीवियं तुम्ह ।
 जे वीयरायमहिमं करेह एवं महासत्ता ॥ ८१
- ता मह कुणसुं पसायं अट्टममहिमं करेमि जहसत्ती ।
 तुम्हाण पसाएणं करेमि नियजीवियं सहलं ॥' ८२
- परिवड्डियपरितोसो इब्भो पडिभणइ - 'होउ एवं ति ।
 गोरवठाणं अम्हं तुमाउ नऽन्नो मणे होइ ॥ ८३

किंतु -

- अट्टसयं दअ[.....]लग्गं मोल्लेण पढमपूयाए । 10
 तत्तो सयसयवुड्डी जाया सत्तासुं पूयासु ॥ ८४
- तं कुणसु जहासत्तिं सेसं अम्हाण वच्छ ! साहेज्ज ।
 तं चिय सफलं वित्तं जं वच्चइ तुम्हं साहेजे ॥' [प. ४ A] ८५
- इय वुत्तो सो' धुत्तो ईसि हसंतो भणेइ तं इब्भं ।
 'तं होसु सुप्पसन्नो तो सबं सुंदरं होही ॥' ८६¹⁵
- इय भणिय गए तम्मी 'तओ वि अन्नो सुसावगो कत्तो ?' ।
 इब्भस्स मणे फुरियं 'दिज्जउ एयस्स रिसिदत्ता ॥' ८७
- इय चित्तिऊण तुरियं पुच्छइ सरिं परेण विणएण ।
 'भयवं ! अहिणवसद्धो पडिहासइ केरिसो तुम्ह ? ॥' ८८
- इय पुट्ठो भणइ गुरु - 'छउमत्था किं वयं वियाणामो । 20
 जत्तियमेत्तं तुम्भे जाणामो तत्तियं अम्हे ॥ ८९
- दीसइ अणन्नसरिसो सबो एयस्स धम्मववहारो ।
 परमत्थं पुण सावय ! मुणांति सबन्नुणो चेव ॥' ९०
- अह अट्टमम्मि दिवसे पूया सत्तापरेण तेण कया ।
 तीयच्चउविहा जाओ सत्तसु पूयासु जावइओ ॥ ९१²⁵
- दीणारकपसिहाइं थालाइं मत्थिएसु ठवियाइं ।
 जाइं दट्ठुण पुणो सबो वि ह्नु विम्हयं पत्तो ॥ ९२

[रुद्धत्तस्स रिसिदत्ताए सह परिणयणं]

- अदविम्भिएण तत्तो इब्भेण सुसावया समाहया ।
 मणिया य - 'एस तुम्हं नवसद्धो केरिसो भाइ ? ॥' ९३³⁰

- एगेण तत्थ भणियं - 'अम्हे पुवं पमाइणो आसि ।
 एयस्स सन्निहाणा संपइ सुस्सावया जाया ॥' ९४
- अन्नेण पुणो भन्नइ - 'घणवइ ! सम्भावसावओ एतो ।
 किं जंपि[ए]ण बहुणा न हु दुद्धे पूअरौ हुंति ॥ ९५
- कवडेण किं कयाई इत्तियदव्वस्स कीरण चाओ ? ।
 पज्जालिऊण भुवणं को किर उज्जालयं कुणइ ? ॥' ९६
- इच्चाइ जंपियाइं निसुणंतो सावपाण सव्वेसिं ।
 जाओ कन्नादाणे निच्छियच्चित्तो इमो इम्मो ॥ ९७
- निप्पाइया यं तत्तो चरिमा अट्टाहिया महामहिमा ।
 इम्भेण तो तयंते निमंतिया सावया सव्वे ॥ ९८
- सम्माणिऊण बहुहा सपुत्तसयणेण उसभदत्तेण ।
 सो रुद्रदत्तसद्धो एवं भणियो सबहुमाणं ॥ ९९
- 'उत्तमकुलपद्मओ कलाकलावम्मि सुद्धु कुसलो चि ।
 जिणसासणभत्तीए अम्हं साहम्मिओ' जाओ ॥ १००
- जा जा कीरइ पूया उत्तमसाहम्मियस्स तुह अम्हे ।
 सा सवा वि हु तुच्छा पडिहायइ अम्ह चित्तम्मि ॥ १०१
- ता परिगिन्हसु इन्दि कन्नारयणं इमं अणग्घेयं ।
 जीवियसव्वस्स इमं अम्हाणं तह य सयणाणं ॥' १०२
- पडिभणइ रुद्रदत्तो - 'को वयणं तुम्ह अन्नहा कुणइ ? ।
 किं पुण मायावित्ते पुच्छिय जुत्तं इमं काउं ॥' १०३
- इम्भेण पुणो भणियं - 'मा गिण्हालं वणं इमं अलियं ।
 जणएण लामकजे जम्हा इह पेसिओ तेसिं ॥ १०४
- एसो परसो लामो एयं दद्धं न रुसिही' जणओ ।
 घरमायंती लच्छी सुहावहा कस्स नो होइ ? ॥' [५. ४४] १०५
- 'एवं' ति तेण बुत्ते कारियमिम्भेण हट्टतुट्टेण ।
 लग्गे गणयविदिन्ने विवाहकिकं निरवसेसं ॥ १०६
- आणंदियसयलज्जणो वित्ते वीवाहमंगले तुट्टो ।
 हिययम्मि रुद्रदत्तो संपुन्नमणोरहो' जाओ ॥ १०७
- ठाऊण केइ दियहे सपुद्धिकोसल्लरंजिओ धणियं ।
 तं रिसिदत्तालामं मन्तंती रज्जलामं च ॥ १०८

तत्तो पसत्थदिवसे संभासियसयणपरियणं सयलं ।	
ससुरकुलाणुनाओ संचल्लो नियपुराभिमुहो ^१ ॥	१०९
संभासिया य पिउणा रिसिदत्ता नेहनिभरमणेण ।	
'सयलसुहमूलभूए सम्मत्ते निच्छिया होज्ज ॥	११०
चियवंदणसज्जाए पच्चक्खाणम्मि उज्जुया होज्ज ।	५
सुद्धं सुसीलविणीया दयालुया सब्बजीवेसु ॥	१११
जह सायरमज्झगओ पोयं भोत्तूण मंदबुद्धिल्लो ।	
जलहिम्मि दिनसंपो होइ नरो दुहसयाभागी ॥	११२
तह भवसायरमज्जे जिणमयपोयं सुदुल्लहं मुद्धे ! ।	
मा भुंचसु जेण न होसि भायणं दुक्खलक्खाणं ॥'	११३ 10
एवं बहुप्पयारमणुसासिऊण [.....] ।	
भडवंचिया(?) सपरियणेणोसभदत्तेण रिसिदत्ता ॥	११४
जामाउगो वि भणिओ - 'चित्तमणिकप्पसालसारिच्छं ।	
जिणधम्मं मा भुंचसु कल्लाणपरंपराहेऊ ॥	११५
साहम्मिणि तुह एसा धम्मसहाओ इमीइ तं होज्ज ।	15
मुद्धजणोहसणाओ मा भुंचसु धम्मवोहित्थं ॥'	११६
इयरेण सो पबुत्तो - 'भरियं उयरं गुरूवएसेणं ।	
दिट्ठं निसुणेसु पुणो अहयं काहं जमेत्ताहे ॥	११७
मा कुण इमीए चित्तं नासीभूया इमा ममेयाणिं ।	
तह काहामि जहेसा न सरइ करिणी ^५ व विंझस्स ॥'	११८ 20
एवं कयसंभासो सहायसहिओ इमो ^६ समुच्चलिओ ।	
उचियसमएण तत्तो संपत्तो क्वचंद्रम्मिं ॥	११९

[रिसिदत्ताए सस्सुरगिहे गमणं, सधम्मा परिवंभंसो य]

चिरकालाओ मिलिओ उक्कंठियमाणसाण सयणाण ।	
लज्जाए नेय गेण्हइ नामं पि जिणिंदधम्मस्स ॥	१२० 25
रिसिदत्ता वि हसिज्जइ कुणमार्णी पूयवंदणार्इयं ।	
जणएण विदिन्नाणं भणिकंचणघडियपडिमाणं ॥	१२१
साअयं पिव भणिया सासु-नणंदाहिं सा वि पुणरुत्तं ।	
'जइ चिट्ठसि अम्ह गिहे ता भुंचसु अप्पणो धम्मं ॥	१२२

भत्तारदेवयाओ नारीओ होंति जीवलोगम्मि ।
 जं किं पि कुणइ भत्ता ताओ वि कुणंति तं घम्मं ॥ १२३
 अम्हाण वि धूयाओ योगाओ संति सावयकुलेसु ।
 ताओ सावयघम्मं कुणंति अम्हे न रुसामो ॥' १२४
 एसो पुण वुत्तंतो रिसिदत्ताए वि भत्तुणो सिद्धो ।
 तेणावि तओ भणियं दंसियनेहं इमं वयणं ॥ १२५

'इद्धा सि मज्झ सुंदरि ! जीवियभूया सि सुणसु म[ह] वयणं ।
 सयणाणं लज्जाए न हु तीरइ पालिउं घम्मो ॥ [१. ५A] १२६

तुह कजे मइं घम्मो परिचत्तो ताव तित्थियं कालं ।

१० मम कजेण पुणो तं न चयसि किं दिट्ठचेट्ठो वि ॥ १२७

एयं धरसवस्सं सवं पि समप्पियं मए तुज्झ ।

को जाणेइ किसोअरि ! को घम्मो सुंदरो नो वां ॥' १२८

तओ सा किंचि तस्सं नेहाओ, किंचि सासुय-नणंदा[ण] भयाओ, किंचि

उवहासलज्जाए, किंचि अप्पसत्तयाए पम्हुसिउण जणयवयणं परिचत्तजिण-

१५ सासणकिचो तेसिं चैव अणुट्ठाणं काउमारद्दा ।

अवि य -

किच्छेण [ए]स जीवो ठाविज्जइ उत्तमे गुणट्ठाणे ।
 लीलाए चिय निवडइ किच्छे मिच्छत्तयंकम्मि ॥ १२९

जिणघम्मममयभूयं काउं को रमइ तुच्छमिच्छत्ते ।

२० जइ ता पुवकयाइं न होंति कम्माइं गरुयाइं ॥ १३०

पुवज्जिपमाववसा अमयं वमिउण तेहिं दोहिं पि ।

हालाहलं महाविसमापीयं भूदचित्तेहिं ॥ १३१

[पीङ्गिहाओ रिसिदत्ताए संबंधविच्छेओ, पुत्तजम्मं च]

भग्गंतेण पउत्तिं विन्नायं सवमेवमिच्चेण ।

२१ सिद्धं च बंधवाणं - 'मुट्ठा भो ! तेण धुत्तेण ॥ १३२

कन्नालाभनिमित्तं सुसावगत्तं पयासियं तेणं ।

पेच्छ कइ सयलसंधो वि मोहिओ गूढहियएण ॥ १३३

घम्मच्छलेण छलिया अम्हे निउणा वि तेण पावेण ।

ता सच्चमिणं जायं धुत्ताण वि होंति पडिधुत्ता ॥ १३४

निद्रम्मकुलप्पसुओ^१ पावो सो ताव तारिसो होउ ।
 चालत्तगहियधम्मा खुक्का कह पिच्छ रिसिदत्ता ॥ १३५
 सच्चमिणं सा वरई^२ दिन्ना अम्हेहिं तस्स पावस्स ।
 तहवि कुलागयधम्मो तीए न हु आसि भोत्तवो ॥ १३६
 ता इत्थ इमं जुत्तं तीए तत्ती न काइ कायवा ।
 सा पुवं पि न जाया मया य सब्बेहिं दट्टवा ॥ १३७
 जो पुण तीसे तत्तिं^३ काही अम्हाण सो वि तत्तुल्लो ।
 इय साहियम्मि तत्ते मा अम्हं को वि कुप्पिजा ॥' १३८

किं बहुणा ?-

तह सा वत्ता तेहिं जह किर नगराणमंतरं तेसिं ।
 जोयणदुग्मेत्तं पि हु संजायं जोअणसयं च ॥ १३९

तओ 'जो पुविं गहियपाहुडे पईदियहं मम पउत्तिनिमित्तं पुरिसे पेसंतो सो
 संपइ मासाओ वासाओ वि न पेसइ' त्ति मुणियजणयकोवाइसया किंकायवंबूढा
 कालं गमेउमारद्दा रिसिदत्ता, जाया य कालेण आवन्नसत्ता । तओ दूरपेसणेण
 भणिओ तीए ताओ- 'कीसाहं तुब्भेहिं परिचत्ता ? । तुब्भेहिं चैव अहमत्थ^{१५}
 मिच्छत्तपंके पक्खत्ता । ता खमसु मम एगमवराहं । नेहि ताव गिहं । तत्थ-
 द्विया आएसकारिणी चिट्ठिस्सामि । अनं च सवाओ विलयाओ पढमं पिइगि-
 हेसु पसवंति, ता कह लोयावन्नवायाओ न वीहेसि ? ।' इच्चाइ बहुहा भणिए-
 [प. ५ B] ण पडिभणियमिब्भेण -

'जप्पभिइ चिय तुमए धम्मो चत्तो जिणिंदपन्नत्तो ।
 तप्पभिइ चिय अम्हं मया तुमं किमिह बहुएण ॥' १४०
 सोऊण जणयवयणं सुइरं परिअरिऊण हिययम्मि ।
 जणय मणे, निरसस संसयइ पुण्णे नि अप्पणं, ॥ १४१
 जाओ कमेण पुत्तो बहुलक्खणसंगओ कणयगोरो ।
 नियकुलजणियाणंदो तुट्ठा दट्टुण तं माया ॥ १४२
 सोऊण सुयं जायं कयाइ तूसेजं मज्झं जइ जणओ ।
 इय पेसेइ तुरंती वद्धावयमाणवं पिउणो ॥ १४३
 इब्भेण सो पवुत्तो - 'अवरस्स वद्धावओ तुमं होसु ।
 अम्हाण नत्थि धूया रिसिदत्तानामिया कावि ॥' १४४

१ प्यसुओ. २ खुक्का. ३ सच्चमि. ४ विरई. ५ तत्ती. ६ पयदि. ७ काइव. ८ दूया. ९ पत्तो. १० सत्तेज. ११ मस.

एवं च नामकरणे बुद्धाण-मुंडणाइयवेसु ।
 आहूओ वि न पत्तो कुलगेहाओ मणूसो वि ॥ १४५
 तं चैय बालयं तो हियए आलंघणं दढं काउं ।
 परिवालिउं पवत्ता एसा एगग्गचित्तेण ॥ १४६

5 [नम्मयासुंदरीजम्मवण्णणा]

अह वड्डमाणनयरे जिट्ठाए उसमदत्तमुण्हाए ।
 नामेण गुणेहिं य सुंदरीएँ सहदेवमज्जाए ॥ १४७
 उववन्नो कयपुन्नो को वि जिओ सुंदरो [.....] गम्भे ।
 धणियं धम्मज्जाणे यं उज्जमा(या ?) जेण संजाया ॥ १४८
 परिवद्वियलायन्ना इट्ठा पइणो सपरियणस्तावि ।
 10 ससुरस्त सासुयाए सा जाया तो विसेसेण ॥ १४९
 नवरं पंचममासे संजाओ तीएँ दोहलो एसो ।
 नम्मयं महानईए गंतुण करोमि मज्जणयं ॥ १५०
 सा पुण पगिद्वेसे गंतुं तीरइ सुहेण नो तत्थ ।
 15 कज्जमसज्जं नाउं द[इ]यस्त वि सा न साहेइ ॥ १५१
 द्विज्जइ अपुजमाणे डोहलएँ सयलमंगमेईए ।
 तत्तो तं सहदेवो दद्वुणं पुच्छए एवं ॥ १५२

‘किं सुयणु ! तुह भणिद्वं संपजइ नम्मह मंदिरे किंचि ।
 किं केणइ परिभूआ वाहइ किं कोइ तुह रोगो ? ॥ १५३
 20 जेणेवं छउयंगी दरिद्वरिणि व नज्जसि सत्तिता ।
 साहेहि फुडं मुद्वे ! जेण पणासेमि ते दुक्कं ॥’ १५४
 तीए भणियं—‘पिययम ! असज्जमेयं न साहिमो तेण ।
 वरमेगा हं झीर्णा किं तुह उव्वेयकरणेण ? ॥’ १५५
 सहदेवेण पवुत्तं—‘नासज्जं मज्जं विज्जइ जयम्मि ।
 25 ता कहसु फुडं अग्घं को जाणइ थवि(गि?)यरयणाई(णं ?) ॥’ १५६
 इय बुत्ताए ताए सब्भावो साहिओ तओ तेण ।
 भणियं—‘किंचियमेत्तं निबुयहियया दढं होसु ॥’ १५७
 आपुण्डिरुण जणयं भणिया सब्बे वर्यसर्या तेण ।
 ‘तुरियं करेह कडयं गच्छामो नम्मयं दद्वुं ॥’ १५८

भणियाणंतरमेव य पमोयभरनिम्भरेहिं तेहिं पउणीकयाइं जाणवत्ताइं, गहि-
याइं अणेगाइं कयाणगाइं, सहाईकओ नाणाविहपहरणविहत्थो सुहडसत्थो ।
चालियाओ बहुविहाओ [प. ६ A] पयईओ । समुच्छाहिया गंधवनट्टकारया
ञ्जारणगणा । पयट्टा कोउगावलोयणलालसा सयमेव पभूया लोया । तओ
पसत्थवासरे कयकोउयमंगला परिवारपरिवारिया पवडुंतपमोयउड्डुरेहिं^१ बंध-
वेहिं सपुत्तकलत्तेहिं मेत्तेहिं सहिया चलिया दो वि सहदेव-वीरदासां । कहं ?

गंभीरतूरघोसपडिसदपूरियनहंगणा, वहलधूलीपडलधूसरियपेच्छयजणा;
वजंतसंखकाहला, वणे वणे पलायमाणपुलिंदनाहला;
गामे गामे पलोएजमाणा गामिएहिं, गोरविजमाणा गामसामिएहिं;
कुणमाणा महच्चुयभूयाओ पूयाओ जिणिंदाणं गामनगरेसु, अट्टया(?)^{१०}-
विलंबिएहिं पयाणएहिं सुत्थीकयसमत्थसत्थिया सुहंसुहेण संपत्थिया । पत्ता
कमेण नाणावणराइरमणीयं रेवासनेभूमिभागं । परितुट्टा य सुंदरी दट्टूण बहल्ले-
तरंगरंगंतकुंचकारंडवहंससारसाइविहंगसंगसंपत्तरम्मयं महा[नइं ?] नम्मयं ।

आवासिओ य सबो कडयजणो हरिसनिम्भरो तत्थ ।

सहदेवसमाएसा भूभाए सगारमणीए ॥

१५९¹⁵

वीयदिणम्मि सदारा कयसिंगारा मणोहरायारा ।

मज्जणकन्नीलाहेउं रेवातीरं गया सबे ॥

१६०

पेच्छंति तयं सरियं महल्लरुल्लोलमीसणायारं ।

कत्थइ अन्नत्थ तरंगभंगुरं सुप्पसन्नं च ॥

१६१

कत्थइ गहिरावत्तं कत्थइ कीलंततारुयनरोहं ।

20

कत्थइ मजंतमहागयंदमयसुरहिजलवाहं ॥

१६२

विंझगिरिपायपायवपगलियधणकुसुमगोच्छचिंचइयं ।

अवियण्हल्लोयणाओ थिरोदयं ते दहं दट्टुं ॥

१६३

हरिसेण तं पविट्टा उब्बुडनिब्बुड्डणेण कयहासा ।

विलसंति ते सहेलं सम्मं महिलाहिं परितुट्टा ॥

१६४²⁵

सिं गियजलेण केईं पहणांति परोप्परं पहासिल्ला ।

अन्ने हरियंदणपंडियाहिं हम्मंति महिलाणं ॥

१६५

परिकीलिऊण सुइरं संपत्तपरिस्तमा समुत्तिन्ना ।

तत्तो महइहाओ करिंति जिणविचपूयाइं ॥

१६६

१ उड्डुरेहिं. २ दसो. ३ सवन्न. ४ पविट्टा. ५ उड्डल. ६ कारंजसव.

७ ममा. ८ कीइ.

अइसयपमोयपडिहत्थमाणमा सुंदरी विसेसेण ।
कुणइ पडिमाण पूयं पडिपुन्नमणोरहा जाया ॥ १६७

एवं दियहे दियहे कीलंतारणं अतित्तचित्ताणं ।
पोसदिवसो व सहमा मासो समइच्छिओ तेसिं ॥ १६८

[नम्मयानईतीरे नम्मयपुरनिवेशो]

नाणादेसाहिंतो कडयं आवासियं निएऊण ।
विविहकयाणगकलिया पत्ता णेगे तहिं वणिया ॥ १६९

कयविबओ' पवत्तो दिणे दिणे सयलकडयलोयस्स ।
कयपरिओसो लामो मणोरहागोयरो जाओ ॥ १७०

संलवियं च जणेहिं - 'कयउत्तो को वि सुंदरीगम्मे ।
जस्स कएणउम्हाणं' पवट्टिया संपया एसा ॥ १७१

अन्ने भणंति - 'बलियं' वत्थू एयस्स भूमिभाग[प. ६ B]स्स ।
नयरनिवेशं काउं चिह्ह मो किं ने एत्थेव ? ॥ १७२

किं तत्थ वट्टमाणे' मुंडा(?) अम्हाण रोविया वाडा ।
चिट्ठंति जेण गम्मइं सुरलोयसमं इमं मोत्तुं ॥ १७३

उवलद्धजणाकूओ सहदेवो सुंदरिं' तओ भणइ ।
'चिट्ठामो किं भदे ! रम्मम्मि इहेव ठाणम्मि ॥' १७४

तीए भन्नइ - 'पिययम ! रेहंतमहंतलोलकल्लोलं ।
पिच्छंतीए एयं ममावि मणनिबुई जाया ॥ १७५

ता जइ रोचइ तुम्हे कुणइ निवेशं इहेव ठाणम्मि ।
किर सबन्न लोओ शुत्ताशुत्तं फुडं मुणइ ॥' १७६

तओ सहदेवेण वीरदासेण सदिं' समच्छिऊण पसत्थवासरे पारद्धो नयर-
निवेशो - ठावियाइं वत्थुविजावियमणणेहिं शुत्तहारेहिं तियचउकचच्चराइं, संठा-
वियाओ जहाजोगं पासायभवणपंतीओ, आहूओ सवेहिं पि नियनियकुडंब-
२५ यरिगरो, कारियं च सुरिंदमंदिरसुंदरं जिणमंदिरं, दिन्नं च नामं नयरस्स
नम्मयपुरं ति । किं वट्टणा ? -

विजायमयलवत्तो संशुत्तो सयलसयणवग्गेणं ।

सेट्ठी वि उमभदत्तो तुरियं तत्थेव संपत्तो ॥ १७७

करभरविवज्जियाणं ^१ अपीडियाणं परेण केणावि ।	
वच्चइ सुहेण कालो जणाण सग्गे सुराणं व ॥	१७८
अह वडुंते चंदे गहवलजुत्तम्मि सुंदरे लग्गे ।	
सा सुंदरी पसूया धूयारयणं कमलनयणं ॥	१७९
पढमो-अवचलामो पुत्तञ्जम्महिया य वालिया एसा ।	
इय पुत्तजम्मणम्मिव वद्धावणयं कयं पिउणो ॥	१८० ^५
सयलो वि नगरलोगो जंपइ आणंदपुलइयसरीरो ।	
‘धन्नाण इमा बाला लच्छि व [घ]रे समोइन्ना ॥’	१८१
छट्टीजागरणाई किच्चं सयलं पमोयकलिएहिं ।	
जणएहिं तीएँ विहियं पढम्मिव पुत्तजम्मम्मि ॥	१८२ ^{१०}
वत्तम्मि धारसाहे सयणसमक्खं [च ?] सुहमहुत्तम्मि ।	
गेजंतगीयमंगलमविरयवजंतवरतूरं ॥	१८३
जं नम्मयसरियामज्जणम्मि जणणीएँ डोहलो जाओ ।	
तं होउ नम्मयासुंदरि त्ति नामं धरमिमीएँ ॥	१८४
अइसुंदरनाममिमं पस्सइ सबो वि पुरजणो मुइओ ।	१५
पुन्नञ्जम्महियो जीवो किर कस्स न वल्लहो होइ ॥	१८५
हत्थाहत्थं धिप्पइ जणेण अन्नोन्नपेच्छणपरेण ।	
वडुइ वडुइर्यकंती सियपक्खे चंदलेह व ॥	१८६
बोछ्छाविज्जइ पिउणा पंचनमोक्कारभणणकुट्टेण ।	
देवगुरूण पणामं सिक्खाविज्जइ हसिरवयणा ॥	१८७ ^{२०}
सव्वस्स चेव इट्ठा विसेसओ वीरदासलहुपिउणो ।	
चीवंदणाइकिच्चं पढमं सिक्खाविया तेण ॥	१८८
नारीजणोचियाइं विन्नाणाइं तओ वि चउसट्टी ।	
तओ [य] समप्पिया साहुणीण सम्मत्तं [प. ७ A] नाणट्ठा ॥	१८९
जीवाइनवपयत्था नाया तीए विसुद्धपन्नाए ।	२५
पट्टियाइं पगरणाइं वेरग्गकराइं षेगाइं ॥	१९०
सरमंडलाभिहाणं तीए कुट्टेण पगरणं पट्टियं ।	
नर-नारीण सरूवं गुणागुणे जेण नजंति ॥	१९१
गिण्हइ सुहेण जं जं सुणेइ पाएण एगसंघातं ।	
पम्हुसइ नेव गहियं तहावि पढणुज्जमो तीसे ॥	१९२ ^{३०}

सो वि महेमरदत्तो रिसिदत्तानंदणो निययपिउणा ।
चावत्तरीकलाओ पढाविओ लोगपयडाओ ॥

१९३

[नम्मयासुंदरीरूववण्णणा]

अह नम्मयापुराओ वेई वणिया कयाणगमपुव्वं ।

५ धेत्तूण लाहहेउं संपत्ता कूचंद्रम्मि ॥

१९४

रिसिदत्ताए पुट्ठा - 'नम्मयपुरवासिणो फुडं तुब्भे ।

तो उमभदाममिब्भं परियाणह निच्छयं नो वा ? ॥

१९५

सहदेव-वीरदासा तस्म सुया विस्सुया पुहइवीडे ।

ते परियाणह तुब्भे तह तेसिं पुत्तमंडाडं ? ॥'

१९६

१० हसिऊण तेहिं भणियं - 'चंद्रं गुरुसुकसंगयगयाणं ।

को न वियाणइ सुंदरि ! जं भणियव्वं तयं भणसु ॥'

१९७

तीए भणियं -

'नम्मयसुंदरिनामा सुवइ सहदेववल्लहा धूया ।

वयरूनाइं तीसे जइ जाणह तो फुडं कहह ॥'

१९८

वणिएहिं बुत्तं -

१५ 'तारुन्नयकयसोहं तीसे रूवं न वन्नितं सका ।

वन्नंताणं नियमा अलियपलावत्तणं होइ ॥

१९९

जइ सुंदरि ! भासेमो' छत्तं पिअ मेहडंवर सीसं ।

ता सीसंतयसोहा तीसे वि निवारिया होइ ॥

२००

२० छणचंदसमं वयणं तीसे जइ साहिमो सुय[णु!] तुज्झ ।

तो तक्कलंरुपंको तम्मि समारोविओ होइ ॥

२०१

संबुव्वंसमं गीयं रेहातिगसंजुयं चि जइ भणिमो ।

वंकत्तणेणं सा दूसिय चि मन्नइ जणो सव्वो ॥

२०२

करिहुं भविब्भमं जइ तीसे वच्छत्थलं च जंपामो ।

२५ तो चम्मथोरयाफासफरुसया ठाविया होइ ॥

२०३

विद्धहलरुमलनालोवमाउ धाहाउ तीए जो कहइ ।

सो तिकखकंटयाहिद्धियत्तदोसं पयासेइ ॥

२०४

किंकिद्धिपछवेहिं तुछां करपछवि चि वित्तेहिं ।

नियमा निम्मलनहमणिमंडणयं होइ अंतरियं ॥

२०५

जइ भासिजइ तीसे रंभाथंभोवमाउ जंघाओ ।	
ता किर तासिमवस्सं असारया होइ वज्जरिया ॥	२०६
कीरंते चलणाणं कुम्भुप्रमाणम्मि बुहजणो' भणिही ।	
निम्मंसकक्खण्डाणं नणु तेसिं केरिसी सोहा ? ॥	२०७
जं जं तीसे अंगं वनेमो तस्स तस्स भुवणम्मि ।	८
नत्थि समं उवमाणं कह तीए वन्निमो रूवं ॥	२०८
सग्गम्मि अच्छरा जइ तीए तुछ्छा इमं न वचवं ।	
जं सा विलोलनयणा इयरीओ' थद्वैदिट्ठीओ ॥'	२०९

[रिसिदत्ताए सपुत्तकये नम्मयासुंदरीमग्गणा]

[ए]वं वणिएहिं वन्निज्जमाणं नम्मयाए निरुमरूवेंसंपयं नित्तमयं^[५ ७B] 10
 ती चिंतिउं पवत्ता रिसिदत्ता 'कह नाम तं कन्नारयणं महेसरदत्तस्स करे
 विलग्गिही' ? न ताव ताओ असाहम्मियस्स दाही । पडिवन्नसावगधम्मस्सावि
 दिट्ठजणयचरिया ते न पत्तियंति । एगवारमेव कट्टमयथालीए रज्जइ । को
 दिट्ठत्तकरेहिं अप्पा मोसेइ ? न चाहं' तत्थ गया दंसणमवि लहिससं । ताव
 पेसेमि पडिवत्तिवयणकुसलं कं पि दूयं ति । मा कया[इ] समागयकारुन्नभावां 15
 ते पसीयंति' एवं संपहारिऊण पेसिओ तीए पडिवत्तिवयणकुसलो विसिट्ठ-
 पुरिसो । संपत्तउचियसम्माणेण थ भणिओ तेण इब्भो - 'ताय ! अबलाओ
 अबलाओ चेव हुंति, विसेसओ समुरकुलगयाओ । जओ -

एगचो रडइ पई एगत्तो सासुया य परिसवइ ।	
दूमंति नणंदाओ रूसइ सेसो वि कुल्लोगो ॥	२१० 20
परड्डीणाणं ताणं नियधम्मो तह य कह णु निव्वहइ ।	
की किर रिसिदत्ताए दोसो सम्मं विभावेह ॥	२११
अणुतावग्गिपलिच्चा अवराहं अप्पणो खमावेइ ।	
मग्गइ धम्मसहायं सा नम्मयसुंदरीकन्नं ॥	२१२
काही जिणवरधम्मं तीए संगेण नत्थि संदेहो ।	25
एस महेसरदत्तो कुणह इमं पत्थणं तीए ॥'	२१३
इब्भेण तओ भन्नइ - 'पत्तिज्जामो न तस्स धुत्तस्स ।	
जेण तया डंभाओ सब्बजणो' विम्हयं नीओ ॥	२१४
जारिसओ सो जणओ तणएण वि तारिसेणं होयवं ।	
न कयावि अंवगुलिया निवडइ पासम्मि निरस्स ॥	२१५ 30

- एगं ता रिसिदत्ता अणवरयं दहइ माणसं अम्ह ।
ता जाणंता वीयं न पक्खिवामो तहि अम्हे ॥' २१६
- एवं बहुप्पयारं भणियो रुद्धेण सत्थवाहेण ।
दूओ' विलक्खहियओ गओ निरासो नियं ठाणं ॥ २१७
- सोउं दूयमुहाओ सयणुल्लावं सिणेहनिरविकखं ।
'हा सब्हा वि चत्ता' नियपिउणा पावकम्मा हं ॥' २१८
- इय सा विमुक्ककंठं रिसिदत्ता रोविउं तह पवत्ता ।
कारुन्नपुन्नहियओ अन्नो वि जणो जह परुन्नो ॥ २१९
- आसासिउण बहुसो भणिया सा नंदणेण - 'किं अम्मो ! ।
किं रुअसि अणाहा इय कहेहि दुहकारणं मज्झ ॥' २२०
- तीए भणियं - 'पुत्तय ! तुह पिउणां उंमिएण होउण ।
परिणित्तु इहाणीया चयाविया तह य जिणधम्मं ॥ २२१
- उज्झियजिणधम्माए चत्ता वत्ता वि मज्झ सयणेहिं ।
आसानडियाए ममावि वोलिओ एत्तिओ कालो ॥ २२२
- अत्थी उच्चमरूवा दुहिया तुह माउलस्स मे णिसुयं ।
सा दूयपेसणेणं तुह कजे जाइ[या] वच्छ ! ॥ २२३
- सा ताव न रुद्ध चिय मह पिउणा निट्ठुरं तहा भणियो ।
पुत्तसहिएण दूओ जहा निरासा अहं जाया ॥ २२४
- अणुरूवा तुह पुत्तय ! जइ सा हत्थे न लग्ग[प c A]ई बाला ।
कि जीविएण वा मह इय दुक्खाओ मए रुन्नं ॥' २२५
- तेण पयुत्तं - 'अम्मो ! कयावराहाण किमिह रुन्नेण ।
कुवियसयणेहिं विहियो' सहियवो परिभवो' सबो ॥ २२६
- अन्नं च -
- कारणवसेण इविया वि सज्जणा भगुलं न चिंतंति ।
विहंति' नेन वसणे जो उ परो सो परो चेन ॥ २२७
- जइ तुज्झ इमं दुक्खं वा हं गंतूण तं विराहेमि ।
अवराहविरहियो हं न कोमहेऊ जओ तेमि ॥ २२८
- कुवियो वि दहं ताओ विणीयवयणस्स त्सिही मज्झ ।
पज्जलइ नेव जलणो सिचंतो वारिधाराहि ॥' २२९

तीए वुत्तं - 'पुत्तय ! माइण्हियमोहिओ जणो पायं ।
 परिहरइ दूरउ चिय महासरं नीरपडिपुत्तं ॥ २३०
 विणएण य चाएण य तुह पिउणा रंजिओ जणो तइया ।
 सब्भावविणीयस्सं वि पत्तियइ कहं तओ ताओ ? ॥' २३१
 भणियमियरेण - 'अम्मो ! पेच्छाहि ममावि ताव कोसहं । ६
 आइससु जेण तुरियं पूरेमि मणोरहा तुज्झ ॥' २३२
 पडिभणइ तो हसंती रिसिदत्ता - 'पुत्त ! होउ तुह सिद्धी ।
 समणुत्ताओ सि मए होउ सिवं मंगलं तुज्झ ॥' २३३

[महेसरदत्तस्स मायामहगिहगमणं]

आपुच्छिऊण जणयं महया सत्थेण सो तओ चलिओ । 10
 पत्तो कमेण तत्तो अइरम्मं नम्मयानयरं ॥ २३४

तओ नयररम्मयाविन्धियमणेण बहिरुज्जाणे संटिएणेवं पेसिओ जाणा-
 वणत्थं मायामहस्स समीवं पुरिसो । तेणावि सपुत्तपरियणो सुहनिसन्नो
 पणमिऊण भणिओ सत्थवाहो - 'एस तुम्ह नंदणीनंदणो मायामहस्स
 दंसणुकंठिओ विविहभंडभरियजाणवाहणो समागओ महेसरदत्तो, विन्नवई य - 15
 "दंसेह कं पि भंडनिक्खेवणट्टाणं ति" । तमायन्निऊणं तिर्बलीतरंगभंग-
 भालवट्टेण सकोवं भणिओ सत्थवाहेण - 'न किंचि अम्ह तेण पओयणं । चिट्टउ
 जत्थ अन्ने वि देसंतरवणिया चिट्ठंति ।' तओ कयकरंजलिमउलिणा विन्नत्तं
 सहदेवेण - 'ताय ! मा एवमाणवेह । सो चालो अदिट्टदोसो तुम्ह दंसणुकंठिओ
 समागओ । अन्नस्स वि घरमागयस्स उचियउवयारो कीरइ । जेण भणियं - 20

जेण न किंचि वि कज्जं तस्स वि घरमागयस्स जे सुयणा ।

चूणं, प्पहट्टययणं, निम्मसीसं, आसणं, दिंति, ॥ २३५,

तो सब्वाहा तस्सावमाणकरणं न जुत्तं । सम्भाणिओ समुप्पन्नसिणेहो मा
 कपाइ जिणधम्मं पडिवजेजा । 'एवं होउ त्ति ।'

तओ भणिओ पगतुं [.....] सहदेव-वीरदासेहिं । 25

दंसियगरुयसणेहो पवेसिओ नयरमज्झम्मिं ॥ २३६

उत्तारियं च भंडं भंडागारेसु निरुवसग्गेसु ।

तओ [य] विणयमहग्गं पणओ माया[प. c B]महो तेण ॥ २३७

- आलिङ्गिऊण गाढं मायामहिगाद चुंविओ सीसे ।
 दिन्ना पवराऽऽसीसा - 'अक्खयअजरामरो होसु ॥' २३८
 तो मायामहघरणीओ उ(ताओ ?) सत्तायरेण पणमेइ ।
 लद्धासीसो ततो पणमइ सर्वं सयणवग्गं ॥ २३९
 5 वचइ चेइयभवणं तेहिं समं नमइ सुणिवरे विहिणा ।
 जिणविंबदंसणाओ वहइ पमोयं हिययमज्जे ॥ २४०
 सुविणीओ सुहचरियो^१ पियंवओ वल्लहो गुरुजणस्स ।
 जं पुण मिच्छहिट्ठी [त्ति] मणागमरुइकरं एयं ॥ २४१
 10 भणिही सवो लोगो पारद्वं जणयचेट्ठियंमणेण ।
 तेण न सिक्खइ धम्मं मामयभणिओ वि पुणरुत्तं ॥ २४२

[महेसरदत्तस नम्मयासुंदरीए सह परिचओ]

- पेच्छंतो रूवं सुंदरीए चित्तेइ माणसे धणियं ।
 'कह नाम समुल्लावो होही एयाए सह मज्ज ॥' २४३
 अन्नदिणे वचंती दिट्ठा अजाउवस्सए तेण ।
 15 तो सो वि तयणुमग्गं गओ तहिं दंसणसुहत्थी ॥ २४४
 [ल] जोणयाए तीए ईसिं हसिऊण सो इमं भणिओ ।
 'पाहुणय ! किं न वंदसि अजा अम्हाण गुरुणीओ ? ॥' २४५
 'जइ तुम्हं गुरुणीओ तुम्हे वंदेह अम्ह किं इत्थ ? ।'
 'होही तुहावि धम्मो गुरुभत्तीए नमंतस्स ॥' २४६
 20 काऊण पणामं अज्जियाण इयरेण सा इमं भणिया ।
 'तुह वयणाओ सुंदरि ! पणमामि न धम्मवुद्धीए ॥ २४७
 बुलधम्मं मोत्तुणं सुंदरि ! अन्नोन्नधम्मनिरयाणं ।
 नासंति दे वि धम्मा को गच्छइ देहिं मग्गेहिं ? ॥' २४८
 दाऊण आसणं तो भणिओ - 'निवमाहि एत्थ ख[ण]मेकं ।
 25 मज्जत्थचित्तपाए धम्मसरूवं वियारेमो ॥' २४९
 उवविट्ठस्स य भणियं - 'विकंति कयाणगाई^३ हट्ठेसु ।
 मंगुलमणोरमाईं नियनियविभनाणुसारेण ॥ २५०
 निच्छंति विक्कणंता मंगुलपयणं^४ ति मंगुलं चोत्तुं ।
 कइएण उ वेत्तवं सुंदरि ! सुपरिक्खियं काउं ॥ २५१

धम्मकयाणगमेवं परलोगसुहत्थिणा वि घेत्तुं ।	
जो तत्थ वंचिओ किर सो चुकइ सबसोक्खाणं ॥	२५२
अम्हाणं ताव धम्मे अट्टारसदोसवज्जिओ देवो ।	
ते पुण बुहेहिं सुंदर ! दोसा एवं पढिज्जंति ॥	२५३
अन्नाणकोहमयमाणलोहमाया रई य अरई य ।	५
निदासोयअलियवयणचोरिया मच्छरभया य ॥	२५४
पाणिवहपेमकीडापसंगहासा य जस्सऽमी दोसा ।	
अट्टारस य पणट्ठा नमामि देवाधिदेवं तं ॥	२५५
जीवदय सच्चवयणं परधणपरिवज्जणं च व्रंभं च ।	
पंचिदियनिग्गहणं आरंभपरिग्गहचाओ ॥	२५६ 10
[ए]स विसिद्धो धम्मो उवइट्ठोऽणुट्ठिओ सयं जेण ।	
सो अम्ह वीयराओ देवो देविंदकयपूओ ॥ [प. ९. A]	२५७
एसो न चेव तूसइ न य रूसइ दुट्ठचिद्धियस्सावि ।	
सावाणुग्गहरहिओ तारेइ भवन्नवं नियमा ॥	२५८

तहा -

15

अवगायधम्मसरूवो सुधम्मकरणुज्जुओ य जो निच्चं ।	
धम्मोवएसदाया निरीहचित्तो गुरु अम्ह ॥	२५९
एयारिसगुणहीणो देवो गुरुणो वि नऽम्ह रोयंति ।	
जइ अत्थि पहाणयरा अन्ने साहेहि तो अम्ह ॥'	२६०
इय देवाइसरूवे सवित्थरं नम्मयाएँ परिक्हिए ।	20
कम्माणं खओवसमा महेसरो मणसि पडियुद्धो ॥	२६१
तह वि परिहाससारं पुणो वि सो नम्मयं इमं भणइ ।	
'अम्हाण वि देवाणं सुणसु सरूवं तुमं भदे ! ॥	२६२

सुयणु ! अम्ह संतिया देवा अप्पडिमल्ला इच्छाए हसंति, इच्छाए कीलंति गायंति नचंति । जइ रूसंति सावे य पयच्छंति, जइ तूसंति वरे [य]वियरंति ।²⁵ तेण जुत्ता तेसिं पूयाविहाणेगाराहणा । तुम्ह संतिओ वीयरागदेवो न रुट्ठो निग्गहसमत्थो, न तुट्ठो कस्स वि पसिजई । ता किं तस्साराहणेण ?' तो नम्मयासुंदरीए भणियं - 'एए हासतोससावाणुग्गहपयाणभावा सबजणसामन्ना, वा देवाण जणस्स य को विसेसो ? जं च मणसि "सावाणुग्गहपयाणविगलस्स किमाराहणेण ?" तत्थ सुण । मणिमंताइणो अचेयणा वि विहिसेवगस्स समी-³⁰

२४ महेसरदत्तस्स मायामहसमीवे नम्मयासुंदरीअत्थे पत्थणा । [२६३-२६८]

हियफलदाइणो भवंति, अविहिसेनगस्स अवयारकारिणो भवंति । एवं वीयरगा
वि विहिअविहिसेनगाण कल्लाणाकल्लाणकारणं संपजंति । पुणो भणियं महे-
सरदत्तेण - 'जइ न रूससि ता अन्नं पि किं पि पुच्छामि ।' तीए भणियं -
'पुच्छाहि को धम्मवियारे' रूसणस्सावगासो ?' इयरेण भणियं - 'जइ तुम्ह
५ देवो वीयरगो ता कीस न्हाइ कीस गंधपुप्फाइनट्टगीयाइं वा पडिच्छइ ।' तओ
ईसि हसिअण भणियं नम्मयाए - 'अहो निउणबुद्धीओ तुमं अओ चेव अरिहो
सि धम्मवियारस्स, ता निसामेह परमत्थं । अरहंता भगवंतो मुत्तिपयं संपत्ता ।
न तेसि भोगुवभोगेहिं पओयणं । जं पुण तप्पडिमाणं ण्हाणाइ कीरइ एस सबो
वि ववहारो सुहभावनिमित्तं धम्मियजणेण कीरइ, तओ चेव सुहसंपत्ती भवइ'
10 ति । तओ महेसरदत्तो भणइ - 'सुलहाइं इत्थियाणं पडिउत्तराइं । जओ
पडिअइ विउसेहिं -

दो चेव असिक्खियपंडियाइं दीसंति जीवलोगम्मि ।

कुकुडयाण य जुद्धं तत्पुप्पवं(?) च महिलाण ॥ २६३

सुंदरि ! विजिओ वाए अहं तुमए । सुंदरीए भणियं - 'मा एवं भणइ । न
15 मए चायबुद्धीए किं पि भणियं । किंतु तायाईण [५ ९ B] अइएल्लहो तुमं, तेण
इहागयस्स मए पाणोहिंतो वि पियं घरसारभूयमेयं नियधम्मवाहुडं तुहोवणीयं ।'
इयरेण भणियं - 'ममावि मामयेधूया तुमं ति गोरवट्ठाणं वट्टसि, ता
पडिच्छियं मए तुह संतियं पाहुडं' ति भणंतो उट्टिओ महेसरदत्तो ।

तप्पभिइमेव धम्मं नाउं काउं च सो समारद्धो ।

20 मूढजणोहसणाणं कन्नमदंतो सुथिरचित्तो ॥ २६४

[महेसरदत्तस्स मायामहसमीवे नम्मयासुंदरीअत्थे पत्थणा]

गहिओ सावगधम्मो भणइ य मायामहं अह कयाइ ।

'कीरउ एक पसाओ दिजउ मम नम्मये ताप । ॥' २६५

सो याऽऽह - 'को न इच्छइ संजोगं नागवलिपूगाणं ।

नरं तुह परिणामं अग्हे सम्मं न थाणामो ॥ २६६

अग्हे कुले एम कमो धेतुं जो चयइ वीरजिणधम्मं ।

जाइकुलपंतीणं चज्झो सोऽनस्स कायवो ॥ २६७

एत्तो चिय तुह माया चचाऽग्हेहिं न कोवदोसेण ।

को सको नियदुहियं विसुद्धसीलं जए मोत्तुं ? ॥ २६८

पुत्त ! पिओ सयणाणं गेहं गंतूण चयसि जइ धम्मं ।	
दिन्ना वि इमा कन्ना तुमं च ता दूरओ होसि ॥'	२६९
भणइ महेसरदत्तो - 'न मए कवढेण एस पडिवत्तो ।	
जिणपन्नत्तो धम्मो ता मा एवं विगप्पेह ॥'	२७०
'परिभाविऊण सम्मं जं जुत्तं वच्छ ! तं करिस्सामो ।	5
मा होसु उच्छुगो' तं पुच्छामो मामए तुज्झ ॥'	२७१
'एवं'ति तेण वुत्ते सिद्धं गंतूण तेण एगंते ।	
इत्थेण सपुत्ताणं भणियं - 'तो किमिह जुत्तं'ति ॥	२७२
आह तओ सहदेवो - 'धुत्ताणं ताय ! को णु पचियइ ।	
किंतु निसुणेह एगं मह वयणं एगचित्तेण ॥	२७३ 10
बहुजणरंजणकजे उब्भडवेसाउं होंति वेसाओ ।	
न तहा कुलंगणाओ नियसणपरिओसरसियाओ ॥	२७४
धम्मरया वि हू पुरिसा कित्तिमत्ताभाविया कलिजंति ।	
अच्चुब्भडसाहावियकिरियाकरणेहिं निउणेहिं ॥	२७५
जह चेव जणसमकखं तहेव एगागिणो जइ कुणंति ।	15
ता नजइ सुस्समणो सुसावओ वा सुवुद्धीहिं ॥	२७६
एस महेसरदत्तो जणरंजणकारि उब्भडं किं पि ।	
न कुणइ न चेव जंपइ कुणइ विसुद्धं अणुट्ठाणं ॥	२७७
सच्चविओ सो य मए एगागी चेइयाइ वंदंतो ।	
रोमंचंचियगत्तो संपुन्नविहिं' अणुट्ठितो' ॥	२७८ 20
सम्भावसावगो खलु तम्हा एसो न इत्थ संदेहो ।	
एसा वि अम्ह धूया निच्चलचित्ता जिणमयम्मि ॥	२७९
ता कीरउ संजोगो एयाण न किं चि अणुचियं मुणिमो ।	
अहवा जं पडिहासइ तापस्स तभेव अम्हाणं ॥	२८०
सुंदर ! अमोहवुद्धी सुदीहदंसी तमाउ को अत्तो ।	25
ता की[र]उ एवमिणं' इय भणिए उसभदत्ते[५. १० A.]ण ॥	२८१
जे नयरम्मिं पहाणा गणया सवे वि ते समाहूया ।	
संपूइऊण भणिया 'विवाहलगं गणह सारं' ॥'	२८२
नाउं रविगुरुसुद्धिं सुमीलियं' तहं य जम्मंरिक्खाणं ।	
तिहिनक्खत्तपविचे ससिउलजुत्तम्मि दिवसम्मि ॥	२८३ 30

१ उच्छुगो. २ 'वेसाउ. ३ 'रत्तण'. ४ 'विही. ५ अणुट्ठो. ६ नरयम्मि. ७ गणसहा. ८ सुत्तिलियं. ९ पद. १० जस्मणं.

। संपुन्नगहवलं सवसुंदरं सोहियं तथा लग्गं । ।

सयलसुहसिद्विजणयं एग्गमणेहिं गणएहिं ॥ २८४

[नम्मयासुंदरीविवाहोसवो]

तमायन्निज्जण नम्मयासुंदरीए विवाहो चि हरिसिओ नयरलोगो । उब्भि-
५ याइं घरे घरे तोरणाइं, ठाणे ठाणे पिणद्दाओ वंदणमालाओ, मंदिरे मंदिरे
पवजियाइं मंगलवुराइं, पणाचियाओ स्रहवनारीओ, जाओ परमाणंदसमुदनि-
बुट्टो इव सुहियओ पुरिसवग्गो । सहदेवेणावि त्तिय-चउक्कचचराईसु पवत्ति-
याइं अवारियसत्ताइं, निमंतिओ सयलनायरलोगो, सम्माणिओ वत्थत-
६ चोलाइएहिं । किं वहुणा ? -

10 वजंततूरमणहरं, नचंतलोयसुहयरं;

पढंतमड्डचड्डयं, पए पए पयड्डयं;

पमोइयासेसमग्गणं, जणसंवाहविसड्डहारसंडमंडियघरंगणं;

कीरंतको[उ]यमंगलसोहणं, सयलपेच्छयजणमणमोहणं;

पिईमाइचित्तभारनिम्महणं, संजायं नम्मयासुंदरी-महेस[र]दत्ताणं पाणिग्गहणं ।

15

अवि य -

दरणेण य माणेण य पिउणा तह तोसिओ जणो सबो ।

आसीयायसयाइं अन्नत्थगओ वि जह देइ ॥ २८५

भणइ जणो - 'भो सुंदर ! केहि तुमं आगओ सि सउणेहिं ।

जं एसा संपत्ता घरणी लच्छि व पचक्खा ॥' २८६

20 अन्नाओ बुट्टाओ अक्खयमुट्ठिं सिरम्मि मोत्तूण ।

जंपंति - 'नंद मिहुणय ! णहंगणे जाव ससि-सुरा ॥' २८७

'अणुरूयो संजोगो विहिणा घडिओ' भणंति अन्नाओ ।

'कोमुई-गहनाहाण य मा विरहो होज्ज कइया वि ॥' २८८

इय नयरजणासोसे पडिच्छमाणो गुरूण कयतोसो ।

25 उप्पाइयनेहो नम्मयाएँ सो संठिओ तत्थ ॥ २८९

'आपुच्छिय सुद्धिमयणो महेसरो पत्थिओ नियं नयरं ।

जणएण दिन्नसिक्खा विसज्जिया नम्मया चलिया ॥ २९०

'केहि वि दिणेहिं पत्तो भडेहिं वद्दाविया य रिसिदत्ता ।

कयमंगलोयारा पचोणिं निग्गया सयणा ॥ २९१

असंइ. २ पिणद्दाओ. ३ 'निबुट्टो' ४ पीइ°. ५ 'विष्णुमारिमिम्महणं.

१ 'सुंदरीए महे'. ७ 'सुट्ठि' ८ कोइसुइ°. ९ 'सोसो. १० 'माणो. ११ से.

तओ पढमाणेहिं मंगलपाढगेहिं अग्घजमाणो पायमूले^१, पलोइजमाणो
नयरलोएहिं, रोलंतवंदणमालं दुवारोभयपासपइट्टियकणयकलसं पविट्ठो समं वहुएँ
महेसरदत्तो नियमंदिंरं ति । निवडिओ चलणेसु जणयस्स जणणीए सेस-
गुरुजणस्स य । नम्मयासुंदरी वि चलणेसु निवडमा^[प. १० B]णी चिरकालु-
कंठियाए रिसिदत्ताए समालिंगिऊण दिन्नासीसा पवेसिया निहोलम्मि । 5

परितोसियसुहिसयणं वद्दावणयं सवित्थरं काउं ।

रिसिदत्ता परितुट्ठा कालं गमिउं समारद्धा ॥ २९२

चियवंदणसज्जायं कुणमाणिं^१ नम्मयं सुणंतीओ ।

गोयरिमिव हरिणीओ सासुरयाओ न तिप्पंति ॥ २९३

उवसंतं सयलकुलं [ती]य समीवे सुणेइ जिणधम्मं । 10

परियाणियपरमत्थं जायं धम्मजुयं^२ सबं ॥ २९४

अह अन्नयो कयाई [.....]यणो ।

भणइ महेसरदत्तो जणयं महुराएँ वाणीए ॥ २९५

'ताय! इमो जिणधम्मो चित्तरायणं व दुल्लहो सुट्ठ ।

लद्धूण कीस तुमए वालेण व उज्झओ ज्झ चि ॥ २९६ 15

जइ कीरइ जीनदया अलियं चोरिकया य मुचंति ।

पालिजइ वंभवयं कीरइ न परिग्गहारंभो ॥ २९७

किं इत्थ ता न जुत्तं भणियमिणं सासणेसु सवेसु ।

पागयनरा वि एए पंच वि वाढं^३ विवुज्झंति ॥ २९८

एए जो परिवज्जइ सो देवो सो गुरु चि किमजुत्तं । 20

समदोसाणं दोण्हं तारेइ तरेइ को भणसु ॥ २९९

विन्नायमिणं सबं तुमए तइया गुरुप्पसाएण ।

न य धरियं नियहियए चोजमिणं अम्ह पडिहाइ ॥ ३००

आसाइयअमयरसो पिचुमंदरसस्स को नरो सरइ ।

पत्तम्मि पुहइरजे हलियत्ते को मइं कुणइ ? ॥' ३०१ 25

इय महुरगिरा भणिओ^४ लग्गो^५ मग्गम्मि जिणवरुट्ठे ।

पच्छायावपरट्ठो संविग्गो रुइदत्तो वि ॥ ३०२

इय मुणियधम्मतत्तं सासुरयं सबमेव संपत्तं ।

संगेण नम्मयासुंदरीएँ गुणरयणखाणीए ॥ ३०३

१ मूलेहिं. २ विहुए. ३ कुणमाणि. ४ चरसुज्जुयं. ५ भजया. ६ पाढं.

७ विपुरसंति. ८ भरणिओ. ९ लग्गो.

[मुणिपदत्तसावप्पसंगो]

अन्नदिणे भुत्तुत्तरकालं एगागिणी गवक्खम्मि ।

तंभोलपुन्नवयणा चिद्धइ नयरं नियच्छंति ॥ ३०४

मुक्कोष्णाभोगाओ तंभोलावीलयहलगंइसो^१ ।

सहस त्ति पमायाओ हेट्ठाहुत्तं अपेहित्ता ॥ ३०५

सो खल्लिवल्लिनाया इरियाउत्तस्स^२ खवगसाहुस्स ।

सहस त्ति सिरे पडिओ तुरियं पि हु वच्चमाणस्स ॥ ३०६

आलिंगियं च अंगं सहसा साहुस्स सोणविंदूहिं ।

अवलोइओ न कोइ नियच्छमाणेशुवरिहुत्तं ॥ ३०७

- 10 जाहे न कोइ उवलद्वो ताहे कोवानलपरद्धमाणसेण भणियमुच्चसइं—जेण केणावि पक्खित्तमेसो इहेव जम्मे धोरवसणमणुमविस्सइ ।^३ ताहे को एसो त्ति संभंताए पलोयमाणीए सच्चविओ^४ महारिसी । तयणु 'हद्धि कयं मए महापावं' ति संभंती ओतिन्ना पासायाओ, गहियफासुयसलिला गया मुणिसमीवं तुरियं । पक्खालि^५ [प. ११. ४.] ऊण मुणिअंगाइं ख्हिऊण य
- 15 चोक्खवत्थेहिं कयपंचंगणामा रोयमाणी भणित्तं पवत्ता—'भयवं महापावा हं जीए तुह सयलसत्तवच्छलस्स देवासुरमणुयपूयणेज्जस्स एयारिसं समायरियं ति । पमायमहागहभोहियाए न निज्झाइओ भूमिभागो, ता खमाहि मे महंतमेगमवरहं ति । तुब्भे चैव खमिउं जाणह, तुब्भे चैव खमासीला, तुब्भे चैव सब्बजीवहियंणुपेहिणो ।^६ एवं पुणो पुणो पलवमाणिं^७ पेच्छ-
- 20 माणस्स य रिसिणो विज्झाओ हिययकुंडे कोवग्गी । सोमदिट्ठीए पलोयमाणस्स नमयासुंदरी एर्यं त्ति जायं पच्चभिन्नाणं । तओ साणुत्तावं^८ भणिया एसा—'महाणुभावे ! नमयासुंदरि ! न मए वियाणिया तुमं कोवानलपलित्तचित्तेणं । संपयं पुण अदुइभावा तुमं ति निच्छियं मए, ता नत्थि तुहोवरि रोसलेसो वि । ता धम्मसीले ! मा रुयाहि । कुणसु वीसत्था धम्माणुट्ठाणपालणं
- 25 ति ।^९ तीए भणियं—'भयवं ! जहा आणवेह तुब्भे । किंतु वीहेमि दढं धोरवसणसावाओ, ता देहि मे अभयं' ति । साहुणा भणियं—'भदे ! ठिई'^{१०} एसा सावो अन्नहा काउं न तीरइ त्ति, ता होसु तुमं देवच्चणदाणसीलत्तवाणुट्ठाणपरायणा । तओ सब्बं सुंदरं भविस्सइ' त्ति दिन्नपडिवयणो गओ सट्ठाणं रिसी । इयरी वि सीवसंल्लियमाणसा विसेसओ पवत्ता धम्मकज्जेसु ।

१ गंदूसो. २ हट्टा°. ३ उः सस्स. ४ सच्चविओ. ५ ति. ६ सत्थे जीवदिया°.

७ पलवमाणी. ८ पज्ज. ९ *णुत्तावं. १० ठिई.

[महेसरदत्तनम्मयासुंदरीण जवणदीवं पइ पयाणं]

अन्नया महेसरदत्तो उज्जाणे कीलंतो भणिओ सिणिद्धमित्तेहिं^१—‘किमम्हं कूपदहुरेणेवादिद्धदेसंतराण जीविएण ? किं वा जणणिसमाए जणयविट्त्ताए लच्छीए परिचाएण कीरमाणेहिं चायंभोगाइविलासेहिं ? अवि य—

नियभुयविट्त्तदवो मणोरहे मग्गणाण पूरितो । ८

विलमइ जो न जहिच्छं चलंतथाणूं न सो पुरिसो ॥ ३०८

जे चिय भमंति भमरा ति चिय पावंति वहलमयरदं ।

मंदपरिसकिराणं होइ रई निंबकुसुमेसु ॥ ३०९

अइपंडिओ वि पुरिसो अदिद्धदेसंतरो हवइ अचुहो ।

देसंतरनीईओ भासाओ वा अयाणंतो ॥ ३१० 10

पुन्नापुन्नपरिच्छा कीरइ ददमप्पणो मणुस्सेहिं ।

हिंढंतेहिं धणज्जणकजे नाणाविहे देसे ॥ ३११

किं बहुणा ?—

होसु तुमं अम्हाणं [सवाणं] अग्गणी जवणदीवं ।

वचामो नाणाविहमणिमोत्तियरयणपडिहत्था ॥^२ ३१२ 15

एवं बहुप्पयारं^३ वयंसयाणं सुणेत्तु विन्नत्ति ।

आह महेसरदत्तो—‘किमजुत्तं होउ एवं ति ॥’ ३१३

तत्रो आपुच्छिऊण नियनियजणए पारद्धा संजत्ती—गहियाई तदीवपाउ-ग्गाई भंडाई, पउणीकयाई जाणवत्ताई, सज्जिया निज्जामया, निरूवियं^४ पत्थाणदिवसं । एत्थंतरे पुच्छिया भत्तुणा नम्मयासुंदरी—‘पिए ! वचामो^५ 20 वर्य जणदीवं ।’ नम्मयाए भञ्जड—‘हो[५ ११ ३]उ एवं, ममावि सायरदंसण-कुट्टं संपु[रि]ज्जं^६ ति । इयरेण भणियं—‘तुमं तान अंन-त्तायपायसुस्समणपरा इहेव चिद्वाहि जान वयमागच्छामो ।’

पडिभणइ सुंदरी तं—‘मा एरिसमाणवेसि कइया वि ।

न तरामि तुह विओए पाणा धरिउं मुहुत्तं पि ॥ ३१४ 25

अवि जीइइ कुंधुरिया नीरविउत्ता वि कित्तियं कालं ।

तुह विरहे पुण नियमा सहसा पाणेहिं मोचामो ॥ ३१५

एकपए चिय पिययम ! किं एवं निट्टरो तुमं जाओ ।

किं नुं सुया चेव तए लोगपत्तिद्धा इमा गाहा ॥ ३१६

भत्ता महिलाण गई भत्ता सरणं च जीवियं भत्ता । 30

भत्तारविरहियाओ वसणसहस्साई पावंति ॥’ ३१७

- मणइ महेसरदत्तो- 'सुंदरि' ! अचंतभीसणो जलही ।
 तेण तुमए समाणं गमणं न हु [जु]अए काउं ॥ ३१८
- मा कुण बालग्गाहं मह भणियं सुयणु ! सव्वहा बुणसु ।
 आणाकारि कलत्तं सलहिअइं लोयमज्झम्मि ॥' ३१९
- निच्छयनिवारणत्तं आयन्नियं नम्मया तह परुत्ता ।
 जह निडुतो वि भत्ता जाओ करुणापरो धणियं ॥ ३२०
- मणइ य पुणो वि- 'सुंदरि ! रोयसि तं कीस तुह दुहभएणं ।
 अहमाइसामि एवं मा मन्नसु कारणं अन्नं ॥' ३२१
- सा साहुसानमीया विरहं दइएण सह अणिच्छंती ।
 मणइ- 'सुहं दुक्खं वा तुमए सहिया सहिस्सामि ॥ ३२२
- अहवा चिट्ठ गिहे चियं अहवा मं नेहि अप्पणा सद्धिं ।
 जइ ता जीरंतीए पुणो वि मिलियाइ तुह कजं ॥' ३२३
- विन्नायनिच्छयं तो अणुणेत्ता नम्मयं महुरवयणं ।
 मणइ महेसरदत्तो- 'तं काहं जंपियं तुज्झ ॥' ३२४
- सो नम्मयाइ सहिओ सहिओ मेत्तेहिं एगचित्तेहिं ।
 भट्ठचडयरेण गुरुणा पत्तो सरिनम्मयाकूलं ॥ ३२५

तत्थ य पत्तेहिं संजत्तियाइं पव[ह]णाइं आयामेण वित्थरेणावि पावंचा-
 सहत्थेपमाणाइं, मुणिकुलाइं व परिहरियलोहाइं पहाणगुणसंजमपगिट्ठकट्ठाहि-
 ट्ठियाइं च, चित्तकम्माइं पिव मुनिम्मायविचित्तभूमिभागाइं बहुवन्नरुवयसंग-
 याइं च । कओ तेसु बहुकालजोग्गजलघणधन्नाइसंगहो, निवद्धा चउसुं पि
 २० दिसासु नंगरा, पवेसियाइं च पसत्थनासरे गंभीरनीरे पोयपवेसठाणे । आरूढा
 नियनियजाणवत्तेसु संजत्तिया । महेसरदत्तो वि समारूढो सह पिययमाए
 विसेसरमणिजे उवरिमभूमिविरइए वासमंदिरे । तो कुसलनिजामगकन्नधारेहिं
 पावियऽणुकूलपणप्पयारेहिं विमज्जियाइं पवेसियाइं च महासमुदं जाणत्ताइं ।
 कत्थइ गिरिसिहरायमाणमहत्तेरुत्थोलेहिं गयणाभिमुहं निजमाणाइं, अन्नत्थ
 २५ विलीयमाणेहिं तेहिं चेव पायालं पिण पवेसिज[५. १२ A]माणाइं, खलिजमाणाइं
 महामच्छेहिं, पेत्तिजमाणाइं जलहत्थिमत्थएहिं, आहम्ममाणाइं मगर-
 नकपुच्छच्छडाहिं, विलग्गंमाणाइं विट्ठुभंयणगहणेसु, उप्पयमाणाइं पिय
 पयणुदुयसेयवडेहिं गयाइं अणेगाइं जोयणसयाइं । तओ नम्मयासुंदरी[ए]
 भणियं- 'सामि ! अचंतभीसणो एम समुदो तेण जिणमासणे संसारउवमाणं

कीरह । अन्नं च कथं गया नगरकाणणासया मेङ्गी, रविसंसिगहाइणो वि ?
एए किं जलयरा जेण जले उग्गमंति जले चेव अत्थमंति ? इयरेण भणियं—
'सुंदरि ! मा भाहि पभूयमज्जं वि अपुवं दडुवं ।' तीए भणियं—'तए
सन्निहिए कयंताओ वि न वीहेमि ।' इचाइ समुल्लापपत्ताणं वोलिया जेणे
दियहा ।

[महेसरदत्तस्स नम्भयासुंदरीचरियम्मि कुसंका]

अन्नया मज्झरत्तसमए कोड पुरिसो सुइसुहयं किपि गाइउं पवत्तो । तस्स सरं
सुणमाणीए नम्भयासुंदरीए सरियं सरमंडलं पगरणं विच्चार्यं च तस्स सरूवं ।
तओ अइपरिओसाओ भणियो भत्ता—'जो एस पुरिसो गायइ तस्सरूवमहमि-
हट्टिया चेव जाणामि ।' 'केरिसं ?' ति बुत्ते साहिउं पवत्ता—'पिययम ! एस 10
तावं वन्नेण सामो पंसुलो पंसुलजुवइवल्लहो य । अन्नं च एयस्स गुज्झदेसे
पवालसमवन्नो मसो अत्थि ।' तं सोऊण विम्भिहण भणियं भत्तुणा—'कहं पुण
तुममिहट्टिया जाणासि ?' तीए भणियं—'सवन्नयणाओ ।' तओ 'सच्चमेयं
न व ?' त्ति गंतूण वीयदिवसे एगंते पुच्छिओ सो तेणावि 'एवमेयं' ति भणिए
समुप्पन्नविलीओ समालिणिओ ईसापिसाईए असंभावणिजा इमं भाविउं पयत्तो । 15
अवि य—

ईसापसेण पुरिसा हवंति धुत्तूरिय व विवरीया ।

न नियंति गुणं संतं दोसमसंतं पि पेच्छंति ॥ ३२६

चित्तेइ कहं जाणइ गुज्झपएसट्टियं मसं एसा ।

जइ ताव न परिमिलिओ पंसुलपुरिसो इमो बहुहा ॥ ३२७ 20

नूण निरत्तरमेसो एयाए हिययमंदिरे वसइ ।

अन्नह किह देइ मणो एसां एयस्स गीयम्मि ॥ ३२८

एसो वि महां धुत्तो गायड उच्चं नितीहसमयम्मि ।

जेण निमामेइ इमा संकेओ वा इमो दुन्ह ॥ ३२९

मोत्तूण चंदणं मच्छियाउं लग्गंति असुइद्वेषु ।

पयई इह महिलाणं विलीणपुरिसेसु रजंति ॥ ३३० 25

भणियं च—

अइरूययाण लजं बुणंति वीहंति पंडियजणस्स ।

महिलाण एस पयई काणयंडुटेसु रचंति ॥ ३३१

अन्नं चिंतिति' मणे पेसलवयणाहँ दिति अन्नस्स ।
 [अन्नस्स] निद्वदिट्ठिं सिवंति रामंति पुण अन्नं ॥ ३३२
 तह दंसिओ सिणेहो तहा तहा रंजियं मणं मज्झ ।
 एया एरिमचरियाँ अहो महेलाण निउणत्तं ॥ [प. १२ B] ३३३
 ४ एयस्स विरहभीयाँ नूणं एसा ठिया न गेहम्मि ।
 बहुकूडकवडभरिया नज्झ पुण उज्जुया एसा ॥ ३३४
 का होज एत्थ दूई किं नामं केयठाणमेएसिं ।
 कह नाम वंचिओ हं एयाए गूढचरियाए ॥ ३३५
 मिज्झइ जलहिस्स जलं तोलिज्झइ भंदरो य धीरेहिं ।
 १० कूडकवडाण भरियं दुन्नेयं महिलियाचरियं ॥ ३३६
 कुवियप्पसप्पग[सि]ओ पणट्टसन्नो इमो दढं जाओ ।
 पम्हट्टधम्मकम्मो परलोयभएण वि विमुक्को ॥ ३३७
 [महेसरदत्तस्य नम्मयासुंदरीपरिचाओ]

विम्हारिज्जा सवे गुरुवएसे पयत्तपत्ते वि ।
 १५ तम्मारणेवचित्तो चितइ कोहाउलो एवं ॥ ३३८
 को होज ने पयारो जेण इमा दिट्ठिगोयरे मज्झ ।
 चिट्ठइ न एणं पि एला मलिणियनिम्मलकुला पावाँ ॥ ३३९
 जइ ता घायमि सयं' अचन्नाओ तंओ दढं होइ ।
 जम्हा जणो न याणइ दुच्चरियं को वि पावाए ॥' ३४०
 २० छणमग्गणत्थमच्छइ गोवियकोवो विसेसियपयाओ ।
 जइ कह वि निसातिमिरे छुभेज एयं' नमुइम्मि ॥ ३४१
 सम[इ]कंते दियहे वट्ठंते रयणिपढमजामम्मि ।
 निज्जामएण केणइ पुट्ठं उहामसदेण ॥ ३४२
 'भो अत्थि जलहिमज्जे दीनं निम्माणुसं अइपमाणं' ।
 २५ नामेण भूयरमणं तम्मि पहायम्मिं गंतवं ॥ ३४३
 तत्थजत्थि महाहरओ गंभीरो भद्दरजीरपट्टिपुत्तो ।
 वेत्तवं तत्थ जलं सुणंतु संजचिया सवे ॥' ३४४
 सोऊण घोसणं तं महेमरो पमुइओ विचिंतइ ।
 'होही सुंदरमेयं छट्ठिस्सं तत्थ दीयम्मि ॥' ३४५

ततो पहायसमए पोयं धरिज्जण दीवनियडम्मि ।	
जलगहणत्थं चलिओ पवहणलोगो तहिं बहुओ ॥	३४६
भणइ महेसरदत्तो - 'पेच्छामो ता वयं इमं दीपं ।	
जइ रोचइ तुह सुंदरि !' तीए भणियं - 'हवउ एवं ॥'	३४७
चलियाइँ तओ दुन्नि वि सलिलं पाऊण तम्मि हरयम्मि ।	5
'अइरमणिओ दीवो पेच्छामो ताव एयं पि ॥'	३४८
इय एवं जंपंतो हियए दुट्ठो मुहम्मि पियवाई ।	
परिसक्किउं पवत्तो दंसितो तीए वणराई ॥	३४९
कत्थइ असोगतरुणो निरंतरं मेहवदंसारिच्छा ।	
कोइलफलरममुहलां कत्थइ सहयारतरुनिवहा ॥	३५० 10
फलरससिचघराओ निरंतराओ कहिंचि सिंदीओ ।	
नालीरीओ कत्थइ अविरललुंबंतलुंबीओ ॥	३५१
कत्थइ दाडिमरुक्खा कत्थइ जंवीरगहिरगुम्माइं ।	
कत्थइ दक्खामंडवछायापरिसुत्तसारंगे ॥	३५२
दाइंतो दइयाए सुंदरवणराइराइयं दीवं ।	15
पत्तो हरयासन्नं पेच्छइ वं [प. १३ A] णगहणमइगुविलं ॥	३५३
मालइजाईकलियं साहावियकयलिगेहकयसोहं ।	
दड्ढण भणइ - 'सुंदरि ! संता परिसक्केण तुमं ॥	३५४
ता माणेमो' एयं कयलीहरयं मणोहरच्छायं ।	
तरुपल्लवेहिं सेजं काऊण खणं पि वजामो ॥'	३५५ 20
तीए 'तह' चि भणिए रइयाए मुहयरीएँ सिजाए ।	
मुत्ता पसन्नचित्ता मुविसत्त्या नम्मया तहियं ॥	३५६
चेत्तस्स सच्छयाए परिस्ममाओ मुसीपवणाओ ।	
भयसंभमरहियमणा वसीरुया झं चि निदाए ॥	३५७
इयरो वि पूरचित्तो दड्ढं निदापरवसं एयं ।	
सणियं ऊत्तरिज्जं पहाविओ वहणजणसमुहो ॥	25 ३५८
दोहिं वि करोहिं सीसं निविडं' वच्छ[त्थ]लं च ताडितो ।	
लछवमुयपुपो 'हा हा ! मुट्ठो' चि पलवितो ॥	३५९
सहम चि तओ भणिओ रोयंतो चारिज्जण मिचेहिं ।	
'सत्थपइ ! केण मुट्ठो कहिं चं मा वल्लहा तुज्ज ! ॥'	३६० 30

सो आह - 'इत्य गहणे अत्यि महारक्खसो अइपमाणो ।

पेच्छंतस्स य दइया खणेण कवलीकया तेण ॥ ३६१

अहमवि देवनिओआ पलायमाणो इहं समायाओ ।

संचलह ताव तुरियं खजामो तेण मा सवे ॥' ३६२

इय मेसिएहिं' तेहिं सहसा परिपेछियाइं वइणाइं ।

संठाविओ य एसो रुयमाणो कह वि किच्छेण ॥ ३६३

तो सो वि सुट्टु तुट्टो चितइ 'सिद्धं' समीहियं मज्झं ।

निच्छुटा सा पावा निवारिओऽवन्नवाओ वि ॥' ३६४

[नम्मयासुंदरीए सुन्नदीवम्मि पलावो]

- 10 नमयासुंदरी वि सुइरमच्छिऊण निदावगमे विउट्ठा, उट्ठावणबुद्धीए भत्तारा-
मिमुहं भुयं पसारइ । तत्यापेच्छंती तं दुइयपासं निरुवेइ 'नूणं सरीरचिंताइकजे
कथइ गओ । मा निदाविग्यं ति नाहं विवोहिया, तुरियमेवेहेहिं' ति ठिया
मुहुत्तं । जाव नागच्छइ ता 'मम धीरियं परिच्छइ' ति भाविंती मणइ -
'पाणवळह ! कओ अवलाणं धीरिमा ? तुरियमेहि वीहेमि एगागिणी । किं
15 वा च्छि(निलु ?) कणवेइयमारदं ? दिट्टो सि मालइडालंतुरिओ, कपलीवणे
चिट्ठसि । इचिओ चेव परिहासो सुंदरो होइ, एहि तुरियं, वाहराहिं' वा
जेणाहमागच्छामि ।' वहुं पि मणिए न कोइ जंपइ 'नूणं सत्यामिमुहो गओ
भविस्सइ चि । सत्यसेलो' वि [न ?] सुवइ [चि ?]' संभवा संठविओवरिछ-
कटिछा पहाविपा, पत्ता वासट्ठाणं । तं पोयट्ठाणं पि मुन्नं दइण ददमाउलीहया
20 चितइ 'सवमेर्यमसंभावणिजं, नूणं सुमिणया [१. १३] महं पेच्छामि । भूयपे-
याइणा वा केणावि विमोहिय म्हि' ति भीयहियया रोयमाणी विलविउं
पवत्ता । कहं ? - 'हा कंत ! नाथ ! दइय ! नाहं पेच्छामि मोहिय म्हि केणावि,
देहि देहि दंसणं निम्पिणो सि' एवं कहि जाओ ।

वीसरिया कीस अहं बहुजणवादारमाउलमणस्स ।

25 अहवा न वटइ एयं कहेहि ता कारणं अन्नं ॥ ३६५

काऊण मज्झ रुवं वेलविओ किमसि [भूय] रुवेण ।

भूयरमणु चि नामं सुवइ एयस्स दीरस्स ॥' ३६६

मुच्छिजइ खणमेकं खणमेकं लट्टवेयणा रुयइ ।

इणइ पलावे विविहे खणं खणं किं पि ज्ञापइ ॥ ३६७

एमेव मुन्नपुं(बु)न्ना वणंतराईं रणं निहालेइ ।	
‘एएहि दइय ! दइयय !’ वाहरइ पुणो पुणो मूढा ॥	३६८
सौऊण य पडिसइं तचोहुचं पहावए तुरियं ।	
पुणरवि अपेच्छमाणी कुणइ पलावे बहुपपारे ॥	३६९
भणइ वणदेवयाओ - ‘तुम्मे जाणह फुडं कहह मज्झ ।	६
मोत्तूण मं पसुत्तं कत्थ पलाणो पिओ सो भे ? ॥’	३७०
सौऊण सउणविरवं एमो मं कोवइं चि पहसंती ।	
धापइ तचोहुत्तं अपिच्छमाणी पुणो रुयइ ॥	३७१
एयं जाव दिणंते ^१ रुयमाणिं ^२ तं तहा करुणमइं ।	
दडुमचाइंतो इय स्रो बुट्टो जलहि[मज्झे] ॥	३७२ 10
ददृण पजंपइ - ‘किं ने नियसि अंधारियं [तुमं ?] भुवणं ? ।	
‘एगागिणी वराईं कह होही सा पिपा मज्झ ॥’	३७३
भुओ वि करुणसइं तह रुन्नं तत्थ भीयहिययाए ।	
जह दीनदेवयाओ समं परुन्नाउ षेगाओ ॥	३७४
अलइंती निहमुहं ताडंती नियउरं पुणो भणइ ।	15
‘किं हियय ! वज्जघटिय न फुट्टसि जं एरिसे वसणे ॥’	३७५
उदहिरवं अइमीमं निसुणंती विविहसावयसरे य ।	
कंपंतसपलगात्ता कह [वि] गमेईं तपं रयणिं ^३ ॥	३७६
ताय [य] उदओ स्रो विहुणेत्ता रयणितिमिरपम्भारं ।	
किं जियइ सा वराईं किं धा वि भय चि नाउं वा ॥	३७७ 20
उषत्थंलमारूढा निज्जायंती दिमाउ मवाओ ।	
मणइ - ‘कहिं ^४ नाह ! गओ इरमि मे देहि पडियणं ॥	३७८
वणाभि कत्थ संपइ कं सरणमुवेमि वम्म माहेमि ? ।	
पियमम ! सुप्पारभे कणो टाणं लहिम्मामि ? ॥	३७९
कप्पे अपे[ण] केलाइ भन्ने तं नाह ! मज्झ रूपविओ ^५ ।	25
तह वि ^६ पटिवन्नरच्छल ! काउं न हु एरिमं जुत्तं ॥	३८०
किर जीवदयामागे उवदट्टो सुणिरगेहिं तुह धम्मो ।	
मो धीमरिओ किं मं सुप्पारभे पयंतम्म ॥	३८१

जह परिचत्ता अहयं दुज्जणवयणेहिं मोहियमणेण ।
 तह मा जिणवरधम्मं एगंतसुहावहं चयसु ॥ ३८२
 मं मोत्तुमणो जइ ता आसि तुमं कीस जणणिजणयाणं ।
 पासे नाहं मुक्का जम्मंतरवेरिओ किं मे ? ॥ ३८३

४ [नम्मयासुंदरीए धम्मज्झाणेण कालगमणं]

करुणं रुयमाणीए तीए उव्वेविएण मू(भू?)एण ।
 नहयलगएण दिन्ना फुडक्खरं एरिसा वाया ॥ ३८४
 'नट्ठो सो पावपई मुदे ! किं रुयसि कारणे तस्स ? ।
 किं पलविएण सुंदरि ! सुन्नारन्नम्मि एयम्मि ? ॥' ३८५

१० तं सोऊण नम्मयाए चितियं -

'आगासगया वाया एसा मुरजाइयस्स कस्सा[५ १४ ८]वि ।
 नूणं न होइ अलियं गओ पिओ मं पमोत्तूण ॥ ३८६
 न कयं किं पि अजुत्तं आणा वि न खंडिया मए तस्स ।
 तह दंसिऊण नेहं परिचत्ता कीस सुन्नम्मि ? ॥ ३८७

१५ सुयणा सरलसहावा असमिक्खियकारिणो न खलु हुंति ।
 एमेव अहं चत्ता अहयं कह तेण विउसेण ॥ ३८८

मुणिसावाओ भीया पडिया कह इत्थं दारुणे वसणे ।
 कूयमिवाओ(?) तत्या खित्तो रुदे समुदम्मि ॥ ३८९

२० धी धी अहो ! अकजं कयं अणजेण विगयलजेण ।
 संचालिऊण गेहा एत्थाहं पाडिया दुक्खे ॥ ३९०

अहवा न तस्स दोसो शुबकयं दारुणं समोइत्तं ।
 तह सुट्टिएण मुणिणा दिन्नो कहमन्नहा तावो ? ॥ ३९१

मु[णि]णो वि नत्थि दोसो महावराहेण चोइयमणस्स ।
 उच्छलइ जेण अग्गी चंदणरुद्धे वि अइमहिए ॥ ३९२

२५ किं झुरिएणो संपइ आयहियं सबहा विचित्तेमि ।
 धीरेहिं कायरेहिं वि सोढवं जेण सुहदुक्खं ॥ ३९३

होऊण कायरा जइ करेमि मरणं न दुक्करं तं तु ।
 किं तु अविहाणमरणं निरारियं वीरनाहेण ॥ ३९४

३० मन्ने ता धन्नाओ बुमारसवणीओ जीर्णलोगम्मि ।
 पियविप्पओगदुक्खं जाओ सुमिणे वि न मुणंति ॥ ३९५

अहर्यं पि बालभावे जइ ता गेणहेज्ज जिणमए दिक्खं । एयारिसदुक्खाणं नामं पि न ताव जाणंती ॥	३९६
अज्ज वि जइ जीवंती जंबुदीवं कहं पि पाविज्जा । गेणहेस्सं ^१ पव्वज्जं सुहत्थिस्सरिस्स पामूले ॥	३९७
एसो इहेव नियमो पारिस्सं छट्ठभत्तपज्जंते । नियमेण एगवारं फासुयफलपत्तपुप्फेहिं ॥	३९८
संठाविज्जण हिययं घेत्तूण अभिग्गहं ^२ इमं धोरं । निहणइ उदयस्स तडे संकेयपटं ^३ चिरपसिद्धं ॥	३९९
जिणधम्मो बोहित्थं साहू संजत्तिया सहाया मे । निज्जामओ जिणिंदो भवजलही दुत्तरो फह पु ॥	४०० १०
चत्तारि मंगलं मे अरहंता तह य सबसिद्धा य । सवो वि साहुवग्गो धम्मो सब्बुपन्नत्तो ॥	४०१
धन्ना हं जीय मए सामग्गी एरिसा समणुपत्ता । भवसयसहस्सदुलहं निबंधणं सग्गमोक्खाणं ॥	४०२
ता संपइ मम देवो वीरजिणो विगयरामयमोहो । सयलसुरासुरमहिओ सहिओ अइसयसमूहेण ॥	४०३ १५
संसारभउविग्गा एगग्गा गुरुवएसु जा लग्गा । सेवंति सुद्धचरणं ते गुरुणो साहुणो मज्झ ॥	४०४
जीवाइए पयत्थे जिणभणिए सद्दहामि सब्बे वि । न रमइ एकं पि खणं कुतित्थसत्थे मणं ^४ मज्झ ॥	४०५ १०
इय दढसम्मत्ताए पत्ताए दारुणम्मि वसणम्मि । सा होज्ज मज्झ चिंता जीवामि मरामि वा झं ति ॥	४०६
कित्तियमेयं वसणं महाणुभावेहिं धीरचित्तेहिं । सहियाइं ^५ मुणिवरोहिं सुवंति जिणागमे जाइं ॥	४०७
निप्फोडियाणि दोन्नि वि सीसावेडेण जस्स अच्छीणि । न य संजमाउं चलिओ मेयज्जो मं ^६ प १४ ४ दरगिरि व ॥	४०८ २५
कस्स न करेइ चोज्जं असमोपसमो चिलाइपुत्तस्स । दुक्करकरणं पि तहा अवंतिसुकुमालं महारिसिणो ॥	४०९
धन्नो गयसुकुमालो ^७ मत्थयजलिएण जस्स जलणेण । दट्ठमैसेसं सहसा कम्मवणं ^८ चिरपरूढं ^९ पि ॥	४१० ३०

१ गणहेस्सा. २ अभिग्गहं ३ निविहणइ. ४ संकेयवयं ५ खण. ६ उस्स.
७ साहियाइं. ८ नि. ९ संजमाओ. १० "सुकुमाल". ११ "सुकुमालो. १२ दवम".
१३ कम्मवणं. १४ परूढं.

धन्नो मुणिवइसाहू धम्मज्झाणम्मि निच्चलो धणियं ।
दद्धो^१ ससीसपाओ जल्लिएण वणे हुयासेण ॥ ४११

रिसिदत्ता-सीयाहिं अन्नाहि वि अंजणापमुक्खगहिं ।
सुवइ महासईहिं दुस्सहदुक्खाइं^२ सोढाइं ॥ ४१२

ता जीम ! मा किलम्मसु उवेयं नियमणम्मि मा कुणसु ।
साहससहायसहिया कल्लाणसयाइं पावंति ॥^३ ४१३

इय बहुविहमप्पाणं अणुसासिंती गमेइ सा कालं ।
वच्चइ य पोयठाणं दिणे दिणे उभयकालं पि ॥ ४१४

‘जइ ता लहामि कत्थइ जंबुदीवाणुगामियं सत्थं ।
मिलिऊण सज्जणाणं करोमि ता उत्तमं चरणं ॥’ ४१५

एवं चिद्धंतीए बोलीणं माससत्तगं तत्थ ।
अमुयंतीए सत्तं सद्धिं सम्मत्तरयणेण ॥ ४१६

सकाराभावाओ सीयायवपवणसोसियसरीरो ।
तीए तणुयंगीए संजाया केरिस्ती छाया ? ॥ ४१७

अवि य-

उत्तत्तकणयवन्नो देहो जो आसि पुव्वकालम्मि ।
सो लक्खिसज्जइ इण्हि पडियं नवमेहरसंडं वै ॥ ४१८

कोहंडस्स वै विटं कंठो तणुयत्तणेण संबुत्तो ।
तावससिरं वै सीसं केसेहिं जडत्तपचेहिं ॥ ४१९

परिसुसियनीलपंकयनालिं पिअ सहइ बाहियौजुयलं ।
पक्का मा[स]फली इव हत्थंगुलियाउ मुकाओ ॥ ४२०

चुच्चुगमेत्तुवलक्खियपओहरं पयडपंसुलं वच्छं ।
चाम्भुडोयरतुल्लं उदरं खामत्तमुव्वहइ ॥ ४२१

कट्टमयं पिअ वडियं नियंफलयं अमंसलं जायं ।
अइधूलगुंफियाओ^४ जंघाओ कागजंघ व ॥ ४२२

तं तारिसयं तीसे अंगं दइण नूणमुविग्गो ।
आसालग्गो जीवो न मुयइ बोद्धं असत्तो वि ॥ ४२३

[नम्मयासुंदरीए चुल्लपिउणा सह मिलणं वच्चरकूलगमणं च]

एत्थंतरे नमयासुंदरीए पुत्तोदयरज्जुसंदाणिओ व वच्चरकूलं उदिस्स चलिओ
३० नम्मयापुराओ वीरदासो । कहणपविसेसेण संपत्तो भूयरमणदीनासन्नं । दइणं

१ दद्धा. २ दुक्खाइं. ३ सरीरो. ४ वगीए. ५ घ. ६ घ. ७ बाहिया. ८ वत्थं.
९ अइधूलगुंफियं जायं अइधूलगुंफियाओ जंघाओ. १० वच्चर.

नम्मयासुंदरीसमुच्चिभयं चिंधं भणिउमाढत्तो- 'भो भो ! अत्थि इह दीवे कोइ भिन्नाहणियो' । समओ एस पोयवणियाणं, एयं मोत्तूण न गंतवं । ता ठवेह एयस्स समीवे पवहणाइं ।' ठवियाइं च तेहिं । तओ समुच्चिभो' समागओ हरयतीरे । दिट्ठाइं च मसिणधूलीए अचिरागयाए नमयासुंदरीए पयाइं । ताइं च सपुंवाइं पिव मन्ततो सविसेसं' पलोइऊण भणिउमाढत्तो- ८ 'भो भो वाणियगा ! एह एह, दंसेमि किं पि कोउगं ।' समागयाणं च दंसियाइं, भणियं च वीरदासे[५. १५५]ण- 'न ताव एयाइं पुरिसपयाइं, जओ एएसिं पच्छिमभागो भारिओ इव लक्खिज्जइ । किं बहुणा ? एयाइं नम्मयासुंदरीए संतियाइं पयाइं ।' तेहिं भणियं- 'अहो अच्छेरंयं । कत्थ नम्मयासुंदरी ?' वीरदासेण भणियं- 'जइ अहमत्तो भवामि ता एयाइं पि 10 अन्नाइ भवंति । एगागिणी य एसा, जओ पुरिसपयाइं नत्थि । चिरागया यं नल्लइ जओ पवहओ' दंडओ एस । ता एह ताव सम्मं निरिक्खिमो' चि भणंतो चलिओ दंडएण । नाइदूरगएण निमुओ' जिणगुणपडिच्चद्दाइं' खुइथोचाइं पढंतीए सहो । पवभिन्नाया, 'मा संखोहं गच्छिही' [ति ?] महया सदेण भणियं- 'निसीही' । सा वि कहिं इत्थ चुल्लवप्पो' चि विग्गिया अप्पाणं 15 संठविउं सम्मुही समुच्चियां । तओ दद्रूण वीरदासं पम्हुइं' पि दुक्खं सयणजण- दंसणे पुणन्नवं' होइ चि दुक्खभरमारिया चलणेसु निवडिऊण विमुक्कंठं रोविउं पवत्ता । तओ-

रणमेकं रुयमाणी पडिसिद्धा [सा न] वीरदासेण ।

उगिलियहिययदुक्खा जेण सुहं कहइ निययुत्तं ॥ ४२४ 20

दोहि वि करेहिं सीसं गहिऊणुद्धीकया रणद्वेण ।

आलिगिऊण गाढं निवेशिया निययअंकम्मि ॥ ४२५

भणिया- 'पुत्ति ! कहिज्जउ काज्वत्था एरिसी इमा तुज्ज ।

साहिज्जउ युत्तंतो असंभवो तुह कहं जाओ ? ॥' ४२६

आखमारिसितावाओ' सिट्ठो तीए असेसयुत्तंतो । 25

'इह ठाणम्मि पयुत्तं मोत्तूण गओ पियो जाव ॥ ४२७

अहमवि [चि]रस्स पुट्टा मुत्तमणा एत्य घणवणे दीवे ।

अमुणियत्तण्हण्हण्हहा अवियाणियजाभिणीदियहा ॥ ४२८

गहगहिया इन भमिया "हा पियपम ! हा पिय !" चि पलवंती ।

मीमम्मि एत्य दीवे केइ दिमे तं न याणामि ॥ ४२९ 30

१ वाहणीओ. २ समुच्चिभे. ३ सविसेसं. ४ इ. ५ पट्ट. ६ निमुओ. ७. *वदाइ. ८ *वपो. ९ सामुच्चिया. १० पम्हुइ. ११ पुणन्नवं. १२ *सापाउ.

- कइवर्यदिणपेरंते आगासगएण केणइ सुरेण ।
 भणियं "न एत्थ भत्ता कस्स कए रुपसि तं मुद्धे । ॥" ४३०
 मुणियं च मए सव्वं नृणं अवउज्झिया अहं तेण ।
 कत्तो अचराहाओ एयं पुण नेव जाणामि ॥ ४३१
 परिमुक्कजीवियासा भाविय संसारविलसियं विसमं ।
 जिणवरभणियं धम्मं करेमि ता ताय ! एग्गमा ॥ ४३२
 अणवरयमेव सुवइ अइधोरो एस जलहिनिग्घोसो ।
 सावयजणा अणेगे भमंति पासेसु भयजणगा ॥ ४३३
 कोकंति कोल्हुयंगणा निसासु केकंति भसुयसंयाया ।
 धूरुग्घुरंति वग्घा उप्पजइ नो भयं मज्झ ॥ ४३४
 ताव चिय होइ भयं निवसइ हिययम्मि जाव जीवासा ।
 सा वि मए परिचत्ता तत्तो कत्तो भउप्पत्ती ॥ ४३५
 श्यायंती वीरजिणं भाविंती विविहभावणाजालं ।
 दूरियअट्टदुहट्टा तायाहं एत्थ चिट्ठामि ॥ ४३६
 ताय ! ममावि कहिज्जउ कहं [५. १५ B] तए जाणिया अहं इत्थ ।
 अच्चन्धुयं महंतं ताय ! इमं भासए मज्झ ॥ ४३७
 तो मणइ चुल्लवप्पो - "पुत्ति ! तुहावट्ठिहं" इह पएसे ।
 तह सुहियाए जाया किं न हु अच्चन्धुयं एयं ॥ ४३८
 सा संपजइ सुद्धी हुंति सहाया वि तारिसा चैव ।
 जारिसया जियलोए नरस्स भवियव्वया होइ ॥ ४३९
 न कयाइ मज्झ सुंदरि ! मणोरहो आसि पोयवाणिजे ।
 अत्थि घरे चिय विहवो मुहाइ संतोससाराहं ॥ ४४०
 तुह पुन्नचोइयस्स च जाया एयारिसी मई कह वि ।
 गंतुं वच्चरकूलं करेमि अत्यज्जणं इण्हि ॥ ४४१
 चलिओ मित्तिहिं समं संपचो जाव इह पएसम्मि ।
 दिट्ठा सायरतीरे ताव पढाया पवणविट्ठया ॥ ४४२
 तं दइं ओइन्नो सुंदरि ! एयम्मि भूयरमणम्मि ।
 दिट्ठाइ तुह पयाइं नायाइं परिचयगुणेणं ॥ ४४३
 तेसिं अणुंसारेणं संपचो सुयणु ! तुह समीवम्मि ।
 दिट्ठा सि तुमं संपइ निहि व दारिदकविएण ॥ ४४४

६

10.

15.

20.

२५

30.

चित्तेमि तओ हद्दी सा तारिसरूपकंतिगुणकलिया ।	
केण इमा मह धूया उवणीया एरिसमवत्थं ॥	४४५
हा हा ! खलो अणज्जो निल्लज्जो निग्घिणो ^१ महापावो ।	
को नाम हुज्ज पुरिसो जेण इमा पाडिया दुक्खे ॥	४४६
नूणं न अत्थि ठाणं नरयं मोत्तूण तस्स पावस्स ।	5
जेण जणवल्लहगुणा एसा दुहसंकडे छ्ढा ॥	४४७
कह से चलिया चलणा कह वा हिययं झडं चि न हु फुट्टं ^२ ।	
कह सो जीवइ लोए जेण कयं एरिसं पावं ? ॥	४४८
हा बाले ! हा वच्छे ! सुलक्खणे ! सरलसुंदरसहावे ! ।	
संपत्तं कह णु तए सुंदरि ! एवंविहं दुक्खं ? ॥	४४९, 10
अज्जेव तुमं जाया जाओ परमूसवो इमो अम्ह ।	
दिट्ठा सि तुमं वच्छे ! जीवंती कह वि तं अज्ज ॥'	४५०
भणियं च सुंदरीए - 'सीईभूयाई मज्झ अंगाई ।	
जाया य जीवियासा तुह मुहकमलम्मि दिट्ठम्मि ॥	४५१
वसइ मम जीवलोओ विमलीभूयाई दिसिनेहुमुहाई ।	15
अमएण व सेत्ता हं तुह मुहकमलम्मि दिट्ठम्मि ॥'	४५२

तओ महरवयणोदएणं निव्वावियदुक्खानलो नीया वीरदासेण महद्दासन्न-
लयाभरणे । अब्भंगिया कल्लाणतिल्लेण, उवट्टिया सुरहिसोमालेहिं उवट्टणेहिं,
मज्जाविया तिहिं उदएहिं, अलंकिया पहाणत्थाइएहिं, भोइया विविहोसहस-
णाहं सरिरसुहकारिणीमहापेजं । किं बहुणां ? महाविज्जेण विसिट्ठपत्थाइएहिं²⁰
तहा तहा पडियरिया जहा थेवेहिं चेव वासरेहिं जाया साहावियसरीरा ।
तओ भणिया तेण सहायमणुस्सा - 'भो ! संपन्नो अम्ह मणोरहाइरित्तो महालाभो
नम्मयासुंदरिलंभेण, ता देह पच्छाहुत्तं पयाणयं ।' तेहिं भणियं - 'मा एवं
भणाहि । जओ आगया बहूणि जोयणत्थाणि पचासन्नं वन्नरकूलं बट्टइ ।
अन्नं च एस नम्मयालाभो उत्तमो [५ १६ A] सउणो । अओ चेव तत्थ गयाणं²⁵
विसिट्ठो लाभो भविस्सइ चि । अओ सबहा जुत्ता वन्नरकूलजत्ता ।' एवं भणिओ
दक्खिन्नसारयाए तहाविहभवियवयानिओगओ पयट्ठो वीरदासो ।

थेवदिक्खसेहिं पत्तो पेत्थिजंतोऽणुकूलपणणेण ।

'पत्तो वन्नरकूले पोयट्ठाणं मणाभिरामं ॥

४५३

१ निघिणो. २ उहाट. ३ फुट्टमा. ४ वट्टु° ५ 'दुक्खानल'. ६ हुयणा.

- उत्तारिऊण भंडं संजेत्तियवाडयस्स मज्झम्मि ।
 निम्माविया य सहसा गुणलयणी भियगपुरिसेहिं ॥ ४५४
- तीसे मज्जे सिञ्जा निम्मविया नम्मयाइ पाओगा ।
 चिद्धइ य सुहासीणा सुत्ता वा नम्मया तत्थ ॥ ४५५
- अह अत्थि तत्थ दीवे नयरं नामेण वच्चरं रम्मं ।
 मणिकणगरयणपुन्नं वच्चरलोयस्स कयतोसं ॥ ४५६
- तत्थअत्थि हरिणलंछणलंछणकिरणुंजलो जसपयासो ।
 नामेण इंदसेणो सुपयासो पुहइवीदम्मि ॥ ४५७
- सो पुण हिओ पयाणं जणओ इव निययमंडलगयाणं ।
 दीवंतरागयाणं विसेसओ पोयवणियाणं ॥ ४५८
- पोयट्ठाणपुराणं अंतो दोन्हं पि नाइदूरम्मि ।
 बहुजणकयपरिओसं वेसाण निवेसणं अत्थि ॥ ४५९
- विजइ य तत्थ गणिया हरिणीनामेण नपरसुपसिद्धा ।
 नरवइकयसामित्ता गणियाण सयाण सचप्हं ॥ ४६०
- गिन्हइ सा वि विडचं तासिं सवासिमेव दासीणं ।
 सा वि पयच्छइ रत्तो भागं तइयं चउत्थं वा ॥ ४६१
- अत्थि र्थं रायपसाओ तीए सवेहिं पोयनाहेहिं ।
 अट्टसरं दम्माणं दायवं रायभाडीए ॥ ४६२
- नरवइकयप्पसाओ गवं सबो जणो बहइ पायं ।
 पर्यंइत्तुच्छसहावो किं पुण पन्नंगणावग्गो ॥ ४६३
- सोहग्गरूवगवं समुवहंतीं तओ विसेसेण ।
 उम्मत्ता इव हिंइइ हीलंतिं न[य]रजणं सवं ॥ ४६४
- [वीरदासरस हरिणीवेशागिहे गमणं]
- निसुयं च तओ तीए जंबुदीवाउ आगरं वहरणं ।
 सामी उ वीरदासो तस्स चि जणप्पवायाओ ॥ ४६५
- गोससमयम्मि ताहे महग्घपत्थाण जुवलयं घेचुं ।
 पहियं चेडीजुयलं निमंतयं पोयसामिस्स ॥ ४६६
- भणिओ य सप्पणामं कोसल्लियमप्पिऊण सो तेण ।
 'विन्नवइ अज्ज ! हरिणी अम्हाणं सामिणी एवं ॥ ४६७

होयवमज्जं सामिय ! अम्हाणं पाहुणेहिं तुम्मेहिं ।	
अम्हं रायाएसो कायवं तुम्ह पाहुन्नं ॥'	४६८
ता भणइ वीरदासो - 'कहियवं सामिणीय तुह वयणं ।	
मवि(दी?)यमेयं सवं कयं च तुम्मेहिं दट्ठवं ॥	४६९
अम्ह वि रायाएसो पडिवज्जेयवं' इमं तुमं भदे ! ॥'	५
भणिऊण तासिमप्पइ अट्ठसयं रूढ(व?)दम्माणं ॥	४७०
गंतूण चेडियाहिं' कहियं हरिणीए वीरसंलवियं ।	
उवणीयं अट्ठसयं दम्माणं पाहुडं ताहिं ॥	४७१
जाणियहिययाकूयो कुविया हरिणी विचिंतइ 'नूणं ।	
आगंतुं' सो नेच्छइ करेइ मम माणपरिहाणिं ॥	४७२ 10
दोहग्गिणि त्ति लोए मज्झ पसिद्धी अणागए होही ।	
ता पेसिऊण दवं कोकेमि' तमेव गेहम्मि ॥'	४७३
पेसेइ तओ चेडिं - 'भणिऊ धणमप्पिऊण तं वणियं ।	
न हि मह धणेण कज्जं तुमम्मि गेहे [प. १६ B] अणितम्मि ॥ ४७४	
नो खलु रायाएसो "मुहाइ गेण्हेज्ज तं तओ वित्तं ।	15
किंतु विणएण भामिणि ! आराहित्ता मणं तस्स ॥"	४७५
पडिभणइ वीरदासो - 'आराहियमेव मह मणं तुमए ।	
सव्भावसारमेयं निमंतणं कारयंतीए ॥	४७६
भणियं च -	
वायो सहस्समइया सिणेहनिज्झाइयं सयसहस्सं ।	20
सव्भावो सज्जणमाणुसस्सं कोडिं विसेसेइ ॥	४७७
ता मा काहिसि भदे" ! अम्होवरि अन्नहा मणं किंपि ।'	
इय भणिऊण सदवा विसज्जिया सा गया तुरियं ॥	४७८
किं पुण सो नागच्छइ ताओ" अन्नाउ वयणकुमलाओ ।	
भुज्जो वि पेसियाओ णेगाओ छेयं'चेडीओ ॥	४७९ 25
तम्मि समयम्मि दिट्ठा आसन्ना नम्मया जणययणं ।	
मुहु मुहु निज्जायंती सिणिदुल्लोलेहिं नयणेहिं ॥	४८०
तीए सरीरसोहं दट्ठण सविम्हियाउ मबाओ ।	
अघोअं वयणाइं पलोइउं' सँ त्ति लग्गाओ ॥	४८१

१ *मज्झ. २ *वज्जेयवं. ३ कोडियाहिं. ४ *पाहुणा. ५ आगंतु. ६ *दानी. ७ कोकेमि.
८ वेदी. ९ चावा. १० *माणुवरम. ११ भिरे. १२ माओ. १३ *पेय. १४ ज्ज.

भणंति य—

	'ता रूववई नारी आसन्नं जा न होइ एयाए ।	
	सहइ गहनाहजुण्हा सरपहो जा न अहियइ ॥'	४८२
5	पुणरवि सविणयमेवं भणिओ पोयस्स नायगो ताहिं ।	
	'अज्ज ! पसीयसुं हरिणिं' हरिणीवयणं जुणसु कचे ॥	४८३
	नयणेहिं को न दीसइ केण समाणं न हुंति उच्छावा ।	
	हिययाणंदं जं पुणु जणेइ' तं माणुसं विरलं ॥	४८४
	दिट्ठो सि न तं सुंदर ! निसामिया तुह गुणा अणत्तमा ।	
10	तुह दंसणूसुयमणो तेणाहं सुइ संजाया ॥	४८५
	न धणेण मज्झ कजं किं पुण नासेइ मज्झ गुणमाणो ।	
	जइ न जुणसि नियचलणुप्पलेहिं गेहं मम पविचं ॥	४८६
	नासइ तुज्झ वि नियमा गरुयत्तं मह गिहं अणितस्म ।	
	जं संलविही लोगो विहुणो(?) तिट्ठावरो एस ॥'	४८७
15	एवं बहुप्पयार भणियं सोऊण तासि दासीणं ।	
	'जणरंजणत्थगमणे घणउइ ! को नाम दोसो त्ति ॥'	४८८
	इय मिचत्रयणगवणा काममकामो वि पुरिसदुगसहिओ ।	
	सहस त्ति वीरदासो पचो गेहम्मि हरिणीए ॥	४८९
	अब्भुट्ठिऊण तीए पारदा आसणाइपडिवत्ती ।	
20	एत्थंतरम्मि निहुयं' पटियं एगाएँ चेडीए ॥	४९०
	'अन्नस्स वंधभोइणि ! नवपइसेछ[क]पचइल्लस्स ।	
	आयारमेत्तपसिओ न कज्जकरणक्खमो' एस ॥'	४९१
	अमुणियतन्भावाए हरिणीए पुच्छिया रहे" चेडी ।	
	'साहेहि फुडं महे ! भावत्थमिमस्स पदियस्स ॥'	४९२
	तीए भणियं—	
25	'एय सर्मावे रमणी' दिट्ठा अम्हाहिं तत्थ पत्ताहिं ।	
	उवसिरभतिलोत्तमंगोरीणं[... ..] ॥	४९३
	तरुणजणमोहकारणभुवणब्भुयभूयदेहसोहाए ।	
	तीसे पासम्मि घुयं न सहसि तं हरिणि ! हरिणि व ॥	४९४
	तं मोत्तूण न कत्थइ मणभमरो रमइ नूणमेयस्स ।	
30	ता किं उवयारपरिस्समेण वज्जेण एयस्स ॥	४९५

भावत्यो तुह कहिओ सामिणि ! एयस्स निययपढियस्स ।	
नाऊण इमं तत्थं जं रोयइ तं करिजासु ॥'	४९६
हरिणी भणइ — 'हला जइ न करिस्स[प. १० A]इ मज्झ इच्छियं एसो	
ता एयनामसुद्धं तुह अप्पिस्सं कह वि घेतुं ॥	४९७
चिंधेण तेणं हरिउं आणेज्जह एयवल्लहं तरुणिं ।	४
पच्छिमदारेण पवेसिऊण भूमीगिहं निज ॥'	४९८
कायव्वं पडिकूलं दक्खिन्नविवज्जियस्स एयस्स ।'	
सामच्छिऊण एवं अल्लीणा सत्थवाहस्स ॥	४९९
अवउज्झियनेहाण वि विन्नाणं किंपि होइ वेसाणं ।	
पयडंतीओ नेहं जेण जणं पत्तियावन्ति ॥	५०० ¹⁰
अब्भंगिओ तओ सो, सुगंधनेहेण नेहरहियाए ।	
संवाहिय उव्वद्विय ण्हविओ' ण्हाणेहिं विविहेहिं ॥	५०१
परिहाविओ' य तत्तो सोमालाइं महग्घवत्थाइं' ।	
आलिंपियं च अंगं गंधुकडचंदणाईंहिं ॥	५०२
काऊण कोउयाइं कप्पूरागर्तुरुक्कमाईंहिं ।	15
विहिया से धूवणिया तस्स मणोरंजणपराए ॥	५०३
वहुहावभावसारं नाणाविहचाडुकम्मकुसलाए ।	
तह तह भणिओ वि घणं न पवत्तो तीय वयणम्मि ॥	५०४
माणीय सुंचमइंहरि(भणिया च सुंदरि अहं?) संपइ वच्चामि अप्पणो ठाणं ।'	
अंसुजलल्लियवयणो पुणो वि धुत्ती इमं भणइ ॥	५०५ ²⁰
'[.....] अभग्गमाणा नयरपहाणा चहुं पि झक्खंती ।	
तुमए नाहं गणिया उट्टारूढेण सुणिय च ॥	५०६
तह वि हु मे नयणाइं निम्माणाइं न चेव तिप्पंति ।	
तुह दंसणस्स ता कुण खणभेक्कं जूयगोड्ढिं पि ॥'	५०७
हरिणिपरिओसहेउं पडिवन्नं तेण उज्जुहियएण ।	25
कंजियजलेण छलिओ धुत्तीए जुर्धमजारो ॥	५०८
विस्संभभावियाणं पवंधणे किमिह नाम पंडिच्चं ।	
अंकपसुत्ते हणिएं संसिजइ केण खरत्तं ॥	५०९
अह सा पहट्टवयणो सारीपट्टं ठवित्तु तस्सग्गे ।	
परिकीलिउमारद्धा चिंचियगयदंतसारोहिं ॥	५१० ³⁰

१ नेण. २ भूमि'. ३ पडिविउ. ४ परिहारिओ. ५ *वरथाहिं. ६ *रागर'. — ७ *वयणो.
८ छत्त'. ९ इणियो.

	लद्दावसरा घेतुं दाहिणपाणिं भणेइ - 'ते सुहय ! । मुद्दारयणमपुवं कुऊहलं एरिसे मज्झ ॥'	५११
	भणइ य नियं चेडिं तो - 'दंसेहि इमं सुवन्नयारस्स । एयाए घडणीए मुदं सिग्घं घडावेहि ॥	५१२
६	उट्टिउकामो एसो आगंतवं अओ तुरियतुरियं । इय भणिय पुव्वचेडी पट्टविद्या गहियसंकेया ॥	५१३

[हरिणीचेडीहिं नम्मयासुंदरीए हरणं, तीए पलावं च]

	चेडीवंद्रसमेया पत्ता सहस चि पोयठाणम्मि । दिट्ठा य सुहनिसन्ना असहाया नम्मया ताहिं ॥	५१४
१०	'भदे ! सो तुह वणिओ हरिणीभवणम्मि संठिओ संतो । जाओ अपडुसरीरो तेण तुमं सिग्घमाहूयां ॥	५१५
	तुह पच्चयजणणत्थं मुद्दारयणं इमं तु पट्टवियं । एवं भणमाणाहिं समप्पिया मुद्दिया तीसे ॥	५१६
१५	सोऊण इमं वयणं संभंता नम्मया विचिंतेइ । 'न घडइ तायस्स इमं अलियं जंपंति एयाओ ॥	५१७
	अहवा पयइअणिञ्चे संसारे एरिसं पि संभवइ । अन्नह मुद्दारयणं कीस इमं येसियं तेण ॥	५१८
	तह वि न जुत्तं गंतुं असहायाए इमाइ सह मज्झ । मग्गेमि ता सहायं परियणमज्जे जणं कं पि ॥'	५१९
२०	उट्टेइ निहालेइ य पुणो गुणो निययमाणुसं कं पि । भवियद्वयानिओ [५ १० B] या न य दिट्ठो को वि कत्थावि ॥ ५२०	
	किंकायवविमूढा ठाउं गंतुं च नेव चाएइ । तो ताहिं पुणो भणिया - 'न एसि जइ मुंच ता अम्हे ॥'	५२१
२५	चिंतइ पुणो वि एसा अगयाए नूण रूसिही ताओ । जाणइ जुत्ताजुत्तं सो चेव किममह चिंताए ॥	५२२
	पुव्वरूयासुहकम्मोहिं चोइया तासिमग्गओ ठाउं । संचलिया मा चाला चलवं उल्लु कम्मपरिणामो ॥	५२३
	ताहिं परिवेडिया सा नाया केणावि नेवं वधंती । भूमीगिहम्मि छुटा पिहियं दारं च तो ताहिं ॥	५२४

दिट्ठम्मि अंधयारे हरिया एयाहिं इय परिन्नाए ।	
मुच्छानिमीलियच्छी पडिया सहस ति धरणीए ॥	५२५
कहकह वि लद्धसन्ना विमुक्कपुक्कं सरेण करुणेण ।	
घणमवि चिरं परुत्ता न सुया केणावि वज्जेणं ॥	५२६
‘हा हा ! अकजमेयं किं राया नत्थि कोइ इह नयरे ।	5
हरियाऽहमणवराहा निम्भयचित्ताहि दासीहिं ॥	५२७
एसा णु मिच्छपल्ली किं वा चोराण एस आवासो ।	
जमहमकयावराहा हरिया एयाहिं रंडाहिं ॥	५२८
किं नत्थि कोइ रक्खो सोयां वा नायपेच्छओ को उँ ।	
जेणेवमणवराहा हरिया हं चोरनारीहिं ॥	५२९ 10
सूरपयडम्मि दिवसे हरिया हं पिच्छ पावविलयाहिं ।	
सो एस छत्तंहणो जाओ रायम्मि जीवन्ते ॥	५३०
हा तायय ! कत्थ गओ मा मा अन्नत्थ मं गवेसेसु ।	
अच्छामि एत्थ अहयं छुटा नरओवमे घरए ॥	५३१
तं ताय ! कत्थ चिट्ठसि पत्ता तुह मुद्धिया कहमिमाहिं ।	15
अम्हाण वि जीएणं कुसलत्तं होअ तुह ताय ! ॥	५३२
तुह मुद्दार्दसणओ मुद्धा हं ताय ! जाणमाणा वि ।	
मा रूसि[हि] ति ताओ मीया एयाहिं सह चलिया ॥	५३३
हा ! निविडां कम्मगई पत्तो वीओ न कोइ तुह सत्थे ।	
विहिणा खलेण तायय ! रुद्धा सब्बे वि दिसिभाया ॥	५३४ 20
तुह दंसणेण तायय ! छुट्टा पुबं पि घोरदुक्खाओ ।	
ता एहि एहि पुणरवि तुरियं मह दंसणं देसु ॥	५३५
आर्म मणंती तायय ! तं किर अचंतवल्लहो मज्झ ।	
तं अलियं चिय जायं तुह विरहे जीवमाणीए ॥	५३६
हा ताय ! मज्झ हिययं वज्जसिलायाहिं निम्भियं नूणं ।	25
जं अज्ज वि तुह विरहे न जाइ सयसिकर सहसा ॥	५३७
हा ताय ! अहं मूढा जुत्ताजुत्तं वियाणमाणी वि ।	
तुह करभूसणभुल्ला पडिया दुक्खदहे घोरे ॥	५३८
वरमासि तम्मि दीवे मया अहं ताय ! सुद्धपरिणामा ।	
संपइ इयदुक्खत्ता न याणिमो कह भविस्सामि ॥	५३९ 30

१ वज्जेण. २ सोडा. ३ ओ. ४ °वल्लियाहिं. ५ सो सए ससत्तत्त. ६ निवरा.

- ताहे वेच्छेस्सामो^१ विवरंति^२ नम्मयं न संदेहो ।
 परियाणियपरमत्था जं जुत्तं तं करीहामो ॥' ५६८
- सोऊण भित्तवयणं उवायमन्नं अपिच्छमाणेण ।
 जुत्तमिणं ति कलिच्चा पडिवन्नं वीरदासेण ॥ ५६९
- विणिओइऊण सिप्पं नियभंडं^३ गहियपउरपडिभंडा ।
 चलिया पडिप्पहेणं संपत्ता नम्मयानयरं ॥ ५७०
- सिद्धा य वंधवाणं वत्ता मेचेहिं जा जहावत्ता ।
 भुज्जो वि वीरदासो घणं^४ परुन्नो सयणसहिओ ॥ ५७१
- रोइत्तुं चिरं सयणा सोयंता संलवंति अन्नोन्नं ।
 'हा ! निग्घिणो हयासो पुत्तो सो रुद्धत्तस्स ॥ ५७२
- नत्थि वयणे पइट्ठा^५ एयाण कुले य निच्छओ^६ चैव ।
 दिट्ठसयस्स(१) वि वयं पयारिया तेण पावेण ॥ ५७३
- अहवा सो चैव खलो निहओ^७ केणावि असुहकम्मेण ।
 एरिसमित्थीरेयणं उज्झइ कहमन्नहा मूढो ॥ ५७४
- मा गेण्हह से नामं न कज्जमग्घाण तस्स तत्तीए ।
 सोएमो तं बालं निदोसं आवयावडियं ॥ ५७५
- सा परघरंसंपत्ता सहिटी नूणं कयत्थणा भीमा ।
 काही न सीलभंगं पाणचार्यं वि नियमेण ॥ ५७६
- अवि य -
- अवि कंपइ कणयगिरी उदेंदं धरो वि पच्छिमदिसाए ।
 उट्ठइ जलम्मि अग्गी न हु खंडइ नम्मया सीलं ॥ ५७७
- उड्यं न णु पुब्वकयं कम्मं तीए महाशुभायाए ।
 उवरुवरिमावयाओ उवेंति जं मुदेंदंसीलाए ॥' ५७८
- एवं च नम्मयासुंदरीदुक्खप्रदावानलडज्जमाणमाणसो" तवो वि नम्मयापुर-
 25 जणो दुक्खेण कालं गमंतो चिट्ठइ ।

[हरिणीए नम्मयासुंदरिं पइ कवडसंभासणं]

सा वि पुण नम्मयासुंदरी तम्मि य चारुगगिहे रुयमाणी विलयमाणी,
 बीधेदिवसे चेडीहिं उण्णीयं भोयणं [अ] भुंजमाणी, बहूकूडकवटभरियाए
 हरिणीए [भणिया] - 'वच्छे ! भुंजाहि भोयणं । न किंचि अन्हे त्तासुंदरं'^८

१ वेच्छेस्सामो. २ विवरंति. ३ द्वियमत्. ४ घण. ५ रोइत्तु ६ पयट्ठा. ७ नेच्छमो.
 ८ निहमो. ९ 'मित्थी'. १० पराधु'. ११ 'शुद्ध'. १२ उदेंद. १३ सुट्ठं.
 १४ 'मालमा. १५ वीय'. १६ 'सुंदर.

चित्तेमो । किं तु सो तुह वाणियगो अम्ह संतियं किं' पि आहव्वं न देइ तेण तुममवरुद्धा सि । जया सो दाही तथा तुमं पि मुच्चिहिसि' । मा मन्नेसि "सो मम दत्तं न याणइ" जाणेइ चैव । किं तु वणियाणं जणयाओ तणयाओ जणणीओ घरणीओ वि सयासाओ अत्थो अच्चंतवह्लहो होइ । तेण दायव्वं पि दुक्खेण देंति । जइ तस्स तुमं पिया ता सिग्घमेव दाही । तुमं पि मुच्चिहिसि । ६ एस परमत्थो ।' तओ नम्मयाए चित्तियं—

‘एसा जंपइ महुरं हियए हालाहलं विसं वसइ ।

को पत्तियइ खलाए पावाए चप्फलगिराए ॥ ५७९

न कयाइ मज्झ ताओ न देइ आहव्वयं मुहुत्तं पि ।

एवभणियस्स उच्चियं' करेमि पडिउत्तरं किं पि ॥' ५८० 10

एवमालोचिऊणं भणियं नम्मयासुंदरीए—‘भोइणि! जइ एवं ता मुंचाहि मं जेण अज्जेव तुह [आ]हव्वं दुगुणं तिगुणं वा दवावेमि । देमि तुह दाहिण[ह]त्थं, अन्नं [प. १९ A] वा दुकरं सवहं कारेहि ।' तओ तीए भणियं—‘मुंजाहि जइ ते इच्छा । नाहं सवहेहि पत्तियामि' त्ति भणंती उड्डिऊण निग्गयां हरिणी । न भुत्तं नम्मयाए । तयइदेहम्मओ(तइयदियहे मरउ ?) ताव लुहाए त्ति 15 भाविंती न पत्ता चैव तीए सगासं हयासा नोवणीयं च भोयणं । पुणो चउत्थे दिणे 'मा मरिहि' त्ति संकाए ममागया भणित्तं च पवत्ता—‘निव्वग्गे! करेहि कवलग्गहणं । जीवंतो जीवो कल्लाणभायणं भवइ त्ति ।' ताहे 'अणुकूलो' मम एस वाइओ सउणो । नूणं भविस्सइ मे जीयमाणीए सामन्नसंपत्ती । एसा वि अणुवत्तियवयणा सिसिरहियया होइ' त्ति कलिऊण वत्ताजुत्ताजुत्तवियारिणीए-20 'मम एगंतहियया लक्खिजसि ता करेमि तुहाएसं जेण अन्नं पि मे' हियं तुमए चित्तियव्वं' ति विंतीएँ अट्टमभत्ताओ पाणधारणनिमित्तं भुत्तं नम्मयाए ।

एवं अट्टमभत्ता पुणो पुणो पारणं करेमाणी ।

तम्मि घरयम्मि चिइइ" रुयमाणी नरयसारिच्छे ॥ ५८१

हंसी पंजरइहा सरइ जहा अविरयं कमलसंडं । 25

तह नम्मया वि सुमरइ निरंतरं जणणिजणयाणं ॥ ५८२

न तहा चाहइ तीए नियअंणे उड्डिया महापीडा ।

जह पित्तियस्स हियए भाविंतीए विरहदुक्खं ॥ ५८३

पच्चासन्नावासा वग्घीए कंपइ(ए) जहा हरिणी ।

तह कंपमाणहियया भएण एमां वि हरिणीए ॥ ५८४ 30

१ कि. २ सुविहिसि. ३ याणाइ. ४ उच्चियं. ५ मालोचिऊण. ६ लियवा.

७ भल्लुकुओ. ८ सम. ९ से. १० बीनीए. ११ चिइइ. १२ वाहइ. १३ एमा.

जिणगुणगणगहियाइं धुइयोत्ताइं पुणो परिगुर्णती ।

चिद्धइ मोकरासाए परिभाविती इमं हियए ॥

५८५

‘कइया होज दिणं तं जत्थाहं साहुणीण मज्झम्मि ।

धम्मज्जाणोवगया करेज सिद्धंतसज्जायं ॥’

५८६

[नम्मयासुंदरीए गणियत्तणे हरिणीकयोवएसो]

अन्नया जाणिऊण पडिगए पवहणवणिए ‘सिद्धं मम चदं(कवडं?) ति
 पहट्टेहियया समायाया नम्मयासुंदरिसमीनं हरिणी, भणिउं पवत्ता — ‘हला !
 पेच्छ तेण वणिएण जं कयं । न दिन्नं मम देयं । तुमं पि मोत्तूण णट्टो ।
 धिरत्थु तस्स ववहारो जो तिट्ठाए मोहिओ नियमाणुसं परिच्चयइ । ता भदे !
 10 मा तुमं तस्स कारणे सिज्जिहिसि । चेद्ध निबुया मम गिहे इमिणा मम परिय-
 षेण सद्धिं विलसंती । नाहं तुह भाराओ वीहेमि । मम वयणकारिणीए न ते
 किं पि मंगुलं भविस्सइ ।’ तओ ‘नूणं मम पउत्तिमपाविऊण निरासीभूओ
 पडिगओ ताओ । होउ तस्म कुमलं ममाए मंदभग्गाए न याणामि’ किं
 , पि अणुभवियत्वं’ ति चिंतिऊण पडिभणियं—‘का ममानिषुई तुह समीव-
 15 ट्टियाए ? तुममेव मम हियाहियं चित्तेसि’ ति बुत्ते नीणिया भूमिगिहाओ,
 गिहमहे मोकलाचारेण चेद्ध चि । अन्नया पुणो वि भणिया हरिणीए—
 ‘सुंदरि ! दुल्लहो माणुसीमारो, खणभंगुरं तारुन्नं, एयस्म विसिद्धसुहाणुभ-
 वणमेव फलं । तं च संपुन्नं वेमाणमेव संपडइ, न कुलंगणानं । जओ पहाणमवि
 20 दि[प. १९ B]णे दिणे । एवं पुरिसो नवनवो नवनवं भोगसुहं जणइ य ।

अन्नं च —

वियरिज्जइ सच्छंदं पेजइ मज्जं च अमयमारिच्छं ।

पच्चकरो विन सग्गो वेसाभारो किमिह वट्टुणा ? ॥

५८७

तुज्ज वि रइरूवाए पुरिसा होहिंति किंकरागारा ।

वसियरणभाविया इय दाहिंति मणिच्छियं’ दवं ॥

५८८

एयाओ सत्ताओ अद्धं मे दिति निपविट्ठत्तस्म ।

तं पुण महं इट्ठयरी देजाहि चउत्थयं मायं ॥’

५८९

इय दासीधुत्तीए नाणाप्पिहजुत्तिउत्तिनिउणाए ।

भणिया वि न सा भिन्ना जलेण छुहल्लिचभिन्नि व ॥

५९०

भणितं च पवत्ता -

‘जं जस्त जणे रुढं जुज्जइ तस्सेव मामि ! दं(तं) कम्मं ।
न सहइ चलाभरणं सीसम्मि निवेशियं कह वि ॥ ५९१

भणियं च -

जं जसु घडियं तं तसु छज्जइ उट्टह पाइ कि नेउरु वज्जइ ? । ७
सुह वि भुक्खइ भुल्लउ न कुणइ कइय वि चम्मयरत्तणु गिहिवइ ॥ ५९२

तुम्हाणं चिय सोहइ एसायारो न जाउ अम्हाणं ।
लजाए मह हियं फुट्टइ व इमं सुणंतीए ॥ ५९३

जं जस्त कुले रुढं तं तस्मासुंदरं न पडिहाइ ।
भणइ जणे चम्मयरो सुह सुयंघं घरं मज्ज ॥ ५९४ 10

बुत्ता सि मए भामिणि ! सघं काहामि जं तुमं भणसि ।
एसंजली कओ मे मा गणियत्तं समाइससु ॥ ५९५

पुणरवि भणेइ धुत्ती - ‘एसो धम्मो जयम्मि सुपहाणो ।
जं बहुनराण सोकरं कीरइ अंगप्पयाणेण ॥ ५९६

अहवा धम्मे दिज्जइ निययसरीरेण अज्जिओ अत्थो । 16
एसो वि महाधम्मो जइ कजं तुज्ज धम्मेण ॥ ५९७

पडिभणइ नम्मया, तं - ‘धम्मो माविजए ण विभवेण ।
उप्पज्जइ इह भामिणि ! सुणेहि इत्थं पि दिट्ठं ॥ ५९८

धत्तुरीयंयीयाओ न होइ अंघस्सं उग्गमो लोए ।
एवञ्जियदवाओ एवं धम्मो वि ना होइ ॥ ५९९ 20

पुणरवि हरिणीं जंपइ - ‘नृणं अइपंडिया सि तं बाले ! ।
न सुणसि अत्थेण विणां कह पूरिज्ज जठरपिट्ठी ॥ ६००

अत्यस्सेमोवाओ किलेमरहिओ सरिरमुहजणओ ।
चिहिणा अम्हं सिद्धो तम्हा इत्थं समुज्जमसु ॥ ६०१

भणियं च नम्मयाए - ‘अत्यमुंजोमि जइ तुमं भणसि । 25
फत्तेमि लण्हमीत्तं’ करेमि गंधि ष धूयं या ॥ ६०२

जाणामि रसउविहिं पणनविहिं च बहुविहं काउं ।
दंसेदि वंचि कम्मं एमं गणियत्तणं मोत्तं ॥ ६०३

[हरिणीकया नम्मयासुंदरीकयत्थणा]

इय सोउं आरुद्धा पाविट्ठा निट्टुरेहिं^१ वयणेहिं ।

हिययगयकालकुट्टं^२ सहसा उगिगरिउमारद्धा ॥ ६०४

‘पावे ! सामेण मए भणिया न करेसि तह वि मह वयणं ।

६ नृणं पयंडदंडं अज्ज वि मग्गेसि निब्भग्गे ? ॥ ६०५

संपइ तं मज्झ वसे कारिस्समवस्स तो मणोभिट्ठं^३ ।

किं कइया वि ह्योसे ! लुज्जइ अह गट्ठरा सवसा ॥’ ६०६

पडिभा^४ [१२० A]णइ नम्मया तं - ‘जीरंती न हु करेमि गणियत्तं ।

मारेसु व चरेसु व जं वा रोयइ तयं कुणसु ॥’ ६०७

१० तो तीए क(दु)ट्ठाए आरुट्ठो कामुओ^५ समाहूओ ।

भणियो - ‘वला वि थुंजसु इह भरणे महिलियं एगं ॥’ ६०८

आलणइ सुंदरी तं - ‘भाय ? अहं तुज्ज भइणिया एसा ।

मा कुणसु मज्झ दोहं जणणीसउहेण सविओ सि ॥’ ६०९

सो वि विलम्भो नट्ठो अत्ते अत्ते वि सा महापाना ।

१५ जे जे पेसेइ नरे ते चारइ नम्मया एवं ॥ ६१०

सुट्टअरं सा पावा कुणिया दंडाहया पुयंगे व ।

आणणइ निययदासे^६ - ‘रे रे ! आणेह कंवाओ ॥’ ६११

आणीयाओ तेहिं कणरीराईण लंनकंवाओ ।

२० भणिया - ‘पहणह एयं जह चयइ पइवयाणायं ॥’ ६१२

ते वि चिरवेरिया इय तामाहंत्तं तहा समारद्धा ।

जह सुकुमालंमरीरे तीसे ताडित्ति मम्माइं^७ ॥ ६१३

जह जह सरइ सरीरा रुहिरं रत्तीभरंति कंवाओ ।

तह तह सा हरिसिज्जइ पावा गट्ठिकघरणि व ॥ ६१४

भणइ य - ‘अज्ज वि पहणह जेणं सा सुयइ हुलनहेवायं ।

२५ ते वि जह नरयपाला तह तह ताडित्ति नित्तिसा ॥ ६१५

न सुयइं सेकार पि हु ताडिजंती वि नम्मया तेहिं ।

चितइ ‘मए वि एणं केइ जिया ताडिया पुट्ठि ॥ ६१६

सवो पुव्वरूयाणं कम्माणं पारए फलविचारं ।

अवराहेसु गुणेसु य निमित्तमत्तं परो होइ ॥ ६१७

१ निट्टुरेहिं. २ कुट्टं. ३ भिरं. ४ हायासे. ५ कामुमो. ६ ओसे. ७ सुव-
मारु. ८ संसाइ. ९ बह. १० सुयइ.

- होउ सरीरे पीडा नाहं पीलेभि अप्पणो सीलं ।
 अकलंकियसीलाए मरणं पि [ने] वाहए मज्झ ॥ ६१८
- वाहइं पुण जं एसा अयाणमाणी मणोगयं मज्झ ।
 संतावइ अप्पाणं इमे वि आणाकरे पुरिसे^१ ॥' ६१९
- वारं वारं पुच्छइ हरिणी - 'किं रमसि अम्ह मग्गम्मि ? ।'^५
 'न हि न हि न हि' ति जंपइ सा वि दढं हम्ममाणा वि ॥ ६२०
- पभणइ हरिणी - 'पहणह मारह चूरेह निग्घिणा होउं ।
 मुच्चइ जेण हयासा छिजंती अप्पणो गाहं ।' ६२१
- इयं चोइएहिं तेहिं वि तह तह [सा] निदयं हया बाला ।
 जह संवत्ता मुच्छं खणेषण सुनिरुद्धनीसासा ॥ ६२२ 10
- 'मा मरिहि' ति पुणो वि हु सित्ता सलिलेण दाविओ पवणो^१ ।
 कहकह वि लद्धसन्ना पुट्ठा तं चैव सा भणइ ॥ ६२३
- 'वीसमउ' ति विमुक्का मज्झण्हे तह पुणो दढं पहया ।
 अवरण्हे वि तहेव य पहया जा पाविया मुच्छं ॥ ६२४
- इय किच्चियं व भन्नइ तीए पावाइ निग्घिणमणाए ।¹⁵
 बहुहा कयत्थिया सा संपुत्ता तिन्नि जा मासा ॥ ६२५
- [करिणीकयं नम्मयासुंदरीए दुक्खमोचणं]
- अह अत्थि तत्थ वेसा करिणी नामेण भदियं किंचि ।
 दढुं कयत्थणं तं जाया करुणावरा धणियं ॥ ६२६
- ता एगंते तीए संलत्ता नम्मया - 'तुमं भदे ! ।²⁰
 किं सहसि जायणाओ^१ एयाओ घोररूवाओ ॥ ६२७
- कीरउ हरिणीपयणं कुट्टिजसि दुक्करं तुमं किमि[प. २० B]ह ? ।
 कीरउ सुहिओ लोओ जेण इमा हरिणिया बड्ड(?) ॥ ६२८
- तंबोलकुसुमपमुहो भोगो सबो वि सुंदरो अम्ह ।
 ता कीस तुमं मुद्धे^१ ! एवं वंचेसि अप्पाणं ? ॥' ६२९ 25
- चज्जरइ नम्मया तो - 'पियसहि ! नेहेण देसि मह सिक्खं ।
 ता साहेमि फुडं तुह पच्छन्नं नत्थि सहियाणं ॥ ६३०
- जावजीवं गहिओ नियमो मे सुयणु ! पुरिससंगस्स ।
 नियवायापडिवन्नं जीवंतो को जए चयइ ? ॥ ६३१

कस्स व न होइ मरणं जियलोओ कस्मं सासओ होइ ? ।
 अंगीकर्यमरणाए पियसहि ! जं होइ तं होउ ॥' ६३२
 पुणरवि पुच्छइ करिणी - 'सुंदरि ! किं होइ तुज्झ सो वणिओ ?'
 इयसी पभणइ - 'सुहए ! पिच्चियओ मज्झ सो होइ ॥' ६३३
 ८ 'जइ एवं सुविसत्था चिद्धसु मोएमि अज्ज दुक्कणं ।'
 इय जंपिऊण पत्ता करिणी हरिणीसमीवम्मि ॥ ६३४
 पभणइ - 'सामिणि ! एसा मारिज्जइ कीस वंदिणी दीणा ? ।
 किं वसइ तुज्झ हियए एसा वणियस्स तस्स पिया ? ॥' ६३५
 सा भणइ - 'सच्चमेयं एयाए मोहिएण वणिएण ।
 १० नाहं खणं पि भुत्ता ता एसा वेरिणी मज्झ ॥' ६३६
 करिणी पभणइ - 'सामिणि ! मा कुणसु मणम्मि एरिसं संकं ।
 जेण सहोयरधूया एमा भत्तिज्जिया तस्स ॥ ६३७
 कयपुरिससंगनियमा वंभवया निच्छिणं' हियएण ।
 अण्णुवगंछइ मरणं न य करणं पुरिसभोगस्स ॥ ६३८
 १५ तिहि मासेहिं न भिन्नं चित्तं एयस्स अन्नहा काउं ।
 एत्तो ताडिज्जंती मरइ चिय सबहा एसा ॥ ६३९
 ता सुय ईसादोसं उवरिं एईए कुणसु कारुणं ।
 कुणमाणी धरकम्मं धारउ पाणे तुह पसाया ॥ ६४०
 अम्हाहि एत्तियाहिं भंडागारं न पूरियं तुज्झ ।
 २० किं पूरिस्सइ एना अंगीकर्यतणुपरिचाया ? ॥ ६४१
 सुवइ इरथीज्जता बहुदोमा सबधम्मगत्येसु ।
 ता मा कुणसु कलंकं मह विवत्ति कुणसु एयं ॥' ६४२
 तीसे सोऊण गिरं' मणयं उवसंतंमच्छरा हरिणी ।
 वाहरइ' तन्खणं चिय नम्मयमेवं च भाणीया ॥ ६४३
 २५ 'जइ ता घयपुचेहिं गह्हा' कुट्टंति तुज्झ निच्चग्गे ? ।
 ता चेद्ध मज्झ गेहे रमवइकिचाइ कुषंती ॥' ६४४
 हियए अणुग्गहं सा मन्ती भणइ 'होउ एवं' ति ।
 तो तीए अणुत्ताया पारद्धा रंधिउं भत्तं ॥ ६४५
 सा आहारं साहइ जह सबो परियणो भणइ तुट्ठो ।
 ३० 'ताइ चिय दवाइ नज्जइ अमिएण तिचाइ ॥ ६४६

को वि अउवो साओ संजाओ अऊ सव्वत्थुणं ।	
जह अम्हाणं जीहा तित्ति न हु पावइ कर्हंवि ॥ ^१	६४७
नाणावंजणपक्कन्नरंजिया हरिणियां विचितेइ ।	
'पढमं चिय किं न मए ठविया एसा इह निओए ॥'	६४८
संरोहिया य तत्तो कंघाघाया घयाइदवेहिं ।	६
भणिया - 'अऊप्पभिई अभयं ते चिट्ठसु जहिच्छं ॥'	६५९
चितेइ न[प. २१ A]म्मया वि हु 'जायं असुहस्स कालहरणं मे ।	
जाया जीवियआसा करेमि ता निवुया धम्मं ॥'	६५०
तत्तो य उभयसंझं हियए ठविऊण जिणवरं वीरं ।	
वंदइ जायाणुत्ता करेइ उचियं च सज्जायं ॥	६५१ 10
भावेइ भावणाओ वेरग्गकराई गुणइ कुलयाइं ।	
सव्वजणो अणुक्कलो ^३ वाघायं को वि नो कुणइ ॥	६५२
पहिरेइ डंडियाइं धालीमसिमंडियाइं मलिणाइं ।	
परिकम्मेइ न अंगं लिंपइ य मसीए सविसेसं ॥	६५३
भुंजइ थोवं थोवं तहा वि चित्तस्स निवुइगुणेण ।	15
गेन्हइ उवचयमंगं उववासं कुणइ तो बहुसो ॥	६५४
विसहइ सीयं तावं 'मा कंती [होउ] मह सरीरस्स ।'	
तह वि हु तणुलायन्नं न होइ से अन्नहा कह वि ॥	६५५
जइ वि सरीरं सुत्थं तावेइ तहा वि माणसं दुक्खं ।	
रोयइ कलुणं कलुणं सुगरंती कुलहरं बहुसो ॥	६५६ 20

[हरिणीमरणं, नम्मयासुंदरीए वेसाण सामिणिकरणं च]

अह अन्नया कयाई हरिणी उग्गाइ खलवियणाए ।	
अभिभूया विलवंती पत्ता सहस त्ति पंचत्तं ॥	६५७
तो भणइ परियणो सो - 'महासई सेहिया हयासाए ।	
तेण अकाले वि मया तारुन्नभरम्मि वटंती ॥'	६५८ 25
रुत्ता केणइ न खला न विहियमन्नं ^४ पि पेयकरणिज्जं ।	
दासीसुएहिं केहि वि पक्खित्ता सा मसाणम्मि ॥	६५९
जाणावियं च रत्तो हरिणी हरिया कयंतचोरेहिं ।	
तेणावि समाइइं पंचउलं जाणगं निययं ॥	६६०

१ कर्हिंवि. २ हरिणया. ३ अणुक्कले. ४ धालीमसिसुट्टियाई. ५ परिकाममइ.
६ विहिय भयं.
नम० c

- भणियं - 'जा तुम्हाणं पडिहासइ रूलक्खणेहिं जुया ।
 तीसे करेह टिकं' हरिणीठाणम्मि वेसाए ॥' ६६१
 कयसिगारो मिलिओ वेसावग्गो तहिं निरवसेसो ।
 अहमहमियाए पंचउलगाण देहं पर्यासितो ॥ ६६२
 तेसि निरुवित्ताणं संपत्ता दिट्ठिगोयरं कह वि ।
 सहस चि नम्मयासुंदरि उ मलमल्लिगतणुवसणा ॥ ६६३
 रूवसरूयं तीसे दहूणं विग्घिएहि तो युत्तं ।
 'धूली(लिं?)तरियं रयणं भो ! एयं किं न पेच्छेहं ॥ ६६४
 लक्खणरूवसणाहो अन्ना न हि अत्थि महिलिया एत्थ ।
 कीस निरूवह अग्गि दीवेण करम्मि गहिएण ? ॥' ६६५
 भणियाओ चेडीओ - 'उवड्डियमज्जियं इमं कुणह ।
 परिहावेह य तुरियं वत्थाभरणाणि हरिणीए ॥' ६६६
 विहियं च चेडियाहिं अणिच्छमाणीए नम्मयाए तं ।
 'हद्धी किमेयमवरं उवड्डियमिमं' ति^१ चित्तेइ ॥ ६६७
 ठविऊण हरिणियाविट्ठरम्मि पंचउलिएहिं तो तीए ।
 मंगलतूररचड्डं^२ कयं सिरे राणियाटिंकिं ॥ ६६८

भणियं च -

- 'जं किंचि हरिणितणयं भवणं दवं तहेव परिवारो ।
 आहव्वं चिय सबं तं दिन्नं तुह नरिंदेण ॥' ६६९
 इय जंपिऊण ताहे पत्ता पंचउलिया नियं ठाणं ।
 इयरी वि देवया इय दिप्पंती चितए एवं ॥ ६७०
 'एयाहि सहायाहिं [प. २१३] होही सबं पि सुंदरं मज्झ ।
 तम्हा करेमि इहिं सवाओ सुप्पसन्नाओ ॥' ६७१
 आय(वाह ?)रिऊणं ताहे सवाओ भोरवेण भणियाओ ।
 'जं नियविट्ठत्तभाणं दिंतीओ आसि हरिणीए ॥ ६७२
 सो सवो वि इयाणं मए पसाएण तुम्ह परिमुक्को ।
 जं पुण रन्नो देयं तं दिज्जह हरिणिकोसाओ ॥' ६७३
 परितुट्ठाओ ताओ सवाओ नियसिरेण पयकमलं ।
 फुसिऊण विंति^३ - 'सामिणि ! कम्मयरीओ वयं तुज्झ ॥' ६७४

१ टिकं. २ निरुचित्ताणं. ३ 'जमणु'. ४ पेच्छेइ। ५ 'सगरो. ६ 'द्वियं मि ति,
 ७ 'रवहं. ८ सुप्पसुत्ताओ. ९ 'रिऊण. १० विनि.

भणिया य विसेसेण करिणी - 'सहि ! वल्लहां अहं तुज्झं ।
जाणासि य मह चित्तं ता चेद्वसु मज्झ ठाणाम्मि ॥ ६७५
सवं हरिणीकिचं करेज्ज सेवागयाण पुरिसाण ।
अहपं तु तुह पसाया छन्ना' चिट्ठामि गिहमज्जे ॥' ६७६
'एवं' ति तीय भणिए संतुट्ठा नम्मया हिययमज्जे । ६
नियधम्मकम्मनिरया सुहज्जाणंगया गमइ कालं ॥ ६७७

[असंतुट्ठकामुकस्स राइणो कन्ने पजंपणं]

अन्नदिवसम्मि एगो कयसिंगारो नवम्मि तारुत्ते ।
संपत्तो तीय गिहं अइधणवं कामुओ' पुरिसो ॥ ६७८
पुच्छइ - 'सा कत्थ गया तुम्हाणं राणिया अचिरठविया ? ।' 10
करिणी भणइ - 'अहं सा पच्चभियाणेसि नो सुद्ध ! ॥ ६७९
सो पभणइ - 'नवदिणयरसमाणतेयं मणोहरं अंगं ।
तीए कमलच्छीए दिट्ठं चेद्वइ मणे मज्झ ॥ ६८०
लक्खंसेण वि तुल्ला न तुमं तीए कहेहि ता सवं ।
अच्छइ सा कम्मि गिहे संपइ दंसेहि वा झ च्चि ॥ ६८१ 15
तीए कजेण मए दुकररुम्मेहिं अज्जिओ अत्थो ।
ता मह दंसेहि तयं पुअंति मणोरहा जेण ॥' ६८२
करिणी पुणो वि जंपइ - 'तुमए पच्छादिया तथा दिट्ठा ।
संपइ सहावरूवा गामिछय ! कीस भुल्लो सि ? ॥' ६८३
सो भणइ - 'नत्थि जई सा सट्ठाणं जामि तो अहं इत्थिह ।' 20
करिणी भणइ - 'न अम्हे वारेमो कुणसु जं रुयइ ॥' ६८४
गच्छंतेण य मग्गे कम्मयरो को वि पुच्छिओ छन्नं ।
'जणयसवहेण सविओ कहेहि सा राणिया कत्थ ? ॥' ६८५
कहियं च तेण छन्नं - 'कहिंचि अच्छइ अहं न याणामि ।
सा कुलनारी नूणं परिवालइ अप्पणो सीलं ॥' ६८६ 25

तओ सो आसाभंगममुप्पाइयमहाकोवानलडज्झमाणमाणसो तीए सीलमंड-
णसंडणोवायमलहंतो, रायाणमुवसप्पिऊणे जंपिउं पवत्तो - 'देव ! निवेएमि किं
पि पियकारयं देवस्स अच्चभुयं ।' राइणा भणियं - 'किं तयं ?' ति । तओ सो
पावकम्मो नम्मयारुम्मचोइओ वज्जरिउमादत्तो - 'अत्थि इह नयरे एगा नारी ।

सां तिलोत्तमाईणमच्छराईणमन्नयरी, सुरवइसावेण निवडिया न कस्स वि
अप्पाणं दंसेइ । मन्ने पयावइणा तुह निमित्तमेव रक्खिज्जइ । ता किं देव !
रूवेण जीवणेण रज्जेण जीविएण वा जइ सा लच्छि व सयलसुहखाणी मय-
रद्धयमहानरिंदराय [५. २२. A] हाणी अंतेउरं नालंकरेइ ? । राइणां भणियं-
५ 'का सा ?' इयरेण भणियं- 'जा सा हरिणीठाणसन्निविट्ठा ।'

सुओ एस वइयरो नम्मयासुंदरीए, चित्तिं च 'सच्चं' केणावि पठियं-

आसासिज्जइ चको जलगयपडिधिं वदंसणसुहेण ।

तं पि हरंति तरंगा पिच्छह निउणत्तणं विहिणो' ॥ ६८७

यचामि जा न यारं दुक्खसमुदस्स कइ वि एगस्स ।

१० तावंऽन्नयरमपुवं उवट्ठियं दारुणं वसणं ॥ ६८८

सुदो रुदो चंडो निद्धम्मो नारओ महापावो ।

एसो वच्चरराया गहिओ को छुट्ठइ इमेण ? ॥' ६८९

ता इन्हि किं करेमि ? कथं गच्छामि ? कस्स साहेमि ? कं सरणं पवज्जामि ?
सवहा नत्थि मे जीवमाणीए सीलरक्खा ।

१५ हा हा कयंत ! निग्घण ! जई ता हं दुक्खभायणं रइया ।

ता कीस इमं रूवं निम्मवियं वेरियं' मज्जइ ? ॥ ६९०

सुहिए कीरइ रूवं दुहियमरूवं ति एत्थ सुत्तमिणं ।

लोहीए पक्कन्नं रज्जइ नहु(तह) खप्परे छगणं ॥ ६९१

पुन्नस्स य पावस्म [य] वामो' एगत्थ एस कीस कओ ?]

२० सबगुणसंपउत्ते भवे विसखेवणमुत्तं ॥' ६९२

एवमणेगहा विलविज्जेण परिभाविउं पवत्ता 'मरणमेवोत्तहमिमस्सं दुक्ख-
स्स, नऽन्नहा सीलरक्खा होइ । तं पुण विहाणसेण वा वित्सेण वा इत्ति
संभवइ । अन्नं च सुयपुवं मे साहुणीणं समीवे अक्खाणयं-

[धणेश्वरकहाण्यं]

२५ वसंतपुरे नयरे धणवइसिद्धिसुओ धणेमरो अहेसि । सो जणणिजणए
कालगए तहाविहकम्मदोसेण गहिओ दारिइविहिणा चित्तिउं पवत्तो-

'चिरकालिपवेरगो कयाइ उच्छामिया पणस्संति (?) ।

इय नासइ दालिदं कयाइ देसंतरगयस्स ॥ ६९३

अन्नं च -

उच्चं नीयं कम्मं कीरइ देसंतरे धणनिमित्तं ।

सहवड्डियाण मज्जे लज्जिअइ नीयकम्मेण ॥

६९४

एवमालोइऊण संठविऊण कुंडवं दूरदेसे पत्तो एगं गामं । 'न पयाणएहिं दालिइं छिअइ' ति ठिओ तत्थ । भणिओ गामीणेहिं - 'गोरुवाई चारेहिं ५ ति । लेभिहिसि मासंते पइगोरुवयं रूवयं' ति । सो वि [व] वसायंतरा-भावाओ चारिउं पवत्तो । तस्स य पंच पंच रूव[य] सयाइं पइमासं मिलंति । पंचहिं वासेहिं जाओ महाघणो । तओ मुचूणं गोवालत्तं लग्गो वाणेजे । दुवालसवासेहिं जाओ अणेगधणकोडिसामी, चिंतिउं च पवत्तो -

'किं तीए लच्छीए नरस्स जा होइ अन्नदेसम्मि ।

10

न कुणइ सुयणाण सुहं खलाण दुक्खं च नो कुणइ ॥

६९५

तओ सो गमणमणो चिंतेइ 'अंतरा महंतमरन्नमत्थि । तत्थाणेगे मिछपुलिं-दाइणो चोरा परिवसंति, ते महंतं पि सत्थमभिद्वंति । ता न एसा संपया निवाहिउं तीरइ' ति काउं गहिं [प. २२४] याइं [त] ओ महग्घमोछाइं पंच महारयणाइं । ताइं जुन्नचेलंचले बंधिऊण कमेण पत्तोऽरन्नपचासन्नं । सुयं च 15 'इत्थारन्ने णेगाओ' चोरपल्लीओ । कप्पडिओ वि वच्चंतो उग्गावि-यनग्गोविओ कीरइ । रूयगो वि गंठिवदो न छुट्टइ । तओ घणेसरो रय-णाणि एगत्थ ठविऊण तेहिं समाइं पंच पत्थरखंडाइं कळुड्डियाए गोविऊण, 'बंधेयधा मए तक्कर' ति निच्छिर्यमणो, - 'एस भो ! रयणाणिओ गच्छइ' ति उच्चसदं घोसंतो पविट्ठो महाडविं । घोसणाणंतरमेव गहिओ तक्करेहिं, 20 पुच्छिओ य - 'कत्थ पत्थिओ सि ?' भणइ - 'रयणाणि विक्केउं ।' 'कत्थ रय-णाणि ते ? दंसेहि' ति चुत्ते घणेसरेण कळोटियाउ कड्डिऊण दंसिओ गंठी, भणियं च - 'महग्घाणि एयाणि न तुम्मे गिण्हिउं तरइ ।' 'किमेएसिं सुद्धं' ति पुच्छिएण सिद्धं - 'एगेगा धणकोडी ।' तओ पचभिन्नायं पत्थरे चोरेहिं 'नूणं गहं गहिओ एतो' ति कलिऊण भणिओ तेहिं - 'तुममेव एएसिं जोग्गो सि । 25 गच्छ भणिच्छियं' ति । इयरेण भणियं - 'जइ केइ गाहगा अन्ने वि जाणइ ता सिग्घं पेसिअइ ।' तओ हसिऊण पडिनियत्ता चोरा । घणेसरो वि तं चेव घोसंतो चलिओ । अग्गाओ पुणो वि भिछेहिं बुछाविओ । ते वि" तहेव 'गहं गहिउ' ति भणिऊण गया । एवं पए पए पुलिंदाईणं दंसंतो पत्तो महाकंठारपारं । धीपदिवसे तहेव घोसंतो पडिनियत्तो" । तहेव उग्गाइओ गहग्गहिओ ति सुत्तो 30

य । तप्पभिर्दं दूरद्विया चैव चोरा निहालयंति जात्र सत्तमदिणे रयणाणि धेत्तूण गओ । सुहेण पत्तो सट्ठाणं, भोयाणं च भाग्गी संकुत्तो' त्ति ।

तो जह्वा तेण धणेसरेण रयणाणि रक्खियाणि त्वा अहं गहेल्लंवि हे(चिट्ठे ?)ण सीलरयणं रक्खेमि त्ति । मा [कयाइ] जीवंती कहिं पि कुलहरं ५ पि पावेजा । किं तु जइ कह वि एमो राया इह एइ ता मम सरीरं पासइ तक्खणमेव भंजइ मे सीलं, ता न तीरइ गहिल्लत्तणं काउं, धरमज्झगया विहाणसेण मरिस्सं । अह अन्नो कोइ एही ता लद्धावमरा' अवहत्थियलज्ज-विणया अंगीरुपसरीरसंतावा गहेल्लचेहुयमेव पवज्जिस्सं । माया वि कारणे कीरमाणी न दोसमावहइ' त्ति निच्छियमणाए ।

10 [नम्मयासुंदरीए राइणो निमंतणं गहेल्लचेहुयकरणं य]

अन्नया रूवायन्नणावज्जियमाणसेण राइणा पेसिओ समागओ नम्मयागिहं दंडवासिओ । परियाणियकजाए कया तस्म पडिवत्ती पुच्छिओ य - 'किमा-गमणपओयणं ?' तेण भणियं - 'राइणा तुह दंसणुवंटिएणाहमायरेण समाइड्ठो "हरिणीठाणडुवियं राणियं सिग्घमाणेहि" ता तुरियं कीरउ गमणेण 15 पसाओ ।' नम्मयाए भणियं -

'जं ह्छंती हियए तुमए तं चैव मज्ज आइट्ठं ।

इकं उवंठीया वीयं पुण वरहिणा लवियं ॥ ६९६

अत्थि चिय पुत्ताइं अम्हाणं नत्थि एत्थ संदेहो [प २३ A]

जं संभरिया अजं महिचइणा इंदसेणेण ॥' ६९७

20 भणिया करिणी - 'मदे' ! सुयं तए सुभासियं -

जइ किजइ विट्ठालडउ लंघिजइ अप्पाणु ।

तो वरि गहिलिय ! तेण सहु जो दंगडइ पहारु ॥' ६९८

करिणीए भणियं - 'सुंदरमेयं, पुजंतु मणोरहा ।' नम्मयाए भणियं - 'सलक्खणा ते जीहा । पुणो एरिसमासीशयं मम दिज्जाहि' त्ति भणंतीए 25 कारिओ दंडवासियस्स मज्जणभोयणाइओ उतरारो । अप्पणा वि कयमज्जणाइ-सिगारा परिहियविसेसुज्जलत्थाभरणा दंडवासिओवणीयसिवियारुद्धा चलिया नयराभिमुहं । अंतराले दिट्ठं घडिजंतं वहमाणं । तओ भणियं - 'तन्हाइया अहं, उत्तारेह मं जेणेत्थ सहत्थेण पाणियं पियामि ।' तओ 'जमाणवे-सि' त्ति भणंतेण उत्तारिया दंडवासिएण, पत्ता विमलजलमरियं सारणि' ।

30 तत्थ पाउण पाणियं बुहियचेक्कणजंवालंभरियसट्ठाए लद्धावसरा फेल्हुमणंमिसेण

य । तप्पभिइं^१ दूरट्टिया चैव चोरा निहालयंति जान सत्तमदिणे रयणाणि
घेत्तूण गओ । सुहेण पत्तो सट्ठाणं, भोयाणं च भागी संवुत्तो^२ चि ।

तो जहा तेण धणेमरेण रयणाणि रक्खियाणि तहा अहं गहेल्लंवि
हे(चेट्टे ?)ण सीलरयणं रक्खेमि चि । मा [कयाइ] जींती कहिं पि कुलहरं
५ पि पावेजा । किं तु जइ कह वि एसो राया इह एइ ता मम सरीरं पासइ
तक्खणमेव भंजइ मे सीलं, ता न तीरइ गहिल्लत्तणं काउं, घरमज्जगया
विहाणसेण मरिस्सं । अह अत्तो कोइ एही ता लद्धावमरा^३ अजहत्थियलज्ज-
विणया अंगीरूपसरीरसंतावा गहेल्लचेडुयमेव पवजिस्सं । माया वि कारणे
कीरमाणी न दोसमानहइ^४ चि निच्छियमणाए ।

10 [नम्मयासुंदरीए राइणो निमंतणं गहेल्लचेडुयकरणं य]

अन्नया रूवायन्नणानज्जियमाणसेण राइणा पेसिओ समागओ नम्मयागिहं
दंडवासिओ । परियाणियकजाए कया तस्स पडिउत्ती पुच्छिओ य-“किमा-
गमणपओयणं ?” तेण भणियं-“राइणा तुह दंसणुकंठिएणाहमायरेण समाइट्टो
“हरिणीठाणडुवियं राणियं सिग्घमाणेहि” ता तुरियं कीरउ गमणेण
15 पसाओ ।” नम्मयाए भणियं-

‘जं इच्छंती हियए तुमए तं चेत्त मज्ज आइट्टं ।

इकं उबंधीया वीर्यं पुण वरहिणा लवियं ॥ ६९६

अत्थि चिय पुन्नाइं अम्हाणं नत्थि एत्थ सदेहो [५ ३३ A]

‘जं संभरिया अजं महिवइणा इंदसेणेण ॥’ ६९७

20 भणिया करिणी-‘भदे^५ ! सुयं तए सुभासियं-

जइ किज्जइ विट्ठालडउ लंघिजइ अप्पाणु ।

तो वरि गहिलिय ! तेण सहु जो दंगडइ पहारुं ॥’ ६९८

करिणीए भणियं-‘सुंदरमेयं, पुजंतु मणोरहा ।’ नम्मयाए भणियं-
‘सलम्पणा ते जीहा । पुणो एरिसमासीनायं मम दिज्जाहि’ चि भणंतीए
25 कारिओ दंडवासियस्स मज्जणभोयणाइओ उतरारो । अप्पणा वि कयमज्जणाइ-
सिगारा परिहियविसेसुज्जलत्थाभरणा दंडवासिओवणीयसिवियारूडा चालिया
नयरभिमुहं । अतराले दिट्ठं घडिजंतं वहमाण । तजो भणियं-‘तन्हाइया
अहं, उत्तारेह मं जेपेत्थ सहत्थेण पाणियं पियामि ।’ तओ ‘जमाणवे-
सि’ चि भणंतेण उत्तारिया दंडवासिएण, पत्ता विमलजलभरियं सारणिं^६ ।
10 तत्थ पाउण पाणियं कुहियचेक्कणजंवालं भरियरट्ठाए लद्धापसरा फेल्हुसपंमिसेण

१ तप्पभिउ २ सवोत्तो ३ गहेल्लं. ४ वसरा. ५ वेडुयं. ६ सेणगो.

७ भद्द. ८ पाहाणु. ९ ज्जत. १० सारणी ११ जवाल. १२ पण्डुसण.

झड त्ति निवडिया खडाए । तओ कयअडुहासाए - 'अहो ! राइणा- ममेयमा-
भरणं' पेसियं' ति भणंतीए सबमालिंपियं सरीरं । एत्थंतरे 'हा सामिणि !
किमेयं ?' ति भणमाणो समुहंमागच्छंतो - 'अरे रे ! रायगिहिणिं' अप्पणो
भारियं काउमिच्छसि' त्ति जंयमाणीए पहओ कहमेण दंडवासिओ । 'अहो !
गहो' त्ति कओ जणेण कोलाहलो । विगरालीकयलोयणां निहलालियजीह^१
सिवारवं' कुणंती पहाविया जणसमूहसमुहं - 'अहो ! रायभारियं गहिंल्लमुल्लवह
त्ति संघल्लहं रायउलं' जेण दंसेमि दुब्भासियंफलं ।' एवमालजालाई पलवंतीए
दंडवासिओ रायसगासं साहिउं पयत्तो - 'देव ! सचमेयं -

अन्नह परिचित्तिजइ सहसां कंडुजुएण हियएण ।

परिणमइ अन्नह चिय कजारंभो विहिवसेण ॥ ६९९ 10

जओ सा वराई सयमेव देवसंगमूसुया मम चिन्नचित्तियं सोऊण वहलरोमं-
चकंचुयं^१ चचक्रियं तणुं तुरियं^२ कयसिगारं मह वयणेण समारूढा सिवियं
त्ति । तयणंतरं "पचक्खा लच्छी न हि न हि रंभा तिलोत्तिमा मयणघरणि^३"
त्ति दिसि दिसि समुट्टिया जणसमुल्लावा । मए पुण चित्तियं एयासिं संतियं
रूयलायन्नं घेत्तूण देवस्स कए विहिणा निम्मविय त्ति । तओ देव ! न याणामि^४
किं तीए चक्खुदोसो ? किं जलं पियंतीए उत्तेडियं किमपि^५ ? सड्ढातीरेण
गच्छंती धस त्ति निवडिया विगंधे जंवालंमज्जे । तओ गहगहिया इव जणेण
कीलाविजंती चेडइ । तओ राइणा संभंतेण भणिओ - 'गच्छ गच्छ सिग्धं
त्ति, तिहुयणभूयवाइयमाणेहि^६ । अहं पि एस तत्थ पत्तो चेव ।' तओ
दंडवासिएण समाहूओ चेवागओ तिहुयणो । भणिओ रत्ता - 'निरूवेहि को^७
एस गहो ? केणोवाएण नियत्तइ ?' तिहुयणेण उग्घाडिया फुडपुत्थिया, निरू-
वियाइं गहलक्खणाइं । सुचिरं परिभाविऊण संलत्तं - 'देव ! एस उवाओ नाम
गहो^८ । पुरिसित्थिया [णा] मिह माणुससंगमपाविऊण ताणमुप्पजइ । अस-
ज्झो मंततंताणं, [१. २३४] एयस्स इच्छाभंगो न कायधो । जं मग्गंइं तं चेव
दिजइ, न य चंकारिजइ त्ति तओ कालेण सयमेव उवममइ त्ति ।' तओ नम्म-^९
पंसुंदरिभागधेयचोइएण भूयवाइएण भणिएण रत्ता उग्घोमावियं सवाहिरब्भं-
तरे नयरं - 'जो एयाए रायउल्लाए गरुए वि अवराहे कए मंगुलं भणिस्सइ
करिस्सइ वा, तमहं महादंडेण दंडिस्सामि' त्ति ।

१ माघभनं. २ समुहं. ३ तिहिणं. ४ लोयणो. ५ तिवापयंती. ६ महिउ.
७ मंकाउह. ८ उड. ९ दुग्घाणियं. १० महत्त. ११ कंचुयं. १२ तुरिय.
१३ घाजे. १४ किमपि. १५ अंराउं. १६ माणेहि. १७ मानां. १८ गहो.
१९ तग्गइ. २० नामवं.

- अह सा पचयहेउं जणस्त गहचेट्टियं पयासेइ ।
 हिंडइ घरं घरेणं पफ्फोडंती कुलालाईं ॥ ७००
- कत्थइं खप्परहत्था मिम्भं मगाइ रुहिंयि जइ लहइ ।
 छट्ठाविज्जइ सहसा सह हिंउंतेहिं डिंभेहिं ॥ ७०१
- ५ • चैक्खल्लं दट्टुणं लिंयइ अंगं पुणो पुणो धणियं ।
 सीसे^१ खिणइ कयारं छारेण य गुंडइ^२ सरीरं ॥ ७०२
- जस्पीरचीरियाहिं वेढइ जंगाइं दुगुणतिगुणाइं ।
 दट्टुण य निम्मल्लं मुंडे माली(लं?) सिरे कुणइ ॥ ७०३
- १० जं अं रच्छाचीरिं तं तं सबं^३ पि निवसइ कडीए ।
 कत्थइ गया य नचइ कत्थइ फेकारवं कुणइ ॥ ७०४
- गायइं हसइ य कत्थइ अन्नत्थ करेइ घोरधाहाओ ।
 नारीए पुरिसस्स व निवडइ चलणेसु पहसंती ॥ ७०५
- दिवसम्मि भमइ नयरे सुन्नघरे जुन्नदेउले वा वि ।
 रत्तिं गंतुं छन्नं करेइ जिणवंदणाईयं ॥ ७०६
- १५ 'रे जीव ! मा किलम्मसु एयाए लज्जणेजकिरियाए ।
 'जि'चिय सहितिं दुक्खं ति चिय सुहभायणं होंति ॥ ७०७
- सीलरयणं महग्घं किंछेण वि जइ तरिज्ज रक्खेउं ।
 ता होज मज्झं तुट्ठी तिहुयणरज्जोवलंभे व ॥ ७०८
- जइ जत्थ व तत्थ व जह व तह व रे हियंय ! निवुइं^४ कुणसि ।
 ता दुक्कह तुह जम्मंतरे वि दुक्खं चिय न होइ ॥ ७०९
- २० रे जीव ! भवे आसिर जत्थ व तत्थ व सुही य गयनिंद ! ।
 जेण व तेण व संतुट्ठ जीव ! सुणिओ^५ सि तं अप्पा ॥ ७१०
- जं सोढं जीव ! तुमे दुक्खं सुन्नम्मि तम्मि दीवम्मि ।
 भावेसु इमं सबं किच्चियभागो इमो तस्स ॥ ७११
- २५ हरिणीगेहम्मि तुमे सोढाउं कयत्थणाउ भीमाउ ।
 ताओ संभरमाणो मा धूरसु जीव ! एत्ताहे ॥ ७१२
- एवं अणुसासंती^६ अप्पाणं जामिणिं गमेऊण ।
 पुणरवि पभायसमए जिणमुणिगुणसंधवं कुणइ ॥ ७१३

पुणरवि तहेव नयरे वियरइ कयभीयनचणपयासां ।
 अन्नदिणे घरदारे गायइ एयारिसं गीयं ॥ ७१४
 'पभणइ लोगो गहिछिया सुस्सुइया ण अहं गहिछिया ।
 जोएमि निरवज्जभिकखयं जा नासइ सयलं पि दुक्खयं ॥' ७१५

[नम्मयासुंदरीए जिणदेवेण सह मिलणं] ६

एयं तीए गीयं निसुयं आसन्नमंदिरगएणं ।
 सुस्सावएण केणइ अचंतं विम्हियमणेणं ॥ ७१६
 एयमउव्वं गीयं सम्मं हिययम्मि भावयंतेण ।
 निरवज्जसइसुणणा 'नायं नं णु नम्म[प.२४ A]या एसा ॥ ७१७
 कारणवसेण केणइ एरिसनेवच्छधारिणी एसा । 10
 तो निच्छयंनान्तथं पुच्छिज्जइ छन्नभासाए ॥' ७१८
 इयं चिंतिउण पुच्छइ - 'रे गह ! तं कस्स संतिओ तस्स(?) ।
 पूएसि कं चै देवं अवयरिओ किमिह पत्तम्मि ? ॥' ७१९

तीए वुत्तं -

'सव्वजगजगडणपरो जेण हओ मोहदाणवो चंडो । 15
 तस्संतिओ गहो हं लीलाए एत्थ निवसामि ॥' ७२०
 तं चेव महादेवं खरं धीरं जमुत्तमं वीरं ।
 पूएमि भत्तिसारं किं न मुणसि सावओ तं सि ? ॥ ७२१
 अवयरणकारणं पुण नाहं साहेमि तह वि नाओ सि ।
 वचंति^१ अणिड्डमणा बहवे^२ सागारिया लोया ॥' ७२२ 20
 भणियं च सावएण वि - 'जइ वि न साहेमि तह वि नाओ सि ।
 हिंदसु जइ मणइड्डं किं अहं तुम्ह कुचीए ॥' ७२३
 इय जंपंतो सहसा ओसरिओ सावओ तओ ठाणा ।
 चितइ 'न हु सच्चगहो कारिमयं चेड्डयं एयं ॥ ७२४
 साहिउकामा वि इमा न कहइ सच्चं जणस्स संकाए । 25
 ता पइरिकं गंतुं पुच्छिस्सं एत्थ परमत्थं ॥' ७२५
 तो अणुमग्गं तीए हिंदइ केणइ अणजमाणो सो ।
 इयरी वि गहियभिकखा.विणिग्गया भोयणं काउं ॥ ७२६

१ 'वयास. २ 'मणेणा. ३ 'नेच्छय'. ४ 'पय'. ५ 'किंचि. ६ 'गणो, ७ 'विचंति,
 ८ 'महावे.

नयरस्त नाइदूरे^१ जिञ्जुजाणे जणागमविहीणे ।
नागंधरयम्मि पत्ता उवविट्ठा चोहए जीवं ॥ ७२७

‘रे जीर ! मा धरिज्जसु निवेयं माणसे मणागं पि ।
दुहरूवं पि सुह चिय भावेज्जसु सम्ममेवं च ॥ ७२८

५ एयाइ^२ रच्छाचीवराइं मन्निज्ज देवदूसाइं ।
रक्खेज्ज जेहिं दढं सवापायाण तुह देहो ॥ ७२९

जं पि य अंगे लग्गं कुहियं कद्दमचिलेवणं एयं ।
सुट्ठु सुयंधं नाणसु सीलंगं कुणइ जं सुरहिं ॥ ७३०

१० एयं पि अंतपचं(पंतं) [अन्नं] भावेज्ज अमयरस[स]रिसं ।
एएण उवग्गहिओ जं देहगिहे तुमं वससि ॥ ७३१

भणउ जणो एस गहो तं चिय भावेसु एस मोक्खो त्ति ।
एयपसाएण तुमं जओ विमुक्को त्ति मिच्छाओ ॥ ७३२

सोढवं दुहमेयं पाविज्जइ जा न निग्गमोवाओ ।
एवं वि सहंतीए मे ह्योही, सुंदरं सबं ॥ ७३३

१५ भणियं च -

ता. निंति किं पि कालं भमरा अवि कुडयवच्छेकुसुमेसु ।
कुसुमंति जाय चूया मयरंदुहामनिस्संदा ॥ ७३४

इय भाविउण सुइरं सम्मं वेरग्गमग्गगहिया य ।
भुणणगुरूण जिणाणं संथवणं काउमारद्दा ॥ ७३५

२० ‘निम्महियमोहमल्ला वंधवभूया जणाण सवेसिं ।
जम्मजरमरणरहिया जयंतु तित्थेसरा सबे ॥ ७३६

भत्तिज्जुयाण जिणाणं जेसिं पयपंकयं धुणंताणं ।
वच्चंति दुरंताइं दूरंदूरेण दुरियाइं ॥ ७३७

२५ निट्ठवियकम्मरिउणो^३ केवलरनानाणदंसणममिद्दा ।
सासयसुहसंपत्ता जयंतु ते जिणवरा सबे ॥ ७३८

सवेसिं सिद्धाणं आयरियाणं च गुणसं^४ २४ B) मिद्धाणं ।
तह य उवज्जायाणं नमो नमो होउ मे निचं ॥ ७३९

मोक्खपहसाहगार्णं पाए पणमामि सबसाहृणं ।
सिपमग्गे सुहियस्त य नमो नमो समणसंधस्म ॥ ७४०

एवं सत्थीभूयहियया जाव कवलगहणं काउमारद्दा, एत्थंतरे सो वि
 सावओ उज्जाणे पंचिसंति[मा]लोइऊण कयदिसालोओ दारंतरेण समागओ
 नागधरासन्नं । 'गीयत्थो' त्ति काऊण भणिया - 'इओ निसीही ।' नम्मयासुंदरी
 निसीहीसदसवणाओ ख्रावलोयणरहंगी^१ व मरिउं च जीविया हरिसभरनिम्भरा
 संवुत्ता । तओ - 'सागयं निसीहियाए, वीसमह ताव महासावग ! इह सिणिद्धं-^२
 तरुच्छायाए जावाहमप्पणं संठवेमि ।' ताहे अणवसरो त्ति नाउं निसन्नो
 तहाविहसिणिद्धतरुणंवल्लीए । नम्मया वि तुरियं तुरियं कयकइवयकवलाहारा
 कालोचियविहियसरीरसंठवणा - 'एहि एहि' त्ति भणंती निग्गया संघुही ।
 मच्चुभरनिरुद्धकंठा निवडिया य तस्स चलणेषु रोविउं^३ च पवत्ता । सावगेणावि
 महुरवयणेहिं आसासिऊण भणिया - 'महाणुभावे ! किं तं रोइसि ?' त्ति ।^४
 नम्मयाए रुपमाणीए चेव सिद्धं - 'बहुकालाओ धम्मवंधवो तुमं दिट्ठो, नं य
 लोयावंरा(यविंदा?)ओ वीह[भाणीए?] मए वयणमित्तेणावि तुह विणय-
 पडिवत्ती कया ।' सावगेण वुत्तं - 'मुद्धे' ! मा एयनिमित्तं खेयमुव्वहसि ।
 कयं चेव सबं तुमए एरिससाहम्मियपक्खवायमुव्वंतीए, साहियो तए निय-
 भावो^५ गूढक्खराए चाणीए । मए वि लक्खिओ चेव कहमन्नहा इत्यागओ ?^६
 त्ति । ता होसु सुविसत्था । सुणाहि मम वत्तं - अहं भरुयच्छनिवासी जिणदेवो
 नाम वीरजिणसासणाणुरत्तचित्तो^७ मित्तो वीरदासस्स । सो वि इत्थ आगंतुका-
 मेणेमेहिं घयभरियंसगडेहिं संपत्तो पोयठाणं । दिट्ठो^८ य मए तत्थ थिरधरि-
 यजाणवत्तो अंसुजलोल्लियकवोलो^९ वीरदासो । पुच्छिओ य मए - 'कओ
 भवं ? किं च सोयाउरो^{१०} लक्खियसि ?' निवेइयं च तेण - 'मए वव्वरंक्कलगण^{११}
 हारिया नम्मयासुंदरी । गविट्ठा सा वाहिरब्भंतरे नयरे वहूणि दिणाणि । न से
 पउत्तिमेत्तं पि उवलद्धं, न अम्हेसु चिट्ठंतेसु सा पायडा होइ त्ति कलिऊण समागया
 वयं । एयं मे उद्वेयकारणं, गेहं गंतूण पुणो वि भायसहिरेण सिग्घं तत्थ
 गंतवं । तुमं पुण कत्थ पत्थिओ सि ?' मए भणियं - 'अहं पि तत्थ दीवे
 गमिस्सं ।' 'जइ एवं गच्छिहिसि' तुमं तत्थ [न]म्मयं तं अत्थेण सामत्थेण^{१२}
 सबस्सेण वा मोयाविजासि ।' मए भणियं - 'जा तुह भायधूया सा किं मम
 धूया न होइ ? अच्छह तुव्वे वीसत्था जाव ममागमणं ।' अहं पुण 'तं दिट्ठ-
 ममोइयं मोत्तूण न पडिनियत्तामि' त्ति कयपइन्नो चलिओ [प. २५ A] ण्हि ।

१ पविंसवीं. २ रासध. ३ रहंगी. ४ संवुत्ता. ५ सिणिद्धं. ६ मंठवेमि.
 ७ उरुहगं. ८ रोविओ. ९ ने. १० वीत्तं. ११ सुद्धे. १२ मोव्वहं. १३ भावे.
 १४ त्ति. १५ चित्ते. १६ नरीयं. १७ दिट्ठो. १८ कंवोलो. १९ सोयाओरो.
 २० वव्वरं. २१ पच्छिहिसि.

अंतरा य मम पोओ पडिक्कलपण्णेण दीवंतरं^१ नीओ । चिरकालेणाणुक्कल-
पवणो पाविओ । तेण चिरेणेह पत्तो म्हि । अत्तेसिया मए तुमं इत्थ, न कत्थइ
उवलद्धा सि । अज्ज पुणासंभाणिज्जरूत्ता वि 'अणअज्जंभिकखं माएमि' ति
सोऊण, कुओ इत्थ अणवज्जसदो चि संकिएण पुच्छिया सि । तुमं पि
७ साहेहि एत्तियदियहेहिं किं सुहमणुभूयं, किं वा गहिल्लचेट्टएणं हिंढसि ? ।
एअं पुट्टाए सिहं नम्म[या]ए हरिणीओ आरब्भ वट्टमाणदिवसावसाणं नियच-
रियं । तं सोऊण समुट्टियसिय(?)रोमेण भणियं जिणदेवेण -

‘धत्ता सि तुमं वच्छे अइदुक्करगारिए महासत्ते ! ।

सोमालसरीराए जं विसहियमेरिसं दुक्कतं ॥ ७४१

10 सत्तो जणप्पवाओ मरइ अरुट्टे न जीए को वि ।

जं तह ताडिजंतं पाणेहि न वज्जियं अंगं ॥ ७४२

धीराण तुमं धीरा जीए तह दारुणं महावसणं^२ ।

• सम्ममहियासियं सिय(?) न जालमरणे कया वंछा ॥ ७४३

तं धत्ता धन्नयरी धम्मणीं धम्मिणीं तुमं चेव ।

15 जीए वसणसमुदे धम्मतरडं न परिचत्तं ॥ ७४४

सीलअईणं मज्जे पढमा लेहा लिद्धिज्जए तुज्ज ।

जीए नि[य]बुद्धीए भेच्छाओ रक्खिओ अप्पा ॥ ७४५

[जिणदेवकयं नम्मयासुंदरीमोयणं]

संपइ सुणेहि सुंदरि ! जाया तुह मोयणम्मिं मह बुद्धी ।

20 वित्तवयमीरुणं न हु तिज्जइ एरिसं कज्जं ॥ ७४६

कळं च मए निसुयं एसा इट्ठा ददं^३ नरिंदस्स ।

नयरा दूर जंती रक्खिज्जइ रायपुरिसेहिं ॥ ७४७

गरुयम्मि वि यअराहे एइए विप्पियं कुणइ जो उं ।

देइ तणुं च पहार मो पावइ दारुणं दंडं ॥ ७४८

25 ता हरिउं न हि तीरसि धणेण बहुणा वि मुयइ न हु मुच्छा ।

नवर तु पक्खवाइ दढमेसो पोयवणियाणं ॥ ७४९

तेसु सुहिएसु तूमइ दूमेज्जइ ताण दुक्कलेसेण ।

तेसुमवराहकारिसु गाढं कोयाउरो होइ ॥ ७५०

ता हं सुयणु ! पहाए रायगरासन्नचचरे भदे ! ।

30 ठाविस्समणेगाइं घयकुंभसयाइं पंतीए ॥ ७५१

१ दीवतर. २ अणविज्ज. ३ महिल्लिचिट्टएण ४ *सवण. ५ सोयणम्मि ६ दइ.

घेत्तूण लउडयं तो ताइं फोडिज्ज निदया होउं ।

मा मं पोकरमाणं गणेसु कलुणं पि कंदंतं ॥ ७५२

उल्लवइ नम्मया तो - 'नाहं एयारिसी महापावा ।

एत्तियमत्थविणासं काहं जा निययवप्पस्स ॥ ७५३

जिणदेवेण वुत्तं -

'एवं कयम्मि वच्छे ! कोवानलडज्जमाणसवंगो ।

मुंचीहिं धुवं मिच्छो ता होही सुंदरं सबं ॥ ७५४

वित्तं च तं पवित्तं जस्स वओं कुणइ मोयणं तुज्ज ।

तुह लाभाउ न अन्नो गरुययरो मज्झ धणलाभो ॥ ७५५

ता कुणसु मज्झ वयणं मा चिन्तं कुणसु अन्नहा पुत्ति ! १' 10

एवं कयसंकेओ जिणदेवो उट्ठिओ तत्तो ॥ ७५६

कयं च दुइयदियहे जहाइइं नम्मयाए । तओ दोहि वि करेहि सो' पोडु-
पिट्ठणं कुणमाणो पोकरिउमारद्वो घयसामी जाव हाहारवसुहलो' मिलिओ
नयर[१. २५]लोगो । उग्घोसिओ य अन्नओ' सुंकसालिएहिं - 'अहो ! भग्गो
भग्गो संजत्तियाणं । अहो ! मूढो राया जो एयं महारवखसिं दीवाओ न 15
निद्दाडेइ ।' एवंविहे जणुल्लावे निसामितो' राया चिंतेइ 'न एसग्गहो
उवसमइ, किंतु अहिगयरा दोसवुट्ठी भविस्सइ । इओ दीवंतरेसु अप्पसिद्धी ।
नागमिस्संति पवहणाणि' ता जणभणियं निद्दाडणमेवोच्चियमेयाए ।' एत्थंतरे
वहुजणपरिवेदिओ महया सहेण पोकारंतो समागओ रायसमीवं जिणदेवो,
भणित्तं' च पवत्तो - 'देव ! पोयवणियाणमइवंच्छलो त्ति पसिद्धीओ' वयं कयं-20
त्वयणं भीसणं महोयहिमोगाहिरुणेहागया । एत्थ पुण एस ववहारो, केरिसीए
मुहंच्छायाए पडिगच्छामि ? पेगाईं घडसयाइं लाभकए आणियाणि मे एत्थ ।
पिच्छंते देवो एसा पुररच्छाए नईं वूढा ।

काउं रिणं पभूयं संगहियं घयमिणं मए भूरि ।

लाभेण होउ इन्हिं मूलं दावेह नरनाह ! ॥ ७५७ 25

ससिक्कासहु[सु]मघवलो वियरइ महिमंडले जसो तुम्हा ।

सो पट्ट ! अवस्स नासइ एयाए कहाइ भीमाए ॥ ७५८

आहव[इ ?] जस्स एसा दाविजउ तेण मज्झ घयमोछं ।

मह पिन्नत्ती एसा मा कीरउ निष्कलें सामि ! ॥ ७५९

१ मुंपुहि. २ वउ. ३ चेत्तं. ४ रि. ५ वेदं. ६ सुहलो. ७ भग्गो.
८ मिलो. ९ पवाइणानि. १० भाननिउं. ११ वणियाणंमयय. १२ पसिद्धिभो.
१३ मुह. १४ पिच्छभो. १५ निक्का.

- पडिभणइ पत्थिवो तो - 'जा पीडा सत्थवाह ! तुह अज्ज ।
 तत्तो अब्भहियतमा वट्टइ मह माणसे भइ ! ॥ ७६०
- गहगहियाएँ इमाए कुविएहि वि किमिह तीरई काउं ।
 एयाए अवर्राहे को दाविज्जउ धणं तुज्ज ॥ ७६१
- आहवई पुण एसा मह चेव किमित्थ अन्नभणिएहिं ।
 दिन्ना मए तुहेसा दाउं न तरामि धयमोहं ॥ ७६२
- जह भंडं चयमाणो सुंचइ सुंकस्स वाणिओ नियमा ।
 तह एसा तुह दिन्ना मा कुण अब्भाणमवराहं ॥' ७६३
- आह पुणो जिणदेवो - 'गहगहियाए पओयणं किं मे ।
 किंतु म सक्का गणिउं वला वि दंता गयसुहम्मि ॥ ७६४
- नायं च मए भइवइ ! एएण मिसेण निययदीवाओ ।
 धाडेउभिमं इच्छसि छट्टणमोहं' तह वि देसु ॥' ७६५
- हसिउण भणइ राया - 'जइ एवं सत्थवाह ! मह रजे' ।
 उस्सुंकं तुह भंडं एसा वाया मए दिन्ना ॥' ७६६
- 'जइ एवं तो निययं कोवफलं पायडेमि' एयाए ।'
 इय भणिउं जिणदेवो दीहररज्जुं करे घेत्तुं ॥ ७६७
- वंधइ जणपच्चकरं पहसंती सा वि तं इमं भणइ ।
 'किं एस चूडओ मे परिहिज्जइ राइणो दिन्नो ? ॥' ७६८
- तो जिणदेवो जंपइ - 'अज्ज वि फोडिज्ज घयघडे वहुए ।
 एरिसआभरणाइं तो परिहिस्सं तुह वहणि ॥' ७६९
- एवं दंसियकोवो घेत्तुं' वाहाएँ दिन्नउकोसो ।
 जणपच्चयजणणत्थं गओ लहुं निययमाघासं ॥ ७७०
- थाणुम्मि वं' प. २६ A उधिउणं - 'सुंजसु दुन्नयफलाइं' थोसंतो ।
 नियकिच्चम्मि' पवत्तो जणो वि कुट्टत्थिओ सत्थे ॥ ७७१
- परितुट्टो जिणदेवो ताहे तं पडकुडीय छोट्टण ।
 पक्खालइ पयकमलं अब्भंगउवट्टणं कुणइ ॥ ७७२
- मज्जावेइ [य] विहिणा परिहावइ सुंदराइं' वत्थाइं ।
 अणुणेइ महुरवयणं कारेइं भोयणं सुहयं ॥ ७७३
- भणइ य एसो' - 'जत्ता सहला मह अज्ज सुयणु ! संजाया ।
 मन्नामि तुज्ज लामे तिहुयणरज्जं मए पत्तं ॥' ७७४

चित्तेइ नम्मया वि ह्नु 'जम्मंतरबंधवो इमो नूणं ।	
उरया उद्धरिऊणं जेणाहं ठाविया सम्मो ॥'	७७५
एणं पमोयसागरपडियाण परोप्परं दुविन्हं पि ।	
सुहसंलावपराणं बोलीणो वासरो इं च्ति ॥	७७६
तत्तो जिणंदेवेणं खणेण पउणीकओ निययपोओ ।	५
रयणिमुंदि चिय तहियं आरुदो' नम्मयासहिओ ॥	७७७
'पच्छायावी कयाइ भुज्जो वि कहं पि मा ह्नु तु(मु?)चेज्जा ।'	
इय संकाए सहसा मुको पोओ महावेगो ॥	७७८
कम्ममिं समणुंक्कले सबं जीवस्स होइ अणुकूलं ।	
तत्तो य तक्खणेणं अणुकूलो मारुओ' लग्गो ॥	७७९ 10
उवसंतसयलविग्घो जिणदेवो वासरोहिं धेवेहिं ।	
संपत्तो भरुयच्छे वंधवजणकयमहाणंदो ॥	७८०

[नम्मयासुंदरीए सयणाण सह मिलणं]

पड्ढाविओ य तुरियं लेहो' नम्मयपुरम्मि सयणाणं ।	
लामेण नम्मयासुंदरीवि(ए?) वद्धावणनिमित्तं ॥	७८१ 15
परिओसनिम्भरा ओलंघि(?) उ(तु?)रंगेहि पवणजवणेहिं ।	
सहदेव-वीरदासा संबंधवा तत्थ संपत्ता ॥	७८२
सम्माणिया य सबे जिणदेवेणावि इट्टंतुट्टेण ।	
भिलिंपां य नम्मयाए तुट्टा उकंठियमणाए ॥	७८३
काउं कंठग्गहणं परोप्परं रोवियं च तह करुणं'' ।	20
उग्गिलियमणोदुक्खा जिणदेवेणावि ते भणिया ॥	७८४
'कजे समइकंते रुन्ने को इत्थ किर गुणो होइ ।	
अज्जं सु नम्मयासंगमंम्मि नणु होइ साणंदा ॥'	७८५
कयवयणधोवणाइं सबेसि मुहासणेसु वइठाणं'' ।	
जिणदेवो युत्तंतं'' जइदिट्टसुयं कहइ तेसि ॥	७८६ 25
जइ हरिया दासीहिं सुचिरं सेहाविया य हरिणीए ।	
जइ सामिच्चं पचा तासिं कजडग्गहो य कओ ॥	७८७

१ उस. २ जिण. ३ रेयणिसुदि. ४ भारुदो. ५ कम्ममि. ६ ममण. ७ मारुको.
८ उहो. ९ इय. १० मिडिया. ११ करुण. १२ संगमि. १३ वइठाणं.
१४ बोत्तंतं.

- दुक्खेण परिन्नाया दुक्खं मोयाविया य मेच्छाओ ।
 जिणदेवेण सवित्थरमक्खायं जा गिहागमणं ॥ ७८८
- तो नम्मयाइ दुक्खं सवेसु वि वंधवेसु संकंतं ।
 ऊससियरोमकूवा सवे पलवंति तो एवं ॥ ७८९
- ६ 'भो' सोमालसरीरे ! कह एयं विसहियं तुमे दुक्खं ।
 कन्नविचरे पइइं अम्हे सोढुं न हि तरामो ॥ ७९०
- सुहलालिया वि सुहपालिया वि सयणा [प. २९ B] ण सुद्ध इद्धा वि ।
 हा ! कह कम्मवसेणं वसणसंसुद्धम्मि बुद्धासि ॥ ७९१
- किं नाम सा हयासा हरिणी तुहं पुव्वेरिणी आसि ।
 इयनिदियहिययाए जीए सेहाविया तं सि ॥ ७९२
- १० एरिसनिग्गिणहियया दीसइ नारी न काइ जियलोए ।
 सा उ अणजा पावा संजाया एरिसी कह णु ॥ ७९३
- कह बालिसंभावाए सहिया तह तारिसी तए पीडा ।
 कह नियजणरहियाए पाणा संधारिया तुमए ॥ ७९४
- १५ कह बालिसंभावाए तुमए संपाविया इमा बुद्धी ।
 अगणियतणुदुक्खाए कवडगहो जं कओ तुमए ॥ ७९५
- धन्ना सि तुमं वच्छे ! अम्ह वि पुव्वइं अत्थि पुत्ताइं ।
 जमखंडियवयनियमा मिलिया अम्हाण जीवंती ॥ ७९६
- इय सोऊणं बहुहा बहुसो उवचूहिऊण गुणनिवहं ।
 तं ठविया रुयभाणी सा चाला अंचताएहिं ॥ ७९७
- अह जिणदेवो भणिओ - 'सज्जण ! जिणदेव ! साहु साहु कयं ।
 अबहत्थिऊण तच्चियवित्तं जं मोइया एसा ॥ ७९८
- सुग्गणाण लुसं सुग्गणे उच्चसुग्गिणाण उच्चसो तं सि ।
 धम्मणीण धम्मिओ तं साहम्मियवच्छलो तं सि ॥ ७९९
- २५ तुह सुंदर ! सबगुणा एगेण सुहेण वन्निमो कह णु ? ।
 जलहिम्मिं व रयणाणं जेसि न पाविज्जइं अंतो ॥ ८००
- साहम्मियधुरधवलो तं सल्लु सबस्स पूयणिओ सि ।
 इय गिण्हसु एयाओ वत्तीस हिरन्नकोडीओ ॥ ८०१
- इय भणिरो सहदेवो पडिओ चलणेसु वंधुणा सद्धिं ।
 जिणदेवो वि पर्यपइ - 'मा वंधव ! एवमाइससुं ॥ ८०२

- : तुह नंदिणि^१ चि भणिउं न मए मोयाविया इमा किंतु ।
 साहम्मिणि चि काउं जिणसासणपक्खवाएण ॥ ८०३
- साहम्मियवच्छल्लं महाफलं वृत्त्रियं जिणमयम्मि ।
 जेणं पढिज्जइ धणवइ ! जिणागमे एरिसा गाहा ॥ ८०४
- साहम्मियवच्छल्लम्मि उज्जुया उज्जया य, सज्जाए ।
 चरणकरणम्मि य तथा तित्थस्स पभावणाए य ॥ ८०५
- जिणसासणस्स सारो जीवदया निग्गहो कसायाणं ।
 साहम्मियवच्छलया तह भत्ती जिणवरिंदाणं ॥ ८०६
- एगतथ सवधम्मो साहम्मियवच्छलत्तमेगतथ ।
 बुद्धितुलाए ठवियाइँ दो वि तुल्लाइँ भणियाइँ ॥ ८०७ 10
- जो मंदमई पुरिसो न कुणइ साहम्मियाण वच्छल्लं ।
 जिणसासणस्स तत्तं न सुणइँ सो छेयमाणी वि ॥ ८०८
- एवं च महापुत्रं समज्जियं मोयणेण एयाए ।
 तुम्ह धणं गेण्हंतो हारेमि^५ न संपयं इत्थ ॥ ८०९
- दीणारेणेकेणं दो पडियांरा न चेव लभंति ।
 एवं न हींति दोन्नि वि धणवइ ! अत्यो य धम्मो य ॥ ८१० 15
- आह तओ सहदेवो - 'जइ तुमए मोइया [प. २० A] निययधूया ।
 भण तत्थ किमग्गहाणं तुज्ज नियं चेव तं कजं ॥ ८११
- अग्गहेहिं किं न कज्जा उत्तमसाहम्मियस्स तुह पूया ।
 साहम्मियवच्छल्लं महाफलं मन्नमाणेहिं ॥ ८१२ 20
- मोयंतेण सधूयं निरीहचित्तेण अज्जियं पुत्रं ।
 इन्दि पि तं निरीहो ता कह नासइ तयं तुज्ज ? ॥ ८१३
- एवं चहुप्पयारं विचित्रउत्तीहिं बोहिओ संतो ।
 अग्गद्धिय(१)इंकिरन्नो जिणदेवो गाहिओ विचं ॥ ८१४
- संपूइया य दोन्नि वि जिणदेवणावि ते सपरिचारा ।
 जाओ परमाणंदो एवं सवेसि सयणाणं ॥ ८१५ 25
- ठाऊण केइ दियहे परिवद्धियगुरुमणेइसंताणे ।
 आपुच्छिय जिणदेवं सहदेवो पत्थिओ नयरं ॥ ८१६
- विन्नयइ नम्मया तो जिणदेवं निवडिऊण चलणेसु ।
 'दिज्जउ मम आएतो चेहामि नयामि वा ताय ! ॥' ८१७ 30

सो वि तयं पडिजंपइ - 'वत्थालंकारभूसियं काउं ।
पुत्ति ! पयट्टसु मग्गे होज्ज विणीया गुरुजणस्स ॥' ८१८

धेत्तूण नम्मयं तो सहदेवो पडिगओ सनयरम्मि ।
नम्मयजम्मदिणम्मि व वट्ठावणयं तओ विहियं ॥ ८१९

६ नाणाविहकोसल्लियहत्था पत्ता समत्तपुरंपुरिसा ।
आंसीवायपंचत्ता अवत्तयहत्था य नारिगणा ॥ ८२०

पणमंति नम्मयाए पाए केई वियासिगुहकमला ।
कुणइ पणांमं केसिंचि नम्मया नमणजोग्गाणं ॥ ८२१

१० जो जत्तियस्स जोग्गो सम्माणं तस्स तत्तियं कुणइ ।
सहस चि वीरदासो मणपरिओसं चिवडुंतो ॥ ८२२

अट्ठाहिया य महिमा पवत्तिया जिणहरंसु सवेसु ।
पडिलाभिया य मुणिणो फासुपवयणंतमा(गा)ईहिं ॥ ८२३

कासी य नम्मया वि डु जिणच्चणं पईदिणं तिसंहं पि ।
आवस्सगकरणेजं करेइ समणीण सन्निहिया ॥ ८२४

१५ सरियअणुहूयदुक्खा अणुसमयं वट्टमाणसंवेगा ।
संजमगहंणेकमणा चेट्टइ गुरुसंगमा एसा ॥ ८२५

[सुहृत्थिसूरिणो नम्मयपुरे ओसरणं]

अह अन्नया फयाई चउदसपुविस्सं भूलिभइस्स ।
सीसो दत्तपुव्वधरो तवतविओ उज्जयविहारी ॥ ८२६

२० संपइरायस्सं गुरू गामागारनगरपट्टणपसिट्ठो ।
विहरतो ओसरिओ सुहृत्थिसूरी तहिं नयरे ॥ ८२७

जो सोमो वि णिकलंको, खरो वि तवे अमंदो, समुदो वि खाररहिओ, मंद-
रागो वि जडत्तवज्जिओ । तहा खरो इव पयागी, चंदो इव सोमदंसणो, सागरो
इव गोभारयाए, मंदरो इव धारयाए, पईवो इव अन्नाणतिमिरमोहियाणं, कप्प-
२५ पायवो धम्मोवएसफलदाणे, सारमोसहं मोहमहारोगस्स, घणाघणो कोवदा-
वानलस्स, कुलिसपाओ माणमहीधरस्स, पक्खिराओ मार्यांभुयंगीए, पवणो
लोहमेह[५ २७] पडलस्म । तहा संजओ वि जंघणो, सुगुत्तो वि सयलजण-
पयडो, समिंइपहाणो [वि] अवहंत्थियपहरणो चि । जविय -

३० धम्माधम्मविहन्नु वंधरभूओ जियाणं सवेसि ।
परहियऋणेकरसो जुगप्पहाणो विमलनाणो ॥ ८२८

सोउं तस्सागमणं सकोउहल्लो ^१ खणेण संचल्लो ।	
सयलो नरनारिगणो वंदणहेउं मुणिवरस्स ॥	८२९
सिद्धी वि उसभदत्तो पमोयसमुल्लसियवहलरोमंचो ।	
सयणसुहिपुत्तजुत्तो सव्विद्धीए ^२ समुच्छलिओ ॥	८३०
चलिया य नम्मयासुंदरी वि जणणीपुरस्सरा तुरियं ।	६
उच्छलियमहामोया रविउग्गमणे कमलिणि व ॥	८३१
तिपयाहिणिं ^३ करित्ता पंचंगपणामपुव्वयं सव्वे ।	
संसंति समणसीहं कयकरयलसंपुडं एवं ॥	८३२
'जय मुणिमहुयरसेवेज्जमाणलक्खणसणाहपयपउम ! ।	
दंसणमेत्तपणासियनयजणनीसेसपावमल ! ॥	८३३ 10
संघसरोवरवररायहंस ! मिच्छत्तकोसियदिणेस ! ।	-
दुक्खत्तंसत्तचंधव ! धवलजसापूरियदियंत ! ॥	८३४
वहुकालाओ अज्जं अंकुरिओ पुत्तपायवो अम्ह ।	
जं दिट्ठो सि महायस ! अइदुल्लहदंसणो नाह ! ॥'	८३५
एवं गुरुं थुणंता वंदित्ता सेसमुणिवरे विहिणा ।	15
उवविट्ठो गुरुमूले वंदारुजणो जहाठाणं ॥	८३६
उवविट्ठाण य गुरुणा नवजलहरगहिरमहुरघोसेण ।	
पारद्धा धम्मकहा मयरसनिस्संदसुंदेरा ॥	८३७
'ओ भो ! सुणेह सम्मं चउगइसंसारसायरे बुद्धा ।	
विसहंति जेण जीवा तिकखाइं दुक्खलक्खाइं ॥	८३८ 20
जह जचंधो पुरिसो पवंचिओ निदएहिं धुचेहिं ।	
पडइ गहिरंधक्खे कंटयमज्झम्मि जलणे वा ॥	८३९
एवं अन्नाणंधा जीवा धुचेहिं ^४ रागदोसेहिं ।	
कयसंमोहा बहुसो नारयतिरिएसु हिंडंति ॥	८४०
पाणवहासच्चगिराचोरेकांभपरिगहासत्ता ।	25
अज्जियेवहुपाउमला पडंति नरयाउडे केवि ॥	८४१
निस्सीमारंभपरिग्गहेसु गिद्धा असंति गिद्ध व ।	
मंसवससोणियाइं के वि नरा जंति तो नरए ॥	८४२
वत्थ य छिंदणभिंदणउक्कत्तणफालणाइ वि सहंति ^५ ।	
पचंति कुंभियाए वेयरणिजलम्मि लुब्भंति ॥	८४३ 30

- घोराइं दुक्खाइं नरएसु सहंति पाणिणो जाइं ।
कोडिसमाऊ वि नरो को वच्चेउं^१ तरइं ताइं ॥ ८४४
- मायाए सुद्धजणं कूडतुलाकूडमाणभंडेहिं ।
वंचितु जंति केइ वि तिरियगइं^२ कम्मपरतंता ॥ ८४५
- ८ बहुकूडकवडनडिया लंउं^३कोडाइगहणतत्तिह्हा ।
गयकरहतुरंगाइसु वाहणतिरिएसु गच्छंति ॥ ८४६
- जलयरथलयरखपरा मंसासी जीवघायगा कूरा ।
रुद्धूण वि तिरियचं हुंति पुणो नारया दीणा ॥ ८४७
- १० इत्तेयमणुयभावे जे धम्मं नायरंति [प. २८ अ] जिणभणियं ।
सरयतिरिएसु चिरं ते वि पयइंति बहुमोहा ॥ ८४८
- जिणवयणोसहजोगा अन्नाणंधत्तमूसरइ जेसिं ।
वामोहिजंति न ते रागदोसेहिं^४ धुत्तेहिं ॥ ८४९
- सम्मत्तनाणचरणाभरणोहिं अलंकिया कयपमोया ।
पावंति उत्तमसुहं देवत्तं पुण वि मणुयत्तं ॥ ८५०
- १५ ता जाव म संपजइ सुदुल्लहो खाइओ चरणजोगो ।
तम्मि पुणो संपत्ते नियमा पावंति निवारणं ॥ ८५१
- तत्थ उदाहरण न गंधो(?) उपमाइयं सुहं सयाकालं ।
अणुहुंति^५ सबजीवा अपुणंभवभावमावच्चा ॥ ८५२
- एवं नाऊण जणा ! रागदोसाण निग्गहसमत्थं ।
२० पडिगिण्हइ जिणवयणं जेणाणुचरेसुहं लहहा ॥^६ ८५३
- एवं च सरिमुहमयंरुज्जरियं देसणामयं कन्नंजलीहिं मायामाया-
(आयामा ?) वियमाणानं खणेणावगयं मिच्छत्तचित्तं । संजाओ केसिं चरणधरण-
परिणामो, समासादियं^७ केहिं पि वोहिवीयं ति । एत्थंतरे लद्धावसरेण पुच्छियं
वीरदासेण - 'भयवं ! एसा अम्ह धूया भावियजिणवयणो सरयससहरकिरणपुंज-
२५ समुज्जलसीला किमे[रि]सावयाण भायणं संवुत्ता ?' ताहे भगवया विहियसुय-
नाणोवओणेण सम्ममवधारिऊण वञ्जरियं - 'धम्मसीलें ! संसारे जीवाणं दोन्नि
भंडागाराणि संति - पुन्नागारं पावागारं च । जयौ च जीवस्स ठिईखएण पुन्ना-
गाराउ पुन्नमुदयं^८ लहइ तथा जीवो सुही होइ, जया य पावागाराउ पावमुदयमेइ
तया जीवो दुही होइ । जया य दो वि उदिजंति तथा जीवो मिस्ताइं सुहदुक्खाइं

१ वच्चेउ. २ त्तइ. ३ गइं. ४ लंउं. ५ दोसेहिं. ६ अपुणु. ७ मणुणु.
८ गिण्हइ. ९ पुव्वरं. १० सात्थिय. ११ वयण. १२ सीळा. १३ जाया.
१४ सुदुल्लय.

वेएई । जं च उकडं तस्स ववएसो होइ । ता एयाए तुह धूयाए सुकुलजम्मो
जिणवरधम्मो रूवलायन्नजुत्तया भोगोवभोगसंपया - एयमणग्घं पुवो(न्नो)दय-
माहप्पं । जं पुणो भत्तुणो विरागो, सुन्नदीवे चागो, वेसाहि हरणं, तहाविह-
दारुणजायणाकरणं - एयं महावलं पावोदयपायवफलं ति । पुणो पणमिऊण
वीरदासेण पुच्छियं - 'भयवं ! कहं पुण दुग्गमेयमेयाए उव्वजियं ? ति नाउ-
मिच्छामि, तो विसेसेणाणुग्गहं काऊण कहिउमरिहंति मे भगवंतो त्ति ।' तओ
भयवं तस्स अनेसिं च लोयाणमणुग्गहनिमित्तं साहेउमारद्धो । अवि य-

[नम्मयासुंदरीए पुव्वभववण्णणा]

अत्थि कल्लिजय(र)विसए गामो सिरिमेळउ त्ति नामेण ।	
तत्थ सिरिपालनामो एगो कुलपुत्तओ होत्था ॥	८५४ 10
तस्स य सुरूवकलिया सिरिप्पभा भारिया सिणेहवइ ।	
गरुयाणुरायकलिया ताणं कालो सुहं जाइ ॥	८५५
अन्नदिणे सिरिपालो समाणमिचेहिं एवमुच्छविओ ।	
'गंतूण अमुग्गामं छडेमो अजरयणीए ॥	८५६
जो कोइ तत्थ ला ^{प २८ B} भो तस्सद्धं तुज्झ सेसमग्घाणं ।	15
दिज्जाहि जहाजोगं विभजिस्सामो य तो अग्घे ॥	८५७
किं तस्स जीविएणं नरस्स रंड व विगयनवसाओ ।	
जो चारणेहिं निचं न हु गिज्जइ दंतिदंतीहिं(?) ॥'	८५८
सोऊण समुच्छाणं सिरिप्पभाए पिओ निओ भणिओ ।	
'मा नाह ! कुणसु वयणं एएसिं पावमेत्ताणं ॥	८५९ 20
धणधन्नसमिद्धप(घ)रं मोत्तूण कुणंति रोरियमणेगे ।	
धणसामिपहाउहया चुकंति सये(गे?)इभोगाणं ॥	८६०
पेच्छई छीरं वरओ मंजारो न उण लउडयपहारं ।	
पेच्छंति परेसि धणं निययं मरणं न पेच्छंति ॥	८६१
जे हुंति नरा दुत्था धरिउं न तरंति अन्नहा जीयं ।	25
ते खलु चोरियजूयं रंमंति हरिउं व मरिउं वा ॥	८६२
तं पुण धन्नसउन्नो विलससु नियसंपइं मया मुइओ ।	
सट्ठाणट्ठेणं सयं अलाहि चोरैफेरणेण ॥'	८६३

- लोहमहागहगहिओ सिरियालो संठवेइ नियदइयं ।
 'नाहं करेमि एयं दइए ! तं चेइ सुविसत्था ॥' ८६४
- अकहिता घरणीए रयणीए निग्गओ सगेहाओ ।
 सहस चि ताण धाडी पडिया हियइच्छिए गामे ॥ ८६५
- ६ सन्नद्धा गामभडा पयइमाओहणं महाघोरं ।
 भग्गा य तहा घाए अणुलग्गा पिट्टओ कुट्टिया ॥ ८६६
 दट्टणं हम्ममाणे नियजोहे कोवजलणपज्जलिओ ।
 चलिओ तेसिं समुहो सिरियालो साहससहाओ ॥ ८६७
- १० सो एगोऽण्णेहिं समंतओ चाणघायज्जरिओ ।
 पडिओ मेइणिवीढे संपत्तो' दीहरं निहं ॥ ८६८
 आयन्निऊण एयं सिरिप्पहा मुच्छिया गया धरणिं ।
 फहफह वि लद्धसन्ना कासि पलावे बहुपयारे ॥ ८६९
 ततो वि सुन्नपु(बु?)न्ना अट्टवियट्ठा वणंतरे भमिरी ।
 कालिंजरैगिरिमूले संपत्ता आसमं एगं ॥ ८७०
- १५ दिट्ठा य तावसीहिं दयापहाणाहिं मञ्जुरवयणेहिं ।
 बोलाविऊण भणिया - 'भदे ! किं इत्थ रुत्तेण ॥ ८७१
 जइ रुयसि जइ वि विलवसि तिलं तिलं जइ वि कप्पसे अप्पं ।
 तह वि न वलंति पुरिसा विहिणा उद्दालिया जे उ ॥' ८७२
 तो सा जंपह - 'भयवइ ! न कयाइ वि मग्ग(ज्ज) संडिया आणा ।
 ता कीस सो पउत्थो मए तहा वारिओ संतो ? ॥' ८७३
- तावसीए भन्नइ -
- 'जइ वि न म(इ?)च्छइ संतुं वाप्तिज्जइ जइ वि निद्वयंधूहिं ।
 तह वि हु वचइ पुरिसो पगट्ठिओ कालपासेहिं ॥ ८७४
 किं तस्स सोइयवं धम्मिणि ! चित्तेहि अप्पणो धम्मं ।
 जम्मंतरे वि जत्तो हुक्खाण न भायणं होसि ॥ ८७५
 एसो चिय वणवासो मूलं सबेसि होइ सुक्खाणं ।
 पियविप्पओगदुक्खं सुविणे वि न दीसए एत्थ ॥ ८७६
 न सुणंति फरुसैवयणं आणं न सुणंति कस्सइ कयाइ' ।
 न सुणंति कलहवयणं वणवासी सबहा [१. २१. १] धन्ना ॥ ८७७

इयं पालिज्जइ वंभं दुहियाण जियाण कीरइ परित्ता ।	
तप्पिज्जइ निच्चग्गी नवनवसमिहाहिं पईदियहं ॥	८७८
कायवा गुरुभत्ती गुरुआणापालणम्मि जइयवा(वं?) ।	
इचाइ अम्ह धम्मो सुहकरणेजो सुहफलो य ॥ ^१	८७९
एमाइ भणंतीहिं सिरिप्पभा बोहिया तथा ताहिं ।	६
जह तासिं चिय मूले सयराहं तावसी जाया ॥	८८०
तो पयणुरागदोसा परिसुद्वायारपालणुज्जुत्ता ।	
विहिणा कयसन्नासा उववन्ना वंतरनिकाए ॥	८८१
सअणोदियपरिवारे नम्मयनइरक्खणम्मि अभिउत्ता ।	
परिहिंडइ सच्छंदा कीलंती नम्मयतडेसु ॥	८८२ 10
कारंडहंससारसरहंगपमुहेहि बहुविहंगेहिं ।	
चिंतइ य जलं रेवं निज्जायंती सुहं लहइ ॥	८८३
उच्छलिय विलिजंते पिडुंती नम्मयाइ कळोले ।	
चिडइ पलोयमाणी अतित्तचित्ता चिरं तं पि ॥	८८४
कत्थइ हत्थिकुलाइं वणमहिसिकुलाइं नम्मयजलम्मि ।	15
उव्युडुनिव्युडणवावडाइं त्सइ पलोयंती ॥	८८५
आरुहइ विंझसेले पेच्छइ विंझाडविं विसेसेण ।	
रुरुज्जगवयंसयारकुलेहिं परिमंडिउदेसं ॥	८८६
सडूलसरहचित्तयसीहाइजिएहिं भीमरुवेहिं ।	
घेप्पंतपलायंतेहिं संकुलं तं महारन्नं ॥	८८७ 20 ^१
इच्छाए रमइ विसे(सएँ) नचंतंसिहंडिमंडलीरम्भे ।	
निज्जायइ संझगिारिं कीलइ तत्थेव गंतूण ॥	८८८
सुचिरं परिव्वभमंती केलिकि(पि)या सा कयाइ दच्छीय ।	
विंझगिरिस्स नियंवे ज्ञाणत्थं मुणिवरं एगं ॥	८८९
नासानिरुद्धदिट्ठं संवरिथासेसइंदियपयारं ।	25
मेरुमिव निप्पकंपं एगग्गमणं महासमणं ॥	८९०
जाईए पच्चएणं कीलारसिया तओ तयं दडुं ।	
सा परिचित्तइ 'एयं चालेमि कहंचिं ज्ञाणाओ ॥' ^२	८९१

१ इया. - २ पयवि°. ३ हसभगा°. ४ अप्पट्टलिप्पुट्टण°. ५ एगयवव°. ६ इट्टाए.
७ वचंत°. ८ सचरिया°. ९ कट्टिचि.

- परिचित्तिऊण सहसा मुंचइ अट्टट्टहासमइभीमं ।
 गुहंक्कुहरुड्डियपटिरवसंरावियसयलजीवं [व ?] ॥ ८९२
- दट्टूण तं अभीयं ताहे दंसेइ घोरसहूले ।
 गुंजारवभरियनहे विगरालमुहे समुहर्मिते ॥ ८९३
- सुंनिरुद्धदिड्डिपसए(र)स्स तस्स तव(न व)ते भयंकओ जाया ।
 ताहे उक्खिविऊणं मुंचइ तं जलहिमज्झम्मि ॥ ८९४
- तुच्छम्मि जलहिनीरे सबत्तो परिमिलंतगुरुवेले^१ ।
 तत्थ वि य अवीहंतं नेई^२ [पुण] पुव्वठाणम्मि ॥ ८९५
- तत्थ य दंसेइ पुणो पुलिंदवंदाई भीमरूवाइं ।
 'छेदह भिंदह [मारह]' भणमाणाइं अणेगाइं ॥ ८९६
- [एस] भएण [ण] जिप्पइ कलिऊण करेइ चित्तहरणत्थं ।
 उव्वभडवेसविलासिणिरूवं चाट्टिणि^३ कुणमाणं ॥ ८९७
- तेणावि अकयर्रोहं पसंतहिययं महामुणिं नाउं ।
 उव्व[प. २९ B] संतमणा देवी सपच्छयावां विचित्तेइ ॥ ८९८
- 'एसो कोइ महप्पा तीरइ न हु चालिउं गुमाणाओ ।
 किं वट्ट(ह)इ सिहरिनाहो पहओ वि पयंडपवणेहिं ॥ ८९९
- तो दुट्टु मए विहियं किलेसिओ एम जं महासचो ।
 नीसेससत्तसुहओ वट्टंतो सुद्धज्ञाणम्मिं ॥ ९००
- कोउगमित्तेण मए इमस्स ज्ञाणंतरायमारद्धं ।
 कीलस्स कए नूणं पवीलियं तुंगेदेवउलं ॥ ९०१
- उचमंसत्तो धीरो चलिओ न वि एस सुद्धज्ञाणाओ ।
 पत्तं च मए पावं पावेकमणाइ पावाए ॥ ९०२
- एवं, पञ्चयायवं, उव्वहमाणी, मुणिस्स, चल्णाणं ।
 पुरओ कयप्पणामा रामेइ मुणिं सुपरिणामा ॥ ९०३
- 'भयवं ! खमाहि^४ मज्झं अवराहमिं महामहंतं पि ।
 पक्खित्तं नियसीसं मया तुहंके महाभार्यं ! ॥ ९०४
- धिद्वी मह देव[चि] माहप्पमुवंकिसज्ज तुह जीए ।
 खलियारणा खलाए कया पयट्टस्स सिवमग्गे ॥ ९०५

१ सिद्धं. २ सुमुनिं. ३ वेले. ४ नेह. ५ वंदाह. - ६ चाल्णि. ७ सपच्छया.

८ दुट्ट. ९ मणम्मि. १० तुंगं. ११ उत्तमं. १२ खमाणि. १३ भाया.

१४ माहप्पमउरिक्कं.

- डज्जइ मणो महायस ! दुच्चरियमहानलेण एएणं ।
 विज्जवसु तं सुसंजय ! मं भीमसु(सीचसु ?) वारिधाराए ॥ १०६
- अन्नाणमोहियाए वालिसभावाइ खमसु मे दोसं ।
 बालकओ अवराहो कोवं म जणेइ जणयाणं ॥ १०७
- खम खमसु महूरिसि ! तुमं खमिउं जाणासि तं चिय न अन्नो । ४
 नहि चंदमंडलाओ पडंति अंगारधाराओ ॥ १०८
- एवमणेगपयारं खामितिं पासिऊण मुणिवसभो^१ ।
 उवसंतो उवसग्गो चि पारए ज्ञाणमइपुन्नं ॥ १०९
- पभणइ - 'सुसाविगे' ! मा वीहसु साहूण होइ न हु कोवो ।
 सहयारपायवाओ न निवगुलियाण उप्पत्ती ॥ ११० 10
- किं च निसामेहि फुडं उवएसं वज्जरेमि जिणभणियं ।
 जिणसाहुचेइयाइं आसायंतो जणो मूढो ॥ १११
- अजेइ महामोहं अणंतसंसारकारणं घोरं ।
 जेण न पावइ अन्नं नारइतिरियाइदुरियाणं ॥ ११२
- हासऽज्जियं पि कम्मं वेयइ दुक्खेण कह वि रोयंतो । 15
 अन्नजणस्स वि विसए विसेसओ जिणमयवएसु ॥ ११३
- एकसि कए वि दोसे अणुहवइ जिओ असंखदुक्खाइं ।
 जिणसाहुचेइयाणं पडणीओ होज्ज मा कोइ ॥ ११४
- जइ वि तुह नासि रो(दो ?)सो तथा वि तुमए उवज्जियं पावं^२ ।
 इय [पच्छ]यार्वपराए नवरं उवसामियं बहुयं ॥ ११५ 20
- तो होज्ज इओ सुंदरि ! जिणमुणिभत्ता विसुद्धसम्मत्ता ।
 शोसेसि^३ जेण सबं पावं एयं पि अन्नं पि ॥ ११६
- उप्पाइयसम्मत्तो सो साहू नम्मयाइ देवीए ।
 काऊण धम्मलाभं चलिओ नियवंछियविहारं ॥ ११७
- देवी संवेगपरा भवभमणभएण भावियसुभावा । 25
 सबं मुणिवरभणियं आयरइ जहट्टियं तुट्ठा ॥ ११८
- पंथपरिभट्टाणं मग्गं दंसेइ समणसमणीणं ।
 तकरवग्घाइभया सा रक्खइ निच्च सन्निहिया ॥ ११९
- तण्हाछुहा[प. ३० A]भिभूयं संघं दट्ठूण अडविमज्जम्मि ।
 निम्मेइ गोउलाइं विउलाइं भत्तपाणट्ठा ॥ १२० 30

- चैइयन(ज)इपडणीयं उवसामइ देवसत्तिओ सर्वं ।
 कुणइ जिणचैइएमुं तिकालं पूयमणुदियहं ॥ ९२१
- वेयानचं निचं वच्छल्लं तह समाणधम्माणं ।
 कुबंधीए सावग ! पुन्नं समुज्जियं तीए ॥ ९२२
- साहूवसग्गपभवं सवियं पावं पि ताव अइवहुयं ।
 किंचि पुण सावसेसं न निद्धियं चिवणत्तेण ॥ ९२३
- एत्थंतरम्मि आउक्खएण सा देवया चुया तत्तो ।
 उरवन्ना कुच्छीए एसा सहदेवघरणीए ॥ ९२४
- जं नम्मयानइं पइ पडिवंधो आसि तम्मि कालम्मि ।
 तेणं चिय जणणीए जाया तम्मज्जणे सद्धा ॥ ९२५
- एवं दुन्नि वि सावग ! कयाइं एयाए पुन्नपावाइं^१ ।
 अइवलवंतं पुन्नं पावं पुण तारिसं नासि ॥ ९२६
- जेऊण आवयाओ मिलिया तुम्हाण पुन्नमाहप्पा ।
 बलिण्ण दुब्बलो जं जिप्पइ तं किमिह चोजं [व ?] ॥ ९२७
- पावं ति(वि) पुवभवियं इमीए जायं निकाइयत्तेण ।
 जं वादियं सुपत्ते मज्ज(हा ?) फलं होइ दाणिं च ॥^२ ९२८

[नम्मयासुंदरीए दिक्खागहणं]

- एवं च नित्ताभिंती सहस चिय नम्मया गया मोहं ।
 जाया य समासत्थां [चे] लंचलपवणसंगेण ॥ ९२९
- भाणी य पणमिऊणं - 'भयवं ! तुम्भेहिं मुद्ध उवलद्धो ।
 निम्मलनाणच्छीए जहद्धिओ मज्झ बुत्तंतो ॥ ९३०
- केवल्लिजिणाण विरहे जुगप्पहाणेहिं दाणिं तुम्भेहिं ।
 धा(धी ?) रिज्जइ तत्थमणं संसयवोच्छेयदच्छेहिं ॥^३ ९३१

गुरुणा भन्नइ -

- 'सुन्नम्मि तम्मि व(र ?) ने सुंदरि ! हिययम्मि आसि जे धरिया ।
 तेसिं मणोरहाणं पत्थावो सुंदरो एनो ॥' ९३२
- वियसंतवयणकमला वंदित्ता वयइ नम्मया - 'भयवं ! ।
 जह आणवेह तुम्भे वसइ [इ] मं माणसे मज्झं ॥ ९३३

। सुगुरुं मग्गंतीए पत्तं तुह दंसणं मए सामि ! ।	
अब्भुट्टियाए वयमारधरणवुद्धिं धरंतीए ॥	९३४
। आपुच्छिऊण जणए करेमि ता तुम्ह तुरियमाण च्चि ।'	
भणइ गुरु वि - 'अविग्घं मा पडिवंधं करेज्जासि' ॥'	९३५
वज्जरइ गिहं पत्ता सबं चिय गुरुजणं विणयसारं ।	६
'दिट्ठो नाणाइसओ सुहत्थिस्सरिस्स तुम्भेहिं ॥	९३६
जं किंचि मज्झ अंगे मणवर्यकाएहिं जेहिं जं रइयं ।	
तं सबं चिय नज्जइ समक्खमेयस्स संजायं ॥	९३७
अणुहूयवहुदुहाए सुमारियनियपुव्वजम्मकम्माए ।	
ता एयपायमूले जुत्तं मे समणगुणधरणं ॥'	९३८ ¹⁰
पडिभणइ गुरुजणो तं - 'पुत्ति ! तुमं सुद्ध वल्लहा अम्ह ।	
किं तु तुह तम्मि वसणे अम्ह सिणेहेण किं सिट्ठं ? ॥	९३९
सोऊण दुस्सहाइं तुमए सोढाइं दुक्खलक्खाइं ।	
मत्तं(सबं ?) अम्हाणं पि हु पट्ट(च)इओ हंदि सवेसिं ॥	९४०
किं तु वयं गुरुकम्मा लत्तस(न तरा)मो दुद्धरं वयं धरिउं ।	15
धन्ना य तुमं इका अंगीकाउं [प. ३० B] इमं महसि ॥	९४१
पवा[विज्ज]हि वच्छे ! अम्हं पि य घोहणं करेज्जासि ।	
भावियजिणवैयाणणं वयगहर्णनिवारणमजुत्तं ॥'	९४२
इय पमुइयहियएहिं दिक्खामहिमा गुरुहिं पारद्धा ।	
घोसाविया य अमरी कया य अट्टाहिया महिमा ॥	९४३ ²⁰
पडिलाभिया य विहिणा समणा समणी य फासुदवेहिं' ।	
सम्भाणिओ य सम्मं समाणधम्माण समुदाओ ॥	९४४
दिन्नमवारियसत्तं मग्गणयगणस्स वड्ढिओ तोसो' ।	
विट्ठिया य विसेसेणं पूया नियसयणवग्गस्स ॥	९४५
सोहणदिणम्मि त्तचो न्हायालंकाररीरियंवावयवा ।	25
चल्लिया सिवियारूढा धुव्वंती' मह(मागह)गणेण ॥	९४६
वज्जंतगहिरत्तुरीं मंगलगीयाइं दिसि दिसि सुणंती ।	
पत्ता वसहिसमीवं उत्तिन्ना [त]ओ [य?] सिवियाओ ॥	९४७
होऊण रायचा[ई ?] काउं तिपयाहिणं' मुणिवइंस्स ।	
पभणंति कयंजलिणा जणणीजणया मुणिगइंदं ॥	९४८ ³⁰

१ सुगुरुं. २ मग्गंतीए. ३ 'ज्जामि. ४ 'वइ'. ५ 'कम्मगए. ६ दुस्सहायं.

७ 'विणययणा'. ८ 'गहरण'. ९ 'देववेहिं'. १० त्ततो. ११ 'लंकारेरीटिया'. १२ पुव्वंती.

१३ 'गहिसेस. १४ 'हिण. १५ 'वयरस.

- ‘भयवं ! एसा अम्हं अइप्पिया नम्मया वरा धूया ।
संसारभउविग्गा इच्छइ संजमभरं चोढं ॥ ९४९
- एयं सीसिणिभिक्षं तं गेण्ह[ह] दिजमाणमम्हेहिं ।
तुम्ह सरणागयाए जं जुत्तमिमीएँ तं कुणह ॥’ ९५०
- ६ आह गुरू- ‘जुत्तमिणं धन्ना एसा पुरा सुकयपुत्ता ।
तुंभे वि नूणं धन्ना जाण कुले वड्डिया एसा ॥’ ९५१
- दिन्ना य तओ दिक्खा तीए पच्चक्खमेव सयणाणं ।
जिणभासिएण विहिणा सुहत्थिन्नामेण मुणिवइणां ॥ ९५२
- अभिवंदिया य विहिणा तचो सयणेहिं मुइंयहियएहिं ।
१० दिन्नो आसीवाओ- ‘नित्थारगपारगा होसु ॥ ९५३
- देवगुरुपसायाओ संपुत्तमणोरहा तुमं जाया ।
अम्हाण वि संपत्ती एरिसिया होज कइया वि ॥’ ९५४
- उववूहिऊण चहुसो पुणो पुणो चंदिऊण भत्तीए ।
वड्डियहरिसविसाओ सयणगणो पडिगओ गेहं ॥ ९५५
- १५ इयरी वि वसुमईए पवत्तिणीए समप्पिया गुरुणा ।
दुविहपयारं सिक्खं पगिन्दिहया विणयनयनिउणा ॥ ९५६
- तुसइ सारिजंती अणुग्गहं सुणइं वारिया संती ।
चोइजंती वि खरं न चेव पडिचोयणं कुणइ ॥ ९५७
- दियसेण वि जिह्वाए विणीयवयणा करेद ता विणयं ।
२० तवमाणगुणट्ठा(ट्ठा?)णं गुरुदुद्रीए कुणइ किचं ॥ ९५८
- छट्ठइमाइरूवं तवइ तवं गुरुजणस्म आणाए ।
सोसेइ नियं देहं सुभरंती पुबदुक्खाइं ॥ ९५९
- पत्ता(त्ता)इसया तुरियं अहिया[इं] विजियदुजयपमाया ।
एकारस अंगाइं पवित्तिणीए पत्ताएण ॥ ९६०
- २५ भरभावियसुत्तथा संतत्थाऽऽसन्नभवाण य द्दुहाणं ।
संजाया गुरुगौरवपयं वित्तेत्तेण समणीणं ॥ ९६१
- पावियसुहपरिणामा जा नम्मयसुंदरी तवं चरइ ।
एत्थंतरम्मि वसुमइपवत्तिणी [९. ११५] पाविया सम्मं ॥ ९६२

[नम्मयासुंदरीए पवत्तिणीपयठवणा]

जोग्ग चिं जाणिऊणं ठविया गुरुणा पवत्तिणी एसा ।	
जणयंती आणंदं समणीसंघस्स सयलस्म ॥	१६३
तो गुरुणाणुन्नाया साहुणिजणउचियउज्जयविहारा ।	
गामनगरेसु विहरइ वोहंती धम्मिए लोए ॥	१६४ ⁵
सव्वत्थ निययचरियं सवित्थरं साहिऊण संविग्गो ।	
समणीण सावियाण य विसेसओ देइ उपएसं ॥	१६५
साहुसु साहुणीसु य- 'वयभंगमणं पि मा करेज्जासु ।	
दुक्खेहिं दारुणेहिं जइ ता पत्तेहिं न ह्नु कजं ॥	१६६
अन्नाणमोहियाए पुवभवे सुणित्तरो मए एगो ।	10
काउस्सग्गम्मि ठिओ रुवभइ तवत(न य व)त्ति कोड्डेण ॥	१६७
उपसग्गिओ महप्पा रुभिओ मणयं पि नेउ ज्ञाणाओ ।	
वदं च मए पाउं जस्स विवागो इमो जाओ ॥'	१६८
वयपरिणामतवेहिं किसियंगी सा चिरेण कालेण ।	
तारिसिया संजाया सयणा वि जहा न लम्पंति ॥	१६९ ¹⁰
जे आसि सिरि केसा अइकुडिलतरग्गमच्छहच्छाया ।	
ते कासकुमुमधवला विरल चिय केइ दीसंति ॥	१७०
आयंसममच्छाया आसि कपोला वि जे समुत्ताणा ।	
तउसोसियदेहाए जाया सल्ला दढं ते वि ॥	१७१
सोमालमंग(स)लाओ अंगुलिओ आसि हत्थयाएसु ।	20
परिसुक्क[ट्ट]घडिय व अन्नरूपं गया ताओ ॥	१७२
सेयपडपाउयंगी तणुइं ^१ थूलं च मुणइ न हि कोइ ।	
सहो वि तारमहुरो न अचभावं ग-ओ तीए ॥	१७३

[नम्मयासुंदरीए कूवचन्द्रगाम पइ विहरणं]

इओ य जप्पभिइं जाणिओ^१ जणएहिं नम्मयापरिग्गामउत्तंते तप्पभिइं चेउ 25
अउहत्थिओ हउचंद्रोदंतो^२ । रिसिदत्ता वि उन्नावपुत्तायराहा न कोइ तत्ति
करेइ त्ति माणेण न तेमि वत्तमन्निस्सइ । चित्तस्स नमागएण महेमरदत्तेण
रुपमाणेण साहियं सयणाणं जहा- 'सुन्दरीये रक्खत्तेण राइया मम दइया,
अहं पि किच्छेण चारियमहं नग्गिउण पन्नाणो नेण जीविओ इहिं ।' एयं

सोऊण जाया सोआउरा रिसिदत्ता, रोयमाणी कहकह वि धीरविया सयणव-
ग्गेण । तह वि तीए माणाइसएण न जाणाविओ एस वइयरो जणयगिहं ।
महेसरदत्तो वि कयकलत्तरसंगहो अपरिचत्तंसाजगधम्मो नम्मयासुंदरिका-
रिय-
चेइए पूयणवंदणाइ कुणमाणो चेइइ । परोप्परगमणागमणोभावाओ कूबचं-
५ नयरे न केणावि विन्नायं नम्मयासुंदरीए आगमणं पव्वयणं वा । एवं च काले
पच्चमाणे अन्नया पवत्तिणीए सामच्छियाओ साहुणीओ—‘जइ भे रोयइ
ता कूबचंटेण विहार करेमो ।’ ताहि भणियं—‘भयवइं पमाणं ।’ ‘तो खाइं
तुभे तत्थ गयाओ मम नामं मा [प ३१ B] कहेजइ, “पवत्तिणीं पवत्तिणीं”
वा अहं भाणियद्वा जओ अन्नार्थउंच्छमे (से ?) याए भे ववेइ कि नामविक-
१० एणं ?’ तओ ‘जमाणवेहि’ ति परिजारेण युत्ते सुहविहारेण पत्ता तत्थ । दट्टूण
वंदियाओ महेसरदत्तेण, दिन्नो नियगिहास[त्ति] उवस्मओ । ठियाओ तत्थ
वंदियाओ भत्तिसार । रिसिदत्ताए दंसियाइं चेइयाइं, कयमुकठियाए
पवत्तिणीए विसेसेण वंदणं । विहिया विहाणेण धम्मदेसणा, आणंदिओ
सावियावग्गो । एवंमन्नायचरियाए विहरंमाणीओ सज्झायंतीओ चेइंति । तत्थ
१५ महेसरदत्तो वि तासिं किरियाकलावाणुरजियमणो तासि सज्झायंथुण्णिमेगचिओ
निसामेइ, विसेसओ पवत्तिणीए । चित्तंइं ‘नम्मयासुंदरिसरिच्छो एसं [स] हो ।
नूणमेसा तीसे भाउच्छा भाउच्छीदुहि[या] वा भविस्सइ । कहमन्नहा सइ-
समाणचं ?’ ति । अन्नया कयाइ पवत्तिणीं महुरवाणीए सरमडलपगरणं
परावत्तिउं पवत्ता । अवि य—

- २० ‘सो जयउ जिणवरिंदो जस्स मुहा म(पु)न्नचंदनिंवाओ ।
जरमरणवाहिहरणं सिद्धंतमहामयं शरियं ॥ ९७४
जयइ सरमंडलं तं जेणिह पट्टिएण उद्विमन्तेहि ।
पुरिसाण महेलाण य गुणा य दोसा य नजंति ॥ ९७५
सत्त सरा पन्नत्ता सज्जो रिमहो तहंय गंधारो ।
२५ मज्झिम पंचम रेवय नेमाओ सत्तमो होइ ॥ ९७६
सत्त [स]रट्ठाणाइं तत्थ य सज्जं तु जग्गजीहाए ।
रिसभं उरेण कण्ठेण तइययं नीसवेइ नर ॥ ९७७

मज्झिमंजीहाए मज्झिमं ^१ तु नासाए पंचमं जाण ।	
रेवय दंतोद्वहं ^२ भसुहक्खेदे(वे)ण नेसायं ॥	१७८
सज्जं रवइ मयूरो रिसहं पुण कुकुडो सरं ^३ रवइ ।	
हंसो गंधारसरं मज्झं तु गवेलया रवइ ॥	१७९
पंचमयं परपुट्टा छट्ठं पुण सारसा य कुंचा य ।	५
सत्तमयं तु गयंदा सत्तसरा जीवनिस्साओ ॥	१८०
सज्जं रवइ मुइंगो गोमुह रिसहं च नदइ गंभीरं ।	
संखो वि य गंधारं मज्झिमयं झल्लरी रसइ ॥	१८१
चउचरणगोहिया पंचमं तु आडंवरो य रेवयं ।	
सत्तमयं पुण भेरी भणिया अजीवनिस्साओ ॥	१८२ 10
सज्जेण सुहपविच्ची बहुपुत्तो वल्लहो ^४ य जुवईणं ।	
रिसहेणं धणवंतो भणियो सेणावई चेव ॥	१८३
विविहधणरयणभागी भणियो गंधप्पिओ य गंधारे ।	
पवियक्खणो कवी वि य एयम्मि सरे समक्खाओ ॥	१८४
मज्झिमसरप्पलावी सुहजीवी बहुधणो य दाया य ।	15
पंचमसरमंता पुण पुह[इ]वई ^५ हुंति सारा य ॥	१८५
छट्ठे कुच्छियंविच्ची कुवसणकुभोयणा कुजोणीया ।	
कलहकरलेहवाहयदुहजीवा सत्तमे भणिया ॥	१८६
पयईकसिणो सज्जं अवस्स भावेइ जइ वि य समत्तं ।	
असमत्तेणऽइकालो गुज्जम्मि य लक्खणं रत्तं ॥	१८७ 20
रिसहं मरगयगोरो [५ ३२ A] अवस्स भावेइ परमगोरो वा ।	
तेण य सिरम्मिं तस्स य विवरीयं लक्खणं भवइ ॥	१८८
धरलो गंधारसरं अवस्स भावेइ किंचि भावेण ।	
तेण य तं विवरीयं दाहिणओ लक्खणं होइ ॥	१८९
कणयपहो मज्झिमयं अस्स भावेइ जइ वि न विस(सम?)त्तं । ^{२५}	
तेण उदरम्मि त्रिं तद्विवरीयं वियाणेज्जा ॥	१९०
आलोहियधवलन्नो अवस्स भावेइ पंचमं सो उ ।	
होइ य सिरम्मि पिप्पो पंऊयदलसप्पभो तस्म ॥	१९१
छट्ठं कंठोयवइ(?) अस्स भावेइ चित्तवन्नो य ।	
तेणावि रत्तवन्नो अस्स लिंगे मसो होइ ॥	१९२ 30

सत्तमयं सुद्ध(ह?)सामो पढमतिवन्नो य कुणइ नियतीए ।
ताण य रुक्खविरुक्खा हांति मसा चलणदेसेसु ॥' ९९३

[महेसरदत्तकयपच्छायावो]

- एयं च पट्टिज्जंतं सबं आसन्नसंठिओऽवहिओ ।
5 सुणइ महेसरदत्तो चिंतेई तो मणेणव्वं ॥ ९९४
'आसि मए सुययुव्वं एसा सरमंडलं वियाणेइ ।
सिद्धं च तीय अहयं जाणामि जिणागमपसाया ॥ ९९५
कोहंगिभुयंगमवंगफियस्स पम्हुड्डसयलसन्नस्स ।
सुड्ढोयरं न पत्तं पडिभग्गसमग्गभग्गस्स ॥ ९९६
10 पम्हुड्डो गुणनिवहो असंतदोसा पइट्टिया चित्ते ।
धुत्तूरियहिययस्स व विवरीया घाउणो जाया ॥ ९९७
एक्किओ तीय गुणो दीसइ अन्नासुं नेव नारीओ(सु) ।
अप्पा हु अप्पण चिय हा ! मुड्डो दुड्डचित्तेण ॥ ९९८
सो तारिस्सओ विणओ सि(ति) चिय महुक्खरा समुल्लावा ।
15 कत्थ मए लहियवा दूरीकयभागधेजेणं' ॥ ९९९
हा हा ! पाविट्टो हं जेण तहा भीसणम्मि दीवम्मि ।
एग्गागिणी अणाहा मुक्का निकरुणंचित्तेण ॥ १०००
महविरहभीरुहियया मए समं' पत्थिया किर वराई' ।
सो मे कओ महंतो ही सरणाओ भयं जायं ॥' १००१
20 एवं विंचित्तयंतो संभरियासमसिणेहसन्भावो ।
सहस त्ति मेइणीए मुच्छाविहलंघलो पडिओ ॥ १००२
तक्खणमिल्लिएहिं सवंधवेहिं सहस त्ति सिसिरनीरेण ।
जलसिंचणपवणाओ किच्छेण सचेयणो होउं ॥ १००३
वारं वारं हत्थं गच्छइ मुच्छं नियच्छमाणाणं ।
25 नीसेससज्जणाणं हाहारवभरियभग्गणाणं ॥ १००४
नाइक्खइ नियदुक्खं पुच्छंताणं पि निद्वंभूणं ।
मोणवणं चेड्डइ एयं हिययम्मि ज्ञायंतो ॥ १००५
'अप्पा हु अप्पण चिय लज्जइ सरिएहिं जेहिं कम्भेहिं ।
कह ताणि वंधवाणं पुरओ तारंति अक्खाउं ॥' १००६

घाहरिया य सवेगं संपत्ता तो पवत्तिणी भणइ ।	
'किमियमयंडे चंडं' सावग ! वसणं समुप्पन्नं ॥'	१००७
काऊण य एगंतं पभणइ— 'भयवइ ! उवट्टियं मरणं ।	
देहि पसायं काउं पजंतालोयणं मज्झ ॥	१००८
[वो]त्तुमज्जुत्तं अन्नस्स जं पुरो निययदुककयमणजं' ।	१००९
तं पि गुरू [प. ३२ ४] णं नियमा साहिज्जइ मरणसमयम्मि ॥'	१००९
इय भणियम्मि निसन्ना पवत्तिणी साहियं तओ तेण ।	
सयलं जहट्टियं जाव नम्मया उज्झया सुत्ता ॥	१०१०
'सरमंडलसज्झायं अज्ज सुणंतस्स मज्झ संभरियं ।	
सा वि पढंती एवं विन्नायं तेण तं चिंधं ॥	१०११ ¹⁰
अज्जे ! जाणामि अहं असमिक्खियारओ' महापावो ।	
दुककडमिणं सरंतो पाणे धरिउं न याएमि ॥	१०१२ ^१
ता देहि अणसणं मे कन्नेसु जवेसु जिणनमोक्कारं ।	
मा तुज्झ पसायाओ' पाविज्ज पुणो वि जिणधम्मं ॥'	१०१३
भणइ' पवत्तिणी तो— 'वाल्लुआवेहिं सावग ! इमेहिं ।	१०१४ ¹⁵
सिज्झइ न किंचि कज्जं परमत्थवियारणं कुणसु ॥	१०१४
न हि' मरणमित्तसज्झं एयं तुह संतियं महापावं ।	
सुज्झइ नियमा तवसंजमेहिं जिणवीरभणिएहिं ॥	१०१५
अन्नं च—	
नूणं पुराणमसुहं कम्मसुइत्तं तथा तुह पियाए ।	१०१६ ²⁰
तवसओ से नूणं समुट्ठिओऽल्लिंजरे अग्गी ॥	१०१६
पंडिय ! सुसिक्खिओ तं गुरुजणउवएससा(भा ?) वियमणो हं(य) ।	
नूणं तीए कम्मेहिं चोइओ निइओ जाओ ॥	१०१७
किं बहुणा भो सावग ! उवेयं मा करेसु तविसए ।	
दुककयसुककयं च निययं भोत्तवं सबजीवेहिं ॥'	१०१८ ²⁵
भणइ महेसरदत्तो— 'भगवइ ! तं भणसि अवितहं सबं ।	
तह वि न तरामि धरिउं पाणे तीए अदिट्ठाए ॥'	१०१९
विन्नायनिच्छया तो ईसि हसंती पवत्तिणी भणइ ।	
'उवलक्खेसि न दिट्ठं तहावि तुह इत्तिओ नेहो ॥	१०२०
नणु होमि नम्मया इं न मया निरुवकमाउया नूणं ।	१०२० ³⁰
सावय ! तुज्झ पसाया सामन्नसिरी मए पत्ता ॥	१०२१

तुमए अणुज्झियाए कुडंववाचारवावडमणाए ।

को जाणइ होज न वा दुलहा जिणभणियपवज्जा ॥' १०२२

तओ एवं सुणमाणो' महेसरदत्तो असंभवं संभव[ति] त्ति विम्बिहओ, एसा
सा जीवइ त्ति हरिसिओ, कहमेयाए मुहं दंसेमि' त्ति लज्जिओ, सुदरं वयम-
५ पुपालेइ त्ति निवुयमणो, एवं संकिन्नरसमणुहवंतो महियलनिहित्तजाणुपाणि-
भालवट्ठो पणमिऊण भणिउमारट्ठो- 'तुह सज्झाय[माय]न्नमाणस्स ठियं मम
मणे एरित्तो नज्जइ नम्मयसुंदरिसदो, किं तु नियदुचेट्ठियवससंभाविवावस्स-
मरणस्स पणट्ठा जीवियसंभावणा, तो सुट्ठ कयं जमज्ज मरमाणस्स जीवियं
दिन्नं, खमाहि य मे पाविट्ठजिड्ठस्म दुट्ठचिट्ठियं ।' एवं पुणो पुणो पणामपुवं
१० खामित्तो भणिओ पवत्तिणीए- 'सावय ! कुओ भावियजिणागमतत्ताणं अखमा-
संभवो । तइया वि मए सक्कम्मफलमेव संभावियं, कहियं च मे भगवया
सुहत्थिअरिणा तस्स दुरंतवसणस्स कारणं । ता मा विचित्तो' भवाहि ।' पुणरवि
महेसरदत्तेण भणिया- 'साहेहं मे अणुग्गहं काळ[५. ३३ A] ण मए विमुक्काए
तुमए केरिसं दुक्खमणुभूयं? कहं वा तओ दीवाओ समुदाओ वा
१५ भिक्खंता सि त्ति ।'

वुत्तं पवित्तिणीए- 'मासेहिं सत्त संठिया तत्थ ।

रुद्धाइं पलवियाइं कित्तियमेत्ताइं सुमरामि ॥ १०२३

अह कह वि दिव्वजोगा संपत्तो मज्झ पित्तिओ तत्थ ।

तेण य ययाणुसारां गवेसमाणेण दिट्ठा हं ॥' १०२४

२० इच्चाइ सवुत्तंतो रिसिदत्तापमुहंपरियणंजुयस्स ।

सिट्ठो पवत्तिणीए जा पत्ता कूवचंद्रमिं ॥ १०२५

सोऊण सद्धलोगो जाओ दुक्खाओरो दढं' तत्थ ।

रिसिदत्ता वि परुत्तां गणणीकंठग्गहं काउं ॥ १०२६

इ त्ति महेसरदत्ते पडिया सयणाण नीरसा दिट्ठी ।

२५ लज्जोणामियसीसो सो वि टिओ गरुयअणुतावो ॥ १०२७

वज्जरइ तओ अज्जा- 'सवे जीवा सहंति दुक्खाइं ।

पुव्वज्जियपाववसा निमिच्चमित्तं पुणो वज्जं' ॥ १०२८

जरसीसवेयणाओ भवंति जीवस्स पुव्वरुग्गमेहिं ।

अब्भक्खाणं [.....] वग्गमाणं तेलमाइंणं ॥ १०२९

१ सुणमाणो. २ जीवमह. ३ मेया २. ४ दसेमि. ५ निवुयमणो. ६ सप.
७ विचित्ते. - ८ साहेहे. ९ साराणो. १० रिसिदत्ता २ मुहं. ११ 'परियणु'. १२ क्व-
चंद्रमि. १३ दुक्खाओरो. १४ यरुज्जा. १५ वज्जं.

- जायइ धणस्स नासो जणस्म पुबंतरायदोसाओ ।
तेण णरिंदाईणं रूसइ लोगो मुहां सबो ॥ १०३०
- अन्नाणंधा जीवा करेति कूराई ताई कम्माइं ।
नासंतरुयंतस्स व अणुमग्गं जाई धावंति ॥ १०३१
- भो भो ! महाणुभावां वीरजिणिदस्स सासणे लीणा ।
काऊण समणधम्मं दुक्खाण जलंजलिं देह ॥' १०३२
- पभणइ महेसरो तं - 'जं पत्तं वच्चरे तुमे दुक्खं ।
तं सोउं पि न सक्को किं पुण सोहुं जणो अन्नो ॥ १०३३
- तस्स वि अहं निमित्तं हा ! धिद्धी निग्घिणो महापावो ।
पाविज किं कयाई सोहिं चोहिं च जिणधम्मे ॥' १०३४ 10
- पभणइ पवत्तिणी तं - 'वारं वारं किमेवमुल्लवसि ? ।
नत्थि असज्जं किंचि वि सावग ! जिणभणियदिकखाए ॥ १०३५
- सुवइ ददप्पहारी चोरो अचंतहरकम्मो वि ।
सामन्नाओ पत्तो सुद्धिं सिद्धिं च गुरुयाओ ॥ १०३६
- एही सुहत्थिय्यरी निम्मलमुपनाणलोयणो एत्थ ।
नीसेसपाणिपरिणामजाणओ तस्ममीणम्मि ॥ १०३७ 15
- आलोइऊण पायं पालिजमु निम्मलं समणधम्मं ।
सोहिउयाओ एसो मा घरसु मणम्मि संदेहं ॥ १०३८
- भुत्ता तुमए भोगा मुणियं संसारवासनेगुत्तं ।
भुत्ते पत्तलिचाओ संपइ गिहयासचाओ ते ॥' १०३९ 20
- रिसिदत्ता वि रुपंती तुत्ता - 'जइ पल्लहा अहं अंवे ! ।
लग्गमुं ममाणुमग्गं मग्गे पेवाणनयरस्स ॥ १०४०
- अन्नइ रुत्तं मुत्तं नेहो वि इ कित्तिमो ष पडिहाइ ।
जलणम्मि वसइ लोगो गद्धिं खलु उल्लहजणेणं ॥ १०४१
- तुम्हाणमेव पोहणनिमित्तमहमागया इह पुरम्मि ।
सुषइ गत्थेगु जओ इट्ठं धम्मम्मि जोइजा ॥' १०४२ 25
- नम्मयपरत्तिणीए परत्तिपाइं दुवे वि उयगहप्पे ।
तो विय गवो मिचो ओ पागाओ नियजेइ ॥ १०४३

[सुहत्थिय्यमृत्तिकया धम्मदेवणा

इत्थंतरम्मि पत्तो सुहत्थिय्यं ११५०री महासुणी तन्थ । 33

आरात्तिओ ष रम्मे उजाप्पे नंदपरत्तिम्मि ॥ १०४४

- जाओ नपराणंदो पए पए मन्नए जणसमूहो ।
 नूणं इमम्मि नयरे कल्लाणमुवट्ठियं किं पि ॥ १०४५
- जं एसो सुरमहिओ संपइरायस्स वल्लहो^१ भयवं ।
 संपत्तो अज्ज इहं जणकइरवसंडनिसिनाहो ॥ १०४६
- ५ रायाइ नमोसज्जो नियपयउचिएणं सयलविहवेणं ।
 अभिवंदितुं मुण्णिदं निक्खंतो ज्ञं चि नयराओ ॥ १०४७
- अभिवंदित्ठण विहिणा मुणिनाहं^२ साहुंसत्थपरियरियं ।
 उवविट्ठो सयलजणो नियनियउचिएसु ठाणेसु ॥ १०४८
- १० पारद्दा धम्मकहा नवजलहरगहिरमहुरसदेण ।
 सव्वेसिं सत्ताणं अणुग्गहत्थं अइमहत्था ॥ १०४९
- 'माणुस्स कम्मभूमी आरियदेसो^३ कुलम्मि उप्पत्ती ।
 रूवं वलमारोगं(ग्गं) सुदीहरं आउयं युद्धी ॥ १०५०
- सुहृगुरुजोगो बोही^४ सद्धा चारिचधम्मपडिवत्ती ।
 दुक्खेण जए लब्भइ एसा कल्लाणरिंछोली ॥ १०५१
- १५ एगिंदियां अणंता मरिउं मरिउं पुणो वि तत्थेव ।
 उववजंति वराया कालमणंतं सकम्मोहिं ॥ १०५२
- उव्वट्ठिऊणं विरला वियंतियचउरिंदिएसु गच्छंति ।
 तत्थ य पुणो पुणो वि य मरंति जायंति बहुकालं ॥ १०५३
- पंचिंदियां वि होउं जलधलयरत्तरविविहजोणीसु ।
 चिद्वंति चिरं कालं जंति पुणो पुरिसजोणीसु ॥ १०५४
- २० विरला केइ नरत्तं लहंति तत्थ वि अणारिया वहवे ।
 तत्तो वि हु विरलाणं आरियदेसे हवइ जम्मो ॥ १०५५
- आरियदेसे वि ट्ठिओ धीवरं चिंदल्लुद्धयइंसु ।
 कुच्छियकुलेसु जाया नामं न मुणंति धम्मस्स ॥ १०५६
- २५ उत्तमकुलेसु जाया काला कुंटा य पंगुल्लं अंधा ।
 जीवा अणिट्ठरूवा दिक्खं न लहंति जिणभणियं ॥ १०५७
- तत्तंसजमवलवियला धम्मं न कुणंति रूवकलिया वि ।
 वलवंताण वि रोगाउराण धम्मे कओ सत्ती ? ॥ १०५८

१ वल्लहो. २ ओचिएण. ३ भयसविहवेण. ४ *नाहो ५ माहुं. ६ दोसा.
 ७ बोहा. ८ सुधा. ९ एगदिया. १० उवट्ठिऊण. ११ विव°. १२ पंचिंदिया.
 १३ धीवर°. १४ पंगुला.

सव्वगुणसंगया वि हु वालत्ते केइ जंति पंचत्तं ।	
अन्ने नवतारुन्ने तेसिं पि हु दुल्लहो धम्मो ॥	१०५९
चिरजीवीण वि बुद्धी धम्मे विरलाण होइ केसिंचि ।	
गुरुसंपओगविरहा बहूण न हु साफलं होइ ॥	१०६०
धम्मे मइं कुणंता अन्नाणपासंडिगोयरावडिया ।	
भामिजंति अणेगे जह चकं कुंभयारेण ॥	१०६१ ^५
कारिजंति अधम्मं चाला धुत्तेहिं धम्मबुद्धीए ।	
भोइजंति विसन्नं नूणं चिरजीवियनिमित्तं ॥	१०६२
गुरुणा वि कहिजंते धम्मे वोहिं न केइ पावंति ।	
चिकणनाणावरणस्स कम्मणो ^१ हंदि उदएणं ॥	१०६३ ^{१०}
बुद्धे वि धम्मरूवे न सदहाणं बहूण संभनइ ।	
मिच्छत्तमोहणिजे तिबे उदयम्मि संपत्ते ॥	१०६४
सदहमाणा वि नरा धम्मं जिणदेसियं विगयसंगं ।	
न कुणंति समणधम्मं [५ २४ A] गिद्धा गिहदेसविसएसु ॥	१०६५
दुलहं गुणसंदोहं लद्धं पि हु ते पमायदोसेण ।	
हारिंति मंदभग्गा धमियं कणयं व फुक्काए ॥	१०६६ ^{१६}
जह सागरम्मि पडिओ कीलयकजेणं भिंदई नावं ।	
इय विसयकए जीरो हारइ पत्तं पि सामग्गि ॥	१०६७
जह कोइवाण छित्ते छित्तुं कप्पूरतरुनरसमूहं ।	
वाडी करेइ एवं भोगत्थी चयइ जो धम्मं ॥	१०६८ ^{२०}
कहकह वि दुक्खपत्तं कप्पतरुं कोई पत्थइ घोरे ।	
पत्ते पुव्वगुणोहे एवं विसएसु जो रमइ ॥	१०६९
अत्थो अणत्थमूलं वंधुजणो वंधणं विसं विसया ।	
पसमसुहामयभरिओ संजमरयणायरो एगो ॥	१०७०
जरभरणवारिपूरे विओगरोगाइगाहगहणम्मि ।	
मा पडह भवसमुद्धे चरित्तपोयं समारुहह ॥	१०७१ ^{२५}
देसणमिमं सुणित्ता संबुद्धा तत्थ पाणिणो बहवे ।	
संसारभउविग्गा जाया समणा समियमोहा ॥	१०७२

[महेसरदत्तस्स जणणीसहियस्स चरणपडिवत्ती]

सो वि महेसरदत्तो संपावियभावचरणपरिणामो ।	
आलोइयदुच्चरिओ जणणीमहिओ ठिओ चरणे ॥	१०७३ ^{३०}

संजाया कयक्किचा पवत्तिणी णाणचरणलाभेण ।

संवेगभावियाइं तिन्नि वि तप्पंति तवमुग्गं ॥ १०७४

छट्टाओ अट्टमाओ तह य दसमओ मासओ अट्टमासा

अंतं पंतं [च रुक्खं] तणुजवणकए किं पि भुंजंति भवं ।

६

सीयं उन्हं च तन्हं सुहमवि बहुसो भावसारं सहेते

सोसेउं पावयंकं गुरुपयकमले भिगरूवं वहंता ॥ १०७५

अट्टेण रुदेण य दूरियाइं धम्मेण सुकेण य संजुयाइं ।

सुत्तेण अत्थेण य ताणि नूणं भावेंति अप्पाणमहोनिस्सिं पि ॥ १०७६

एवं विहरंताइं कयाइं पत्ताइं नम्मयपुरम्मि ।

परितुट्ठो चंधुजणो सवो भणितं समादत्तो ॥ १०७७

'धन्नाइं पुन्नाइं' तुब्भे तुम्हाण जीवियं सहलं ।

सामन्नमणन्नसमं जाइं पालेह एयं ति ॥ १०७८

अम्ह कुले जायाणं जुत्तं एवंविहं अणुट्ठारणं ।

सयलो वि अम्ह वंसो अलंकिओ नूण तुब्भेहिं ॥ १०७९

१५

अइधन्ना सि पवत्तिणि ! रिसिदत्ता टाविया जओ तुमए ।

पुवं सावगधम्भे इन्हि पुण दुकारे चरणे ॥ १०८०

एवमुववृहिया वंदिया य सयणेहिं हट्टतुट्ठेहिं ।

सेसो वि नयरलोगो जाओ तदंसणे मुइओ ॥ १०८१

तीए तत्थ ठियाए जाओ धम्मजुओ सयललोगो ।

पवाविओ य विहिणा सयणजणो सेसलोगो वि ॥ १०८२

ता जत्थ जत्थ विहरइ सुभगआएजकम्मजोगेण ।

पडिवोहइ भवजणं कुमुयज(व)णं चंदलेह व ॥ १०८३

पावेइ केइ चरणं अन्ने ठावेइ देसविरयम्मि ।

गाहेइ केइ सम्मं उप्पायइ वोहिवीयाइं ॥ १०८४

२५

सासणमुब्भासंती विहरइ सा जत्थ जत्थ देसम्मि ।

जायइ लोगो गुणगहणवावडो तत्थ सवत्थ [प. १४ B] ॥ १०८५

अह अन्नया कयाइं एगारसअंगधारिणी होउं ।

तवनिमसोसियंगी रिसिदत्ता गुरुअणुत्ताया ॥ १०८६

आलोइयपडिकंता सम्मं संघस्स रामणं काउं ।

भत्तपरिन्नपइन्नामंदरसिहरं समारूढा ॥ १०८७

चउसरणगमणतु(दु?)कडगरिहानु कडण(णु)मोयणं काउं ।

ज्ञायंती य सुणंती पंचनमोकारमविरामं ॥ १०८८

असुइवसमंससोणियचम्मट्टिण्हारुणारथीभत्थं ।	
मोत्तूण तणुं तणमित्र उणवन्नो मासभत्ते ॥	१०८९
कप्पे सणकुमारे अइसयरमणेअसुरविमाणम्मि ।	
सुरविसरकयाणंदो सुरिंदसामाणिओ देवो ॥	१०९०
कडयमणिमउडकुंडलतुडियाभरणोहि भूसियावयवो ।	८
हारद्वहारवत्थो (च्छो) दीहररेहंतवणमालो ॥	१०९१
विन्नायपुव्वजम्मो काउं सवाइ देवक्किच्चाइ ।	
अच्छरणमज्जगओ विलसइ एगंतसच्छंदो ॥	१०९२
एव महेसरदत्तो साहू साहूण सन्निहाणेण ।	
भत्तपरिन्नाणसणं काउणाराहिऊणं तो ॥	१०९३ ¹⁰
तत्थेव देवलोए सुरवइसामाणियत्तमणुपत्तो ।	
अवगयचारित्तफलो विलसइ सम्मत्तधिरंत्तित्तो ॥	१०९४
[नम्मयासुंदरिए सग्गमणं]	
कालेण कालकालं पवत्तिणी नम्मया वि नाऊण ।	
उवरियसव्वसद्धा सयलं संघं रमावित्ता ॥	१०९५ ¹⁰
समणीण सावियाण य विसेसओ वागरेइ उवएसं ।	
'आसायणं मुणीणं मणसा वि हु मा करेजाह ॥	१०९६
जो हीलइ साहुजणं स हीलणिजो भवे भवे होइ ।	
अकौसंतो वहवधणाइ पावेइ पइजम्मं ॥	१०९७
जो पुण देइ पहार समत्तजियबंधवाण साहूण ।	20
वज्जग्गिघोरजालावलीसु सो पच्चए नए ॥	१०९८
तत्थेव अत्थहाणी' होइ मुणीणं अवन्नयायाओ ।	
इट्टजणविप्पओगो [अ] कालमरणं च जीवाणं ॥	१०९९
अहव असज्जो देहे संजापइ कोइ दारुणो वाही ।	
हसिया वि रोवियवे होति निमित्तं न संदेहो ॥'	११०० ²⁵
एव भणिऊण फुडं कहेइ नीसेसमप्पणो चरियं ।	
जेण निसुएण जाओ सवेगो समणसट्ठीणं ॥	११०१
ताहे भत्तपरिन्नं सम्मं पालेइ मासपरिमाणं ।	
जीवियमरणाससप्पओगपरिवज्जियमईया ॥	११०२ ^८
चइऊण तणुकरकं पत्ता तत्थेव तइयकप्पम्मि ।	30
सुरनाहसमाणत्तं परियरआयप्पमाणोहि ॥	११०३

- तियसमहुयरालीलीढंपायारविंदो मणिकणयविचिचाकल्लसंपत्तसोहो ।
 पणमत्तियसरामारामणाखिचत्तित्तो न हि मुणइ स कालं जंतमचंतदीहं ॥ ११०४
- गीयं गंधवियाणं सुइसुहजणयं नूण तालाणुविदं
 नट्टं देवंगणाणं नयणमणहरं अंगहाराभिरामं ।
- ० गंधो कप्पूर [प. ३५ A] पारीपरिमलवहलो घाणसंतोसकारी
 फासो देवंगदेवीतणुसमणुगओ देहसोक्खस्स हेऊ ॥ ११०५
 सोक्खं एवेय्यारं ते संवेयंता निरंतरं ।
 सत्तसागरमाणं ते कालं पालितु आउयं ॥ ११०६
- तत्तो चइत्ता सुहसेसजुत्ता कुले पहाणम्मि महाविदेहे ।
- 10 अणुत्तरे साहुगुणे धरित्ता जाहिति मोक्खं धुयकम्मकोसं ॥ ११०७
 चरियमणहमेयं नन्मयासुंदरीए अबुहजणहियत्थं पायडत्थं पसत्थं ।
 भणियमसुहदुद्धीनासणत्थं जणाणं परहियरसिएहिं संतिच्चरिप्पहूहिं ॥ ११०८
 धम्मकहा पुण एसा जम्हा इह साहिओ इमो धम्मो ।
 सम्मत्ते जइयवं सिवसुहसंपत्तिहेउम्मि ॥ ११०९
- 15 वयभंगस्स निमिच्चं उवसग्गो नो मुणीण कायवो ।
 पालेयवं सीलं पाणच्चाए वि जत्तेण ॥ १११०
 चइऊण गेहवासं कायवो संजमो सुपरिसुद्धो ।
 नन्मयासुंदरिचरियं निरंतरं संभरंतेहिं ॥ ११११
 विविहपयसंपयाए कहाइ जइ किंचि ऊणमहियं वा ।
 20 भणियं पमायओ वा न संसओ तत्थ कायवो ॥ १११२
 एसा य कहा कहिया महिंदयुरीहिं नियर्यसीसेहिं ।
 अन्मत्थिएहि न उणो पंडिच्चपयडणनिमिच्चं ॥ १११३
 जो लिहइ जो लिहावइ वाएइ कहेइ मुणइ वा सम्मं ।
 तेसिं पवयणदेवी करेउ रक्खं पयत्तेण ॥ १११४
- 25 संतिं करेउ संतो संतियरो सयलजीवलोपस्स ।
 तह वंभसंतिजक्खो कयरक्खो समणसंघस्स ॥ १११५
 निम्माया एस कहा विक्कमसंवच्छरे वइकंते ।
 एकारसहिं सएहिं सत्तासीएहिं वरिसाणं ॥ १११६
 आसोयासियएगारसीए वारम्मि दिवसनाहस्स ।
 30 लिहिया पढमायरिसे मुणिणा गणिसीलचंदेण ॥ १११७
 ॥ श्रीः ॥ इति नर्मदासुन्दरीकथा समाप्ता ॥

॥ ग्रंथाग्रं १७५० ॥

सिरीदेवचंद्रसूरिकया
नम्मयासुंदरीकहा

(मूलशुद्धिप्रकरणवृत्त्यन्तर्ग्रथिता)

एत्थेव जंबुदीवे ^१ दीवे भरहद्धमज्जखंडम्मि ।	
अत्थि गुणोहनिहाणं ^२ वरनयरं वद्धमाणं ति ॥	१५
तस्स पद्द सिरिमोरियवंसप्पभवो कुणालअंगरुहो ।	
तिक्खंडपुहइंसामी अत्थि निवो संपई नाम ॥	२
अन्नो वि तत्थ नीसेसगुणमओ उसभसेणसत्थाहो ।	
अत्थि जिणधम्मनिरओ वीरमई तस्स वरभज्जा ॥	३
तीसे य दुण्णिं पुत्ता सहदेवो तह य वीरदासो ^३ त्ति ।	१०
रिसिदत्ता वि यं धूया पभूयनारीयणपहाणा ॥	४
तीसे य रूवजोवणलुद्धा वरया अयंति ^४ रिद्धिजुया ।	
न य देइ ताणं जणओ मिच्छादिट्ठि ^५ त्ति काळण ॥	५
भणइं—‘दरिदुओ वि हु रूवविहीणो ^६ ’ वि जिणवरनयम्मि ।	
जो होही निकंपो ^७ दायवा तस्स मे एसा ॥’	६ १५
एवं ^८ सुणिय पइणं ^९ समागओ कूवचंद्रंनयराओ ।	
नामेण रुद्धत्तो महेसरो तत्थ सत्थेण ॥	७
अह संकामिय भंडं नियमित्तकुवेरदत्तगेहम्मि ।	
तवीहीएं निविट्ठो ^{१०} जावञ्छइ ताव नयरपहे ^{११} ॥	८
निययसहीयणजुत्तं निग्गच्छंतं ^{१२} निएइ रिसिदत्तं ।	२०
तं दट्ठणं एसो विट्ठो मयणस्स वाणेहिं ॥	९
‘का मित्त ! इमा कण्ठां ?’ पुट्ठे सो कहइ तस्सरूवं तु ।	
तत्तो तल्लोहेणं गच्छइ सो छरिपासम्मि ॥	१०

१ L दीवे. २ L गुणोहनिवासं. AB गुणोहनिहाणं. CD गुणाण निवासं. ३ L अंभरहसामी.
४ L दुद्धि. ५ L दासु त्ति. ६ L दत्ता वरधूया. ७ L लुप्पणं. ८ L अइति.
९ L नयरिइ ताणं. १० AB मिच्छावाह त्ति. ११ L पभणइ. १२ L विट्ठो. १३ L
निकंपो. १४ AB एवं. १५ L सुणिय पइयं. १६ L कूवचंद्रं. १७ L तदीदीए निमित्तो-
विट्ठो. AB निविट्ठो. १८ L नयरपहे. १९ L नियच्छती. २० L कथा.

- जाओ य कवडसङ्गो जिणगुलंपूयाइएसु बहुदवं ।
वियरई, अहवा पुरिसो रागंधो किं च न हु कुजा ॥ ११
- तो दहुं तचरियं अचंतं रंजिओ उसभसेणो ।
सयमेव देइ कण्णं वीवाहं कुणइ रिद्धीए ॥ १२
- ६ भुंजंतो वरभोए चिद्धइ जा तत्थ रुद्धत्तो सो ।
तां पिउणा से लेहो आहवणत्थं तु पट्टविओ ॥ १३
- तब्भावत्थं नाउं ससुराओ मोइऊण अप्पाणं ।
रिसिदत्ताए संहिओ संपत्तो कूववंद्रंमि ॥ १४
- ३ अंभिनंदिओ "पिइ-माईएहिं चिद्धइ ताहं सुहेण सो ।
१० कवडगहिय चि दूरं दूरेणं मुयइ जिणधम्मं ॥ १५
- रिसिदत्ता वि हु मिच्छत्तसंगदोसेण दूसिया अहियं ।
मोचूणं जिणधम्मं धणियं निद्धंघसा जाया ॥ १६
- ७ तं नाउं जणएहिं वि आलावाइ विवजियं सबं ।
जोयणदुगमित्तं पि हु संजायं जलहिपारं च (व ?) ॥ १७
- १५ मयमत्ताणं ताणं विसयपसत्ताण अन्नया जाओ ।
रिसिदत्ताए पुत्तो रूवेणं सुरकुमारो व ॥ १८
- तस्स महेसरदत्तो ठचियं नामं गुरूहिं समयम्मि ।
कालेण परिणयवओ उद्दामं जोवणं पत्तो ॥ १९
- एत्तो य वड्डंमाणे पुरम्मि रिसिदंत्तजिद्धभाउस्सं ।
२० सहदेवस्स उ भजा सुंदरिनामा अणन्नसमा ॥ २०
- जिणधम्मरया निच्चं भुंजंतो नियपियेणं सह भोए ।
गन्भवई संजाया उप्पजइ डोहलो तत्तो ॥ २१
- जाणामि जइ पिएणं समयं मज्जामि नम्मयासलिले ।
बहुपरिवारसमग्गो तम्मि अपुजंतए तत्तो ॥ २२

कंठगयपाणी सा जाया अचंतदुब्वलसरीरा ।	
चिंतावन्ना चिड्डइ तं दहुं भणइ सहदेवो ॥	२३
‘किं तुह पिए ! न पुजइ जं जायौ एरिसां सरीरेण ? !’	
भणइ इमा—‘मह पिययम ! मणम्मि नणु डोहलो गरुओ ॥ २४	
जाओ गवभवसेणं जइ किरं मज्जामि नम्मयांसलिले ।	५
तुमए सह’ तो एसो आसासियं कुणइ सामग्गि ॥	२५
वहुवणिउत्तसमेओ गिण्हइ नाणाविहाइं पणियाइं ।	
काऊण महासत्थं चलिओ अह सोहणदिणम्मि ॥	२६
अणवरयपयाणेहिं वियरंतो’ अत्थवित्थरं पत्तो । ;	
नम्मयंनईएँ तीरे आवासइ सोहणपएसे ॥	२७ 10
दड्डण नम्मयं तो बहुतरलतरंगरेहिंवावत्तं ।	
अइगरुयविभूईं ^{१३} पियाँएँ सह मज्जणं कुणइ ॥	२८
संपुण्णे डोहलएँ तत्थेव य नम्मयापुरं नाम ।	
रम्मनयरं ^{१४} निवेशिय कारावइ वरजिणाययणं ॥	२९
तं सोउं सव्वत्तो आगच्छइ तत्थ भूरि वणिलोगो’ ।	15
जायइ र्थं महालाभो पसिद्धमेवं ^{१५} पुरं जातं ॥	३०
अह सुंदरी वि तत्थेव वरपुरे नियगिहे’ निवसमाणी ।	
पसवइ पसत्थदिवसे वरकन्नं तीएँ सहदेवो ॥	३१
कारइ वद्धावणयं परित्तुट्ठो जेट्टपुत्तजम्मे’ व ।	
विहियं च तीएँ नामं जइ नम्मयसुंदरी एसा ॥	३२ 20
कमसो परिवट्ठंती जाया नीसेसवरकलाकुसला ।	
सरमंडलं च सबं विन्नायं अह विसेसेण ॥	३३
पत्ता य जुव्वणं सा असेसतरुणयणमणविमोहणयं ।	
तत्तो परा पसिद्धी संजाया तीएँ सव्वत्थ ॥	३४
सोऊण तीएँ रूवं रिसिद्धत्ता दुक्खिया विचित्तेइ ।	23
‘कह मह पुत्तस्स इमा होही भजा वरा कण्णा ? ॥	३५

१ L कंठगहणप्यणा. २ L दुब्वल. ३ A B 'जइ संजाया. ४ L एरिसी सरीरेण.
 ५ L किरि. ६ L नमया. ७ L आसासि कुण. ८ L 'यणिभोपिसमेभो.
 ९ O D गिण्हिय. १० L विद्धसंयो. ११ L नम्मया. १२ L 'रेहिंरा. १३ L 'विभूहए.
 १४ O D विण्ण. L वियाह. १५ L सपुण्णोहलाए. १६ L 'नयरम्मिये. १७ A B वणिलोगो.
 १८ L जायइ महा. १९ O D 'दनेयं. २० L निवपुरे निवत्त. २१ L विट्टपुत्तजम्मेय.

	हा हा ! अहं अपुण्णां विवज्जिया जा समत्थेसयणेहिं ।	
	अहवा किच्चियमेत्तं ^१ एयं परिचत्तधम्माए ॥	३६
	आलावो वि हु जेहिं परिचत्तो ते कहं महं कण्णं ^२ ।	
	दिति ^३ इय माणसेणं दुक्खेणं रोत्रए एसा ॥	३७
5	त्तं दद्वुणं भत्ता पुच्छइ— 'किं पिययमे ! तुहं दुक्खं ।	
	साहीणे वि ममम्मी ^४ भणसु तयं ^५ जेण अवणेमि ॥'	३८
	तो सा कहेइ सबं तं सोऊणं पयंपई पुत्तो ।	
	'तार्य ! विसजेहे ममं ^६ जेणाहं तत्थ वच्चाभि ॥	३९
	विणयाइएहिं ^७ सबे ^८ आराहिच्चा मए इमा कण्णां ।	
10	परिणेयवाइवस्सं कायवो जणणिसंतोसो ॥'	४०
	तो विविहपणियभंडेहिं ^९ पूरियं अइमहंतयं सत्थं ^{१०} ।	
	काऊणं जणएणं विसज्जिओ नम्मयानयरे ॥	४१
	पत्तो य तत्थ वाहिं सत्थस्स निवेसणं करेऊणं ।	
	मायामहस्स गेहं पविसइ सुपसत्थदियहम्मि ॥	४२
15	मायामहमाईएँ सयणे दद्वुण हरिसिओ ^{११} धणियं ।	
	गेहागयं ति लोमट्टिइइ ^{१२} गोरविहिं ^{१३} इयरे वि ^{१४} ॥	४३
	विणयाइएहिं ^{१५} सबे तत्थ वसंतोऽणुरंजएँ एसो ।	
	मग्गइ य आयरेणं तं कण्णं ^{१६} ते वि नो तस्स ॥	४४
	दिति तओ तेण इमे अच्चत्थं ^{१७} जाइया तवो ^{१८} ते वि ।	
20	कारविय विविहसवहे ^{१९} दिति तयं अन्नदियहम्मि ॥	४५
	जाए धम्मविषारे कण्णावयणेहिं ^{२०} साहुपडिबुद्धो ।	
	सद्धम्मभावियमई ^{२१} जातो अह सावगो ^{२२} परमो ॥	४६
	तो तुट्ठा जणयाई पाणिग्गहणं ^{२३} विहीएँ कारेति ^{२४} ।	
	भुंजइ विसिद्धभोए तीए समं धम्मकयचिच्चो ॥	४७

१ L अपुष्ठा. २ L समत्त°. ३ L मित्त. ४ L कण्णं. ५ L पिच्छइ. ६ AB पद्दम्मी.
 ७ L 'सु सुभं जे'. ८ L सो य वित्त°. ९ CD विसजेहिं. L विसजेसि. १० L समं. ११ L
 विणयाइहिं. १२ AB सन्न. L सन्नेहिं. १३ L कच्चा. १४ L सो विविहहरणियभंडेहिं.
 १५ L सव्वं. १६ L मायामहमाइए. १७ AB हरसिओ. १८ L लोमट्टिइए. १९ AB
 गोरवहिं. CD गोरवपहिं. २० AB इयरेहिं. २१ L विणयाइहिं. २२ L णुरंजइ.
 २३ L कच्च. २४ L अच्चय. २५ L तओ. २६ L सव्वेहिं. २७ L कच्चासयणेहिं.
 २८ L सद्धम्मसावियमई जाओ. २९ L सावओ. ३० L रगहण. ३१ L कारिति.

केण य कालेण तओ ^१ नियनयरं जाइ नम्मयासहिओ ।	
जणयाईपडिवत्तीपुव्वं पविसरइ नियगेहे ॥	४८
सास्रससुराईणं पडिवत्तिं नम्मया विहेऊणं ।	
चिड्डइ विणएण तओ अप्पवसं कुणइ सबं पि ॥	४९
सो वि महेसरदत्तो धम्मम्मि दढो कयत्थमप्पाणं ।	५
लाभेणं तीएँ मन्नइ विलसई नाणाविणोएहिं ॥	५०
रिसिदत्ता वि पुणो वि हु पडिवज्जई पुव्वसेविर्यं धम्मं ।	
अह अन्नया कयाई सा नम्मयासुंदरी हिट्ठो ॥	५१
आयरिसे नियंघयणं पलोयमाणां गवक्खमारूढा ।	
जा चिड्डइ ता साहू तत्थ तले कह वि संपत्तो ॥	५२ ^{१०}
तो ^२ तीएँ ^३ पमायपरव्वसाएँ अनिरूविऊण पक्खित्ता ।	
पिक्कां मुणिस्स सीसे तो ^४ कुविओ जंपए साहू ॥	५३
'जेणाहं पिक्काए भरिओ सबंगयंपि(मि) ^५ ' सो पावो ।	
पियविप्पओगदुक्खं मह वयणेणं समणुभवउ ॥	५४
बहुविहदुक्खकिलंतो पभूयकालं तु मज्ज वयणेणं । ^६	१५
तं सोउं नम्मयासुंदरी वि सहस च्चि संभंता ॥	५५
उत्तरिय गवक्खाओ निंदंती अप्पयं बहुपयारं ^७ ।	
ल्लहिंत्तो वत्थेणं पणमइ मुणिचलणजुयलम्मि ॥	५६
परमेणं विणएणं खामित्ता - 'भणइ जगजियाणंद ! ।	
संसारियसोक्खाइं ^८ मा मह एवं पणासेहि ॥	५७ ^{२०}
धिद्धी ! अहं अणजा जीईं ^९ पमायाउ एरिसं काउं ।	
बहुविहदुक्खसमुदे खित्तो अइभीसणे अप्पा ॥	५८
अजं चिय सामि ! महं सवाइं ^{१०} पणट्ठयाइं ^{११} सोक्खाइं ^{१२} ।	
अज्ज अहं संजाया पाविट्ठाणं पि ^{१३} पावयरी ॥	५९
तुम्हारिसा महायस ! कुणंति दुहियाण उवरि कारुणं ^{१४} ।	२५
ता करुणारससायर ! भयवं ! अवणेहि महं ^{१५} सावं ॥'	६०

१ L केण य कालेण इमो तओ. २ L लभेण. ३ L विलसई. ४ A B पडिवज्जिय.
 ५ L विट्ठा. ६ L 'से णयवयणं. ७ L 'माणी. ८ तो is not found in L. ९ L तीए य पमा.
 १० L पेक्खा. ११ L ता. १२ A B सव्वगियपि. १३ L नम्मया. १४ L 'पयारं.
 १५ L ल्लहाविय वत्थे. १६ L 'मुखाइ. १७ L जीए. १८ A B सवाइ. १९ L पणडयाइं.
 २० L मुक्खाइ. २१ A B 'ट्ठाणं तु पाय. २२ L कारुणं. २३ O D मन.

- इय विलवन्ती बहुहा भणिया उवओगपुव्वयं मुणिणा ।
 'मा मा विलवसु मुद्रे ! एवं अइदुक्खंसंतत्ता ॥ ६१
- कोवचसमुधगएणं दिण्णो' सावो तुहं मए भदे ! ।
 संपइ पसण्णाहियओ' तुह उवरिं नत्थि मे' कोवो ॥ ६२
- ५ किंतु अणाभोगेणं वि भणियो सावो' हु भावियो एसो ।
 तुमए अन्नभवंतरसुनिकाइयकम्मदोसेणं ॥ ६३
- पियंविहरहमहादुक्खं अणुभवियव्वं तए चिरं' कालं ।
 न हु नियकयकम्माणं संसारे लुट्टए को वि ॥ ६४
- १० वच्छे ! हसमाणेहिं जं वज्जइ पावयं इह जिएहिं ।
 रोवंतेहिं' तयं खलु नित्थरियव्वं न संदेहो ॥' ६५
- तो नाउं परमत्थं वंदिय साहं विसज्जियो तीए ।
 तम्मि गए रुयमाणी' पिएणं पुट्टा कहइ सबं ॥ ६६
- आसासिऊण तेण वि भणिया कुण जिणंजईण पूयाई ।
 दुरियविधायणहेउं न हु रुत्तेणं हवइ किं पि ॥ ६७
- १५ पडिवज्जिय तवयणं' कुणइ तवं पूयए जिणाईए ।
 कइहिं वि' दिण्णेहिं ततो पुणो वि भोगप्परा जाया ॥ ६८
- एवं परिगलमाणे काले मित्तेहिं एरिसं भणियो ।
 सो हु महेसरदत्तो एगंते ठविय सबेहिं ॥ ६९
- 'अत्थोवज्जणकालो मित्त ! इमो वट्टए सुपुरिसाणं ।
 पुवपुरिसज्जियत्थं लज्जिजइ विलसमाणेहिं ॥ ७०
- ता गंतु जवणदीवं विट्ठविचा नियमुयाहिं' बहुदवं ।
 विलसामो' तवयणं पडिवज्जइ रंजियो एसो ॥ ७१
- अह महयाकट्ठेणं जणणी-जणयानं मोक्खलावेउं' ।
 गिण्हइ बहुप्पयारं जं जं भंडं तहिं जाइ ॥ ७२
- २५ भणिया य नम्मयासुंदरी वि- 'कंते' ! समुदपारम्मि ।
 गंतवं मह होही चिट्ठसु ता तं सुहेणेत्य ॥ ७३

१ L 'दुखं'. २ L विओ. ३ OD सावो मए तुमं भदे. ४ L 'हियए तुह. ५ L 'रिय मह को'. ६ L 'भोगेणं भणियो. ७ AB भावो. ८ L 'सुनिकाइय'. ९ L इय- विरह'. १० OD तए बहुं कालं. ११ L रोयतेहिं. १२ L ताहु. १३ AB रुयमाणी. १४ L विदेण. १५ कुण जईण'. १६ L तवयणा. १७ L वेदवि. १८ L 'भूयाहिं. १९ OD 'जणयाणि. २० L मुक्खलावेउं. २१ L गिण्हइ. २२ L वि कंते समु'.

जम्हा अइसुकुमालं तुह देहं न ह्रु सहिस्सई कट्टं ।	
तम्हा देव-गुरूणं भक्तिपरा चिट्ठ अणुदियहं ।।'	७४
तो भणइ इमा - 'पिययम ! मा जंपसु एरिसाई वयणाइं ।	
जम्हा उं तुज्झ विरहं नं समत्था विसहिउं अहयं' ॥	७५
कट्टं पि तए समयं वचंतीए अईव सुहजणयं ।	५
ता निच्छएण तुमए सह गंतवं मए नाह ! ॥'	७६
तन्नेहमोहियमई पडिवज्जिय तो महंतसत्थेण ।	
गंतूण जलहितीरे आरुहइ पहाणवहणेसु ॥	७७
जा जाइ जलहिमज्जे पहाणअणुकूलवायजोगेण ।	
ताव तहिं केणावि ह्रु उग्गीयं महुरसदेण ॥	७८ 10
तं सोऊणं वाला सरलक्खणजाणिया पहिट्ठसुही' ।	
जंपइ - 'एसो पिययम ! गायई कसिणच्छवी पुरिसो ॥	७९
अइधूलंपाणिजुयलो वव्वरकेसो रणम्मि दुज्जेओ' ।	
उण्णयंवच्छो साहस्सिओ य वत्तीसवारिसिओ' ॥	८०
गुज्झम्मिं य रत्तमसो इमस्स ऊरुम्मिं सामला रेहा ।'	15
इय सोउं से भत्तां गयनेहो' चित्तए एवं ॥	८१
'नूणं इमेण समयं वसइ इमा तो' वियाणई एवं ।	
ता निच्छएण असई एसा अचंतपाविट्ठा ॥	८२
आसि पुरा मह हियए महासई साविया इमा दइर्या ।	
किं तु कयं मसिकुचर्यंदाणमिमीए कुलदुगे वि ॥	८३ 20
ता किं खिवामि एवं उयहिम्मिं उयाहु मोडिउं गलयं ।	
मारेमि' आरडंती किं वा घाएमि छुरियाए ॥'	८४
इय चित्तं जावेसो बहुविहमिच्छावियप्पपरिकलिओ ।	
ता कूवयट्ठियनरो' जंपइ - 'रे धरह वहणाइं ॥	८५
एसो रक्खसदीवो गिण्हंइ इह नीरइंधणोईयं ।'	25
ते वि तयं पडिवज्जिय धरंति तत्थेव वहणाइं ॥	८६

१ L जम्हा. २ L 'म्हा ह्रु तु'. ३ CD 'हं असमत्था. ४ L विसहियं अहियं. ५ L सरलक्खणजाणया पहिट्ठसुही. ६ L जंपइ पिययम गीयइ एसो जंपइ कसिण'. ७ L अइसुकु'. ८ L वव्वरकेसा रणम्मि पुच्छेउं. ९ L उण्णयवच्छा. १० L 'वारसिओ. ११ L गुस्सम्मि रत्त'. १२ L उरम्मि. १३ L सत्ता. १४ L 'नेहं. १५ L इमा विया'. १६ L दईया. १७ L 'कुचय'. १८ L उवहिम्मि. १९ L मारेमे. २० L चित्तिय. २१ L ता कूवयट्ठियुरिसो. २२ L गिण्हह. २३ L 'वंधणा'.

	पेच्छंति ^१ तयं दीपं गिण्हंती ^२ इंधणाइयं सव्वे ।	
	सो वि महेसरदत्तो मायाए जंपए एवं ॥	८७
	'अइरमणीओ ^३ दीवो सुंदरि ! ता उचरित्तु पेच्छामो ^४ ।'	
	सा वि परित्तुट्ठचित्ता तेण समं भमइ दीवम्मि ॥	८८
०	अण्णण्णोसुं वणेसुं कमेणं पिच्छंति सरवरं एकं ।	
•	उत्तुंगपालिसंठियनाणाविहत्तरुधरसणाहं ॥	८९
	अइसच्छंसाउसीयलजलपुण्णं सयलजलयरसणाहं ।	
	दट्ठण तयं मजंति दो वि तत्तो वि उचरित्तुं ॥	९०
	जा तव्वणगहणेसुं ^५ भमंति ता सच्चवंति ^६ एगत्य ।	
10	रमणीयलयाहरयं तं मज्झं करिय सत्थरयं ॥	९१
	दोण्णि वि सुवण्णयाइं सण्णेणं निहावसं गया वाला ।	
	तो चिंतइ से भत्ता निग्घिणहियओ जहा 'एत्थं ॥	९२
	सुंचामि इमं जेणं मरइ सयं चैव एगिया रण्णे ^७ ।'	
	इय चिंत्तिउण सणियं ^८ सणियं उस्सकिउं ^९ जाइ ॥	९३
15	वहणेसुं विलवंतो 'माइल्लो' उच्च-उच्चसदेहिं ।	
	सत्थिल्लएहिं पुट्ठो - 'रुयसि ^{१०} किमत्थं ?' ति सो ^{११} भणइ ॥ ९४	
	'सा मम भज्जा भाउय ! सद्धा घोरेण छुहियंरक्खेण ।	
	तं दट्ठुं भयभीओ अहमेत्थ पलाइउं ^{१२} पत्तो ॥	९५
	तो पूरह वहणाइं मा एत्थ समागमिस्सइं रक्खो ।'	
20	ते वि तओ भयभीया पूरंति झड ति वहणाइं ॥	९६
	सो वि हु आहाराइं दुक्खवंतो व मुच्चंइ सण्णेण ।	
	रोवंइ विलवइ कुट्टइ उरसिरमाइंणि ^{१३} मायाए ॥	९७
	हियएणं पुण तुट्ठो ^{१४} चिंतइ नणु सोहणं इमं जायं ।	
	जं लोमग्गवाओ ^{१५} वि हु परिहरिओ एवविहियम्मि ॥	९८

१ L पिच्छंति. २ L गिण्हती. ३ L समणीओ. ४ L पिच्छामो. ५ L अहणेसुं.
 ६ L कमेण. ७ O D अइअच्छं. ८ L एतियजलपुण्णं. ९ L जाव य यणगहणेसुं.
 १० L सच्चवंति. ११ L बुच्चवि सुच्चति सण्णेण. Blank space is found in A B for the
 lines from निहावसं (inclusive) upto the letters खेमे (inclusive) of खेमेणं in verse
 १०१. १२ L इत्थ. १३ L एगिया रक्खे. १४ L सयणि. १५ L ओस्सकिय. १६ L
 रुयसि. १७ L ति तो भं. १८ L सुरिय. १९ L अहमित्थ पलाइय. २० हुक्खकतो.
 २१ मुच्चइ. २१ O D तह विल. २२ L माइण. २३ L हियएण परित्तुओ.
 २४ L जं लोमग्गवाओ.

सत्थिछएहिं तत्तो पडिवोहिय भोइओ ^१ इमो वि तओ ।	
अइमहया कट्टेण संजाओ विगयसोगो ^२ व ॥	९९
पत्ता य जवणदीवं सवेसि वि ^३ हिययवंछियाओ वि ।	
जाओ अहिओ लाभो कमेण गिण्हिनुं पडिपणिए ॥	१००
वल्लिऊणं खेमेणं पत्ता सवे वि कूववंद्रम्मिं ।	५
सो वि महेसरदत्तो अक्खइ सयणाण रोवंतो ॥	१०१
जह - 'मह दइया खद्धा रक्खसदीवम्मि घोररक्खेण ।'	
ते वि तओ दुक्खत्ता कुणंति तीसे मयगकिच्चं ^४ ॥	१०२
परिणाविओ य एसो अणं ^५ कुलवालिपं अइसुरूवं ।	
तीए य वद्धनेहो भुंजइ भोगे अणणसमे ^६ ॥	१०३ 10
एत्तो ^७ वि नम्मयासुंदरी वि जा उट्ठियां खणद्धेण ।	
तो न हु पिच्छंइ कंतं तत्थ तओ चिंतए एवं ॥	१०४
'नूणं परिहासेणं लुको ^८ न पुं होहिइ महं दइओ ।'	
वाहरइ तओ - 'पिययम ! देसु महं ^९ दंसणं सिग्घं ॥	१०५
मा कुण बहुपरिहासं वाढं उत्तम्मए महं हिययं ।'	15
जा एइ न एवं पि ^{१०} हु सासंका उट्ठिउं ^{११} ताव ॥	१०६
परिमग्गइ सबत्तो तह वि अपिच्छंतियां सरे जाइ ।	
भमंइ य चणविचरेसुं ^{१२} कुणभाणी बहुविहे सदे ॥	१०७
'हा नाह ! ममं मोत्तुं ^{१३} दुहियमणाहं कहिं गओ इण्हि ^{१४} ।'	
सोऊणं पडिसहं ^{१५} धावइ तो ^{१६} तम्मुही वाला ॥	१०८ 20
विज्जंती खइरंफंटएहिं पाएसु गलियंरुहिरोहा ।	
गिरिविचरे भमिऊणं पुणो वि सा जइ लयंहरए ॥	१०९
एत्यंतरम्मि खरो दहूणं तीए तारिसमवत्थं ।	
पडिकाउं अचयंतो लजाए व दूरमोसरिओ ^{१७} ॥	११०

१ L 'वोहिया भाइओ. २ L 'सोगुं प्य. ३ L सवे वि हु हियं. ४ L गिण्हिनु. ५ L 'वंदम्मि. ६ L कुणंति तीसेसमयकिच्चं. ७ L भवं. ८ L 'सुरूवं. ९ L भोए भनसमे. १० A B इत्तो. ११ L उट्ठिया. १२ L विरत्तइ. १३ A B विहको. L लिक्को. १४ O D न हु हो. १५ L देसि मभं. १६ L उपरमप. १७ L एवं वि. १८ L उट्ठिया. १९ L अपिच्छंतया. २० L समइ. २१ A B 'विचरेसु. २२ L मंइ सुणुं. २३ L इण्हि. २४ A B परिसरे. २५ L धाइ तओ तम्मुही. २६ L साइए. २७ L गदियदइ. २८ O D खइइ. २९ L 'नोसतीओ.

	अथगिरीं सरो ल्हसिउं अवरोयहिम्मि निव्वुडो ^१ ।	
	अहवा अत्थमइ चिय सरो पडिकाउमचयंतो ॥	१११
	एत्थंतरम्मि तो सा तत्थेव लयाहरम्मि परिखिन्ना ।	
	सोगत्ता वीहंती नुवञ्जए पल्लवत्थरणे ॥	११२
5	उत्थरइं य तमनियरो सव्वत्थोवहयंलोयणप्यसरो ।	
	अहव पसरंति मलिणां परितुट्ठा मिचनासम्मि ॥	११३
	इय जा रणंतरेकं चिट्ठइ सा दुक्खिया तहिं वाला ।	
	ता उग्गमेइ राया राय व तमारिखयकारी ॥	११४
	तं दट्ठूंससिया मण्णइ उज्जीवियं व ^२ अप्पाणं ^३ ।	
10	अहवा पीऊसरुइं आसासइ जं किमच्छेइं ^४ ॥	११५
	तो बहुविहचिंतावाउलाइं अइदुक्खियाए सा स्यणी ।	
	चउजामनिम्मिया वि हु जामसहसं व चोलीणा ॥	११६
	अह उग्गयम्मिं सरे सा नम्मयंसुंदरी दुग्गुणदुक्खा ।	
	पुण रोविउं पयत्ता सुमरिय नियनाहगुणनियरं ॥	११७

15

अवि य-

	'हा पडिचण्णयंवेच्छल ! दक्खिन्नयनीरपूरसरिनाह ! ।	
	हा करुणायर ! अहयं ^५ कह मुवा एकिया रण्णे ^६ ॥'	११८
	एवं ^७ विलयंती सा पुणो ^८ वि गच्छइ सरोवरं तेण ।	
	पुणरवि हिंडइ रण्णे ^९ पुच्छंती हरिणिमाइं उ ^{१०} ॥	११९
20	'किं दिट्ठो मह भत्ता कत्थंइं तुत्थमेहिं एत्थ भमडंतो ? ।'	
	पडिसइं सोजणं पविसइ गिरिकुद्धरमज्झम्मि ॥	१२०
	तत्थ वि तमपेच्छंती ^{११} पुणो वि निग्गच्छइं तओ एरं ।	
	येत्थीणा पंच दिणा आहारविचरिज्जियाइं ददं ॥	१२१
	अह छट्ठम्मि दिणम्मी भमडंती जाइ उयंहितीरम्मि ।	
25	जत्थाऽऽसि पंचहणाइं चित्तइ तं सुण्णयं ^{१२} ददं ॥	१२२

१ L अधिगिरीउ. २ L निव्वुडो. ३ L इत्थं. ४ L सुव्वमए. ५ L उच्छरइ.
 ६ A B हिमं. ७ L सव्वत्थो पुइयलो. ८ L मसिणा परिसुट्ठा. ९ L उत्तिकं.
 १० L दट्ठूणं स. ११ OD 'वियं तु अ'. १२ L मएइ उज्जीविग्गयण्य भएण. १३ L
 आलासइ व वि मच्छेइ १४ L वाउलाए. १५ L उदयम्मि १६ L घमय. १७ L
 पवय. १८ L णायर निय अहिय कह. १९ L एकिया अह रत्ते. २० L इय विउ.°
 २१ L पुण. २२ L रत्ते. २३ A B हरिणमाइंए. L हरिणिमाइंणि २४ OD कथय
 २५ L 'विच्छंती. २६ L 'पजियाए. २७ L उचहिं. २८ L यएहं. २९ L सुधयं.

‘रे रे जीव ! अलक्षण ! मुहाएँ किं खिजसे तुमं एवं ।	
जं अन्नभवोवत्तं तं को हु पणासिउं सत्तो ॥	१२३
रे जीव ! तया मुणिणा आइइं जं तयं इमं मण्णे ^१ ।	
ता सम्मभावणाए सहसु तयं किं व रुण्णेणं ^२ ? ॥’	१२४
इय चिंतिऊण तो सा गंतूण सरोवरम्मि नियदेहं ।	५
पक्खालिय संठाविय ठवणं तो वंदई देवे ^३ ॥	१२५
काऊण पाणवित्तिं फलेहिं तो गिरिगुहायं मज्झम्मि ।	
मद्धियमयजिणपडिमं काउं वंदेइ ^४ भत्तीए ॥	१२६
पयई वरकुसुमेहिं कुणइ वलिं बहुफलेहिं पकेहिं ^५ ।	
रोमंचंचियदेहा संथुणइ मणोहरगिराए ॥	१२७ 10

अवि य-

‘जय संसारमहोयहिनिबुद्धजंतूण तारणतरंड ! ।	
जय भयंभीयजणाणं सरणय ! जिणनाह ! जगपणय ! ॥	१२८
जय दुहियाणं दुहहर ! रागदोसोरिविरियनिदलण ! ।	
जय मोहमल्लमूरण ! जय चिंताचत्ते ! जिणनाह ! ॥	१२९ 15
जय निदापरिवजिय ! कुहापिवासाजराभयविमुक्क ! ।	
मयमार्येखेयवजिय ! गयजम्मणमरण ! जय नोई ! ॥	१३०
जय हिअंविम्वहय ! अपमाय ! देव ! सासयसुहम्मि संपत्त ! ।	
सिवपुरपवेसणेणं कुणसु दयं मज्झ दुहियाए ॥’	१३१
इय जिणथुइजुत्ताए सुनिकाइयकम्ममणुहवंतीए ।	20
जा जाइ कोई कालो ता चिंतइ अन्नया एसा ॥	१३२
‘जइ कह वि भरहवासे गमणं मह होइ पुण्णंजोएण ।	
तो सव्वसंगचायं काऊण वयं गहिस्सामि ॥’	१३३
इय चिंतिऊण रयणायरस्स तीरम्मि उब्भिभयं ^६ तीए ।	
चिंधं महामहंतं ^७ जं पयडइ भिन्नरहणं ति ^८ ॥	१३४ 25

१ L मुहाइ. २ L वोवत्तं. ३ L सियं. ४ L मज्जे. ५ L समभा. ६ L सहसु.
 ७ L रुद्धेणं. ८ L तो वदए देवो. ९ L सुहाए. १० L मंडियजिणविब काउं
 डवेइ. ११ L पृहय. १२ L कुणइ बहुभतिग्भरनिग्भरेहिं. १३ L भवभीयं.
 १४ L दोसारि. १५ A B चिंतावत्त. १६ L मयसेसखेयं. १७ CD मरणपरिमुक्क.
 L मरणभरमोह. १८ L हियलि. १९ A B जत्ताए. २० L को वि कालो. २१ L पुब्भं.
 २२ L उद्दिपं. २३ L विव महे महत्त. २४ A B वहणित्तं.

- एतथंतरम्मि तीसे चुल्लपिया वीरदासनांमो जो ।
 वन्वरकूलं जंतो पत्तो तम्मि य पएसम्मि ॥ १३५
- दडूण तथं चिथं लंवाविय पवहणं समुत्तरिउं ।
 पयमग्गेणं पत्तो धुणइ जिणं नम्मया जत्थ ॥ १३६
- 5 सौऊण तीएँ सदं सासंको नम्मया किमेस ति ।
 जा पत्तो दिट्ठिपहे ता सहसां उट्ठिया बाला ॥ १३७
- दडूण चुल्लपियरं कंठम्मि विलगिउं घणं रुत्तां ।
 सो वि तयं ओलक्खियं मुंचइ नयणेहिं सलिलोहं ॥ १३८
- 10 पुट्ठा य - 'किं गुणोयहि! वच्छे! तं इत्थ एकिया रण्णे' ।
 सा वि असेसं वत्तं जं जहवचं परिकहेइ ॥ १३९
- 'पेच्छंह विहिणो दुव्विलसियं' ति भणिऊण नेइ तं वहणे ।
 ण्हाणाईं काराविय भुंजावइ भोयगाईंहिं ॥ १४०
- चलिओ य ततो^{११} कमसो पत्तो अणुकूलवायजोगेण ।
 वन्वरकूले^{१२} तत्तो ताडावइ पडउट्ठिं^{१३} रम्मं ॥ १४१
- 15 उच्चारिय भंडाइं पडउट्ठिमज्झम्मि नम्मयं^{१४} ठवियं ।
 गिण्हिय उवायणाईं^{१५} गच्छइ नरनाहपासम्मि ॥ १४२
- नरवइणा सम्माणे विट्ठिए तो^{१६} जाइ निययठाणम्मि ।
 जावडच्छइ^{१७} कइ वि दिणे ता जं जायं तयं सुणह ॥ १४३
- अत्थि तहिं वत्थवां हरिणी नामेण सुंदरा गणिया ।
 नीसेसकलाकुसला गौरवा नरवारिदस्स ॥ १४४
- 20 वेसायणप्पहाणां उब्भडलावण्णां जोवणुम्मत्ता ।
 सोहग्गवरपडागां सुपसिद्धा रिद्धिपरिकलिया ॥ १४५
- सा रण्णा परिभणिषा - 'समत्थवेसाण भाडियंविभाणं ।
 गिण्है तुमं मज्झं पुण विडविसि जं तं^{१८} तयं देयं ॥ १४६

- जो य इह पोयसामी आगमिही सो य अट्टसहसं तु ।
दीणाराणं देही तुज्झं^१ मज्झ प्पसाएणं^२ ॥' १४७
- एसा तत्थ ववत्था वेसाणं अत्थि राइणां समयं ।
हरिणीए^३ तओ चेडी पट्टविया वीरदासस्स ॥ १४८
- पासम्मि तीए भणिओ सो जह - 'वाहरइ हरिणी(णि)या तुब्भे^४ ।'^५
तेण वि सा पडिभणिया - 'जइ वि हु रुवाइगुणं कलिया ॥ १४९
- अणित्थी^६ तह वि अहं भुंजामि न^७ वज्जितं नियकलत्तं ।'
तीए वि तओ भणियं - 'आगंतवं^८ तए तह वि' ॥ १५०
- तो जाणिय भावत्थो अप्पइ दीणारसहसंमट्टहियं ।
सा वि तयं घेत्तूणं^९ वच्चइ हरिणीए^{१०} पासम्मि ॥ १५१, 10
- सा तं दट्टं जंपइ - 'किमेइणा एउ वणियपुत्तो त्ति'^{११} ।
सा वि पुणो गंतूणं अक्खइ हरिणीए^{१२} जं भणियं ॥ १५२
- तं सुणियं वीरदासो चिंतइ हियएण 'किं मह इमाओ ।
काहंति'^{१३} जओ सीलं भंजेमि^{१४} न पलयकाले वि ॥ १५३
- गच्छामि ताव तहियं पच्छा काहामि जं जहाजुत्तं^{१५} ।'¹⁵
इय चिंतिऊण गच्छइ तीए भवणं अइसुरम्मं ॥ १५४
- तो महुरमंजुलाहिं वियट्टभणिईहिं^{१६} साणुरागाहिं ।
सा जंपइ सवियारं तह वि न सो चलइ मेरु व ॥ १५५
- एत्थंतरम्मि कण्णे^{१७} कहियं हरिणीए^{१८} तीए चेडीए ।
जह - 'सामिणि ! एयघरे अच्छंइ महिला अणणंसमा ॥ १५६, 20
- सा जइ कहिं वि तुब्भं आएसं कुणइ तो हु^{१९} रयणाणं' ।
पूरइ निस्संदेहं तुह गेहं किं चं बहुएणं ॥ १५७
- जम्हा हु^{२०} रुवजोवणलावणं गुणेहिं तीए सारिच्छा ।
दीसइ न मच्चोए' तं सोउं हरिणिया लुद्धा ॥ १५८

१ L जो इह पोयसामी° २ L तुब्भं ३ L पसाएण ४ L रायणा ५ A B रिभिया.
६ L रुवाइपरिक° ७ L अन्नरथी ८ L मि तवज्जियं ९ L भणियं गंतवं १० C D तए
कह वि ११ L 'सहस्समं' १२ L वित्तुं १३ L हरिणीइ १४ L वणियपुत्त.
१५ L हरिणीव १६ L सुणिय १७ L काहंति १८ L भुंजामि १९ L जहाजुत्तं.
२० L वियट्टभणिईहिं साणु° २१ L इत्थं २२ L कजे २३ L हरिणीहिं तीए २४ L एतघरे
आयइ २५ L अणन्न° २६ A B तुब्भे आपणं कुणइ वो इ रय° २७ L रयणां.
२८ A B किं एय बहु° २९ C D जम्हा उ ३० L 'जुत्तपणलावन्न°

- चिंतइ 'अवहरिऊणं आणेत्तुं धरेमिं कह वि पच्छणं' ।
 तत्थुप्पणमई^१ सा तो भणइ तयं वणियपुत्तं ॥ १५९
- 'अप्पेहि नाममुदं एणमेकं जेण ईएँ' सारिच्छं ।
 अण्णं^२ नियकरजोग्गं^३ मुदं कारेमिं^४ तो एसो ॥ १६०
- ५ अप्पइ य निव्वियप्पो^५ सा वि तयं देइ दासचेडीए ।
 हत्थम्मि ततो^६ एसा गंतूणं नम्मयं^७ भणइ ॥ १६१
- 'सो वीरदाससेट्ठी' हकारइ पच्चर्यत्थमह तेण ।
 एयं मुद्दारयणं पट्टवियं तुज्झ ता एहि ॥ १६२
- दट्टूण वीरदासस्स संतियं नाममुद्धिरयणं ।
 १० तो सा वि^८ निव्वियप्पा तीएँ समं जाइ तत्थ गिहे ॥ १६३
- अवदारेण पवेसिय हूढां गुत्तम्मि भूमिहरेयम्मि ।
 मुदं पि वीरदासस्स अप्पियं कुणइ पडिवत्ति ॥ १६४
- उट्टित्तु ततो^९ एसो सट्ठाणे जाइ तत्थ तमदट्टं ।
 गविसइ सच्चतो चिय पुच्छंतो^{१०} परियणं सबं^{११} ॥ १६५
- १५ जाव ने केण वि^{१२} सिट्ठा तीए वत्ता वि तो गवेसेइ^{१३} ।
 उज्जाणहट्टमाइसु तत्थ वि नो^{१४} जाव उवलद्धा ॥ १६६
- तो दुक्खपीडियंगो इमं उवायं विचिंतएँ एसो ।
 'जेणऽवहरिया वाला किं सो पयडेइ मह पुरओ ॥ १६७
- ता वच्चामि ईओऽहं वालं पयडेइ जेण सो दुट्ठो^{१५} ।'
 २० इय भावणाई भंडं घेत्तूणं^{१६} चलइ घरहुत्तं ॥ १६८
- पत्तो भरुयच्छपुरे संजत्तियवणियसंकुले रम्मे ।
 तत्थऽत्थि तस्स मित्तो जिणदेवो नाम वरसट्ठो^{१७} ॥ १६९
- तस्सऽक्खइ सो सबं भणिओ - 'तं जाहि तत्थं वरमिच्च ।'
 कत्थ वि गवेसिऊणं तं वालं एत्थं आणेही ॥ १७०
- २५ सो वि तयं पडिवजिय म्भामग्गि करिय जाइ तत्थेव ।
 जाणाविया थ वत्ता नम्मयपुरिसवंसयणाणं ॥ १७१

सोऊण तयं ताणि ^१ वि दुक्खत्ताइं रुवंति अइकरुणं ।	
एत्तो य नम्मयाए जं वित्तं तं निसामेह ॥	१७२
नाऊण वीरदासं गयं तओ हरिणियाए सा बुत्ता ।	
‘भदे ! कुण वेसत्तं ^२ माणसु विविहाइं सोक्खाइं ^३ ॥	१७३
सदरसरुवगंधे फासे अणुहवसु मणहरे निच्चं ।	५
मह घरवत्ता एसा सवा वि हु तुज्जतणियं ^४ चि ॥	१७४
तं सोउं नम्मयसुंदरी वि ^५ विहुणित्तु करयले दो वि ।	
पभणइ - ‘मा भणं भदे ! कुलसीलविदूसणं वयणं ॥’	१७५
तो रुसिऊणं हरिणी ताडावइ तं कसप्पहारेहिं ^६ ।	
फुल्लियकिंसुयसरिसा खणेण जाया तओ एसा ॥	१७६ 10
‘अज्ज वि न किंचि नट्टं पडिवज्जसु मज्ज संतियं वयणं ।’	
इय मेहरीए भणीए भणइ इमां - ‘कुणसु जं मुणसि ॥’	१७७
गाढयरं रुसिऊणं जाव पवत्तेइ ^७ तिक्खदुक्खाइं ।	
सा वेसा ता इयरां सुमरइ परमिट्ठिवरमंतं ॥	१७८
तस्स पभावेण तओ तडे चि पाणेहिं हरिणियां मुक्का ।	15
रण्णो निवेइयम्मी ^८ तम्मरणे भणइ तो राया ॥	१७९
‘किंचि सरूवं अण्णं ^९ तट्ठाणे ठवहे गुणगणसमगं ।	
भो मंति ! ममाऽऽणत्ति(त्तिं) ^{१०} सिग्यं संपाडसु इमंति ॥	१८०
नरंरवइणो आणाए मंती जां तत्थ जाइ ता सहसां ।	
दट्ठूण नम्मयं सो अच्चंतं हरिसिओ चित्ते ॥	१८१ 20
जंपइ - ‘मेहरियपयं भदे ! तुह देमि रायवयणेणं ।’	
सां वि तयं पडिवज्जे परिभावि य निग्गमोवायं ॥	१८२
ठविऊण मेहरिं तं मंती वि हु जाइ निययठाणम्मि ।	
सा वि हु हरिणीद्वं वेसाणं देइ परितुट्ठा ॥	१८३
तं कहियं केणावि हु रण्णो ^{११} तेणावि जंपियं एयं ।	25
‘आणेह तयं एत्थं ^{१२} जंपाणं जाइ तो रम्मं ॥	१८४

१ L ताण. २ L भदेण कुण वेसत्तं. ३ CD विविहाणि सोक्खाणि. L विवहाइं सुक्खाइं ४ L °तणय चि. ५ L ता सोउं. ६ L °सुंदरी चि वि. ७ L भणइ भदे. ८ L ताडावइ कसप्पहारेहि. ९ L भणइ मा कुण° १० L पयत्तेइ. ११ L वेसा भा यद्री. १२ L तओ इत्थं चि. १३ L हरिणीया. १४ L रथो निवेवियम्मी. १५ L अच्चं. १६ CD ववसु. १७ L मंति समागत्तं. १८ L जक्खइणो. १९ L मंती ता तत्थ. २० L सदस्सा. २१ L °सिओ दित्तो. २२ L भा वि २३ L पडिवज्जिय. २४ L रथे.

- आरोविऊण तम्मिं जा पुरिसा निति नयरमज्जेणं ।
 ता चिंतइ 'मह सीलं को खंडइ जीवमाणीए ॥ १८५
- को पुण इत्थ उवाओ' चिंतंती नियइ' एगठाणम्मि ।
 अइकुहियदुग्भिगंधं' पचहंतं गेहनिद्वचणं ॥ १८६
- ५ तं पेच्छिऊण 'जंपइ - 'भो भो ! वाढं तिसाइया अहयं' ।'
 तो मेह्लावेइ जाणं जाणवई दरिसिउं' विणयं' ॥ १८७
- जा आणंति जलं ते ताव इमा उचरित्तु जाणाओ ।
 सवंगियमप्पाणं चिक्खिल्लेणं' विलिंपेइ ॥ १८८
- १० पियइ तयं दुग्गंधं'' नीरं अमयं'' ति भाणिउं' वाला ।
 लोलएँ महीइ पंसुं'' खिवइ सिरं देइ अकोसे' ॥ १८९
- पमणइ य - 'अहो'' लोया ! अहयं इंदाणिर्यां ममं निर्यं'ह ।'
 गायइ नच्चइ रोवइ भयमीया सीलभंगस्त ॥ १९०
- पुरिसेहिं' तयं सिट्ठं निवस्स सो मण्णिउं'' गहं लगं ।
 पेसेइ मंत-तंताइवाइणो'' तेहिं किरियाए ॥ १९१
- १५ आढत्ताए भाले चढाविउं'' लोयणे फुरुफुरंती'' ।
 अकोसिऊणं' गाढं अहिययरगहं पदंसेइ ॥ १९२
- तो तेहिं परिचत्ता हिंडइ नयरस्त मज्झयारम्मि ।
 डिंभेहिं परियरिया हम्मंती कट्टलिट्ठुहिं'' ॥ १९३
- इय एवमाइ सव्वं कवडेंगहदंसणं पयासेइ ।
 २० सीलस्त रक्खणत्थं धम्मं हियएण सरमाणी ॥ १९४
- अह अण्णया कयाई बहुविहलोएणं परियुडा वाला ।
 निम्मह्लमालिंर्यंतणू गायइ जिणरासयं रम्मं'' ॥ १९५
- तं दुट्ठुं जिणदेवो पुच्छइ'' - 'को तं गहो सि जिणभत्तो ।'
 सा भणइ - 'ससागारं तेण न साहेमि नियनामं ॥' १९६

वीयम्मि दिणे उज्जाणसंमुहं जाव चळिया एसा ।	
तो डिंभाईलोगो नियत्तिउं ^१ जाइ सट्टाणे ॥	१९७
सा वि हु एगंतठिया वंदइ देवे विहीएँ जा तावँ ।	
कचो वि हु जिणदेवो समागओ तो तयं दट्टुं ॥	१९८
वंदामो ^२ चि भणित्ता पणमइ सीसेण सा वि वरसट्टुं ^३ ।	५
नाऊणं नियचरियं अक्खइ सबं ^४ जहावत्तं ॥	१९९
तो जंपइ जिणदेवो - 'वच्छे ! तुह गविसंणत्थमायाओ ।	
भरुयच्छाओ अहयं पट्टविओ वीरदासेण ॥	२००
जम्हा सो मई मित्तो पाणपिओ पेसिओ अहं तेण ।	
ता परिचयसु विसायं सबं पि हु सुंदरं काहं ॥	२०१ 10
पर किंतु हट्टमग्गे घडगसहस्सं घयस्स मंह तणयं ।	
जं चिट्ठइ तं तुमए लउडपहारेहिं भेत्तवं ^५ ॥'	२०२
इय संकेयं ^६ काउं दोत्ति ^७ वि पविसंति नयरमज्झम्मि ।	
विहियं ^८ च वीयदिवसे सबं जं मंतियं आसि ॥	२०३
तो निवई ^९ हकारिय जिणदेवं ^{१०} भणइ - 'हा कहं तुज्झ ।	15
हाणी महामहंता विहिया एयाएँ ^{११} पावाए ॥	२०४
ता रयणायरपारे अम्हँ ^{१२} स्वरोहेण खिवसु एयं ति ^{१३} ।	
जेणित्थं ^{१४} अच्छंती कुणइ अणत्थंतरे बहुए ॥'	२०५
आएसो ^{१५} चि भणित्ता नियलाविय नेइ निययँठाणम्मि ।	
छोडित्ता ष्हावेउं ^{१६} परिहाविय भोइयं ^{१७} विहिणा ॥	२०६ 20
घहणे चडाविऊणं पचो खेमेण पुण त्रि भरुयच्छे ।	
'पविसित्तु निययगेहे जाणावइ नम्मयपुरम्मि ॥	२०७
जा ते संवहिऊणं ^{१८} चलंति ता एइ सो तयं घेतुं ^{१९} ।	
जणयाई दट्टुणं कंठविलग्गा रुवइ तो सा ॥	२०८
ताँ उसभसेण-सहदेव-वीरदासाइ वंधवा सबे ^{२०} ।	25
सरिऊणं बालत्तं तीसे रोवंति ^{२१} अइकलुणं ॥	२०९

१ L डिंभाइलोगो नियत्तियं. २ L हु एगंतठिया. ३ L ए वा जाव. ४ L वंदामु.
 ५ L संकेयं. ६ L सबं. ७ L गवेसं. ८ L महु. ९ L स्स नभक्कणयं. १० L भिववं.
 ११ L संकेयं. १२ L दुत्ति. १३ A B विहिउं. १४ L निवई. १५ L जिणदेवो.
 १६ A B दयाइ. १७ L रणायरपारे अम्हु. १८ ति is not found in L. १९ L जेणायं.
 २० L भाएसु. २१ L नियठाणम्मि. २२ L ष्हावेउं. २३ O D भोइयं. २४ L भविसित्तु.
 २५ L संविहिऊणं. २६ L धित्तुं. २७ O D तो. २८ L सबे. २९ O D रावंति.

- पुष्टा य तेहिं सवं जा सा साहेइ नियययुचंतं ।
 सुणमाणाणं दुक्खं सत्ताण वि तक्खणं जायं ॥ २१०
- अह तीएँ संगमम्मी विहिया पूया जिणिदचंदाणं ।
 सम्माणिओ य संघो दिण्णाणि महंतदाणाणि ॥ २११
- विहियं वद्धावणयं विम्हयजणणं समत्थलोयाणं ।
 जिणदेवसावओ वि हु जाइ पुणो निययनयरम्मि ॥ २१२
- जा नम्मयसुंदरिसंगमम्मिं दिवसा सुहेण वोळिति ।
 कइ वि तहिं तां पत्तो विहरंतो साहुपरियरिओ ॥ २१३
- भोरियवंससिरोमणिसंपइनरनाहनमियपयकमलो ।
 दसपुवधरो सिरिधूलभइसीसो महुरवाणी ॥ २१४
- तियसाइवंदणिज्जो अय(इ)सयनाणेणं पयडियपयत्थो ।
 भवारविंदभाणू खरी सिरिअज्जहत्तिं च्चि ॥ २१५
- तो नाऊणं खरिं समागयं तस्स वंदणट्ठाएँ ।
 भत्तिभरनिभराइं सत्ताणि वि जंति उज्जाणे ॥ २१६
- वंदिच्चु तओ खरिं नचासन्नाम्मि सन्निविट्ठाइं ।
 खरी वि ताण धम्मं कहेइ जिणदेसियं रम्मं ॥ २१७
- जह—'एत्थं संसारे सकम्मफलभोइणो' इमे जीवा ।
 पाविति सुहं दुक्खं जं विहियं अण्णंजम्मम्मि ॥ २१८
- तं सुणिय वीरदासो पुच्छइ करसंपुडं सिरे काउं ।
 'भयवं ! किमण्णंजम्मे विहियं मह भाइधूयाए ॥ २१९
- जेणं सीलजुया वि हु पत्ता एवंविहं महादुक्खं ।
 खरी वि भणइ—'सावय ! जं पुट्टं तं निसामेह' ॥ २२०
- अत्थि इह भरहवासे मज्झिमखंडम्मि पवओ विट्ठो ।
 उचुंगसिहरसंचयसमाउलो खलियरविपसरो ॥ २२१
- तत्तो इमा पख्यर महानई नम्मया जइणवेगा ।
 तीए य अहिट्ठाइगंदेवी वि हु नम्मया अत्थि ॥ २२२

सा मिच्छतोवहया नम्मयतडसंठियं महासत्तं ।	
धम्मरुईअणगारं दड्डूणं कुणइ उवसग्गे ॥	२२३
नाणाविहे सुघोरे निच्चलचित्तं मुणिं मुणेऊण ।	
उवसंता संजप्पा सम्मत्तधरा ततो ^१ चविउं ॥	२२४
एसा हूं नम्मयासुंदरि ति जाया सुया उ तुम्हाणं ।	५
पुव्वभवच्चभासेण य एईए नम्मया इट्ठा ॥	२२५
जं तइयां सो साहू खलीकओ दुँडुच्चित्तजुत्ताए ।	
तं सुनिकाइयकम्मं भुत्तं एयाएँ ^२ दुविसहं ॥ ^३	२२६
तो ^४ सोउं नियचरियं ^५ संजायं तीएँ जाइसरणं तु ।	
संवेगगयाएँ ^६ तओ गहिया दिक्खा गुरुसमीवे ॥	२२७ 10
दुक्करतवनिरयाए ओहिण्णाणं ^७ इमीएँ उप्पण्णं ^८ ।	
ततो पवत्तिणित्ते ^९ ठविया खरीहिं ^{१०} जोग्ग ति ^{११} ॥	२२८
विहरंती य कमेणं ^{१२} संपत्ता कूववंद्रनगरम्मि ^{१३} ।	
रिसिदत्ताए गेहे वसहिं मग्गिच्चु उत्तरिया ॥	२२९
वहुसाहुणीहि ^{१४} सहिया कहइ य धम्मं जिणिंदपण्णत्तं ^{१५} ।	१५
सुणइ महेसरदत्तो रिसिदत्तासंजुओ निच्चं ॥	२३०
अह अण्णम्मिं दिणम्मि संवेगत्यं इमस्स सा गुणइ ।	
सरमंडलं असेसं जहा इमेयारिससरेण ॥	२३१
होइ नरो इयवन्नो तथा इमेयारिसेण इयचरिसो ^{१६} ।	
एवंविहेणं य पुणो इयंआऊ होइ अवियप्पो ॥	२३२ 20
एवंविहसदेणं होइ मसो गुज्झदेसभायम्मि ।	
एवं विहेण य पुणो रेहा ऊर(रु)म्मि संभवइ ॥	२३३
एमाई अन्नं पि हू सबं सरलक्खणं मुणेऊण ।	
सो हू महेसरदत्तो चित्तम्मि विभावए एवं ॥	२३४
‘नूणं मह दइयाए सरलक्खणजाणियाएँ आइट्ठो ^{१७} ।	२५
गुज्झपएसम्मि मसो रेहा वि य तस्सें पुरिसस्स ॥ ^{१८}	२३५

१ L घरी तभो. २ L एसा उ. ३ L तइया. ४ L कभो पुदच्चि. ५ L एयाइ.
 ६ L तं सोउं. ७ L चरिउ. ८ L गयाइ. ९ L नोहिनानं. १० L उप्पन्नं.
 ११ L पवत्तिणित्ते. १२ L जोग्ग ति. १३ L रती कमेणं. १४ L कूववहनगरम्मि.
 १५ A B साहुणीप. १६ L पवत्त. १७ L भवम्मि. १८ L इयसरिसो. १९ L विहे
 य. २० L ह्यामाऊ. २१ L भायट्ठो. २२ L तस.

- तो विलविउं पयत्तो - 'हा हा अइनिग्घिणो अहं पावो' ।
 कूरो अणञ्जचरिओ अवियारियकञ्जकारि ति ॥ २३६
- जेण मए सा वाला सरलकखणजाणिया अरण्णम्मि ।
 एणागिणी विमुक्का ईसावसविनडियंमुणेणं ॥ २३७
- 5 करपत्तं वररयणं हारवियं निच्छयं अपुण्णेणो ।
 मरणेण विणा सुद्धी नत्थि महं किं च बहुएण ॥ २३८
- इय विलवंतं सोउं भणइ इमा नम्मया - 'अहं सा उं !'
 कहइ य जं जहवत्तं नीसेसं अप्पणो चरियं ॥ २३९
- 10 'तो संपइ मह भाया तुमं अओ कुणसु संजमं विउलं ।'
 सो वि तयं सोऊणं खामइ परमेण विणएण ॥ २४०
- 'खमसु तयं जं तइया अइनिद्वयकूरचित्तजुत्तेण ।
 घोरम्मि दुइसमुदे पक्खित्ता सुद्धसीला वि ॥' २४१
- तो भणइ नम्मयासुंदरी वि - 'संतप्प मा तुमं एवं ।
 अणुभवियच्चे कम्मे निमित्तमित्तं तुमं जाओ ॥' २४२
- 15 जंपइ तओ महेसरदत्तो - 'गिण्हामि' संजमं इण्हि' ।
 नीसेसकम्मदलणं आगच्छइ को वि जइ खरी ॥' २४३
- एत्थंतरम्मि पत्तो अजसुहत्थीगुरू तओ एसो ।
 तस्स सयासे गिण्हइ रिसिदत्तासंजुओ दिक्खं ॥ २४४
- काऊण तवं दोण्णि चि पवरंविमाणम्मि सुरवरा जाया ।
 तत्तो वि जुया कमसो मोक्खं' जाहिंति गयदुक्खं ॥ २४५
- मयहरिया वि हु' निययं जाणित्ता आउयस्स पजंतं ।
 विद्वियं विहिणाण्णसणं तियसो तियसालये' जाया ॥ २४६
- तत्तो चविउं होही अवरविदेहे मणोहरो नाम ।
 रायसुओ गुणकलिओ भोत्तुं' रजं तहिं विउलं ॥ २४७
- 25 लद्धुण संजमसिंरि उप्पाडित्ता य केवलं नाणं ।
 संबोहिऊण भविए गच्छिस्सइं सासयं ठाणं ॥ २४८

इय पवरसईए नन्मयासुंदरीए

चरियमइपसत्थं कारयं निव्वुईए ।

हरिजणयसुहिडीमज्झयाराउ किची

*लिहियमणुगुणाणं देउ सोक्ख' जणाणं ॥

२४९

॥ इति^१ नर्मदासुंदरीकथानर्क समाप्तमिति^३ ॥ †

5

१ L सुक्ख - इति is not found in L ३ L एक सम्मत्त * In the margin of L उदरीत्तम् is written as a gloss on लिहियम् † Following words in different handwriting are written in L at the end नर्मदासुंदरीकथा श्रीस्वाम्भतीर्थभाण्डागारे मुक्ता सु मोहनसागरसौभाग्यसागराभ्याम् स १७०५ वर्षे ॥

जिण प्प ह सू रि र इ या नमयासुंदरिसंधि

अञ्ज वि जस्स पहापो वियलियपापो य अल्ललियेपपापो ।
तं चद्धमाणतित्थं नंदउ भयजलहियोहित्थं ॥

२

❁   ❁   ❁   ❁

पणमिवि पणइंदद वीरजिणिंदद   चरणकमलु सिवलच्चिकुलु ।
तिरिनमयासुंदरि गुणजलसुरसरि   किंपि शुणिवि लिउं जम्मफलु ॥

२

[१]

<p>तिरियत्तमाणु पुरु अत्थि नयय तदिं वसइ सुसावगु उस्सदसेणु तम्भञ्जवीरमहकुप्पिपजाय सहदेप-वीरदासाभिदाण वहु देइ सिद्धि मिच्छत्तिभाणं अह कूयचंदनयरागएण यणिउत्तरहदत्ताभिहेण अम्मापिईदिं परिवड्ढिआइ पुरि यद्धमाणि सहदेयघरिणिं उत्पल्लुं मणो[र]हु पिअयमेण गम्भाणुभावि तदिं रदिउं चित्तु तदिं कारिउ जिणचेइउं पविचु अह नमयासुंदरि सुंदरीइ लाघणरूपनिरुपमकलादिं पिअमाइपमुहु सयलु वि कुडुंयु उच्छादिउ रिसिदत्ताइ पत्तु आयज्जिउं गुणिदिं सुसावयत्तु नमया परिणीअ महेसरेण रिसिदत्त तीइ कय एगचिउं आणंदिउ सयलु वि नयरलोगु ओलोअणि अद निअमुहु पनत्त तंवलपिअ तिणि मुअ जाय</p>	<p>तदिं संपइ नरयइ धम्मपयक । १ अणुदिणु जसु मणि जिणनाहवयणु । २ दो पयरपुत्त तह इअ धूअ । ३ रिसिदत्त पुत्ति गुणगणपदाण । ४ रिसिदत्त इअपुत्ताइयाण । ५ परिणीअ कयडवरत्तायएण । ६ तदिं यत्त चत्तधम्मा कमेण । ७ हुउ पुरु महेसरदत्तु ताइ । ८ सुंदरि नमयानइन्दानकरणि । ९ गन्तूण तत्त पुरिउं कमेण । १० सहदेविदिं नमयापुरु सवित्तु । ११ मिच्छचरायजयपत्तु पत्तु । १२ धूआ पसूअ गुणसुंदरीअ(इ) । १३ तदिं पइइ नमया विम्मलादिं । १४ आणाविउ तदिं पुरि निव्विलम्हु । १५ यवत्ताइ महेसरदत्तु पत्तु । १६ पडियज्जिउं रजिउ तादं चित्तु । १७ तउ कूयचंदि पइतउ महेण । १८ जिणनाहधम्मि तासुरय्यउत्त । १९ नम्मयगुणेदिं तह सयलवग्गु । २० दप्पणि पिअियवि घम्पिअत्तचित्त । २१ अह जंवह मुणितिरि पडिअं ताय । २२</p>
--	---

मुनि जम्पइ "कुणइँ जि मुणिवराण	आसायण होइ विओगु ताण" ।	२३
इअँ मुणिवि श्चि उवरिमणणाउ	उत्तरिवि साहु खामइ पमाउ ।	२४
सा नमिवि भणइ "तुग्हि चमनिहाण	पहणंतयुणंतह दयपहाण ।	२५
सावस्स अणुग्गहु मह करेह	अवराहु एकु मुणिवर ! यमेह" ।	२६
मुनि भणइ "भावि पिययमविओगुँ	निअँनिव(वि)उपुव्वकम्मिण अमहु ।	२७
मई जाणित नाणिण कहित तुज्ज	नहु सावु पहु मा वच्छि । मुज्ज" ।	२८

॥ घत्ता ॥

इअँ मुणिपहुवयणिहिँ	अमिअँसमाणिहिँ	अण्णतुक्खँसंवेगजुयं ।
पिअयमि आसासिअँ	सीलि पसंसिअँ	करइ धम्मु निम्मलचरिय ॥

२९

[२]

अन्नया रुहदत्तङ्गओ चहए	जचणदीवग्गि पहुदव्वअज्जणकए ।	१
पोअवणिजेण वघंतु मुकलावए	सयणवग्गं तहिँ नम्मयं ठावए ।	२
कह वि नहु ठाइ सह चलइ नमयासई	जा चलइ पवहणं फोइ ता गायई ।	३
मुणिवि सरलक्कणं कहइ पइअग्गए	नम्मया "गाइ जो पुरिसु सो नज्जए ।	४
पिक्ककेसो अ वत्तीसयरिसो इमो	पिहुलवच्छत्थलो सामलो सकमो" ।	५
इय मुणिवि पियअमो" चिन्तए दुइमा	जा इअँ मुणइ सा नूणमसई इमा ।	६
इत्तियं फालमेसा मए जाणिआ	साविआ सीलधिमल ति सम्माणिआ ।	७
कुलकलक्कस्स हेउ ति मारेमि वा	तिक्कएसत्थेण जलहिग्गि पहेमि वा ।	८
अलिअकुविअण्णपूरिअमणो जा गओ	रक्कएसदीयु सहस ति ता आगओ ।	९
उत्तरित तत्थ पाणीअइँधणकए	नम्मयासहिउ सो दीयु अयलोअए" ।	१०
ताई परिस्सन्त सरवरह पालि गया	निहुहेउं पयं पुच्छए नम्मया ।	११
सो वि छत्रुणमणो भणइ विस्सम पिपेँ	तरुतले सुअँई जा ता सणियमुट्टए ।	१२
सुत्तयं नम्मयं मुत्तु निट्टु मणे	इत्ति संपत्तु मायानिही पवहण ।	१३
पुहु परिवारि सो कहइ रोअन्तओ	"अक्खिअँ रक्कएसेणं पिआ दा हओ ।	१४
एअठाणाउ चालेइ लहु पवएणं	जा कुणइ रक्कएसो तुम्ह नहु अक्कएणं" ।	१५
इअँ मुणिवि तेहिँ भीएहिँ संचारिअँ	पवहणं जचणदीवग्गि तं पत्तयं ।	१६
तत्थ विक्खिणिवि पणिअँ" सलाओ गओ	निअणुरं कहइ अम्मपिऊणं तओ ।	१७
रक्कसोपदयं नम्मयाए दुहँ	पुण वि परिणायिओ भुंजए सो सुहँ ।	१८
जग्गए नम्मया जाय इत्थन्तरे	पिच्छए नेय तहिँ पिअयमं परिसरे ।	१९
पिलपए "नाह हा कंत तं काई गओ	असरणं मे विमुत्तए अइनिहओ ।	२०
यीससिअँपायमहदायपज्जालणं	मुग्गुअसायणादेवधणनक्कएणं ।	२१
पुण्णज्जमे मए किं कयं जुज्जयं	अकयअपरादं जं जाइ पिउ मिच्छिउं" ।	२२
पथ उवयास काऊण अह चिन्तए	सरियि मुणियणु इय अण्णयं योहए ।	२३
"चलइ जाइ मेअ उग्गमइ पच्छिअरणी	टलइ नहु पुण्णक्कएकम्मपुण कदमयी" ।	२४

धीरविधं चित्तमह कुणइ सा पारणं उट्टदिणि कलिहिं कयवेघगुरुसुमरणं । २५
 लिप्पमउ विवु ठावेवि गुहअन्तरे धुणइ पूएइ मणु ठवइ ज्ञाणन्तरे । २६
 “रफखसुदीषु मिच्छेवि जइ गम्मए भरहखित्तम्मि जिणदिन्ख गिन्हिज्जए” । २७
 इय विचिन्तेवि चिंधं जलहितीए भग्गपोअत्तसंसुअंगं उम्भए । २८
 यन्तरे’ कलि पोएण वचंतओ िंचंधु पिन्तेवि पिउवन्धु तहिं आगओ । २९
 नम्मयं पिच्छिउं पुच्छए चइअरं कइइ रोअत सा विवु जं हुत्तरं । ३०

॥ यत्ता ॥

संवोदिवि जुत्तिहिं पेमपउत्तिहिं वीरदासु तदुदुदुहिउ ।
 पचहणि आरोविउ तीलि पमोइउं चन्वरि’ गउ नम्मपसहिउ ॥ ३१

[३]

वीरदासु तहिं कलि नरेसरि पूइउं नमया ठावइ मन्द(न्दि)रि । १
 हरिणी वेसा तहिं निवसेइ वीरपासि दासी पेसेइ । २
 प्रचहणप्रति दीणारसहस्सु निवपसाइं सा, लइइ अयस्सु । ३
 दासि भणइ “तुमिह सामिणि चंछइ” वीर सीलैनिहि तहिं नहि गच्छइ । ४
 तत्तिउ धणु पेसइ तसु हत्थिहि हरिणि भणइ “अम्ह काजु न अत्थिहि । ५
 वीरदासु पती कल(?) आणि” भणितिभङ्गि तिणि आणित प्राणि । ६
 खोभिउ ह्रावभावविद्याणिहिं न चलिउ जिम सुरगिरि बहुपयणिहिं । ७
 वीर सदारतुट्टु तिणि जाणित कवडिहिं हरिणी सो वक्खाणित । ८
 य(वे)स्सं दासि भणइ पगन्ते “नारि ज दिट्ठा सिद्धिगिहन्ते । ९
 भयणि सुआ या निरुयमरूवा सा जइ वेस तु हुई यसि देवा” । १०
 इअ मन्तिवि तिणि मुद्दारयणु मग्गिउ अप्पिउ सिद्धि पहाणु । ११
 पडिछंइंसणमिसि पेसिअ मुहा नमया(यं) दसिअ दासिअ । १२
 “तेइइ तुमिह पवइअहिनाणिहिं वीरदासुं आवउ अम्ह भुवणिहिं” । १३
 नाममुइ पिक्खवि चित्तिवि बहु सइ दासिहिं नमया आविअ लहु । १४
 हरिणीगिहपच्छलि भूमीहरि पुण्यसिक्ख तिणि घट्ठिअ निट्टुदि । १५
 मुहा दासिहिं अप्पिअ वीरह नमया दोसु देइ दुक्कम्मह । १६
 उट्टिउ सिद्धि जाइ नियमंदिरि ता नहु पिच्छइ नमयासुंदरि । १७
 यरि वाहिरि पुरि न [ल]हइ सुद्धि भयच्छि गउ कयवुद्धि सरिद्धि । १८
 कड्डिय भूमिगिहाउ महासइ जाणित वीर गयउ अइ दंसइ । १९
 सयलरिद्धि “एअह तईं सामिणि करउं होसि जइ वेसा भासिणि । २०
 सग्गु पहु ता [मि]त्तिह असग्गहु” हरिणियणु निसुणिवि नमया लहु । २१
 यज्जहय व्य भणेइ महासइ “मह जीयन्तिअं सीलु न नत्सइ । २२
 सीलु सिद्धिसुरलच्छिहि कम्मणु । उत्तमनिन्दिअं तसु किं यत्तणु” । २३
 नरयनयरगोपुर वसत्तणु २४

तं निसुणिवि तच्छइ निम्बच्छइ	हरिणी कणइरकम्बिहि कुट्टइ ।	२५
जइ जलनिहि मज्जाया मिल्हइ	तह वि न नम्मय सीलह च्छइ ।	२६
जाइ धरणिंतलु जइ पायालह	तुट्टिउ पडइ गयणु जइ मूलह ।	२७
तिमिउ तरणि जइ सति विसु वरिसइ	तह वि न नम्मयसीलु विणस्सइ ।	२८
इयं अचलंती बहुवा ताडइ	स(ल)ट्टि मुट्टि पुण सत्त न पाडइ ।	२९
कुणइ सई परमिट्टिहि सरणं	तसु पभावि हुइ हरिणीमरणं ।	३०
जाणिउ सुद्धि नरिन्दु निवेसइ	तसु पदि नमया कारणि मच्चइ ।	३१
चिन्तइ “मज्झ सीलु नहु भंजइ	इंदु वि” अह निवु तर्हि हकारइ ।	३२
वेसागिहनिग्गमु सुंदर मणि	जाणिवि निवपेसिअसुक्खासणि ।	३३
आरोहिवि पहतडि उग्घडियह	जन्ती पडइ मच्चि सा खालह ।	३४
फइमि तणु लिम्पणमिसि निअहिअ	गहिअ सीलरक्खणि सच्चाहिअ ।	३५
सहमयणिदिं पत्तई किर फाडइ	वत्थमिसिणं सा पमुइअं हिअडइं ।	३६
लंसइ धूलि भूअङ्गत्तासणि	नच्चइ गायइ सतीसिरोमणि ।	३७
सार मुणिवि निवु गुणिआ पेसइ	पाहणलंसरणि ते वि तासइ ।	३८

॥ घत्ता ॥

इय गहिली जाणिय बुद्धिं पद्दाणिअ	सीलसकलडिम्भिदिं कलिअ ।	
निचपमुहिदिं लोइदिं मुक्क अमोहिदिं	भणइ धुणइ जिणु अक्खलिय ॥	३९

[४]

मित्तह जिणदेवह कइइ वीर	नम्मयवइअरं तसु खिवइ भाय ।	१
भइअच्छइ गच्छइ नियपुरमि	जिणदेव पत्तु अह कूलि तम्मि ।	२
विट्ठा नचन्तीं विगलरूप	जिणदेवि पुट्ट “तउ किं सरुव” ।	३
सा भणइ “कहिसु वणचेइअम्मि”	अप्पोअ कहिउ चइअरं वणम्मि ।	४
सो बुद्धि देइ सा धरइ चित्ति	अह घयवड फोडइ गहिलिअ स्ति ।	५
घयवणिअ कुणइ नियपासि राय	जिणदेवह कइइ नरिंदु ताय ।	६
“ए करइ उयइवु घणउ देसि	पचहणि आरोहिवि उइ विदेसि” ।	७
नरनाहवयणु मग्गेवि नियलि	यंधियि चडावि पचहणि विसालि ।	८
भइयसि चन्द्रमिसि देव श्रीअ	जिणदेवि नमय पिअहरि विणीअ ।	९
रोअन्त पहर सुचन्तु सयलु	पियरिदिं पुरि उच्छयु विहिउ अतुलु ।	१०
नमयापुरिअ दसपुव्वधारि	तिरिअज्जसुद्धरिय संपत्तु सूरि ।	११
पंदइ सहदेवु कुटुम्पकलिउ	निसुजेवि धम्मु नमयाइ सदित्तु ।	१२
अह वीरदानु पुच्छइ मुणिंदु	“किं नम्मयाइ किउ कम्मविन्दुं ।	१३
पुण्यिउजम्मि अ उक्खत्तुच	पइचत्त जिअन्ती कइ वि पत्त ।”	१४
अह कइइ मुणीसइ “नम्मयां	प्याइ पिण्णगिरिनिग्गयाइ ।	१५
अट्टिआयग वयय भासि पइ	पुण्यिउजम्मि मिच्छत्तमेइ ।	१६
पडिमापडिपघइ मुणिपरस्स	एगस्स नरं वटि निसि डिअस्स ।	१७
एय नएदापइ निअग्ग चि	पटमं पडि हनुपसग्ग गत्ति” ।	१८

पच्छाणुकूल थीरुवपमुह	कय खोभहेउ देवीइ दुसह ।	१९
अफ्फुहिउ रमावइ सा वि साहु	मुणि कहिअ धम्मि तसु बोहिलाहु ।	२०
सा देवि चविवि सहदेवधूअ	हुय नमयासुन्दरि गुणिहिं गवय ।	२१
पडिकूलिहि तसु हुउ पइविओगु	अणुकुलि सीलखोहणपओगु" ।	२२
इय निअभवु निमुणि[वि भव]विरत्त	चारित्तु लेइ नम्मय पवित्त ।	२३
इकारसङ्गधरगणहरेण	सा ठविय महत्तरपदि कमेण ।	२४
फुडअवहिनाणजुर्य सह मुणिदि-	विहरंत पत्त पुरि कूवचन्दि ।	२५
कउ तीउ(इ) महेसरु निद्वियप्पु	सरलक्खणेण निंदेइ अप्पु ।	२६
"जाणिअइ सत्थपमाणि सव्वु	तउ नमया जाणित्त पुरिसरुवु ।	२७
मइं दुट्ठि निकिट्ठि सुसील चत्त	कंता तसु पावह दिक्ख जुत्त" ।	२८
नम्मयमुवलक्खवि चरणु लेइ	रिसिदत्तसहिउ सो तवु तयेइ ।	२९
आराहिवि अणसणुं सग्गि जंति	तिन्नि वि अणुवमु सुहु अणुहवेति ।	३०

॥ घत्ता ॥

कल्लाणह कुलहर होअउ जयकर	नमयासुंदरिसंधि चर ।	
अम्मत्थणि सहह रइओ अणग्घह	पढव मुणन्तह उदयकर ॥	३१
सरिया वि सीलजुन्हा जीसे	सुकयामपण तियलोअं ।	
सिचइ वीइन्दुकल वय नम्मया	जयइ अरुलक्का ॥	
तेरसेसय-अडेवीसे चरिसे	सिरिजिणपटुप्पसापणं ।	
एसा सन्धी विहिया	जिणिन्दयणाणुसारेणं ॥	

॥ श्रीनर्मदासुन्दरीमहासतीसन्धी[ः] समाप्ता ॥

प्राचीन गुजराती गद्यमय नर्मदासुन्दरी कथा

॥ ६० ॥ हिव नर्मदासुन्दरीनी कथा कहइ ॥ एह जि जंबूद्वीपमाहि वर्धमानपुर नगर । तिहां संप्रति राजा राज करइ । तीणइ नगरि रुपभ सार्थवाह वसइ । तेहनी भार्या वीरमती । तेहनइ वि(वि) पुन(त्र) एक सहदेव १ वीजउ वीरदास २ । अनइं रुपिदत्ता एहवइ नामि पुत्री महारूपवंति यौवनावस्थाइं आवी । तेतलइ घणा महर्दिक ब्यवहारीया मांगइ । पणि श्रेष्ठि मिष्यात्वीनइ आपइ नही । इसइ महर्दिक रुद्रदत्त नामि वणिगपुत्र वाणिज्यनइ हेति रूपचंद्रपुरहूंतउ तीणइ नगरि आविउ । पणि ते कुवेरदत्त मित्रनइं घरि आवी ऊतरिओ । अनेक ब्यवसाय करइ । आपणा घरनी रीतिइं तिहां रहइ । अन्यदा रुपिदत्ता सखीइं परिवरी वारणइ रमती दीठी । हिव रुद्रदत्त मित्र आगळि कहइ “ए कन्या कुमारिका छइ किंवा मागी छइ” । तिवारइं कुवेरदत्त कहइ “ए कुमारिका छइ । पणि ए श्रेष्ठि जिनधर्म टाली अनेरा कुणहानइं न आपइ” । तिवारइं रुद्र मिष्यात्वीइं थकउ रुपिदत्तानइं लोभइं कपटश्राव[क] थई जैनधर्म पडिवजिउं । काइ माया लगइं गाढाइ विवेकीना चित्त आवर्जियइ । पछइ रुपभसेन सार्थगाहि श्रावरु भणी आपणी पुत्री रुपिदत्ता रुद्रदत्तनइं दीधी । तिहां पाणिप्रहण महोत्सव हूओ । केतला-एक मास तिहां अतिक्रम्या । तिसइ रुद्रदत्त समुद्रानइं पूछी प्रिया सहित आपणइ नगरि आविउ । तिसइ रुद्रदत्तनउ पिता वधूनइ आगमनि महाहखि(र्लि)ओ । इम घरि रहतां रुद्रदत्ति जिनधर्म छाडिउ । रुपिदत्ताइं पणि भर्तारना संसर्ग लगइ जिनधर्म छाडिउ । क्रमिइं महेश्वरदत्त पुत्र रुपिदत्ताइं जन्मिउ । क्रमिइं सर्व कऊा अम्यसी मोठउ हूओ ।

इसइ रुपिदत्तानउ वढउ बांधव सहदेव भार्या सुंदरी सहित सुखिइं रहइ छइ । एइवइ तिणि सुंदरीइं अपूर्व सउंणउ देखिउं । तेहनइ योगि आधान धरिवा लागी । क्रमिइं वृद्धि पामतइं एहउ डोहळउ ऊपनउ । जाणइ जउ नर्मदानदी मांहि जई खान करउं । ए वात भर्तार आगळि कही । पछइं सहदेव संघा-तनी रचना करी सुंदरीनइं साधि लेई चालिउ । हिव नर्मदानइं काठइ आवी पूजा अर्चा करी नर्मदामाहि पइसी जलक्रीडा फीधी । पछइं सहदेव व्यरसायनइ सुखिइ तिहां नगली स्थापना फीधी । नर्मदापुर नाम दीधउं । तिहां जिनमंदिर कराविउं । सम्पत्सर्विण्ड पोपिया भणी पछइं सघळाई ब्यवहारीया आपणा नगर मूंकी तिहां आरी यत्या । इसइ पूरे दिक्ते पुत्री जन्नी । पणि पुत्रजन्मनी परेइं उत्तर फीधउ । नर्मदा-सुंदरी ए नाम दीधउं । क्रमिइं क्रमिइं सपलीइ कऊा अम्यसी यौवनवस्थाइं आवी ।

इसइ नर्मदासुंदरीनउं रूप खंभली रुपिदत्ताइं चीतिउ “जउ माहरउ पुत्र महेश्वरदत्त तेहनइं हेति ए नमपासुंदरी मागी । अथवा सुदनइं धिग् धिक्कार टुउ । जे नइ जिनधर्म छाडतइ हू कुटुंबिपरं छाडी । जे हू पवंधिधिना नानइं न जानउ ते गहटा पुत्रनइं

किम देस्यइ ?” इम कहती रोवा लागी । तेतलइ रुद्रदत्त आविउ । तिणि पूछिउं “तू असमाधि कांइ करई ?” तिवारई रुपिदत्ताई सर्व वृत्तांत कहिउं । एहवइ महेश्वरदत्त पुत्र मा-बापनी वात सांभली कहिवा लागउ “तात मज्जनई तिहां मोऊळउ । जिम सघळाई आवर्जा माउळानी पुत्री परिणी मानई धर्ष ऊपजावउं ।” पछई पिताई महेश्वरदत्त चलाविउ । थोडे दिहाडे पंथ भवगाही नर्मदापुरि आविउ । तिहां सहदेवनई मिलिउ । दिव महेश्वरदत्त तिम वोळइ तिम चालइ जिम सहदेवादिक सहू मनि चमत्कार्या । पछई उत्संगि वइसारी कहिवा जगा “वत्स तई अम्हारा चित्त आधर्या जिम जांगली विघाई करी साप वशि याइ तिम अम्हे तई वशि कीधा । तउ वत्स मांगि जि कांई मांगइ ते आपउ ।” तिवारई महेश्वरदत्त नर्मदासुंदरी मांगी । पछई माता-पिताए दीधी । तिहां महेश्वरदत्त जिनधर्म पडिवजिउं । शम-शापथ कीधा जु इणि भवि जिनधर्म टाली अवर-धर्म न करउं । पछई महाभानंदि महोत्सवि नर्मदासुंदरीनउं पाणिप्रहण कीधउं । केतलाएक दिन तिहां रहिउ । हिय नर्मदासुंदरीई तिम जिनधर्मना उपदेस दीधा जिम महेश्वरदत्त जिनधर्मनई विपइ गाढउ निश्चल हूओ । पछई केतलेएक दिहाडे ससुरानई कही भार्या सहित महेश्वरदत्त आवी मातापितानई प्रणाम कीधउ । तिसइ रुपिदत्ता नर्मदासुंदरीनई उत्संगि वइसारी कहइ “वत्सि तई तिम करिवउं जिम सिध्यात्वनउं नाम घरमां न रहइ ।”

दिव महेश्वरदत्त नर्मदासुंदरी सुखिई काल गमाळतां सर्व स्वजननई मान्य हूओ । अन्यदा नर्मदासुंदरी गउखि वइठी आरीसइ आपणउ मुख जोवती, तंबोल खाती, अनेरु चित्रम करती लीलाळगी तंबोल वारणइ नांखिउ । इसइ महातमा, एक तळई जातउ हूंतउ तेहनइ मायइ तंबोल पडिउ । तेतलइ महातमाई कहिउं “इम जे रुपिनी आशातना करइ ते भर्तारनउ वियोग पामइ ।” इसउं ते महातमानउ सकोपवचन सांभली विपादपर नमयासुंदरी गउखिहूंती ऊतरी महातमाने पगे लागी, कहिवा लागी “हे महात्मन् । हूं धरासी जे हूं जिनधर्म जाणतीईहूंती एवडउ अविनय कीधउ । तउ हिय तुम्हे विघ्ननई वत्सल छउ । मज ऊपरि क्षमा करउ । तुम्हेतउ वइरीई ऊपरि कौप न करउ । पछई मज ऊपरि किम करिस्यउ । तथापि मज अभागणी ऊपरि शराप परहउ करउ ।” तिसइ मुनि बोळिउ “हे वत्सि । सांभलि, खेद म धरिजे । जे महातमा हूं ते शाप अनई अनुग्रह न करई । पणि न जाणउं माहरा मुखहूंतउ एहवउ वचन किमहीं नीकलिउ । अथवा बली जे नीवनई कडुअपणउ हइ ते कोई करइ छइ सिउं ना; तेतउ स्वभावई जि हइ ।” इम प्रतिगोची महातमा आपणइ ठामि गयो । नमयासुंदरी पाछी घरि आवी । सुखिई घरि रहइ छइ ।

इसइ अनेरु दिवसि महेश्वरदत्त व्यवसाय भणी जवनद्वीप भणी चालिवा लागउ । तेतलइ नमयासुंदरी कहइ “स्वामी । हूं पणि साधि आदिसु ।” पछई नमयासुंदरी संघाति धाली । दिव सगुद्धमादि प्रनहणि वइसी चालतां अर्धपंथ अगाहिउ जेतळइ, तेतलई रात्रिनइ समइ कुणही एकणि गीत गायउं । ते गीत सांभली नमयासुंदरी स्वरना लक्षण जाणती हूंती भर्तारनई आश्चर्य ऊपजावा भणी कहिवा लागी “स्वामीन् । जे ए गीत गाइ छइ ते सामळइ वर्णि छइ । स्थूल हाथ छई । कृश देह छई । गुह्यप्रदेशि मज

छइ । शेष लच्छन छइ । बावीस वरसनउ छइ । हीयउ पिङ्गलउ छइ ।” इत्यादि स्त्रीना वचन सांभली महेसरदत्त मनमाहि चीतवइ “ए नमयासुंदरी कुसीलिनी संभावियइ । अन्यया एतली वात किम जाणइ । तउ हिव परीक्षा करउं ।” पछइ प्रभाति ते पुरुष तेडी सर्वे अहिनाग जोई मनि निश्चय कीधउ “तां सही ए कुसीलिनी जि छइ । इहां संदेह काई नहीं ।” पछइ मूढ कोप धरतउ चीतवइ “एतला दिन हूं इम जाणतउ जु ए महासती छइ । पणि तउ आज पारिखउं दीठउं । तउ हिव एहनइ समुद्रमाहि ठेली दिउं । अथवा खड्गकरी केलिनी परिइं विखंड करउं ।” इम जेतलइ चीतवइ छइ तेतलइ अकस्मात् निर्यामक कूआखंभा ऊपरि चडीनइ कहइ “अरे लोको ! प्रवहण राखउ । सिढ पाडउ । नागर मूंकउ । राक्षसउं द्वीप आविउं । जल-ईधणनी सामग्री लिउ ।” इम कही आपणउं प्रवहण राखिउ । सर्वे संग्रह कीधउं । इसइ महेसरदत्त मायालगइं गूढ कोप धरतउ नर्मदासुंदरीनइ वनमाहि लेई गयउ । अनेक तलाव देखाव्या । वली सर्वे वन देखाडी संघ्याइं किहां एक वननिकुंजमाहि जई सूता । तेतलइ पूर्वोपार्जित दुःकर्मलगइं नर्मदानइं निद्रा आवी । तेतलइ महेसरदत्त नमया सूती जि मूंकीनइ प्रवहणि आविउ । लोकानइं कहइ “अहो ! लोको नासउ नासउ ; कांता तउ राक्षसइं खाधी । हूं नासी आविउ । तुम्हे चालउ, नहींतर राखिस आवी खासीइ ।” तिवारइं पीडता लोक प्रवहणि चडी चाल्या । पछइं महेसरदत्त चीतवइ “मइं विन्हइ वात कीधी । दुःसीलिनी स्त्री पणि छांडी अनइं लोऊनउ ई अपवाद राखिउ ।” हिव क्रमइं क्रमइं जवनद्वीप आविउ । तिहां घणउ धन उपार्जी आपणइ नगरि आविउ । अनइं प्रियानउं स्वरूप कहिउं । जु राक्षिसइं प्रिया भरखी । पछइं असमाधि करी नमियाना प्रेत कार्य कीधा । वली महेसर नवी वार परणाव्यउ ।

हिव नमयासुंदरी वनमाहि जिम सूती हूती तिम जि पुकार करती जागी । पणि आगलि भर्तार न देखइ । तिसइ नमया भोलपण लगइं कहइ “स्वामी ! एहवउ हासउं न कीजइ ।” तउ ही पति नावइ । तेतलइ ऊठी वनमाहि जोषा लागी । पणि भर्ता न देखइ । तिवारइ नमया रोत्रा लागी । तिणि रोत्रां जे वनमाहि सापद छइ ते ही रोत्रा लग्ना । पछइं लताना घत्साहि रात्रिइं रही । पणि रात्र सउ वर्षे समान डूई । वली प्रभाति रुदन करती, वन जोषती, पांच दिन अतिक्रमाधी, छठइ दिनि जिहां प्रवहण हुंता तिहां आवी । देखइ तउ आगलि प्रवहण नहीं । तिवारइं गाढेरी नियसपकी रुदन करती ते मुनिनउ वचन चीति आविउ । पछइं थोढेरी असमाधि करिवा लागी । इम आपणउं पूर्वोपार्जित कर्म भोगनी, अहमानइं प्रतिबोध देती, महासतीइं सरोवरि ग्यान करी, वनमाहि देव वांछी, कथाहार करीनइं तानसी डूई । पछइं गुन्नामाहि माटीनी प्रतिमा करी, मननइं स्विरता भणी फल-झूले पूजी, आगलि बढी सिन्नाय करइ । एकाग्रचित्त दीक्षाना ध्याननइं तत्पर हुंती रहइ । इसइ ते नमयानउ पीतरियउ वीरदास वन्द्यरकूट भग्नी जातउ हुंतउ तीणद प्रदेधि जिहां गुन्नामाहि स्वामीनी स्तुति करइ छइ तिहां अलिउ । पछइं ते स्तुति सांभली वीरदास गुन्नामाहि पढ़उ । तिसइ साध्वरूपी वीरदासइं भगोनी देखी कंठि अङ्गिनी रोऊ

अनइ हर्ष धरतउ पूठिया लागउ “हे वत्स ! तू एकाकिनी इहां काई अथवा तू किम आवी ?” इम पूछइ हूतइ नमयाइ आपणउ सरं वृत्तंत कहिउ । पछइ वीरदास देवनइ उलभा दैतउ हूतउ नर्मदासुदरीनइ सघाति लेई बन्धरकूल आविउ । तिसइ नमयासुदरी ऊतारइ मूकी पछइ वीरदास भेटि लेई राजानइ मिलिया गयउ । राजाइ बहुमान देई अर्धदाण मूकिउ । पछइ वीरदास क्रियाणा वेचिया लागउ ।

दिव तिहां हरिणी नामि पणागना बसइ । पणि ते प्रपहणी लोकवहलि सहस्र दीनार लिइ । ते लेवा भणी दासी एक वीरदासनइ उतारइ मोकली । तिणि दासीइ नमयासुदरी दीठी रूपवति । तिणि जई हरिणीनइ कहिउ “जु एहवउ रूप पृथ्वीनाहि नथी । ए जउ ताहरइ घरि आवइ तउ जाणे कल्पवेलि आवी । तीणइ द्रव्यनी कोडि ऊपार्जिइ ।” पछइ हरिणिइ धन मागिधानइ मिसि तेह वीरदासनउ चरित्र जोना भणी वली तेह जि मोकली । तिसइ वीरदासि सहस्र दीनार दीधा । तिसइ दासी पाठी आवी हरिणिनइ कहइ “न जाणियइ वीरदासनी वहिन छइ, अथवा संगी छइ, किंय दासी छइ । ते जाणियइ नहीं ।” तिवारइ हरणी तेहनइ घरि आवी । पछइ वीरदासनइ बन्धकारि आपणइ घर लेई गई । मिपांतर करी वीरदास भोलवी हाथनी बीटी नामाकित लीधी । ते लेइ वली हरिणीइ दासी हाथि नमयासुदरीकहइ मोकली । नामाकित मुद्रा देखाडी नमयानइ घरि आणी भउहरइ लेई घाली । मुद्रिका वलि पाछी आपी । पछइ अखडवत वीरदास पाछउ घरि आविउ । जइ ऊतारइ जोवइ तउ नमयानइ न देखइ । पछइ सव नगर जोतउ जोतउ सासक हरिणीनइ घरि आविउ, पूछइ जु “नमिया किहां ?” तिवारइ ते कपटपडिता न मानइ, कहइ “हू स्वउ जाणउ ।” तिसइ वीरदास चींतवइ “एक कारेली अनइ नीबि चडी । तिम एक वेश्या अनइ राजानउ बहुमान । तउ ए साथि न पडुचियइ । एक परदेस, बीजउ जीणइ गोपवी ते किम आपिस्यइ ।” इम घणी असमाधि कीची । पछइ आपणी वस्तु लेई घणउ लाभ ऊपार्जा पाछउ चालिउ । भरूअचि नगरि आविउ । तिहा आब्या पछइ परममित्र परमश्रावक जिणदास ते आगलि सव वात कही । नर्मदासुदरीनी सुद्धिनइ हेति बन्धरकूल भणी आपणइ ठामि मित्र मोकलिओ ।

दिव हिरणीइ वीरदास चाल्या पछइ नमयासुदरीनइ कहिउ “हे सुभगि ! सौभाग्यनउ निधान वेश्यापणउ आदरि । यौवननउ फल लिइ ।” ए वचन जेतलइ हरिणी कहिवा लागी तेतलइ नमयाइ वान ढाकी नइ कहिउ “ए वात आज पछइ म कहिसि । हू आजम शीलनी खडना नहीं करउ ।” तिवारइ वेश्या कहइ “अम्हारउ जम सकल, जे आपणी इच्छाइ विलसउ, भोग भोगवउ ।” तेतलइ नर्मदा कहइ “इणइ सुखिई ससारना सुख कउण हारवइ । जा मग्ननइ जीवितव्य तां माहरउ शीग्रल कुण हरी सकइ । कदापि मेरु पर्वतनी चूलिका चालइ अनइ कदापि पश्चिमइ सूर्य ऊगइ, पणि माहरउ शील भग न करउ ।” पछइ हरिणीइ अनेक दीन बोळ बोल्या जोभ देखाडिउ । पणि तउ ही न मानइ । तिवारइ हरणीइ पाचसइ नाडी नमयानइ देवरावी । पणि उगारइ ते सतीनउ [मन २] शीलनइ प्रमाणि सुभित नई । अनइ शील पणि राखिउ ।

तिसइ नमयानइ मारता शीलनइ प्रमाणइ हरिणी वेश्या मुई । पछइ वीजी वेश्या भयभीत
 हूती पगे लागी । नमयानइ मनावइ “तू अम्हारइ स्वामिनी था । प्रभुत्वपणइ आपणी
 इच्छाइ शील पालि ।” पछइ नमयासुदरीइ ते वचन मानिउ । इम करता प्रधानि नमया-
 सुदरीनउ रूप देखी प्रार्थना कीधी । पणि मानइ नहीं । तिवारइ प्रधानि राजा आगलि
 जई नमयाना रूपनी वर्णना कीधी । तेतलइ राजाइ नमयासुदरी भणी पाळखी मोऊली ।
 तिसइ राजाने सेवके जई महाविस्तारि नर्मदासुदरी सुखासनि वइसारी, माथइ छत्र धरी
 चलावी । एहवइ नमयासुदरी शीलनी रक्षा भणी गहिली हुई । मोठउ एक नगरनउ
 खाल तेहमाहि ऊल्लू पडी । लोकानइ कहइ “अहो लोमो ! माहरइ शरीरि यक्षकर्दम
 कहता सूकडि कपुर केसर वस्तूरी लागी छइ ।” इम कहती सघलाई लोकानइ
 कादमसिउ छाटइ अनइ आपणा वख फाडइ । वली लोक साम्ही धूलि नाखइ । इसइ
 प्रधानि राजानइ कहिउ “स्वामी ! न जाणियइ उलभेद हूओ किंवा दृष्टि लागी, तिम ते
 गहिली थई ।” तेतलइ राजाइ मत्रवादी तेब्बा । जेतलइ मत्र गुणी गुणी सरिसव नाखइ
 तेतलइ नमयासुदरी ते साम्हा पापाण नाखइ । तिम ते मत्रवादी सर्व नासी गया । हिव
 नगरमाहि गहिलीनी परिइ फिरइ । वीतरागना गीत गावइ ।

इसइ ते जिनदास श्रावक भरूवछहूतउ आविउ । तीणइ ते नमियासुदरीनइ
 मुखि वीतरागना गीत सामल्या । तिवारइ जिनदास आगलि आवी दयापरहूतउ कहिया
 लागउ “हे सुभगि ! तुन्ननइ ए स्पउ थयउ ? तू परम श्राविका जैन भक्ति दीसइ छइ ।”
 तिवारइ नमिया कहइ “तू जउ जैन श्रावक छइ तउ माहरउ स्वरूप एकाति पूछे, पणि
 लोक देखता म पूछे ।” हिव अन्यदा गीत गावती वनमाहि जई नमिया देव वादी गीत
 गावइ छइ । तिसइ जिनदास पणि केडइ लागउ वनमाहि गयउ । तिहा तेहनइ ‘वाद्दू’
 इम कही जिनदास पूछिया लागउ “तू कउणि ?” तिवारइ नमयाइ आपणउ सर्व वृत्तात
 श्रावक आगलि कहिउ । तिवारइ जिनदास कहइ “वसि ! ताहरी मोटी बात । जिम तइ
 शील राखिउ तिम वीजउ कोइ न राखइ । हिव हू ताहरइ कीधइ भरूवछहूतउ आविउ
 छउ । वीरदास मित्रइ हू मोकळिउ । तउ हिव तू खेद म धरिसि । जिम रूडउ हुस्यइ
 तिम हू करिसु । पणि आज पछइ राजमार्गि जेतला पाणीना घडा आवइ तेतला तू
 भाजे ।” इम सकेतकरी वेऊ नगरमाहि आब्या । पछइ नमया पापाण नाखइ, हाडला
 फोडइ, लोवनइ सतावइ । इसइ नगरनउ राजा नीकळिउ । तिणि ते गहिली दीठी । तिसइ
 जिनदास आगलि जमओ हूतउ तेहनइ कहिउ “जउ इणि इ खीइ नगर सघळउ
 वानरानी परिइ सताविउ । हिव तिम करि जिम प्रवहणि वइसारी एहनइ परद्वीपि लेई
 जा, जिम व्याधि वरुइ ।” तिसइ जिनदासि वचन पडिवजिउ । मनमाहि हर्षिउ ।
 पछइ लोहार तेडी नमयानइ पणि अठीलि घाती प्रवहणि वइसारी, सर्व बाखर प्रवहण
 भरी, अनेक वस्त्र वाना घाती, पछइ आप प्रवहणि वइसी चालिउ । मार्गि जाता
 अठीलि भाजी । वख आभरण पहिणवी नर्मदापुरि आणी । तिसइ पिताइ पुत्री आवी
 जाणी पिता सामुहउ आविउ । पछइ नमयासुदरी माता पितानइ पणि लागी । तारखरि
 रुदन करिया लागी । तिसइ रुपभसेनादिक कहिया लागी “भळउ हूउ जे अम्हे वेटी

जीवती दीठी । तउ आज पुत्रीनइं नवउ जन्म हूओ ।” तेह भणी महामहोत्सव करिवा लागा । जैनप्रासादि पूजापूर्वक साधर्मिक वात्सल्यादिक कीधा । केतलाएक दिन साधर्मि जिनदास तिहां रही वीरदासनइं पूछी भरूबछ आविउ ।

इसइ एकदा आर्य सुहस्तिस्त्रि दशपूर्वधर विहार करता नर्मदापुरि आल्या । तिवारइं नमयासुंदरी मा-चाप पीतरिथा सहित आचार्य समीपि आवी प्रणाम करी आगलि वइठी । तेतल[इ] श्री सुहस्तिस्त्री धर्मलाभ कही धर्मोपदेश दीधउ । तिवार पछइं देशनानइं अंति वीरदास गुरुनइं प्रणमीनइं पूछिवा लागउ “स्वामिन् ! नर्मदासुंदरीइं भवांतरि कउण कर्म उपाजिउं जे निर्दोषइ सुसील्यकी एवढां कष्ट पाम्या ?” तिवारइं भगवंत श्रुतनउ उपयोग देई पूर्वभव कहिवा लागा—“इणइं पृथ्वीपीठि वंध्यगिरि । तेहमाहि यकी नर्मदा नीकली छइ । तेहनी अधिष्ठापिका मिथ्यात्वनी देवताइं एकदा महातमा एक धर्मरुचि प्रतिमाइं रहिउ देखी घणा उपसर्ग कीधा । तउ ही धर्मरुचि महातमा घ्यान हूंतउ न चूकइ । तिसइ देवताए महातमानी क्षमा देखी प्रतिबुझीहूंती सम्यक्त्ववंति हई । हिव ते मरी तुम्हारी पुत्री नर्मदा हइ । अनइं पूर्विला अम्यासळगी नर्मदाज्ञान[न]नउ डोहलउ उपनउ । वली जे महातमानइं उपसर्ग कीधा तेह भणी दुक्खिणी हई ।” ए वात सांभली नर्मदाइं दीक्षा लीधी । तिसइ जातीस्मरण उपनउं । पछइं चारित्र पालतां वली अवधिज्ञान उपनउं ।

पछइं पवतिणिपद पामी रूपचंदपुरि आवी । पणि तप लगी कालक्रमइं कृशदेह हई छइ । पणि तिहां कुणहीं ऊलखी नहीं । पछइं ते नर्मदासुंदरी पर्व(व)तिणि महासतीने वुंटे परिवरी रुपिदत्तानइं धरि आवी धर्मलाभ कहिउ । तिसइ रुपिदत्ताइं उपाश्रय दीधउं । तिहां महासती रही । हिव धर्मनउ उपदेस महासती सदा दिइं अनइं महेसरदत्त रुपिदत्तातउ उपदेस सांभलइ । पणि कोई महासतीनइं ऊलखइ नहीं । इम अन्यदा संवेगरंग ऊपाइवा भणी महेसरदत्तनइं खरलक्षण जणाविउ । ते खरलक्षणोपदेस सांभली ते नर्मदासुंदरी चीति आवी । पछइं पश्चात्ताप करिवा लागउ “धिग् धिक्कार मग्नइं, जे मइं एहवीइ सती बनमाहि मूंकी; तउ ते नमथाना कुण हाल होत्यइ ।” इम आपहणी शोक करतउ देखी दया लगइं महासती कहइ “ते हूं नमयासुंदरी जे तुझ आगलि वइठी छउं ।” तिवारइं महेसरदत्त चीतवइ “ए किसउं आधर्य । जोउ सघलइ कर्म जि प्रधान सबळ जिम नचावइ तिम नाचीवइ । इहां किहनउ दोस नहीं ।” पछइं ऊठी महासतीने पगे लागी, आपणउ अपराध खमायी करी, वैराग्यरंगपूरित हूंतउ श्री सुहस्तिन् आचार्य समीपि जई व्रत लीधउं । अनइं रुपिदत्ताइं पणि चारित्र लीधउं । पछइं वेहूं तप तपी चारित्र पाली खर्गनइं भाजन हुआ । अनइं नमयासुंदरी पणि प्रांतसमउ जाणी संलेखनापूर्वक अणसण पाळी देवलोकि पुहुती । पछइं वली महा-विदेहि क्षेत्रि उपजी दीक्षा लेई मोधि पडुचिसइ ॥ श्री ॥

॥ इति श्री शीलोपदेशमाला यालावचोपस्य पा० श्री० मेरुसुंदर०
शीलोपरि नमयासुंदरीकथा ॥ श्री ॥